

ผลของการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความตระหนัก
ในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม

ปริญญาณิพนธ์
ของ
ศศิธร บัวทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา
ตุลาคม 2549

ผลของการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความตระหนัก
ในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม

บทคัดย่อ
ของ
ศศิธร บัวทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา
ตุลาคม 2549

ศศิธร บัวทอง. (2549). ผลของการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ, อาจารย์ ดร.ละเอียต รัชเฝ้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ ส่วนอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมไม่ได้รับกิจกรรมดังกล่าว แบบแผนการทดลองที่ใช้คือ แบบแฟคทอเรียล ใช้เวลาในการทดลองในกลุ่มทดลองจำนวน 16 คาบ คาบละ 60 นาที เครื่องมือวิจัยที่ใช้ทำกิจกรรม ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์จำนวน 16 แผน และแบบประเมินผลการทำกิจกรรม ได้แก่ แบบสัมภาษณ์รายบุคคลและแบบบันทึกรายจ่ายประจำวัน ส่วนเครื่องมือที่ใช้สรุปผลการใช้กิจกรรมคือแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .802 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test for dependent sample) และสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two – Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. จากการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนจะมีรายจ่ายในด้านความบันเทิงมากที่สุดคือ นักเรียนร้อยละ 30 จะไปดูภาพยนตร์ 2-3 ครั้ง/เดือน และจะจ่ายเงินครั้งละประมาณ 200-300 บาท คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาเป็นรายจ่ายด้านเครื่องแต่งกาย การใช้โทรศัพท์มือถือ การใช้อุปกรณ์การเรียน และการเลือกซื้ออาหาร ตามลำดับ และจากแบบบันทึกรายจ่ายพบว่า รายจ่ายของนักเรียนในแต่ละสัปดาห์มีแนวโน้มลดลงและพบว่า นักเรียนหญิงมีรายจ่ายเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย

2. ภายหลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์มีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่พบผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้กิจกรรมกับเพศที่มีต่อความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

THE EFFECT OF USING PROCEDURAL MORAL REASONING ACTIVITIES WITH
PRINTED MATTER ON AWARENESS OF EXTRAVAGANT VALUE PROBLEM OF
MATHAYOMSUKSA II STUDENTS, LADPLAKAOPITTAYAKHOM SCHOOL

AN ABSTRACT
BY
SASITON BUATHONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education degree in Educational Research and Statistics
at Srinakharinwirot University
October 2006

Sasiton Buathong. (2006). *The Effect of Using Procedural Moral Reasoning Activities with Printed Matter on Awareness of Extravagant Value Problem of Mathayomsuksa II Students, Ladplakaopittayakhom School*. Master thesis. M.Ed.(Educational Research and Statistics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Chusri Wongrattana, Dr. La-iad Ruckpau.

This quasi-experiment research aimed to study the effect of using procedural moral reasoning activities with printed matter on awareness of extravagant value problem of male and female students. The subjects consisted of 30 students per group of the mathayomsuksa II students in the academic year 2006. One group was experiment group while the others was controlled group. The experiment design was factorial design. The research instruments included procedural moral reasoning activities 16 plan and the evaluation included individual interview and expenses journal account. The instrument used for pretest and posttest was the awareness in the extravagant value problem model which its reliability was .802. The statistic for analysis data included mean, standard deviation, t-test for dependent samples and two-way analysis of variance.

The results revealed that:

1. The most spending of the students were in entertainment, 30% of the students saw the movie 2-3 times a month and 50% of the students spent Baht 200-300 per time. The less frequently used were expense cloth, used to mobile phone, used to educational equipment and food selection on priority. From expenses journal account, found that the students spent decreasing a week and female students average spent more than male students.
2. The students in the experiment group gained higher score on awareness of the extravagant value problem than before the experiment statistical significant at .05 level.
3. The students in the experiment group gained higher score on awareness of the extravagant value problem than the students in controlled group statistical significant at .05 level. The male and the female students realized the awareness of extravagant value problem not significantly different. However, there were no interaction effects between using the activity and the gender on awareness of extravagant value problem.

ผลของการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความตระหนัก
ในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม

ปริญญาณิพนธ์

ของ

ศศิธร บัวทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา

ตุลาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เรื่อง

ผลของการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความตระหนัก
ในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม

ของ

ศศิธร บัวทอง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. 2549

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ)

..... กรรมการ

(อาจารย์ดร.ละเอียด รัชส์เฝ้า)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม ตั้งกะพิภพ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ดร.เสกสรรค์ ทองคำบรรจง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ดร.ละเอียด รัชเฝ้า กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ท่านทั้งสองได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัยเชิงทดลองและรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานในด้านการพัฒนาการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา และท่านทั้งสองยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์ และงานด้านวิชาการอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการศึกษาของผู้วิจัยยังไม่สิ้นสุดลงเพียงการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ แต่เป็นการจุดประกายให้ผู้วิจัยนำเอาความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาการศึกษา ให้เกิดประสิทธิผลสมดังเจตนารมณ์ของหลักสูตรสืบไป

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ แม่ พี่ น้อง เพื่อนๆ และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้กำลังใจ กำลังกายและให้ความร่วมมืออย่างดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

ศศิธร บัวทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตระหนัก	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเหตุผลเชิงจริยธรรม	30
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น	44
ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับการสอนค่านิยม	47
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อสิ่งพิมพ์	49
ทฤษฎีแนวคิดและภาพลักษณ์ส่วนตัว	54
ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงสังคม	55
พฤติกรรมผู้บริโภค	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	63
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	63
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	63
ระยะเวลาในการทดลอง	79
ขั้นตอนการทดลอง	80
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	81

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	98
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	101
อภิปรายผล	104
ข้อเสนอแนะ	106
บรรณานุกรม	108
ภาคผนวก.....	115
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	201

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1 ลำดับชั้นของพฤติกรรมด้านจิตพิสัยของ แครทวอล และคณะ.....	15
2 ตัวอย่างการวัดค่านิยมความมีวินัย.....	23
3 ระดับจริยธรรมและขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก.....	32
4 ระดับและขั้นของพัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม.....	35
5 เปรียบเทียบระดับค่านิยมจริยธรรมไทยกับขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม.....	42
6 ขั้นของพัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม.....	70
7 แบบแผนการทดลองแบบ Factorial Design แบบ 2 x 2.....	80
8 แผนการดำเนินการทดลองการจัดกิจกรรมและการเก็บข้อมูล.....	80
9 ผลการวิเคราะห์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมและผลการสังเกตพฤติกรรมของ นักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบ สื่อสิ่งพิมพ์ ตามสภาพที่เป็นจริง การให้เหตุผล ปัญหาและอุปสรรค แนวทางแก้ไข ในสัปดาห์ที่ 1 – สัปดาห์ที่ 8.....	84
10 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้จ่ายและการเลือกใช้สินค้าประเภทเครื่องแต่งกาย อาหาร อุปกรณ์การเรียน ความบันเทิง และโทรศัพท์มือถือของนักเรียน.....	87
11 ผลการใช้จ่ายประจำวันของนักเรียนทั้งสองสัปดาห์นำรายจ่ายมารวมกันเก็บ ข้อมูลจนครบ 8 สัปดาห์ รวมทั้งหมดจำนวน 4 ครั้ง.....	91
12 ค่าสถิติพื้นฐานของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและ หลังการทดลอง.....	93
13 ค่าสถิติพื้นฐานของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและ หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยแยกเป็น 5 ด้าน คือ เครื่องแต่งกาย การเลือกซื้ออาหาร การใช้โทรศัพท์มือถือ การใช้อุปกรณ์การเรียนและ ความบันเทิง.....	94
14 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อระหว่างก่อนและ หลังการทดลองในกลุ่มทดลอง.....	95
15 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนที่เพิ่มขึ้น (Gain Scores) ของความตระหนักในปัญหา ค่านิยมฟุ้งเฟ้อหลังการทดลอง.....	96
16 ผลการวิเคราะห์ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของเพศชายและ เพศหญิงของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	96

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แผนภาพแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2	ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของแบบวัดความตระหนัก ในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ.....	77
3	แสดงการใช้จ่ายของนักเรียนที่ได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ประกอบสื่อสิ่งพิมพ์.....	92
4	กราฟแสดงความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อที่เกิดจากการใช้กิจกรรมกระบวนการ ให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์กับไม่ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผล เชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง.....	97

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัญหาของเด็กไทยทุกวันนี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม สำคัญดังต่อไปนี้ กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มที่มีฐานะดีมีความมั่นคง ร่ำรวย และยังสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อยได้อีกคือ กลุ่มเด็ก富二代 เรียนดี ไม่ฟุ้งเฟ้อ และกลุ่มที่ฟุ้งเฟ้อ ไม่สนใจเรียน เด็กในกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมยึดติดกับวัตถุและบริโภคจนกลายเป็นเด็กที่วัตถุนิยมและบริโภคนิยม ดังนั้นจึงมีพฤติกรรมที่ฟุ้งเฟ้อ โอ้อวด ยึดติดกับคุณค่าของราคา กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่มีฐานะปานกลางถึงระดับยากจน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อยคือ เด็ก富二代 รู้จักฐานะครอบครัว และกลุ่มที่มีพฤติกรรมฟุ้งเฟ้อ เหลอเหิม ทะเยอทะยาน แต่พ่อแม่ไม่สามารถตอบสนองได้ เด็กกลุ่มนี้จะเพียรพยายามเรียกร้องความสนใจด้วยการเสาะแสวงหาวัตถุและระดับสถานะในสังคมเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากสังคมที่ตนเองสังกัดจนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนด้วยการกระทำที่เลวและผิด มักเป็นกลุ่มที่มีปัญหามากที่สุด และกลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มที่ไม่มีโอกาสที่จะได้ศึกษาเล่าเรียน เด็กเหล่านี้ต้องตกอยู่ในสภาวะเก็บกด กตสัน เด็กเหล่านี้จะมีพฤติกรรมก้าวร้าว ดุดัน (แสงแดด. 2546 : ออนไลน์)

จากลักษณะของเด็กกลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มที่มีฐานะดีมีความมั่นคง ร่ำรวย ในกลุ่มที่ฟุ้งเฟ้อ ไม่สนใจเรียนมักจะมีค่านิยมความหรูหรา ฟุ้งเฟ้อ สะท้อนออกมาให้สังคมได้รับรู้โดยผ่านทางแฟชั่นเครื่องแต่งกายที่มีราคาแพง ค่านิยมสินค้าแบรนด์เนมตั้งแต่หัวจรดเท้า ข้อมูลจากการสำรวจโดยสำนักวิจัยเอแบคโพลเรื่องการใช้นิยามสินค้าแบรนด์เนมของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร 2546 พบว่า วัยรุ่นชาย-หญิงนิยมซื้อสินค้าแฟชั่นราคาแพงหรือของมีเยื่อหุ้มมากขึ้น อาทิ โทรศัพท์มือถือเฉลี่ยราคาแพงที่สุดที่เคยซื้อคือ 10,931 บาท นาฬิกาเฉลี่ยราคา 9,130 บาท น้ำหอมเฉลี่ยราคา 2,375 บาท กระเป๋าถือเฉลี่ยราคา 4,530 บาท เป็นต้น (อมรวิรัช นาคทรพร. 2548 : 3) ต่างตกอยู่ในวังวนของวัตถุนิยมและบริโภคนิยม ปัจจุบันแนวโน้มของความฟุ้งเฟ้อได้ลามเข้าไปในเรื่องเทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือเป็นอีกสิ่งจำเป็นของชีวิตเด็กสมัยนี้ การใช้โทรศัพท์มือถือยังเป็นแฟชั่นแต่ละคนต้องตามกระแสรุ่นของโทรศัพท์ให้ทัน และรถยนต์หรูส่วนใหญ่มักเป็นกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน นักศึกษาบางคนได้รับเงินเดือนจากผู้ปกครองถึงเดือนละ 100,000 บาท จากการสอบถามบรรดานักศึกษาเจ้าของรถยนต์ราคาแพงพบว่า ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท ขึ้นไป (หนังสือพิมพ์มติชน. ม.ป.ป) โครงการเด็กไทยรู้ทันได้ทำการสำรวจการบริโภคของเด็กไทยพบว่า เด็กและเยาวชนอายุ 5-24 ปี ใช้เงินซื้อขนมถึงปีละ 161,580 ล้านบาท หรือมากกว่างบประมาณประจำปีของ 6 กระทรวงรวมกัน (อมรวิรัช นาคทรพร. 2548 : 3) จะเห็นว่าเด็กกลุ่มนี้ฐานะดี ร่ำรวย พ่อแม่สามารถตอบสนองความต้องการได้แต่การทำเช่นนี้จะทำให้เด็กไม่รู้จักคุณค่าของเงินและใช้จ่ายเกินความจำเป็น

จากลักษณะของเด็กกลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่มีฐานะปานกลางถึงระดับยากจนในกลุ่มที่มีพฤติกรรมฟุ้งเฟ้อ เหลอเหิม ทะเยอทะยาน มักจะเกิดปัญหาการค้าประเวณีของเด็ก นิกธ ดุสิตสิน (ม.ป.ป : ออนไลน์) จากศูนย์วิจัยและพัฒนาแพทยศาสตรศึกษา สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิเคราะห์ปัญหาว่า เกิดจากปัจจัย 5 ประการสำคัญ คือ ขาดความรู้เรื่องเพศ ถูกล่อลวงเกินทางเพศ ความฟุ้งเฟ้อ แรงกระตุ้นของอุปสงค์หรือผู้ซื้อบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก จะเห็นว่าความฟุ้งเฟ้อเป็นปัจจัยหนึ่งที่นำมาสู่ประตูคำถาม เมื่อสังคมวัยรุ่นถูกรอบำงำด้วย วัตถุนิยมเงินตรากลายเป็นสิ่งที่เด็กทุกคนต่างแสวงหา เพื่อจะนำมาบำเรอความสุขทางวัตถุ เช่น เครื่องมือสื่อสารนานาชนิด เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายราคาแพง ที่ประชันแข่งขันกัน ฯลฯ ฉะนั้น การแสวงหาเงินเพื่อนำมาสนองความปรารถนาทางวัตถุที่ง่ายที่สุด และได้เงินเป็นกอบเป็นกำมากที่สุด คือ การค้าประเวณี และจากการสำรวจของสวนดุสิตโพล (สวนดุสิตโพล . 2542 : ออนไลน์) ในหัวข้อ “นักศึกษาคิดอย่างไร กรณีนักศึกษาขายตัว” สำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาถึงกรณีที่เกิดขึ้นทั้งในสถาบันของรัฐและเอกชน ผลปรากฏว่า ความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องนักศึกษาขายตัว อันดับที่ 1 มีจริง 79.59% เพราะ มีมูลเหตุของข่าว มีความจำเป็นของครอบครัว เคยเห็นนักศึกษาฟุ้งเฟ้อ ฯลฯ และสาเหตุที่มีกรณีนักศึกษาขายตัว อันดับที่ 1 มีปัญหาเรื่องเงิน ต้องการเงิน 34.94% อันดับที่ 2 ความฟุ้งเฟ้อ ใช้ของแพงตามแฟชั่น 29.65% นอกจากนั้นยังมีปัญหาการโจรกรรมโทรศัพท์มือถือ จากสวนดุสิตโพล (สวนดุสิตโพล . 2546 : ออนไลน์) ได้สอบถามความคิดเห็นจากผู้ที่มีโทรศัพท์มือถือและผู้ที่ไม่ใช่โทรศัพท์มือถือในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล สาเหตุของปัญหาการโจรกรรมมือถือที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน อันดับที่ 1 คือ ค่านิยมตามแฟชั่น ความฟุ้งเฟ้อ ความอยากมี อยากได้เหมือนเพื่อน 34.10% จากปัญหาต่าง ๆ จะเห็นว่าวัยรุ่นต้องการที่จะทำตนเป็นผู้ที่มีความทันสมัยทันกับเทคโนโลยีที่ก้าวไปไกลอย่างรวดเร็ว เมื่อไม่มีเงินก็ต้องหาวิธีที่จะได้มาเพื่อสนองความต้องการของตนเอง พฤติกรรมวัยรุ่นในปัจจุบันมีวัฒนธรรมแบบใช้ชีวิตที่ฟุ่มเฟือยมากใช้จ่ายแพงต้องซื้อของแพงของหรู (วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์. 2543 : 13) จนทำให้เด็กไทยในยุคปัจจุบันจะกลายเป็นคนพันธุ์ใหม่ที่สนใจแต่วัตถุนิยม

จากสภาวะการณ์ของสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีข้อมูลและการสื่อสาร ในขณะที่สังคมไทยมุ่งหวังให้เด็กไทย “เก่ง ดี มีสุข” และแข็งแรง นั่นคือมุ่งหวังให้เด็กไทยแต่ละคนถึงพร้อมด้วยพัฒนาการที่สมวัยทั้งด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา และด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม จริยธรรม (ลัดดา เหมาะสุวรรณ. 2547 : 5) ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาเพื่อประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ (มาตรฐานการศึกษา. 2544 : 17-18) และจากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นค่านิยมฟุ้งเฟ้อเป็นค่านิยมหนึ่งที่ควรลดและแก้ไข เพื่อให้ผู้เรียนได้มีค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของสวนดุสิตโพลในเรื่อง “การป้องกันไม่ให้นักศึกษาขายตัวของนักศึกษา” อันดับที่ 1 ควรปลูกฝังค่านิยมที่ถูก จิตสำนึกที่ดี ลดความฟุ้งเฟ้อ และในเรื่อง “การแก้ไขกรณีมีการขายตัวของนักศึกษา” อันดับที่ 2 รณรงค์แก้ไขค่านิยมฟุ้งเฟ้อ (สวนดุสิตโพล. 2542 : ออนไลน์) ดังนั้นจึงควรแก้ไขปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อเพื่อให้เยาวชนมีคุณธรรม

จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา พ.ศ. 2544 ตัวบ่งชี้ที่ 4 ประหยัด ใช้สิ่งของและทรัพย์สินทั้งหมดของตนเองและส่วนรวมอย่างประหยัดและคุ้มค่า เพื่อให้เยาวชนได้ลดความฟุ้งเฟ้อลงและวิธีการหนึ่งที่น่ามาใช้ในการปลูกฝังและเสริมสร้างทั้งค่านิยม และคุณธรรมคือ การกระตุ้นให้คิดและค้นหาด้วยการใช้ปัญญาพิจารณาวิเคราะห์และทำปัญญาให้กระจ่างจนเกิดแนวคิดหรือเห็นความสำคัญจนยอมรับและนำมาปฏิบัติตาม (ธิดา โมสิกรัตน์. 2543 : 37) ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาเพื่อประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ 2544 ในมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ ในตัวบ่งชี้ที่ 2 สามารถประเมินค่าความน่าเชื่อถือของข้อมูลรู้จักพิจารณาข้อดี – ข้อเสีย ความถูก-ผิด ระบุสาเหตุ- ผล ค้นหาคำตอบ เลือกริธีและมีปฏิภาณในการแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างสันติและมีความถูกต้องเหมาะสม (มาตรฐานการศึกษา. 2544 : 17-18) ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมมาเป็นกระบวนการสร้างความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของวัยรุ่น เพราะการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นวิธีที่สามารถนำไปใช้สอนและฝึกอบรมให้นักเรียนเป็นคนที่มีความคุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความเชื่อว่าการให้นักเรียนฝึกแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์และแก้ปัญหาจริยธรรมที่กำหนดให้ร่วมกันจะช่วยให้ นักเรียนพัฒนาการด้านสติปัญญา คุณธรรมและจริยธรรมในระดับที่สูงขึ้นได้ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ต้องการให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปกับด้านวิชาการ นอกจากนั้นผู้วิจัยยังใช้สื่อสิ่งพิมพ์เป็นส่วนประกอบกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม เพราะเด็กวัยรุ่นในปัจจุบันได้รับความรู้และความคิดจากสื่อเป็นอันมาก ในบางกรณีเด็กก็รับเอาความรู้และความคิดเหล่านั้นไปยึดถือเป็นค่านิยมบางประการของตน สื่อก็เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะเผยแพร่ค่านิยมให้แพร่หลายได้มาก จะเห็นว่าปัจจุบันนี้สื่อได้เข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นและมีอิทธิพลอย่างมากจึงเป็นการที่ดีที่จะใช้สื่อเป็นส่วนประกอบกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมในการสร้างความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อให้กับวัยรุ่น และผู้วิจัยเลือกศึกษากับวัยรุ่นในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพราะเนื่องจากเป็นวัยที่เริ่มต้นของการเข้าสู่วัยรุ่น และจากการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยด้านการประหยัดอดออมเชิงบวกมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่อายุ 6-10 ปี แล้วมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่ออายุมากขึ้น (ลัดดา เหมาะสุวรรณ. 2547 : 197) นั่นคือเด็กจะมีคะแนนเฉลี่ยด้านการประหยัดอดออมเชิงบวกลดลงเมื่ออายุ 11 ปี ขึ้นไป ซึ่งตรงกับช่วงชั้นที่ 3 จึงเป็นการดีที่ควรจะเริ่มสร้างความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของวัยรุ่น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อนำมาเป็นกระบวนการสร้างความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของวัยรุ่น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบกับสื่อสิ่งพิมพ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์กับนักเรียนที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์
3. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย
4. เพื่อศึกษาผลปฏิกิริสัมพันธ์ระหว่างการใช้กิจกรรมกับเพศที่มีต่อความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

ความสำคัญของการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการสร้างความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของวัยรุ่นโดยใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งผลของการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับครูผู้สอน ผู้บริหารการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและเป็นการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้กับวัยรุ่น เพื่อเป็นเยาวชนที่ดีในสังคม และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาสังคมอื่น ๆ ของวัยรุ่นได้อีกด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากโรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคมมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 14 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 640 คน และได้มีการจัดระดับการเรียนตามผลการเรียนของนักเรียน ดังนั้นประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.00 – 4.00 จำนวน 6 ห้อง รวมทั้งหมด 291 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

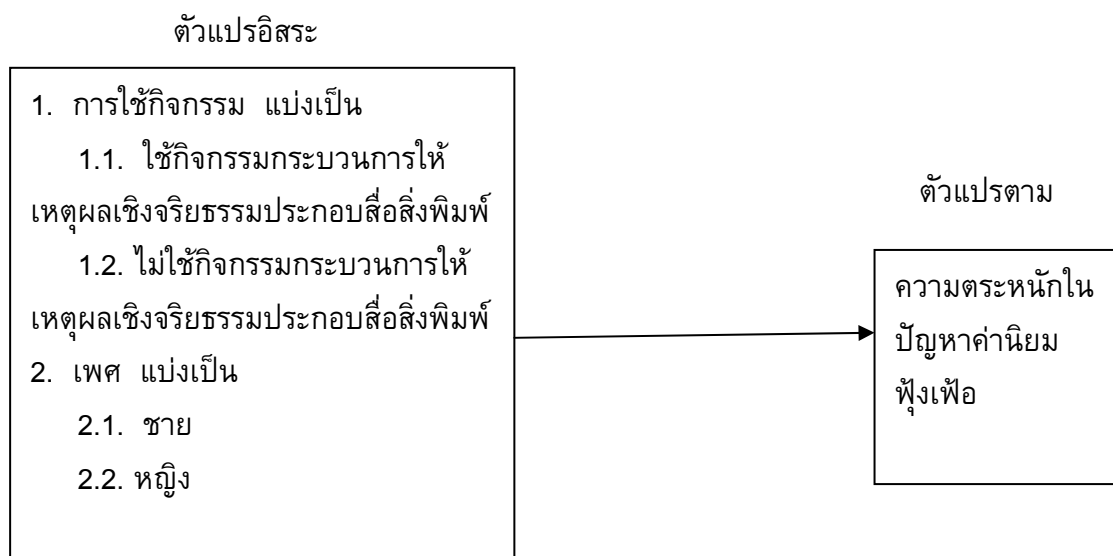
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.00 – 4.00 จำนวน 2 ห้อง รวมทั้งหมด 98 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม และได้สุ่มนักเรียนห้องละ 30 คน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมรวมทั้งหมด 60 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ
 - 1.1 การใช้กิจกรรม แบ่งเป็น
 - 1.1.1 ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์
 - 1.1.2 ไม่ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์
 - 1.2 เพศ แบ่งเป็น
 - 1.2.1 หญิง
 - 1.2.2 ชาย
2. ตัวแปรตาม คือ ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้หลักการปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผลเชิงจริยธรรม เพราะเป็นวิธีการที่สามารถนำไปใช้สอนและฝึกอบรมให้นักเรียนเป็นคนที่มีความรู้และจริยธรรมที่พึงประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความเชื่อว่าการให้นักเรียนฝึกแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์และแก้ปัญหายุติธรรมที่กำหนดให้ร่วมกันจะช่วยให้ นักเรียนมีพัฒนาการด้านสติปัญญา คุณธรรมและจริยธรรมในระดับที่สูงขึ้นได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก และนำข่าวจากสื่อสิ่งพิมพ์มาเป็นปัญหายุติธรรมประกอบในการทำกิจกรรมนั้น เพราะสื่อสิ่งพิมพ์เป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะเผยแพร่ค่านิยมให้แพร่หลายได้มาก และในปัจจุบันนี้สื่อได้เข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นและมีอิทธิพลอย่างมาก และนำเพศมาเป็นตัวแปรร่วมในการศึกษาครั้งนี้ด้วย ซึ่งมีกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แผนภาพแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบกับสื่อสิ่งพิมพ์มีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่าก่อนได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบกับสื่อสิ่งพิมพ์
2. นักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์มีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์
3. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อแตกต่างกัน
4. มีผลปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้กิจกรรมกับเพศที่มีต่อความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความตระหนัก** หมายถึง การมีความสำนึกในบางสิ่งบางอย่าง หรือเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงการรับรู้และพิจารณาใคร่ครวญเหตุการณ์ ประสบการณ์ วัตถุ หรือเหตุการณ์ที่ดำเนินไปบางอย่าง การใช้ความคิดจดจ่อเตือนตนเองได้ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด
2. **ค่านิยม** หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบและความเชื่อที่ยึดถืออย่างใดอย่างหนึ่งที่กลุ่มบุคคลนั้นยึดถือปฏิบัติในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา
3. **ค่านิยมฟุ้งเฟ้อ** หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบและความเชื่อที่ยึดถืออย่างใดอย่างหนึ่งที่กลุ่มบุคคลนั้นมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเกินควรเกินฐานะ ใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่สมควร ชอบความหรูหรา

4. ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ หมายถึง การมีความสำนึกพิจารณาใคร่ครวญเหตุการณ์ ประสพการณ์ วัตถุ หรือเหตุการณ์ที่ดำเนินไปบางอย่าง การใช้ความคิดจดจ่อเกี่ยวกับการใช้จ่ายเกินควรเกินฐานะ ใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่สมควร ชอบความหรูหรา ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด โดยวัดได้จากเครื่องมือวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้จ่ายและการเลือกซื้อสินค้าประเภทเครื่องแต่งกาย อาหาร โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์การเรียน และความบันเทิง

5. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกหรือไม่เลือกกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นเครื่องแสดงมูลเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำของบุคคล มี 6 ชั้น คือ

- ชั้นที่ 1 การหลบหลีกการถูกลงโทษ
- ชั้นที่ 2 การแสวงหารางวัล
- ชั้นที่ 3 การปฏิบัติตามสิ่งที่ผู้อื่นเห็นชอบ
- ชั้นที่ 4 การปฏิบัติตามหน้าที่ทางสังคม
- ชั้นที่ 5 การปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา
- ชั้นที่ 6 การปฏิบัติตามอุดมคติสากล

6. สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง ข้อเขียนที่อยู่ในรูปของข่าว สารคดี ข้อคิดเห็นและวิชาการ บทความ บทวิจารณ์ โดยผู้เขียนมีวัตถุประสงค์ที่จะให้เกิดประโยชน์ทางความรู้หรือความบันเทิงของผู้อ่านเป็นสำคัญ แล้วถ่ายทอดข้อเขียนนั้นด้วยการพิมพ์ ซึ่งในแต่ละกิจกรรมผู้วิจัยได้นำสื่อสิ่งพิมพ์มาประกอบในการทำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยสื่อที่นำมามีเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ซึ่งได้มาจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร หนังสือเล่ม แผ่นพับ โปสเตอร์โฆษณา

7. กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง วิธีการกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก และใช้สื่อสิ่งพิมพ์เป็นส่วนประกอบ มี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. **ขั้นเตรียม** ผู้วิจัยถามคำถามนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมและแบ่งกลุ่มนักเรียน
2. **ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม** มีขั้นตอนดังนี้

2.1 เสนอปัญหาจริยธรรม หมายถึง การเสนอข่าวจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

2.2 แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา หมายถึง ให้นักเรียนได้อภิปรายกันในกลุ่มเกี่ยวกับการแก้ปัญหาจากการเสนอข่าวจากสื่อสิ่งพิมพ์

2.3 กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด หมายถึง เมื่อนักเรียนได้เสนอเหตุผลในการแก้ปัญหาแล้ว ครูผู้สอนต้องกระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดโดยการให้รับรู้ความคิดเห็นและเหตุผลที่แตกต่างหรือแปลกใหม่

2.4 ชี้นำให้เกิดความกระจำงในเหตุผลใหม่ หมายถึง ครูผู้สอนชี้นำให้เกิดความกระจำงในเหตุผลใหม่ ซึ่งมีคุณค่าและประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมากกว่าความรู้และเหตุผลเดิมของตน

2.5 สรุปและตัดสินใจ หมายถึง ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

3. ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม หลังจากทีดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม แล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตระหนัก
 - 1.1 ความหมายของความตระหนัก
 - 1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนัก
 - 1.3 ความตระหนักกับเหตุผลเชิงจริยธรรม
 - 1.4 การวัดความตระหนัก
 - 1.5 กระบวนการวัดความตระหนัก
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม
 - 2.1 ความหมายของค่านิยม
 - 2.2 ประเภทของค่านิยม
 - 2.3 สาเหตุของการเกิดค่านิยม
 - 2.4 การวัดค่านิยม
 - 2.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมพึงเพื่อ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเหตุผลเชิงจริยธรรม
 - 3.1 การปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผลเชิงจริยธรรม
 - 3.2 พัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์
 - 3.3 พัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก
 - 3.4 หลักและวิธีการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม
 - 3.5 กิจกรรมหลักของการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม
 - 3.6 การนำทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมไปประยุกต์ใช้
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น
 - 4.1 แนวความคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมวัยรุ่น
 - 4.2 บทบาทของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น
5. ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้กับการสอนค่านิยม
6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อสิ่งพิมพ์
 - 6.1 ความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์
 - 6.2 บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในการพัฒนาการศึกษา
 - 6.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชน

7. ทฤษฎีแนวคิดและภาพลักษณ์ส่วนตัว
8. ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงสังคม
9. พฤติกรรมผู้บริโภค
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยในประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความตระหนัก

1.1 ความหมายของความตระหนัก (Awareness)

กูต (Good. 1973) ได้ให้ความหมายของคำว่าตระหนัก (Awareness) ไว้ว่า หมายถึง “ความรู้สึกที่แสดงถึงการรับรู้ของบุคคล หรือการที่บุคคลแสดงความรู้สึกตอบสนองต่อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น”

เบนจามิน เอส บลูม กล่าวถึงความตระหนัก (Awareness) ว่า ความตระหนักเป็นขั้นต่ำสุดของจิตพิสัย ความตระหนักเกือบคล้ายความรู้ตรงที่ทั้งความรู้และความตระหนักไม่เน้นที่ลักษณะของสิ่งเร้าแต่ความตระหนักต่างกับความรู้ตรงที่ว่าความตระหนักไม่จำเป็นต้องเน้นปรากฏการณ์ หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด ความตระหนักเกิดขึ้นได้เมื่อมีสิ่งเร้าทำให้เกิดความตระหนัก

รูเนส (Runes. 1971) ได้ให้ความหมายของคำว่าความตระหนัก (Awareness) ว่าหมายถึง “การกระทำที่เกิดจากสำนึกในเรื่องหรือเหตุการณ์นั้นๆ”

ความตระหนักอาจจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ยึดเกณฑ์ด้านความรู้สึก สำนึก

1. หมายถึง การรู้ตัวตนเองกำลังมีประสบการณ์กับบางสิ่งบางอย่างซึ่งนักจิตวิทยาส่วนมาก ยกเว้นกลุ่มพฤติกรรมนิยมศาสตร์ เรียกการรู้แบบนี้ว่า ความสำนึก (Consciousness) (Statt. 1982 : 12)

2. หมายถึง การมีประสบการณ์กับวัตถุหรือแนวความคิด บางทีก็เรียกได้ว่าเป็นความสำนึก (Drever. 1976 : 26)

3. หมายถึง การมีความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะที่กระทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด (Runes. 1968 : 31-32)

4. หมายถึง การมีความสำนึกในบางสิ่งบางอย่าง หรือเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงการรับรู้ และพิจารณาใคร่ครวญเหตุการณ์ ประสบการณ์ วัตถุ หรือเหตุการณ์ที่ดำเนินไปบางอย่าง (Wolman. 1973 : 38)

5. หมายถึง สำนึกถึง รู้ตัว รู้ถึง (เชียรชัย เอี่ยมวรเมธ. 2536 : 87)

6. หมายถึง รู้สึก รู้ตัว ทราบ (วิทย์ เทียงบุญธรรม. 2537 : 45)

กลุ่มที่ 2 ยึดเกณฑ์การมีความรู้ – รับรู้

หมายถึง การมีความรู้เกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างด้วยตัวของบุคคลนั้น หรือการมีความรู้เกี่ยวกับข้อความจริง หรือเงื่อนไขบางอย่างที่อยู่ภายนอก การมีความรู้ ดังกล่าวอาจให้หลักฐานที่ตนเองได้รับหรือจากการใช้สติปัญญาของตนเอง (The Reader's Digest. 1979 : 30)

กลุ่มที่ 3 ยึดเกณฑ์พฤติกรรมที่แสดงออก

1. หมายถึง การกระทำที่แสดงถึงการมีความรับรู้ การมีความรู้ หรือความรู้สึกรับผิดชอบ (Realization) (Good. 1973)

2. หมายถึง ความโน้มเอียงที่บุคคลมีปฏิริยาตอบสนองต่อกลุ่มของสิ่งเร้าในทางชอบหรือไม่ชอบ (Anastasi. 1967 : 543)

จากความหมายของความตระหนัก อาจสรุปได้ว่า การมีความสำนึกในบางสิ่งบางอย่าง หรือเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงการรับรู้และพิจารณาใคร่ครวญเหตุการณ์ ประสบการณ์ วัตถุ หรือเหตุการณ์ที่ดำเนินไปบางอย่าง

1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนัก

ความตระหนักเป็นพฤติกรรมด้านอารมณ์ หรือความรู้สึกร ซึ่งเกือบคล้ายกับความรู้ เป็นพฤติกรรมขั้นต่ำสุดความคิด ปัจจัยด้านความตระหนักนั้นจะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านความรู้ ความคิดเสมอ ความรู้เป็นสิ่งที่เกิดจากข้อเท็จจริง ประสบการณ์ การสัมผัสและการไตร่ตรอง คิดหาเหตุผลแต่ความตระหนักเป็นโอกาสการได้รับสัมผัสจากสิ่งเร้าโดยไม่ได้ตั้งใจ การใช้จิตไตร่ตรองแล้วจึงเกิดความสำนึกต่อปรากฏการณ์หรือสถานการณ์นั้น และความตระหนักจะไม่เกี่ยวข้องกับความจำ หรือการระลึกมากสำนึกต่อปรากฏการณ์หรือสถานการณ์นั้น และความตระหนักจะไม่เกี่ยวข้องกับความจำ หรือการระลึกมากนัก เพียงแต่รู้ว่ามีสิ่งนั้นอยู่ จำแนกและรับรู้ลักษณะของสิ่งนั้นเป็นสิ่งเร้าออกมาว่ามีลักษณะเช่นไร โดยไม่มีความรู้ในการประเมินเข้าร่วมด้วย และยังไม่สามารถแบ่งออกมาว่ามีลักษณะอย่างไร

ทงตักดิ์ ประสภกิตติคุณ (2535 : 22 - 23) กล่าวว่า เนื่องจากความตระหนักของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับ การรับรู้ของแต่ละบุคคล ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้จึงมีผลต่อความตระหนักด้วยเช่นกัน ซึ่งได้แก่

1. ประสบการณ์ที่มีต่อการรับรู้
2. ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อม ถ้าบุคคลใดที่มีความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมนั้น ก็จะทำให้บุคคลนั้นไม่ตระหนักต่อสิ่งที่เกิดขึ้น
3. ความใส่ใจและการเห็นคุณค่า ถ้ามนุษย์มีความใส่ใจในเรื่องใดมาก ก็จะมี ความตระหนักในเรื่องนั้นมากขึ้น
4. ลักษณะและรูปแบบของสิ่งเร้านั้นสามารถทำให้ผู้พบเห็นเกิดความสนใจ ย่อมทำให้ผู้พบเห็นนั้นเกิดการรับรู้และความตระหนักขึ้น

5. ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ ถ้ามนุษย์ได้รับการรับรู้บ่อยครั้งเท่าใดหรือนานเท่าไร ก็ยิ่งทำให้มีโอกาสเกิดความตระหนักได้มากขึ้นเท่านั้น

1.3 ความตระหนักกับเหตุผลเชิงจริยธรรม

(สุดใจ บุญอารีย์. 2541:95 - 97)

1. การจำแนกระดับของความตระหนักทางสังคม

ในระดับก่อนเกณฑ์ บุคคลจะไม่มี การตระหนักทางสังคมหรือมีก็แคบมากมักจะคิดถึงตัวเอง เช่น ถ้าถามว่าเหตุใดจึงต้องรักษาสัญญา จะได้คำตอบว่า “ถ้าคุณไม่รักษาสัญญาคุณจะถูกตี” จะเห็นว่าทัศนคติจำกัดอยู่ที่ตัวเอง ไม่คิดถึงผู้อื่น ไม่เข้าใจถึงเจตนาหรือความคาดหวังของผู้อื่น ในระดับนี้ ถ้าเด็กพัฒนาสูงขึ้นมาอีกความคิดก็จะกว้างขึ้น โดยจะคิดถึงผู้อื่นเป็นรายบุคคล เป็นการคิดแบบ “ฉัน” และ “เธอ” ไม่เป็นกลุ่ม เหตุผลในการกระทำเพื่อคนอื่นคือ ต้องการให้เขาเป็น ผู้ตอบแทนมิใช่การทำให้การอยู่ร่วมกันในสังคม

ในระดับที่สองคือ ระดับตามกฎหมายเกณฑ์ เด็กจะคิดเรื่องสัมพันธ์ภาพการเป็นสมาชิกของกลุ่ม จะมีความสำคัญคือ อยากจะดีตามที่กลุ่มหรือสังคมต้องการ ระดับที่สองนี้จะตระหนักถึง ผลประโยชน์ของผู้อื่นและสังคม เป็นระดับแรกที่มีการเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นเป็นระดับที่เข้าใจว่า เหตุใดบุคคลจึงต้องเสียสละเพื่อสังคม สิ่งที่ไม่เคยตระหนักในระดับก่อนจะเริ่มมี ผู้มีพัฒนาการใน ระดับนี้จะต้องการยอมรับในการที่ตนทำดี ความแตกต่างระหว่างระดับนี้กับระดับก่อนในเรื่อง กฎต่าง ๆ คือ ระดับก่อนเห็นว่ากฎต่าง ๆ เป็นเครื่องบังคับเขา แต่ในระดับนี้เห็นว่า กฎต่าง ๆ มี ไว้เพื่อช่วยสังคมที่เขาอยู่

ในระดับที่สามคือระดับเหนือกฎหมายเกณฑ์ ทัศนคติจะกว้างออกไปจะไม่มองว่ามนุษย์เป็นเสมือน พันธุ์ของเครื่องจักรในสังคม และจะต้องยอมปฏิบัติตามที่สังคมกำหนดและรับใช้สังคมที่ตัวเอง เป็นสมาชิกอยู่ แต่จะกระทำตามหลักแห่งความยุติธรรมที่เห็นว่าทุกคนในสังคมจะต้องปฏิบัติ ไม่ว่า สังคมนั้นจะสนับสนุนหรือไม่ ซึ่งเรียกได้ว่ามีลักษณะเป็นสากลเพราะใช้กับคนทุกคน ความ แตกต่างระดับนี้กับระดับที่แล้วคือ ระดับก่อนเห็นว่าการกระทำที่ดีจะต้องเป็นการสนับสนุนสังคม ผลประโยชน์ของสังคมเป็นตัวกำหนดความถูกต้อง แต่ระดับนี้เห็นว่าการกระทำที่ดีคือ การกระทำ ที่สอดคล้องกับหลักแห่งความยุติธรรม หลักแห่งความยุติธรรมนี้เป็นอิสระจากสังคมที่เขาอยู่ ดังนั้นหลักแห่งความยุติธรรมเป็นพื้นฐานของสังคม

2. การจำแนกชั้นของความตระหนักทางสังคม

การแยกระดับการหยั่งลึกทางสังคมจะช่วยในกระบวนการวัดพัฒนาการอย่างมาก ถ้า สามารถชี้ชัดถึงขั้นของการพัฒนาการได้ก็ยิ่งจะเป็นแรงสนับสนุนยิ่งขึ้น การรู้ขั้นของพัฒนาการด้าน การหยั่งลึกทางสังคมของเด็ก จะทำให้เราทราบว่าเด็กใช้เหตุผลอยู่ในสองขั้นใดควบกัน (เช่น ขั้นที่ 1 และ ขั้นที่ 2) ในที่นี้จะอธิบายเพียง 4 ขั้น ส่วนผู้ที่มีพัฒนาการด้านการหยั่งลึกทางสังคมใน ระดับเหนือกฎหมายเกณฑ์เกือบทั้งหมด จะใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 5

ในระดับก่อนเกณฑ์ ความแตกต่างด้านการตระหนักรู้ทางสังคมระหว่างขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 ได้แก่ความคิดแบบเห็นแก่ประโยชน์ของทั้งสองฝ่าย หรือการตระหนักถึงทัศนะของผู้อื่นซึ่งขั้นที่ 1 ไม่มีผู้ใช้เหตุผลในขั้นที่ 1 จะไม่เข้าใจว่าผู้อื่นมีความคิดเป็นของตนเองเขาจะคิดว่ามีตัวเขากับโลกภายนอกเท่านั้น ในด้านจริยธรรมเด็กจะเข้าใจว่าตัวเขาและผู้อื่นอยู่ภายในลักษณะเผด็จการภายนอกอันเดียวกัน หากไม่รวมตัวเองเข้ากับสิ่งนี้จะได้รับโทษโดยอัตโนมัติ การพิจารณาถึงความสำคัญและสิทธิของมนุษย์ จะมีลักษณะเป็นรูปธรรมตรง ๆ และการตัดสินใจมาจากลักษณะพิเศษทางกายภาพ เช่น จะช่วยชีวิตผู้อื่นที่มีเครื่องประดับมากที่สุดหรือผู้ที่สูงที่สุด เป็นต้น

ในขั้นที่สอง เด็กจะสามารถพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ร่วมกันได้ เด็กจะคิดได้ว่าผู้อื่นมีความคิดที่แตกต่างไปจากตนและแตกต่างกัน และรู้ว่าบางครั้งบุคคลคาดหวังและกระทำในสิ่งที่ขึ้นอยู่กับผู้อื่นอย่างไรก็ตาม แม้ความคิดในเชิงการตระหนักจะกว้างขึ้น แต่ก็ยังมีข้อจำกัดคือการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ผู้มีพัฒนาการในขั้นที่สองจะมองความสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว ในแง่จริยธรรมยังพิจารณาในสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะกายภาพและสุขนิยม หลักสำคัญของการพัฒนาในขั้นนี้คือจะมีได้ถึงการเป็นกลุ่มหรือสังคมที่ดีงาม แต่นึกถึงเพียงประโยชน์ของบุคคลผู้ใดประโยชน์ส่วนตัวเท่านั้น

ในขั้นที่ 3 กรอบความคิด คือ แต่ละคนในกลุ่มจะต้องฟังความเห็นของทุกคนในกลุ่ม และจะต้องพยายามกระทำในสิ่งที่กลุ่มเห็นด้วย ผู้ใช้เหตุผลในขั้นนี้จะพยายามจัดพฤติกรรมของเขาให้อยู่ในรูปแบบของคนดีตามความคิดของตน

ในขั้นที่ 4 จะพิจารณาสัมพันธ์ภาพเช่นกัน แต่จะขยายรวมถึงถึงการหยั่งลึกถึงระดับสังคมแทนที่จะคิดถึงบุคคลเพียง 2 - 3 คน เขาจะพิจารณาว่าบุคคลเป็นจุดหนึ่งของระบบสังคมทั้งหมด จะอยู่ที่ผลของสัมพันธ์ภาพหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีต่อสังคม อันได้แก่การกระทำในทำนองที่เกื้อหนุนหรือส่งเสริมให้สังคมได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น โดยเชื่อว่าเราทั้งหมดเป็นสมาชิกของระบบสังคมการขยายความคิดจากเอกัตบุคคลหรือสัมพันธ์ภาพของกลุ่มเล็ก ๆ ไปสู่ระบบสังคมที่กว้างออกไป เป็นความสำเร็จที่สำคัญของขั้นที่ 4 ที่พัฒนามาจากขั้นที่ 3

1.4 การวัดความตระหนัก

ในการวัดความตระหนัก แครทวอล บลูม และ มาเซีย (Kerthwohl Bloom and Masia.1956 : 101 - 103) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับความตระหนักว่าพฤติกรรมที่จะใช้วัดความตระหนักจะต้องเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับความสำนึกในบางสิ่งบางอย่างที่แสดงว่าบุคคลตระหนักในความเป็นอยู่ของปรากฏการณ์เหตุการณ์กิจกรรมบางอย่าง การที่จะตระหนักในบางสิ่งหรือบางอย่างคนนั้นจำเป็นต้องรู้ในสิ่งนั้นๆ มาก่อน แม้ว่าการรับรู้จะเป็นในระดับผิวเผินก็ตามสิ่งที่สำคัญในการวัดความตระหนักนั้นจะต้องปราศจากการชี้แนะหรือการชักนำโดยตรงจากการมีสิ่งของหรือปรากฏการณ์นั้นในข้อสอบ

การสร้างแบบทดสอบในสถานการณ์ สามารถทำได้ 2 แบบ คือ

1. **แบบกำหนดสถานการณ์ไม่ชัดเจน (Less Structured Situation)** สถานการณ์ที่กำหนดให้ไม่ได้ระบุลักษณะหรือสิ่งที่ต้องการให้เกิดความตระหนักโดยตรงไว้เมื่อนักเรียนได้รับรู้สถานการณ์จะระบุถึงลักษณะต่าง ๆ ออกมาด้วยตนเอง

ตัวอย่าง วัตถุประสงค์ : มีความตระหนักถึงความสำคัญของการรับรู้และแก้ไขปัญหาด้านพฤติกรรมของนักเรียนอย่างทันเหตุการณ์

สถานการณ์ที่กำหนดมีข้อความบรรยายถึงพฤติกรรมปกติและพฤติกรรมที่ก่อปัญหาต่างๆ ของนักเรียนที่ครูจะต้องแก้ไขให้เหมาะสมแล้วให้นักเรียนอ่านข้อสอบเหล่านั้นและสมมุติว่านักเรียนเป็นครูที่สอนเด็กที่มีพฤติกรรมดังกล่าว นักเรียนจะแนะนำวิธีแก้ไขอย่างไร ถ้าข้อสอบเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนดังกล่าวให้ไปปรึกษาหารือกับจิตแพทย์หรือปรึกษากับผู้ปกครองเพื่อขอความช่วยเหลือจากนักวิชาการอื่น ๆ ก็แสดงว่านักเรียนนี้มีความตระหนักที่พึงปรารถนาในทางตรงกันข้ามถ้านักเรียนคนใดแนะนำให้ใช้มาตรการทางวินัยกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนก็แสดงว่าเขายังไม่มีความตระหนักในเรื่องดังกล่าว

2. **กำหนดสถานการณ์เฉพาะ (More Structured Situation)** แบบทดสอบนี้สถานการณ์ที่กำหนดให้มีความชัดเจนและหลากหลายจนกระทั่งนักเรียนสามารถแสดงความตระหนักตามที่พึงปรารถนาได้

ตัวอย่าง วัตถุประสงค์ : มีความสำนึกเกี่ยวกับสิ รูปทรง การจัดระเบียบและการออกแบบใช้ ในการระบายสี

สถานการณ์ที่กำหนดมีการวาดสีน้ำมันหรือสีน้ำจำนวนมากให้กับนักเรียนแล้วให้นักเรียนแบ่งกลุ่มลักษณะเดิมทางศิลปะของภาพเหล่านั้น (ซึ่งก็คือการจำแนกและจับคู่ตนเอง) ครูสามารถประเมินผลได้ว่าเขามีความตระหนักในเรื่องสีได้ ถ้านักเรียนใช้คุณลักษณะของสีเป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่มหรือจับคู่ นอกจากนี้ครูยังสามารถกำหนดให้นักเรียนบรรยายถึงความสอดคล้องเหมือนกันของภาพแต่ละคู่

ความตระหนักเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการรู้สำนึกว่ามีสิ่งนั้นอยู่ จำแนกและรับรู้ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ละเอียดอ่อนทางด้านความรู้และอารมณ์ ดังนั้น การที่จะวัดและประเมินความตระหนักจึงต้องมีหลักการ วิธีการ เทคนิคเฉพาะ จึงจะสามารถวัดความรู้สึกและอารมณ์ดังกล่าวออกมาให้เที่ยงตรงและเชื่อถือได้ เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้สึกและอารมณ์มีหลายประเภทด้วยกัน คือ

1. การสัมภาษณ์ อาจเป็นการสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง โดยสร้างคำถามและมีคำตอบให้เลือกเหมือนๆ กัน แบบสอบถามชนิดเลือกตอบ และคำถามจะต้องเรียงลำดับก่อนหลังไว้ให้ดี หรือแบบไม่มีโครงสร้าง ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ที่มีแต่หัวข้อใหญ่ ๆ ให้ผู้ตอบมีเสรีภาพในการตอบ

2. แบบสอบถาม อาจเป็นชนิดปลายเปิด-ปลายปิด หรือจะเป็นแบบผสมระหว่างเปิดกับปิดก็ได้

3. แบบตรวจสอบรายการ เป็นเครื่องวัดชนิดที่ให้ตรวจสอบว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือมี/ไม่มีกำหนดตามรายการ อาจอยู่ในรูปของการทำเครื่องหมาย หรือเลือกว่าใช่/ไม่ใช่ก็ได้
4. มาตรวัดอันดับคุณภาพ เหมาะสมสำหรับวัดอารมณ์และความรู้สึกที่ต้องการทราบความเข้มว่ามีมากน้อยเพียงใด

1.5 กระบวนการวัดความตระหนัก

ทิสนา แชมมณี (2546:125) ได้กล่าวว่า กระบวนการนี้เป็นกระบวนการที่กระตุ้นให้ผู้เรียนให้ความสนใจ เอาใจใส่ รับรู้ เห็นคุณค่าในปรากฏการณ์ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ขั้นตอนการดำเนินการมีดังนี้

1. สังเกต ให้ข้อมูลที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เอาใจใส่ และเห็นคุณค่า
2. วิจาร์ณ ให้ตัวอย่าง สถานการณ์ ประสบการณ์ตรง เพื่อให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ หาสาเหตุ และผลดีผลเสีย ที่เกิดขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
3. สรุป ให้อภิปรายหาข้อมูลหรือหลักฐานมาสนับสนุนคุณค่าของสิ่งที่จะต้องตระหนักและวางเป้าหมายที่จะพัฒนานตนเองในเรื่องนั้น

ตาราง 1 ลำดับขั้นของพฤติกรรมด้านจิตพิสัยของ แครทวอล และคณะ

1. การรับรู้	1.1 ความตระหนัก
	1.2 ความยินดีที่จะรับรู้
	1.3 การควบคุมหรือการเลือกให้ความสนใจ
2. การตอบสนอง	2.1 การยินยอมตอบสนอง
	2.2 ความเต็มใจที่จะตอบสนอง
	2.3 ความพอใจในการตอบสนอง
3. การเกิดค่านิยม	3.1 การยอมรับค่านิยม
	3.2 การนิยมชมชอบในค่านิยม
	3.3 การยึดมั่นในค่านิยม
4. การจัดระบบคุณค่า	4.1 การสร้างแนวความคิดของค่านิยม
	4.2 การจัดระบบค่านิยม
5. การสร้างลักษณะนิสัย	5.1 การวางหลักทั่วไป
	5.2 การสร้างลักษณะนิสัย

จากตาราง 1 แสดงลำดับขั้นของพฤติกรรมด้านจิตพิสัย จะเห็นได้ว่าความตระหนักอยู่ในลำดับขั้นของการรับรู้ ซึ่งเป็นขั้นแรกหรือขั้นพื้นฐานของการพัฒนาขึ้นไปสู่ขั้นสูงต่อไป คือ ขั้นการ

ตอบสนอง การเกิดค่านิยม การจัดระบบคุณค่า การสร้างลักษณะนิสัยตามแบบค่านิยมที่ยึดถือตามลำดับ ลักษณะนิสัยที่จะเกิดขึ้นได้นั้น จำเป็นที่จะต้องสร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลนั้นก่อน เมื่อบุคคลนั้นมีความตระหนักแล้วจึงจะพัฒนาไปสู่พฤติกรรมด้านจิตพิสัยที่สูงขึ้นต่อไปได้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม

2.1 ความหมายของค่านิยม

ทูล และ สตรอง (Halstead. 1996 : 6 ; citing Thus & Strong. 1976 : 15) ได้กล่าวว่า ค่านิยมเป็นมาตรฐานที่ใช้ในการตัดสินคุณค่า แนวคิดคน การกระทำว่าดีมีคุณค่า หรือเลว และไม่มีคุณค่า

เบ็ค (Halstead. 1996 : 5 ; citing Beck. 1990 : 2) ให้ความหมายค่านิยมว่า เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เป็นแนวทางของพฤติกรรม เป็นแนวทางตัดสินการกระทำ และความเชื่อ และเป็นแนวทางในการคิด

อลพอด (Gable. 1993 : 19 ; citing Allport. 1961 : 454) ให้ความหมายค่านิยมว่า ค่านิยมเป็นความเชื่อที่ขึ้นอยู่กับกระทำด้วยความสมัครใจ ผักใฝ่ ชอบ ที่จะกระทำ

ลัวน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543 : 127) นิยามความหมายของค่านิยมไว้ว่าเป็นความรู้สึกต่อความเชื่อที่สังคมเห็นว่าดี-เลว มีความสำคัญ-ไม่สำคัญ พึงปรารถนา-ไม่พึงปรารถนา ซึ่งเป็นอุดมการณ์หรือวิถีชีวิตของมนุษย์

ศักดิ์ ระพี (วารสารวิชาการ. 2543 : 28) ความหมายของค่านิยมอาจสรุปโดยย่อได้ดังนี้

1. เป็นการตัดสินใจที่เรากระทำในชีวิต ซึ่งขึ้นอยู่กับรากฐานของค่านิยมที่เรายึดถือ
2. ค่านิยมเป็นมาตรฐาน เป็นบรรทัดฐาน หรือเป็นเกณฑ์ ซึ่งได้ให้แนวทางในการตกลงใจตัดสินใจที่แน่นอนว่ามนุษย์ควรประพฤติปฏิบัติอย่างไร
3. ค่านิยมเป็นเป้าหมายสุดท้ายของการผสมผสานทางความคิด ความเชื่อ ออกมาเป็นการปฏิบัติหรือความตั้งใจกระทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเรา

ยี่งย เรื่องทอง (2542 : 141) ค่านิยมหมายถึง ความชอบ ความต้องการ การที่บุคคลได้เลือกพิจารณาและประเมินค่าอย่างรอบคอบแล้วจึงเข้าไปยึดมั่น ยอมรับค่านิยม ดังนั้น ค่านิยมจึงมีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมหรือปฏิกิริยาของบุคคลในการเลือก การตัดสินใจ การให้คุณค่าให้ความสำคัญต่อการเลือกที่จะปฏิบัติต่อสิ่งหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิต ดังนั้น ค่านิยมจึงมีความสำคัญต่อบุคคลและสังคม

ราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 366) ให้ความหมายว่า ค่านิยมเป็นแบบอย่างพฤติกรรมที่พึงปรารถนา โดยสังคมถือว่ามีความดี แบบอย่างพฤติกรรมนี้จะเกี่ยวกับวัตถุหรือไม่ใช้วัตถุก็ได้ แต่ละสังคมมีค่านิยมแตกต่างกัน

ณรงค์ เส็งประชา (2539 : 81) ได้กล่าวถึง ค่านิยม รสนิยมและสมันิยมดังนี้

ค่านิยมเป็นความนิยมของสังคมไม่ใช่ความนิยมของบุคคล เป็นสิ่งที่ผู้คนทั้งหลายยอมรับหรือเป็นมติของสังคม เช่น ความรักในองค์พระมหากษัตริย์ ถือเป็นค่านิยมเพราะเป็นความนิยมของคนทั้งชาติ แต่ถ้าเป็นการรักในวิชาดนตรีย่อมต้องไม่ถือว่าเป็นค่านิยมของคนไทย เพราะมีเพียงจำนวนหนึ่งและไม่มากนักที่นิยมหรือรักที่จะเรียนวิชาดนตรีเพื่อจะได้ไปเป็นนักดนตรีหรือมีอาชีพทางนี้ ลักษณะเช่นนี้อาจเรียกรสนิยมของกลุ่มคนก็ได้

ค่านิยมอาจมาจากรสนิยมหรือจากความนิยมของบุคคลในสังคม จากความนิยมของคนใดคนหนึ่งสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หลังจากนั้นจึงค่อย ๆ แพร่กระจายกลายเป็นรสนิยมของกลุ่มคนและในที่สุดก็กลายเป็นค่านิยมของสังคมนั้นไปก็ได้ ค่านิยมนี้ถ้าหากนิยมกันช่วงระยะเวลาหนึ่งและจางหายไปแต่อาจกลับมานิยมใหม่ในระยะเวลาต่อมา ก็เรียกว่าเป็นสมัยนิยม (Fashion) และถ้าเป็นการนิยมเพียงชั่วระยะเวลาสั้น ๆ แล้วจางหายไปเลยไม่เคยกลับมานิยมกันใหม่ เรียกว่า การนิยมชั่วคราว (Fad) ค่านิยมที่นิยมกันโดยตลอดและถือเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันตลอดไป ค่านิยมนี้ก็คือปทัสถานของสังคม (Social Norm) นั่นเอง

ค่านิยมทางสังคม รสนิยม และสมัยนิยมดังกล่าว เป็นค่านิยมที่เกี่ยวกับกลุ่มหรือสังคม และปัจเจกชน ค่านิยมยังเป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม เป็นเหตุให้เกิดสมัยนิยม ค่านิยมยังสะท้อนลักษณะเด่นของสังคม ถ้าบุคคลใดยอมรับค่านิยมใดเป็นของตนเองค่านิยมนั้นจะเป็นเป้าหมายสำหรับบุคคลนั้น ค่านิยมยังเป็นความคิดรวบยอด (Concept) อันเป็นพื้นฐานในการเลือกของบุคคลซึ่งจะแสดงออกทางพฤติกรรม เมื่อบุคคลเชื่อมั่นในสิ่งที่คิดว่าถูกหรือผิด สำคัญหรือไม่ สำคัญ ฉลาดหรือโง่ ดีหรือเลว พื้นฐานแห่งการเลือกนี้จะแสดงออกมาโดยสติสัมปชัญญะ หรือจากจิตใต้สำนึกก็ได้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2530 : 31) ให้ความหมายของค่านิยมคือ ทศนคติ ความสนใจ รวมทั้งความอยากความต้องการของบุคคล

ณรงค์ วิชาเทพ (2526 : 96) ได้กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลหรือกลุ่มในสังคมยอมรับว่า ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำเพื่อประโยชน์สุขแห่งตนและสังคม ค่านิยมย่อมมีลักษณะแตกต่างกันออกไป จะมากหรือน้อยนั้นไม่มีปัจจัยอื่น ๆ ที่มาเกี่ยวข้องด้วยหลายประการ เช่น การที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู การอบรมของสังคมสภาพแวดล้อมของสังคมปัจจุบัน เป็นต้น

สาโรช บัวศรี (2526 : 13) นิยามค่านิยม คือสภาพหรือการกระทำบางประการที่เราเชื่อถือหรือนิยามว่าควรยึดมั่นหรือควรกระทำเพื่อจะได้บรรลุจุดมุ่งหมายของตัวเราเอง หรือของสังคมที่เราอาศัยอยู่

พนัส หันนาคินทร์ (2520 : 18) ค่านิยมของแต่ละคนนั้นเกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับการตรวจสอบแล้วของเขา และเนื่องจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลจึงทำให้ค่านิยมของแต่ละบุคคลผิดแผกแตกต่างกันออกไป ถึงแม้ว่าจะอยู่ในสังคมหรือวัฒนธรรมเดียวกันก็ตาม เมื่อประสบการณ์ของแต่ละบุคคลมีมากยิ่งขึ้นก็จะมีผลกระทบกระเทือนทำให้เขาเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงค่านิยมเดิมของเขาขึ้น ดังนั้นค่านิยมมีลักษณะไม่คงที่ ในฐานะที่ค่านิยมเป็นเครื่องนำทาง

พฤติกรรมของคน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของค่านิยมย่อมขึ้นอยู่กับเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมของประสบการณ์ของบุคคลนั้น ๆ

สรุปได้ว่าค่านิยม หมายถึง เป็นความรู้สึกชื่นชอบและความเชื่อที่ยึดถืออย่างใดอย่างหนึ่งที่กลุ่มบุคคลนั้นยึดถือปฏิบัติในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

2.2 ประเภทของค่านิยม

การแบ่งประเภทของค่านิยม มีนักวิชาการหลายท่านได้แบ่งไว้หลายประเภท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่จะอธิบายในเรื่องนั้น ๆ

พนัส หันนาคินทร์ (2520 : 27) ได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทมีคุณค่าในด้านการใช้สอย หรือเป็นเครื่องมือ (Instrumental values) หมายถึง คุณค่าที่เกิดขึ้นจากการที่เราจะใช้เพื่อให้เกิดผลอย่างอื่นสืบตามมา เช่น เราสอนวิชาคณิตศาสตร์ก็ด้วยหวังจะให้เกิดผลต่อการที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือนำไปใช้ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ต่อไป เป็นต้น เมื่อเราพิจารณาวิชาคณิตศาสตร์ในด้านนี้ วิชาคณิตศาสตร์ก็มีคุณค่าในฐานะที่จะใช้ให้เกิดผลอย่างอื่นไม่ใช่เพื่อตัวของมันเอง

2. คุณค่าภายใน (Intrinsic value) หมายถึงคุณค่าที่มีอยู่ในตัวเองของสิ่งต่าง ๆ ค่านิยมนั้น ๆ มีอยู่ในตัวของมันเอง ไม่ได้พึ่งสิ่งอื่น และมีลักษณะโดยเฉพาะของมัน เช่น โต๊ะนั่งของนักเรียนก็มีประโยชน์สำหรับให้นักเรียนในห้องเรียนไม่ได้ตั้งใจที่จะให้เรานำไปใช้ในสิ่งอื่น

ณรงค์ วิชาวเทพ (2526 : 106-107) ได้แบ่งค่านิยมออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. ค่านิยมทางวิชาการ เป็นค่านิยมที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลต้องการศึกษาหาความรู้ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของชีวิต

2. ค่านิยมทางเศรษฐกิจ เป็นค่านิยมที่จะช่วยกระตุ้นให้บุคคลมุ่งไปสู่ความมั่งคั่งสร้างฐานะทางเศรษฐกิจเพื่อการยอมรับทางสังคม

3. ค่านิยมทางสุนทรียภาพ เป็นค่านิยมที่จะช่วยกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพอใจมองสังคมในทางที่ดี มีความพอใจในประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากประสาทสัมผัสต่าง ๆ เช่น ความสวยงาม ความไพเราะ การมองโลกในแง่ดี เป็นต้น

4. ค่านิยมทางศาสนา เป็นค่านิยมช่วยกระตุ้นให้คนมีความต้องการที่จะเลือกนับถือศาสนา ความเชื่อที่จะช่วยสร้างกำลังใจทำให้ทราบถึงความจริงของชีวิตและสังคมมากขึ้น เช่น เรื่องบาปบุญคุณโทษ

5. ค่านิยมทางการปกครอง เป็นค่านิยมช่วยกระตุ้นให้คนเห็นความสำคัญของการมีอำนาจให้คนพยายามแสวงหาอำนาจด้วยวิธีการต่าง ๆ

6. ค่านิยมทางสังคม เป็นค่านิยมช่วยกระตุ้นให้คนมีความกระตือรือร้นในการที่สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม เพื่อการยอมรับและการได้มีโอกาสแสดงความสามารถของตน เป็นต้น

นอกจากนี้ ประเภทของค่านิยม อาจแบ่งได้เป็น 6 ประเภท คือ

1. ค่านิยมทางวัตถุ (Material Value) เป็นค่านิยมที่เกี่ยวกับความจำเป็นทางด้านร่างกายของชีวิตมนุษย์ เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย เป็นต้น
2. ค่านิยมทางสังคม (Social Value) เป็นค่านิยมที่ช่วยให้เกิดความรักความผูกพัน และความต้องการทางสังคมของบุคคล
3. ค่านิยมทางความจริง (Truth Value) เป็นค่านิยมที่มีความสำคัญมากสำหรับความต้องการความรู้ และนักวิทยาศาสตร์ซึ่งต้องการค้นคว้าหากฎแห่งธรรมชาติ
4. ค่านิยมทางจริยธรรม (Moral Value) เป็นค่านิยมที่ทำให้เกิดความรับผิดชอบชั่วดี
5. ค่านิยมทางสุนทรีย์ (Aesthetic Value) เป็นความซาบซึ้งในความงดงามของสิ่งต่าง ๆ
6. ค่านิยมทางศาสนา (Religious Value) เป็นค่านิยมเกี่ยวกับความปรารถนาความสมบูรณ์ของชีวิต รวมทั้งความรักและการบูชาศาสนาด้วย

ลาโรซ บัวศรี (2526 : 22 , 25-26) ได้ทำการศึกษาและแบ่งค่านิยมออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ค่านิยมเฉพาะบุคคล (Individual Values) เช่น การประหยัด ความขยันหมั่นเพียร การพึ่งตนเอง ฯลฯ
2. ค่านิยมของสังคม หรือค่านิยมทางวัฒนธรรม (Social or Cultural Values) เช่น ความสันติสุข ความสงบเรียบร้อย ฯลฯ

นอกจากนี้ค่านิยมอาจแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. ค่านิยมดี หมายถึง การกระทำต่าง ๆ รวมทั้งความคิด ความเชื่อต่าง ๆ ที่เป็นไปเพื่อความไม่เห็นแก่ตัว ที่เป็นไปในทางสร้างสรรค์และจรรโลงให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุข
2. ค่านิยมเลว หมายถึง การกระทำต่าง ๆ รวมทั้งความคิด ความเชื่อต่าง ๆ ที่เป็นไปเพื่อความเห็นแก่ตัว เอาเปรียบ ก่อให้สังคมเกิดเป็นช่องว่าง เช่น ตัวเองกินข้าวต้องไปกตาดาคารขณะที่อีกคนหนึ่งในสังคมกำลังไม่มีจะกิน หรือใส่เสื้อผ้าฟุ้งเฟ้อราคาแพงนำสมัยตลอดเวลา ก่อให้เกิดความอยากให้แก่ผู้อื่นทั้ง ๆ ที่ผู้นั้นเงินทองก็ไม่ค่อยมีก็ต้องซื้อมาสืบบ้าง (ชาวอโศกเพื่อปวงชน. 2518 : 2)

สรุปได้ว่า ค่านิยมฟุ้งเฟ้อ คือ ความรู้สึกชื่นชอบและความเชื่อที่ยึดถืออย่างใดอย่างหนึ่งที่กลุ่มบุคคลนั้นมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเกินควรเกินฐานะ ใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่สมควร ชอบความหรูหรา ซึ่งเป็นค่านิยมประเภทค่านิยมทางวัตถุ

2.3 สาเหตุของการเกิดค่านิยม

ได้มีผู้กล่าวเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดค่านิยม ดังนี้

แรท ฮาร์มิน และ ไชมอน (Raths, Harmin & Simon. 1966 : 15-19) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่เกิดค่านิยมว่า ค่านิยมเกิดจากครอบครัว โรงเรียน การสอนของครู สื่อมวลชน วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ โดยจะทำการปลูกฝังค่านิยมว่าสิ่งใดดี สิ่งใดเลว ควรทำอย่างไรในสังคมและไม่ควรทำอย่างไรในสังคม

มิกชีเนอร์ ดีเลมาเตอร์ และชาร์วาส (Michener, Delamater & Schwartz.1986 : 469-473) ได้กล่าวว่า ค่านิยมและความแตกต่างของค่านิยมเกิดจากโครงสร้างของสังคมคือ กลุ่มอาชีพ การศึกษา ระดับของสังคม

คัมมิง (Cumming. 1988 : 32-36, 176) ได้ศึกษาถึงรูปแบบสาเหตุของค่านิยม และค่านิยม ด้านการศึกษาว่าเกิดจากครอบครัว โรงเรียน และสังคม โดยครอบครัวและโรงเรียนจะเป็นตัว สร้างค่านิยมด้วยวิธีการถ่ายทอดความเชื่อ และค่านิยมส่วนมากแก่เด็ก อิทธิพลของครอบครัวที่มี ผลต่อการสร้างค่านิยมก็คือ การเลี้ยงดูของพ่อแม่ สภาพเศรษฐกิจและสังคม ระดับการศึกษาของ พ่อแม่ ส่วนอิทธิพลของโรงเรียนที่มีต่อการสร้างค่านิยมก็คือ ครู สังคมของนักเรียนในโรงเรียน และการสอน ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมทั้งด้านส่วนตัวและด้านสังคมดังนี้

1. ด้านครอบครัวส่งผลต่อค่านิยมส่วนตัวมาก และไม่ส่งผลต่อค่านิยมของสังคม
 2. โรงเรียนประถมไม่ส่งผลต่อค่านิยมส่วนตัว และส่งผลต่อค่านิยมของสังคมมาก
 3. โรงเรียนมัธยมและมหาวิทยาลัยส่งผลต่อค่านิยมส่วนตัวมาก และส่งผลต่อค่านิยมของสังคมมาก
 4. สังคมของวัยรุ่นส่งผลต่อค่านิยมส่วนตัวปานกลาง และส่งผลต่อค่านิยมของสังคมปานกลาง
 5. การฝึกทหารไม่ส่งผลต่อค่านิยมส่วนตัว และส่งผลต่อค่านิยมของสังคมปานกลาง
 6. การศึกษาระดับผู้ใหญ่ส่งผลต่อค่านิยมส่วนตัวปานกลาง และส่งผลต่อค่านิยมสังคมปานกลาง
 7. เหตุการณ์ทางการเมืองไม่ส่งผลต่อค่านิยมส่วนตัว และส่งผลต่อค่านิยมของสังคมปานกลาง
 8. สื่อมวลชนส่งผลต่อค่านิยมส่วนตัวปานกลาง และส่งผลต่อค่านิยมของสังคมปานกลาง
- อิสเตบัน (Esteban. 1990 : 171) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุการเกิดค่านิยมว่ามาจาก ปัจจัยทั้ง 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านครอบครัว
2. ด้านสื่อมวลชน
3. ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม
4. ด้านครูและโรงเรียน
5. ด้านวัฒนธรรม
6. ด้านการดำเนินชีวิต
7. ด้านฐานะทางสังคม
8. การสอนค่านิยม

ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543 : 128-130) ได้กล่าวการเกิดค่านิยมซึ่งไว้

4 แหล่ง ดังนี้

1. ด้านครอบครัว เพราะพ่อแม่ญาติระดับต่าง ๆ จะพยายามให้การเรียนรู้แก่ลูกว่าอะไรดี อะไรไม่ดี อะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ ลูกก็จะจดจำและพิจารณาสังเกตสิ่งที่พ่อแม่สอน ถ้าตรงกับความรู้สึกตนก็จะรับไว้

2. ด้านเพื่อน เพราะเพื่อนเป็นตัวสำคัญในการเสริมสร้างศรัทธาให้เกิดค่านิยม โดยเฉพาะวัยรุ่นที่เป็นวัยที่เอาตามอย่างเพื่อน

3. ด้านครูและโรงเรียน เพราะครูและโรงเรียนมีอิทธิพลมาก โดยถ้าครูสอนเด็กแต่สิ่งดี ๆ นักเรียนก็จะเป็นคนดี มีค่านิยมที่ดีติดตัว

4. ด้านสื่อ เพราะสื่อเป็นตัวเสนอข่าวให้แก่คน การเกิดความเชื่อศรัทธาก็จะขึ้นอยู่กับ การพิจารณาตัดสิน

วัชร ฐวธรรม (2525 : 2-3) ได้กล่าวสาเหตุการเกิดค่านิยมว่า เด็ก ๆ จะยอมรับการถ่ายทอดค่านิยมจากผู้ที่อยู่แวดล้อม และผู้ที่มีอิทธิพลที่สุด ได้แก่ พ่อแม่ ครู และพระภิกษุที่ตนนับถือ และเมื่อเด็กโตเป็นวัยรุ่นก็จะเริ่มรับค่านิยมจากสิ่งแวดล้อม เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ การเดินทาง เพื่อน โรงเรียน ผู้เป็นที่รัก และค่านิยมเด็กก็อาจเปลี่ยนแปลงตามสิ่งเหล่านี้ ทำให้เด็กเริ่มตัดสินใจได้ว่าค่านิยมใดมีค่ากับตนจริง ๆ แต่ก็มีแนวโน้มที่เด็กจะรับค่านิยมตามที่ถูกบังคับไว้เพราะไม่ต้องการเสียสัมพันธภาพกับผู้ใหญ่ที่ตนรักและนับถือ ซึ่งการเก็บกอดนี้จะขึ้นอยู่กับ การเลี้ยงดู

อ่ำไพ อินฟ้าแสง (2524 : 172-183) ได้กล่าวว่าค่านิยมเกิดจากพลังหล่อเลี้ยงทางสังคม (Forces That Shape Attitudes and Values) ซึ่งหมายถึงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เจตคติ และค่านิยมของคนเกิดขึ้น โดยเกิดจากการให้ความรู้ โดยพลังหล่อเลี้ยงเจตคติและค่านิยมมาจาก แหล่ง 4 แหล่ง ดังนี้คือ

1. สังคมและวัฒนธรรม โดยผู้ที่ตกอยู่ในสังคมแบบใดก็ย่อมที่จะอยู่ใต้อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมนั้นหรือมีพฤติกรรมเหมือนคนกลุ่มนั้น

2. สื่อมวลชน โดยสื่อมวลชนจะมีบทบาทในการให้ความรู้ในการเกิดค่านิยม

3. กลุ่มเพื่อนและผู้นำกลุ่ม เพราะวัยรุ่นพร้อมที่จะรับฟังคำแนะนำและปฏิบัติตามกลุ่มเพื่อน เพื่อให้มีพฤติกรรมเหมือนเพื่อนในกลุ่ม ทำให้เพื่อนมีบทบาทในการถ่ายทอดค่านิยมและเจตคติ

4. กลุ่มสถาบัน สถาบันต่าง ๆ เช่น ครอบครัว โรงเรียน ชาติ ศาสนา องค์กร นั้นมีบทบาทในการหล่อหลอมเจตคติและค่านิยมคนอย่างมากเพราะบุคคลที่อยู่ในสถาบันย่อมที่จะรับเอาเจตคติ และค่านิยมของสถาบันมาด้วย

พล แสงสว่าง (2531 : 60) ได้กล่าวว่าค่านิยมของบุคคลจะส่งผลต่อค่านิยมโดยรวม และการปลูกฝังค่านิยมนั้นเกิดจาก

1. การสร้างสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ดี ตั้งแต่สิ่งแวดล้อมภายในครอบครัว โรงเรียนตลอด จนถึงสถาบันสังคมอื่น ๆ

2. การสร้างสำนึกที่ดีให้แก่เด็ก หรือการให้เด็กรู้จักคิดให้ถูกวิธี โดยใช้สติปัญญาพิจารณาจนรู้สึกถึงคุณค่า

ระดับ เรื่องมาลัย (2526 : 17-19) ได้กล่าวว่าค่านิยมของบุคคลจะแตกต่างจากบุคคลอื่นก็จากองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. อิทธิพลทางบ้าน เพราะบ้านเป็นแหล่งที่สำคัญในการปลูกฝังค่านิยมเด็ก และมีอิทธิพลในการถ่ายทอดค่านิยมจากบิดามารดา
2. อิทธิพลของโรงเรียน ครูและเพื่อนมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างค่านิยมบางอย่างให้แก่เด็กได้
3. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม เช่น สื่อ ทั้งนี้เพราะเด็กจะมีการเรียนแบบความคิด ความประพฤติของตัวละครในภาพยนตร์ นิยาย หนังสือ เป็นต้น

จรัญ คำยัง (2535 : 19-27) ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้มีผลต่อรูปแบบการดำรงชีวิต ค่านิยม และเจตคติ ซึ่งทั้งนี้ได้รับอิทธิพลจากการสื่อสารที่นำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และระบบการศึกษา

2.4 การวัดค่านิยม

ล้วน และ อังคณา สายยศ (2543 : 141-151) กล่าวว่า การวัดค่านิยมนั้นมีวิธีการวัดด้วยเครื่องมือหลายประเภท เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบทดสอบ และการใช้แบบสอบถาม ซึ่งได้มีผู้เชี่ยวชาญในการวัดค่านิยมสร้างไว้หลายแบบ แล้วยังแบ่งออกเป็น 2 แนว ดังนี้

1. แบบวัดค่านิยมเดี่ยว ข้อสอบแบบนี้มีจุดประสงค์ที่จะวัดค่านิยมเดี่ยว ๆ เช่น ค่านิยมด้านการประหยัด ความมีวินัย หรือการพึ่งตนเอง อย่างใดอย่างหนึ่ง วิธีการออกข้อสอบ ทำได้หลายวิธีดังนี้

1.1 แบบมีคำถามหรือสถานการณ์แล้วให้ตอบเติมคำลงไปแบบนี้ไม่มีตัวเลือกให้พิจารณาว่าตอบแบบไหนได้คะแนนเท่าไรจะต้องกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้อย่างดี ตัวอย่าง

- 1) ท่านชอบงานที่มีกฎระเบียบเคร่งครัดมากน้อยเพียงใดตอบพร้อมเหตุผล

1.2 แบบมีคำถามหรือสถานการณ์แล้วให้ตัวเลือกไว้ให้ตอบ แบบนี้อาจมีคำถามหรือสถานการณ์เกี่ยวกับค่านิยมที่ต้องการวัดแล้วเขียนตัวเลือกที่เกี่ยวกับค่านิยมนั้นโดยอาศัยหลักการให้คะแนน 0, 1 หรือ 0, 1, 2 ถือว่า 0 ไม่มีค่านิยมนั้นเลย 1 มีค่านิยมนั้นบ้าง 2 มีค่านิยมนั้นมาก หรืออาจจะพิจารณาเพียงมีหรือไม่มีค่านิยมนั้นก็ได้

ตัวอย่าง

- 1) ท่านชอบงานที่มีกฎระเบียบเคร่งครัดมากน้อยเพียงใด
 - [] ก. ชอบ เพราะจะได้ไม่สร้างความวุ่นวาย
 - [] ข. ไม่ชอบ เพราะจะทำงานด้วยความอึดอัด
 - [] ค. ชอบมาก เพราะจะทำให้ทุกคนอยู่ในกรอบหน้าที่

ตัวอย่างการเขียนตัวเลือกจากสถานการณ์ที่วัดค่านิยมด้านความมีวินัย

1) แดงได้รับเชิญไปบรรยายที่โรงแรมแห่งหนึ่งในเวลา 9.00 - 12.00 น. เขาเป็นคนบรรยายสนุก ผู้ฟังชอบใจหัวเราะครื้นเครง ปรากฏว่าเลยเวลา 12.00 น.ไปแล้ว เนื้อหาที่บรรยายยังไม่จบ ถ้าท่านเป็นแดงจะทำอย่างไร

ก. หยุดทันทีเมื่อหมดเวลา

ข. พูดต่อไปเรื่อยๆ จนหมดเนื้อหา

ค. สรุปเนื้อหาความลงถึงจะกินเวลานิดหน่อยก็ตาม

ตัวอย่างที่เน้นการมองเห็นความสำคัญของค่านิยมนั้น คือพิจารณาข้อความที่เกี่ยวกับค่านิยมนั้น แล้วให้น้ำหนักว่าข้อใดสำคัญมากหรือสำคัญน้อย ดังตาราง 2

ตาราง 2 ตัวอย่างการวัดค่านิยมความมีวินัย

ข้อความ	ความสำคัญ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ระเบียบที่ทำให้งานนั้นดำเนินไปได้ดีแม้จะขัดกับนิสัยตนเอง	[]	[]	[]	[]
2. กฎเกณฑ์ที่ทำให้ประเทศชาติอยู่ได้อย่างมั่นคงถึงจะปฏิบัติตามลำบาก	[]	[]	[]	[]
3. การพูดจาตามสบาย โดยไม่ยึดถือระเบียบประเพณีของท้องถิ่น	[]	[]	[]	[]
4. ในครอบครัวควรทำตามสิ่งที่พ่อแม่บอกไว้เสมอ	[]	[]	[]	[]
5. การรับประทานอาหารในงานสังคมควรยึดประเพณีอย่างเคร่งครัด	[]	[]	[]	[]
ฯลฯ				

1.3 การวัดค่านิยมโดยใช้มาตราแบบนัยจำแนก(Semantic Differential Scale)

เครื่องมือวัดแบบนี้เป็นเทคนิคของออสกู๊ด (Osgood) และคณะสร้างขึ้นเพื่อวัดเจตคติของมโนภาพ (Concept) ใดมโนภาพหนึ่ง เช่น พ่อหรือแม่ เป็นต้น หลักการสร้างดำเนินการอย่างไรให้ไปอ่านดูในบทการวัดเจตคติ

หลักการในการวัดค่านิยม ก็โดยเอาค่านิยมที่ต้องการวัดเป็นเป้าของความรู้สึก ดังนั้นค่านิยมจึงเป็นมโนภาพ ต่อจากนั้นต้องพยายามศึกษาคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับค่านิยมนั้นแล้วหาคำที่เป็นคำตรงข้ามกันเป็นคู่ๆ โดยทั่วไปให้หาคำที่มีความหมายตรงข้ามกันอย่างน้อย

5 คู่ ขึ้นไป อย่าลืมว่าค่าตรงข้ามนั้นจะต้องมีความหมายหรือลักษณะเป็นคำวัดคำนียมนั้นๆ ซึ่งแต่ละคำนียมอาจจะใช้ค่าตรงข้ามแตกต่างกัน

ค่าตรงข้ามที่หาได้นี้ถือว่าแต่ละคู่เป็นมาตราหนึ่งๆ โดยทั่วไปมาตราที่กำหนดความรู้สึกระหว่างค่าตรงข้าม จะเป็นคล้ายการจัดอันดับจากที่มองในด้านบวกไปสู่ด้านลบ ทางด้านบวกจะให้ค่ามาก ส่วนด้านลบจะให้ค่าน้อย มาตราอาจจะเป็น 3, 4, 5, 6 หรือ 7 ช่องก็ได้ แล้วแต่ผู้สร้างมีความต้องการ มาตราดั้งเดิมของออสกูดใช้ 7 ช่อง เครื่องมือแบบนี้สร้างง่ายใช้สะดวก แต่หาค่าที่มีความหมายทางคำนียมกับคำนียมที่จะวัดนั้นค่อนข้างยาก ผลการวัดแปลความหมายได้ดีไม่แพ้วิธีสร้างแบบอื่นๆ

2. **แบบวัดคำนียมเป็นกลุ่ม** เป็นการวัดคำนียมหลาย ๆ ด้านพร้อม ๆ กัน ซึ่งต้องออกแบบเครื่องมือให้วัดคำนียมครั้งเดียวครบทุกคำนียม ถ้าต้องการวัดคำนียมที่กล่าวมาแล้วครั้งเดียวให้หมดเลย ก็ต้องนิยามคำนียมเหล่านั้นให้ดี ต่อจากนั้นออกแบบเครื่องมือการวัดเพื่อจะได้วัดครั้งเดียวครบทุกคำนียม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวัดแบบคำนียมเดียว คือ คำนียมฟุ้งเฟ้อ โดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกตพฤติกรรมเป็นเครื่องมือในการวัด

2.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำนียมฟุ้งเฟ้อ

ราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 813) ได้ให้ความหมายของฟุ้งเฟ้อว่า หมายถึง ใช้จ่ายเกินควร เกินฐานะ ใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่สมควร

เอกสารที่นำมาเสนอต่อไปนี้เป็นเอกสารที่ต้องการแสดงให้เห็นถึงความฟุ้งเฟ้อของวัยรุ่นในรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาทางสังคมและเป็นสาเหตุให้เกิดความฟุ้งเฟ้อ

2.5.1 คำนียมมาแรง นักศึกษายุคใหม่ รยยนต์แพง-หรู (หนังสือพิมพ์มติชน. ม.ป.ป. : ออนไลน์)

คำนียมความหรูหรา ฟุ้งเฟ้อ ในหมู่นักศึกษา ถูกตีแผ่ออกมาทางบทความของนักศึกษาปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จนเป็นข่าวฮือฮาในช่วงที่ผ่านมา แต่เชื่อว่าในยุคหวนกลับของสายลมแสงแดด จะมีเพียงในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น ที่ถูกสะท้อนออกมาให้สังคมได้รับรู้ โดยผ่านทางแฟชั่นเครื่องแต่งกายที่มีราคาแพง คำนียมสินค้า แบรินด์เนมตั้งแต่หัวจรดเท้า แต่ในมหาวิทยาลัยอื่น ทั้งรัฐและเอกชน สภาพไม่แตกต่างกันนัก นักศึกษาต่างตกอยู่ในวังวนของวัตถุนิยมและบริโภคนิยม อย่างยากจะถอนตัว ปัจจุบันแนวโน้มของความฟุ้งเฟ้อไม่ได้หยุดอยู่แค่สินค้าแบรินด์เนม หรือกระแสแฟชั่นการแต่งตัว แต่แนวโน้มของความฟุ้งเฟ้อหรูหรา ได้ลามเข้าไปในเรื่องเทคโนโลยี และรถยนต์หรู เป็นกระแสใหม่ที่กำลังเพิ่มความแรงขึ้นทุกขณะนาที่ แต่ที่ถูกจัดอันดับให้เป็นที่ยอดนิยมในหมู่นักศึกษา เป็นคล้ายโชว์รูมรถยนต์หรูราคาแพงของเมืองไทย คือ ที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง เล่าขานในหมู่นักศึกษาว่าหากอยากเห็นรถยนต์ออกใหม่ไม่ว่ารุ่นไหนในเมืองไทยไปหาดูได้ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ สาเหตุที่ถูกจัดอันดับให้เป็นมหาวิทยาลัยรถยนต์หรูเป็นเพราะเป็นสถานที่ของลูกเศรษฐีมีเงินมาเล่าเรียน และส่วนใหญ่เป็นลูกนักการเมือง ลูกนักธุรกิจ

ลูกคนดังในสังคมไฮโซๆเมืองไทย แต่ละคนขับรถยนต์ราคาหลักล้านขึ้นไป ไม่เพียงแต่กลุ่มคนดังกล่าวจะขับรถราคาแพงไปเรียนหนังสือเท่านั้น แต่นักศึกษาจำนวนหนึ่งยังใช้รถเป็นสิ่งประกวดประชันกัน จากการสำรวจตามลานจอดรถรอบมหาวิทยาลัยทั้งที่วิทยาเขตหัวหมาก และวิทยาเขตบางนา พบว่านักศึกษาต่างขับรถยนต์มีราคาคันละเจ็ดล้านบาท ไปจนถึงราคาหลายล้าน เท่าที่พบเห็นมีตั้งแต่รถยุโรปจอดเรียงรายเป็นแถว ทั้งเบนซ์สปอร์ต ปอร์เช่ โพล์ส-นิวบีเทิล ออดี บีเอ็มดับเบิลยู ไล่ไปตั้งแต่ซีรีส์ 3 ถึง 7 รถออสตินยังมีทั้งอัลฟาโรมิโอ และเฟอร์รารี ก็มีด้วย สำหรับรถยนต์รุ่นที่ฮิตๆ ของนักศึกษา เป็นเปอร์โยต์ 406 E9 เวอร์ชัน 2002 ที่ถอยป้ายแดงออกมาให้เห็นหลายคัน นอกจากนี้ ยังมีตระกูลรถสปอร์ต ทั้งโตโยต้าสปอร์ต เอ็มอาร์-2 เอ็มอาร์เอส ซิลิก้า มาสด้าอาร์เอ็กซ์-7 บีเอ็มดับเบิลยูซีรีส์ 3 และ 5 และรถยนต์ตระกูลฮอนด้าทั้งซีวิค ฟรีด แอคคอร์ด ตระกูลโตโยต้า อาทิ อัลติส คัมรี่ ที่เห็นกันเกลื่อนตา ส่วนที่ไม่นึกว่าจะได้เห็นก็มีให้เห็น เป็น รถโรลสรอยซ์จากรัวร์ เบนท์ลีย์ เป็นต้น การขับรถไปเรียนหนังสือของนักศึกษา ไม่ใช่เป็นการอวดกันเสียทีเดียว แต่ยอมรับว่าพวกอวดก็มีบ้าง แต่เป็นส่วนน้อย เห็นจากเพื่อนๆ ของตนก็ไม่ได้อวดอะไรกัน แต่ที่มีรถมาขับ เป็นเพราะความชอบมากกว่า บางคนมีมากกว่า 1 คัน บรรยากาศของที่นี่เป็นสังคมอินเตอร์ แต่ไม่กดดัน เรื่องความหรูหราโดยเฉพาะรถยนต์ เป็นความชอบของแต่ละบุคคลมากกว่า และอยู่ที่กำลังซื้อ ในส่วนของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย กล่าวถึงเรื่องเหล่านี้ว่า นักศึกษาเอแบค วิทยาเขตบางนา มีประมาณ 10,000 คน ในจำนวนนี้เป็นเจ้าของรถยนต์ถึง 4,000-5,000 คัน ขณะเดียวกัน พบว่ามีนักศึกษาบางคนที่ได้รับเงินเดือนจากผู้ปกครองถึงเดือนละ 100,000 บาท จึงปฏิเสธไม่ได้ว่ามีนักศึกษาส่วนหนึ่งใช้ชีวิตอย่างหรูหราภายในมหาวิทยาลัย ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ให้ความเห็นว่าเรื่องของความหรูหราของนักศึกษา ไม่เฉพาะที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ มหาวิทยาลัยอื่นก็เหมือนกัน จากงานวิจัยที่เคยวิจัย เด็กปัจจุบันที่เรียนมหาวิทยาลัยมีฐานะดีพอสมควร เมื่อลูกสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้พ่อแม่ก็ซื้อรถยนต์ให้เป็นรางวัล จึงไม่ใช่เรื่องแปลก ปรากฏการณ์แบบนี้ไม่ต่างจากสังคมทั่วไป "เด็กที่ใช้รถเพราะความจำเป็นก็มี มีหลายกลุ่ม จะมาบอกว่าเป็นความหรูหรา คงพูดไม่ได้ทั้งหมด มหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนไม่ต่างกัน ทางมหาวิทยาลัยเองไม่ได้ส่งเสริมให้นักศึกษาฟุ้งเฟ้อ ถ้ามีโอกาสก็ชี้แนะให้นักศึกษาเห็น ให้มองถึงสังคมโดยรวม และสำหรับนักศึกษาปี 3 จะมีโครงการให้เด็กออกไปทำงานช่วยเหลือสังคม เรื่องขับรถยนต์ราคาแพง ใช้ของหรูหรา คงบังคับกันไม่ได้ คงอยู่ที่พ่อแม่ผู้ปกครองว่าดูแลลูกอย่างไร" รองอธิการบดีฝ่ายกิจการศึกษากล่าว อย่างไรก็ดี เมื่อนักศึกษาส่วนมาก ซึ่งยังไม่มียาได้เป็นของตนเอง มีรสนิยมเช่นที่กล่าวมา จึงเป็นธรรมดาว่า ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของนักศึกษาเหล่านี้ นับเป็นตัวเลขที่น่าตะลึงอยู่ไม่น้อย จากการสอบถามบรรดานักศึกษาเจ้าของรถยนต์ราคาแพงในเอแบคแล้ว เห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป นอกเหนือจากแฟชั่นรถหรูราคาแพงระยับแล้ว โทรศัพท์มือถือ เป็นอีกสิ่งจำเป็นของชีวิตนักศึกษาสมัยนี้ และการใช้โทรศัพท์มือถือ ยังนับเป็นแฟชั่นได้อีก แต่ละคนต้องตามกระแสรุ่นของโทรศัพท์ให้ทัน นักศึกษาหญิงคนหนึ่งบอกว่า เพื่อนบางคนใช้มือถือเพียงสามวันก็เปลี่ยนเครื่องใหม่แล้ว ส่วนนักศึกษาชายคนหนึ่ง เปิดเผยว่า ถ้ามีมือถือรุ่นใหม่ออกวันนี้ พรุ่งนี้ก็จะเห็นนักศึกษาถือกันแล้ว "มือถือนี้เปลี่ยน

บ่อยกว่ารถยนต์ ที่เปลี่ยนบ่อยๆ ไม่ใช่เพราะอุปสงค์ แต่เป็นความต้องการรุ่นใหม่ ๆ มากกว่า ที่นิยมตอนนี้ เป็นพวกโนเกียตระกูลแปด และที่มาแรงเป็นรุ่นจอใหญ่ๆ พิสตาร์ เป็นพวกนำเข้าจากต่างประเทศในไทยไม่มีขาย แต่ทั้งนี้ก็เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องใช้โทรศัพท์มือถือ เพราะเพื่อนเรียนแยกกันหมด เวลาจะเจอกันต้องใช้ โทร.ตาม" สภาพสังคมในมหาวิทยาลัยที่กล่าวมาข้างต้น แม้เมื่อสอบถามจากอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบางคนยังถูกถามกลับว่า เสนอเรื่องแบบนี้แล้วจะได้อะไร หากคำถามนี้มาจากปัญญาชนระดับอาจารย์แล้ว จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่นักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยปัจจุบันจะมีสภาพเช่นที่เห็นและเป็นอยู่

2.5.2 อนาคตเด็กไทย (แสงแดด. 2546 : ออนไลน์)

“เด็กในวันนี้ คือ ผู้ใหญ่ในวันหน้า” คำกล่าวนี้ เราได้ยินมาโดยตลอด “แสงแดด” เองนั้น ได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เกิด และก็เชื่อเช่นนั้น เพียงแต่วันเวลาผ่านไป คำกล่าวข้างต้นค่อยๆ เลื่อนรางไป จากความคิดของผู้คนโดยทั่วไป ดีไม่ดีเมื่อได้ยินแล้ว อาจจะไม่เข้าใจความหมายเสียด้วยซ้ำ นอกเหนือจากคำกล่าวข้างต้นแล้ว แนวคิดสำคัญที่บอกกล่าวพร่ำพรรณนาเช่นเดียวกัน คือ “เด็กเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความสำคัญต่ออนาคตของชาติ” และก็คงเช่นเดียวกันอีกที่ว่าอาจจะเข้าใจ แต่เมื่ออธิบาย คงอธิบายไม่ชัดเจนนับวันเยาวชนหรือเด็กไทยจะ “ด้อยคุณภาพ” ไปไม่มากนักน้อย โดย “แสงแดด” เชื่อว่าเด็กไทยที่ “ด้อยคุณภาพ” นั้นมิใช่ “ด้อยโอกาส” เพียงแต่ปัญหาสำคัญของเด็กไทยทุกวันนี้แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม สำคัญดังต่อไปนี้

กลุ่มที่หนึ่ง คือ กลุ่มที่มีฐานะดีมีความมั่นคง “ร่ำรวย” เด็กในกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มี “โอกาส” ที่จะพัฒนาอนาคตไปในทิศทางที่ดีมีศักยภาพได้ ทั้งนี้ เด็กในกลุ่มนี้ก็ยังสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มย่อยได้อีก คือ หนึ่งเป็นกลุ่มเด็กที่ “ใฝ่ดี-เรียนดี” และให้ความสำคัญใน “คุณค่าของชีวิต” เป็นกลุ่มที่ไม่ฟุ้งเฟ้อ แยกแยะ “ผิด-ชอบ-ชั่ว-ดี” ได้ และสอง เป็นกลุ่มที่ “ฟุ้งเฟ้อ-ไม่สนใจเรียน-ไม่รู้จักคุณค่าชีวิต” เด็กทั้งสองกลุ่มย่อยนี้ แม้จะมี “ฐานะมั่งคั่งมั่นคง” แต่เป็นเพียงกลุ่มชนชั้นเล็กๆ ในสังคม ซึ่งมีเพียง 10-15 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ที่ติดอยู่บนระดับสังคมชั้นสูงหรือมักเรียกติดปากว่า “ไฮโซๆ” เด็กที่อยู่ในกลุ่มนี้จะมีความอุดมสมบูรณ์เพียงพอพร้อมไปด้วย “เกียรติยศ ชื่อเสียง เงินทอง” และที่สำคัญที่สุดคือ “การยอมรับ” ในสังคม ซึ่งเด็กกลุ่มย่อยที่หนึ่งที่อยู่ในข่าย “เด็กดี-ใฝ่เรียน” หรือพูดภาษาชาวบ้านว่า “เอาถ่าน !” อาจจะมีเพียงประมาณ 3-5 เปอร์เซ็นต์ ส่วนกลุ่มย่อยที่สอง มักจะเป็นประเภท “ไม่เอาถ่าน !-เหยียบขี่ไก่ไม่ฝ่อ !” กล่าวคือเป็นกลุ่มเด็กที่ “ถูกตามใจ (SPOILED)” เสียจนเคยตัวและถูก “โอ้อวด” มาตลอดตั้งแต่เกิด จนกลายเป็นกลุ่มเด็กที่ไม่กล้าต่อสู้กับความเป็นจริง ย่อท้อกับอุปสรรคและไม่อดทนกับการที่ต้องเผชิญปัญหา เข้าข่ายลักษณะ “ไม่สู้โลก” และที่สำคัญนอกเหนือจากนั้นคือ จะเป็นเด็กประเภท “ไขในหิน” แต่ต้อง ตำหนิ ดีเดียน ไม่ได้ จนกลายเป็นเด็กที่ไม่รู้จัก “สัจธรรมของชีวิต” ว่า ชีวิตคือการดิ้นรน ต่อสู้ เด็กในกลุ่มนี้มักเรียกร้องความสนใจ เพราะถูกตามใจมาตลอด และที่สำคัญเด็กในกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมยึดติดอยู่กับ “วัตถุและการบริโภค” จนกลายเป็นเด็กที่ “วัตถุนิยม” (MATERIALISTIC) และบริโภคนิยม (CONSUMERISM) ดังนั้น จึงมีพฤติกรรมที่ฟุ้งเฟ้อ โอ้อวด ยึดติดกับคุณค่าของราคาที่มีใช้ “เนื้อหาสาระ-แก่นสาร” แต่ยึดติดกับ

เปลือกกระบอก หรือ “กระพี” เท่านั้น

ปัญหาสำคัญของเด็กในกลุ่มย่อยที่สองประเภท “เอาแต่ใจตัวเอง” นี้ เมื่อไม่ได้ตั้งใจ จะเรียกร้องและเมื่อถูกขัดใจ “พฤติกรรมก้าวร้าว” จะออกอาการทันที และมักก่อปัญหาบ่อยครั้ง ด้วยการแสดงออกที่รุนแรงจนถึงการทะเลาะวิวาท เพราะฉะนั้น เด็กในกลุ่มแรกที่มีปัญหานี้ ซึ่งจะมีจำนวนน้อยในสังคม มักจะเป็นแบบอย่างที่ได้เด็กในกลุ่มถัดมาต้องการลอกเลียนแบบ และ/หรือพยายามยกระดับฐานะของตนเองให้เทียบเท่าอย่างไรรก็ตาม “เด็กดี-ใฝ่เรียน” ในกลุ่มนี้ยังพอมืออยู่บ้างที่ไม่ยึดติดกับวัตถุนิยมและเข้าใจถึงคุณค่าและสัจธรรมชีวิต

กลุ่มที่สอง คือ กลุ่มเด็กวัยรุ่นทั่วไปที่อาจมีฐานะปานกลางถึงระดับยากจน แต่อาจมีทั้งพฤติกรรมเบี่ยงเบนและใฝ่ดีเช่นกลุ่มแรก เช่นเดียวกันที่ “สมตะ-ใฝ่ดี-เรียนดี” และที่สำคัญคือ “รู้จักฐานะครอบครัว” หรือพูดภาษาชาวบ้านว่า “เจียมตัว!” เด็กในกลุ่มย่อยนี้มักจะเจริญรุ่งเรืองในหน้าที่การงาน สู้โลก แกร่งและประสบความสำเร็จในที่สุด ส่วนกลุ่มย่อยที่สองนี้จะมีลักษณะที่ “ไม่เจียมตัว” มีพฤติกรรม “ฟุ้งเฟ้อ-เห่อเหิม-ทะเยอทะยาน” แต่ผู้ปกครองหรือพ่อแม่ไม่สามารถตอบสนองได้ เด็กในกลุ่มนี้จะเพียรพยายาม เรียกร้องความสนใจ ด้วยการเสาะแสวงหา “วัตถุ” และ “ระดับสถานะในสังคม” เพื่อให้ได้รับ “การยอมรับ” จากสังคมที่ตนเองสังกัดและสังคมโดยทั่วไป จนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนด้วยการกระทำที่เลเย่ด และผิดถึงขั้น “หวานกลับไม่ได้!” เด็กวัยรุ่นในกลุ่มนี้จะมีปริมาณ 30-40 เปอร์เซ็นต์ ที่สามารถเรียกว่าเป็น “ชนชั้นกลาง” และมักจะเป็นกลุ่มที่มีปัญหามากที่สุด ทั้งๆที่เป็นกลุ่มที่ “ไม่ด้อยโอกาส” เลยในการที่จะดิ้นรน ใฝ่ดีเพื่อประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตในหน้าที่การงาน แต่ก็น่าเสียดายที่เด็กไทยจำนวนไม่น้อยตกอยู่ใน “สภาวะ/ฟอนเฟะ” ของสังคมที่ไร้แก่นสารเช่นนี้

เราคงได้ย่นข่าวคราวและการวิพากษ์วิจารณ์มาตลอดถึงความฟุ้งเฟ้อ ฟอนเฟะของเด็กในกลุ่มนี้ที่ “รักสนุก-ขาดความอดทน-ด้อยคุณภาพทางความรู้และความคิด-ขาดสติ-ไม่มีสัมมาคารวะ-ไม่รู้จักศีลธรรม จริยธรรม” ว่าไปแล้วเราสามารถระบุหรือเอ่ยได้มากกว่านี้ ปัญหาสำคัญของเด็กกลุ่มนี้ มิใช่ “ด้อยโอกาสและ/หรือขาดโอกาส” เด็กทั้งสองกลุ่มมีโอกาสเพียบพร้อมและมีศักยภาพในการพัฒนา เพียงแต่ว่า สถาบันครอบครัวอ่อนแอ พร้อมทั้งสถาบันการศึกษา ตลอดจนสถานต่างๆ ในสังคมขนาดใหญ่ที่ “บกพร่อง-ด้อย-อ่อนแอ” เช่นเดียวกัน ความจริงที่เราต้องยอมรับว่า สังคมยุคใหม่ โดยเฉพาะ สังคมไทยมักจะเป็นสังคมที่ “อ่อนด้อยทางการศึกษาด้านการพัฒนาวิธีการคิด การสร้างทัศนคติและบุคลิกภาพ ประกอบกับการไม่ปลูกฝัง อบรมสั่งสอนในการแยกแยะผิดชอบ ชั่วดี ในกรณีของคุณธรรมและศีลธรรมอันดีงาม” นอกเหนือจากนั้นยังเป็นเด็กที่ “ขาดความอดทน จิตใจอ่อนแอ ย่อท้อต่อปัญหา ดำเนินชีวิตไม่ได้” ทั้งๆ ที่บ่อยครั้ง มิใช่เป็นการตำหนิ แต่เป็นการอบรมสั่งสอน เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาทางความคิด เด็กไทยมักติดนิสัย “โอ้” ด้วยการ “ต้องชม!” ตลอดเวลา ดังการวิพากษ์วิจารณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อคราวชุมนุมลูกเสือโลก ที่เพิ่งจบสิ้นไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้วเป็นปรากฏการณ์ที่น่าเศร้าใจอย่างยิ่งที่จะกล่าวถึง กลุ่มเด็กกลุ่มที่สาม ที่มีจำนวนมากมีเปอร์เซ็นต์สูงถึง 50 เปอร์เซ็นต์ ที่เป็นกลุ่มเด็กที่ “ด้อยโอกาส” และ “เสียโอกาส” จนถึงขั้น “ไร้โอกาส” คือกลุ่มเด็กยากจน หรือเด็กเล็กจำนวนมากที่ถูก “ทารุณกรรม-ล่วงละเมิดทางเพศ-

บังคับค่าประเวณี-ติดยาเสพติด” เนื่องด้วย “การศึกษาต่ำ-ด้อยความคิด-จมปลักอยู่กับความทรมานของสังคม” จนทำให้ผู้ปกครองกิติ พ่อแม่ ญาติพี่น้องกิติ ตลอดจน คนใกล้ชิด “กระทำชั่ว” กับเด็กที่อ่อนแอด้วยประการทั้งปวง นอกเหนือจากนั้นยังมีกลุ่มเด็กอีกกลุ่มที่ถูกทอดทิ้ง ให้ “เร่ร่อน” โดย “ไร้จุดหมาย” ของชีวิตว่าจะดำเนินไปในทิศทางใด มีอนาคตเช่นไร ซึ่งเด็กกลุ่มนี้เป็นกลุ่มเด็กที่ถูกสังคม “รังแก” เริ่มตั้งแต่จุดเริ่มต้นของสังคมพวกเขาที่ใกล้ตัวที่สุดก็คือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง คนใกล้ชิด เรื่อยไปจนถึง สังคมขนาดใหญ่ ที่ปราศจาก “น้ำใจ” ที่จะเอื้ออาทรต่อพวกเขา

กลุ่มที่สามนี้ไม่มีโอกาสที่จะได้ศึกษาเล่าเรียน อย่างว่าแต่โอกาสที่จะเผชิญโลกอย่างหน้าชื่นตาบานหรือฟุ้งเฟ้อเลย เด็กเหล่านี้ ต้องตกอยู่ใน “สภาวะเก็บกด-กดตัน” จากผู้ครอบงำจนในที่สุด พฤติกรรมของเด็กเหล่านี้จะ “ก้าวร้าว-ดุดัน” เนื่องด้วยความรู้สึกที่เขาเกลียดชังสังคม สาเหตุสำคัญเป็นเพราะสังคมไร้น้ำใจ โอบอ้อมอารีต่อพวกเขา ก่อน ทั้งนี้เป็นเรื่องที่น่าเศร้า และน่าเสียดายอย่างยิ่งที่เด็กจำนวนมากเหล่านี้ ถูก “สังคมรังแก-ทอดทิ้ง” และไม่เคยที่จะมีโอกาสดำเนินไปสู่เพื่อ “ความเป็นคนที่มีศักดิ์ศรี” เหมือนอย่างกลุ่มแรกและกลุ่มที่สองที่มีสรรพสิ่งเพียบพร้อม แต่กลับเบี่ยงเบนไปแสวงหา “ความมืดของโอกาส” ให้แก่ตัวเอง กลุ่มเด็กที่สามนี้ ไม่เคยได้ประสบพบเจอ “การชม-การโอ-การเอาใจ” แต่ประสบพบเจอแต่ “ความรุนแรง-ความก้าวร้าว-ความกดตัน” แล้วเราจะแสวงหาอะไรกับ “อนาคตของเด็กไทย” ที่ทุกกลุ่มมีแต่การพอกพูนของปัญหาไม่ว่า “ขาดสติ-ไร้ปัญหา-ถูกทอดทิ้ง-ถูกทารุณ-ถูกล่วงละเมิดสิทธิ ฯลฯ” แล้วอนาคตเด็กไทยจะได้ “เรียนรู้ตลอดชีวิต-คิดอย่างสร้างสรรค์-ก้าวทันเทคโนโลยี”

2.5.3 เด็กไทยพันธุ์ใหม่ ขี้เหงา ขี้เกียจ...ฟุ้งเฟ้อ (บทความ. ม.ป.ป. : ออนไลน์)

เด็กไทยวันนี้มีปัญหามากทุกด้าน เมื่อเทียบกับเด็กสมัยก่อน จากข้อมูลการวิจัยของคณะครุศาสตร์ จุฬาฯ เมื่อปีก่อน ตีพิมพ์ในหนังสือสารานุกรม ได้สรุปปัญหาพฤติกรรมและค่านิยมของเด็กไทยยุคใหม่ไว้ถึง 12 ข้อ

1. ไม่ค่อยมีความเชื่อมั่นในตนเอง อ่อนแอด้านจิตใจ
2. รอคอยความสุขไม่เป็น ต้องการความรวดเร็ว ขาดความยับยั้งชั่งใจ ตัดสินใจง่ายบนพื้นฐานความสุขด้วยการเสพวัตถุสิ่งของราคาแพง
3. ไม่อดทนกับความทุกข์ ทำงานหนักไม่เป็น อ่อนแอ ขี้เกียจ ชอบสบาย ไม่ชอบเรียนหนังสือ
4. เป็นเด็กขี้เหงา อยู่กับตัวเองไม่ได้ ร้อนรุ่ม ชอบพูดโทรศัพท์มือถือถือนานๆ ชอบออกนอกบ้าน
5. มีปัญหาทางใจ ขาดการยอมรับตนเองและกำลังใจ
6. ชอบการเลียนแบบ มีความฝัน ฟุ้งเฟ้อ ชอบแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าราคาแพง วิ่งตามแฟชั่น
7. ไม่สู้งาน ชอบงานเบา แต่เงินดี
8. กล้าลักขโมยเมื่ออยากได้สิ่งที่ต้องการ แต่ไม่มีเงิน
9. บรรลุทางเพศเร็วกว่าวัยที่ควรเป็น ชอบเลียนแบบทางเพศ
10. ไม่สนใจศาสนา และไม่เชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ

11. ความคิดสับสน มองเหตุผลเข้าข้างตัวเอง

12. เคารพตนเองน้อยลง

2.5.4 เด็กไทยในมิติการบริโภค (อมรวิรัช นาคทรพ. 2548 : 68-71)

เด็กไทยกินไม่เป็น

ท่ามกลางกระแสแห่งบริโภคนิยม (Consumerism) ที่แผ่ขยายปกคลุมไปทั่วโลกอย่างรวดเร็วและรุนแรงในทุกวันนี้ ไม่เพียงแต่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของชาวโลกแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนวิถีและวัฒนธรรมเด็กไทยอย่างเห็นได้ชัด

ผลการศึกษาของโครงการเด็กไทยรู้ทัน ที่ได้ทำการสำรวจการบริโภคขนมเด็กไทยพบว่า เด็กและเยาวชนอายุ 5-24 ปี ประมาณ 21 ล้านคนมีเงินไปโรงเรียนปีละ 354,971 ล้านบาท และเด็กใช้เงินซื้อขนมถึงปีละ 161,580 ล้านบาท เท่ากับ 15.7% ของงบประมาณแผ่นดินปี 2547 หรือมากกว่างบประมาณประจำปีของ 6 กระทรวงรวมกัน หรือหากคิดเป็นรายบุคคลพบว่าเด็กหนึ่งคนใช้เงินซื้อขนมปีละ 9,810.56 บาท ขณะที่เด็กหนึ่งคนใช้เงินกับการศึกษาปีละ 3,024 บาท เท่ากับว่าเด็กใช้เงินซื้อขนมมากกว่าการศึกษาถึง 3.24 เท่า

เด็กติดห้าง เพื่อแบรนด์ หลงสัญญา

ภายใต้ตรรกะแห่งความสุขวัตถุนิยมนี้เองจึงไม่น่าแปลกใจว่า ในขณะที่เด็กๆ จำนวนมากกำลังติดขนมอย่างรุนแรง ก็มีวัยรุ่นอีกจำนวนไม่น้อยที่ติดบริโภคอื่นๆ ตามกระแสอย่างรายจังหวัด (Child Watch) ของสกว. และงานวิจัยของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อประมาณปลายปี 2546 ชี้ว่า ปัจจุบันร้อยละ 60 ของวัยรุ่นเติบโตมาท่ามกลางการใช้ชีวิตตามห้างสรรพสินค้า ดูภาพยนตร์ มีโทรศัพท์มือถือในครอบครอง นิยมอาหารแฉกด่วน และใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการพูดคุยและเล่นเกมออนไลน์ เป็นกิจวัตรประจำ ซึ่งโดยเฉลี่ยจะไปเดินห้างกัน 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์ และวัยรุ่นทั้งหญิงชายจะซื้อสินค้าประเภทเสื้อผ้าเครื่องสำอางบำรุงผิว ราว 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์เช่นกัน นอกจากนี้วัยรุ่นในต่างจังหวัดมีโทรศัพท์มือถือใช้กันราวร้อยละ 40 และอัตราส่วนเพิ่มเป็นครั้งต่อครั้งเฉพาะระดับอุดมศึกษา ผลการสำรวจวัยรุ่นประมาณ 400 คนพบว่าร้อยละ 80.77 เห็นว่าโทรศัพท์มีไว้ใช้มากกว่าใช้ บางคนเปลี่ยนมือถือทุกๆ 3-4 เดือน เช่นเดียวกับที่สวนดุสิตโพลได้สำรวจความคิดเห็นของวัยรุ่น ซึ่งวัยรุ่นมองว่ามือถือคือ “สิ่งอำนวยความสะดวก” สำหรับชีวิต ซึ่งดูจะสอดคล้องกับผลการสำรวจสำนักวิจัยเอแบคโพลที่พบว่า นิสิต นักศึกษาระดับศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครจะหลงใหลติดใจกับสินค้าแบรนด์เนมทั้งในและต่างประเทศอย่างมาก โดยในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาวัยรุ่นชาย-หญิงร้อยละ 52.2 นิยมซื้อโทรศัพท์มากที่สุด เฉลี่ยราคาแพงที่สุดที่ซื้อคือ 10,931 บาท ตามด้วยการซื้อเสื้อผ้า ร้อยละ 33.5 เฉลี่ยราคา 1,677 บาท ซื้อรองเท้าร้อยละ 31.8 เฉลี่ยราคา 1,938 บาท ตามด้วยกระเป๋า สตางค์ เฉลี่ยราคา 1,721 บาท นาฬิกา เฉลี่ยราคา 9,130 บาท น้ำหอมเฉลี่ยราคา 2,375 บาท

เครื่องสำอางเฉลี่ยราคา 1,695 บาท กระเป๋าคือเฉลี่ยราคา 4,530 บาท และเครื่องประดับ 4,652 บาท ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 22.2 ที่ไม่ได้ซื้อสินค้าแบรนด์เนม

จากบทความต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นทำให้เห็นว่า ค่านิยมฟุ้งเฟ้อนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับวัตถุนิยมและบริโภคนิยม ได้แก่ การใช้จ่ายในเรื่องเครื่องใช้ที่เกินความจำเป็น เช่น เสื้อผ้าราคาแพง โทรศัพท์มือถือ แพชั่นเครื่องแต่งกายที่มีราคาแพง ค่านิยมสินค้าแบรนด์เนม ตั้งแต่หัวจรดเท้า

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเหตุผลเชิงจริยธรรม

3.1 การปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผลเชิงจริยธรรม

การให้เหตุผลเชิงจริยธรรม เป็นวิธีการสามารถนำไปใช้สอนและฝึกอบรมให้นักเรียน เป็นคนที่มีคุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความเชื่อว่าการให้นักเรียนฝึกแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์และแก้ปัญหาจริยธรรมที่กำหนดให้ร่วมกัน จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านสติปัญญา คุณธรรมและจริยธรรมในระดับที่สูงขึ้นได้

ความหมายของเหตุผลเชิงจริยธรรม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันท์ (2520 : 5) เหตุผลเชิงจริยธรรม (Moral Reasoning) หมายถึง บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เหตุผลดังกล่าวจะทำหน้าที่เป็นเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมทำให้ทราบว่า บุคคลที่มีจริยธรรมต่างกันอาจมีการกระทำคล้ายคลึงกันได้เสมอ และบุคคลที่มีการกระทำเหมือนกัน อาจมีเหตุผลเบื้องหลังการกระทำและระดับจริยธรรมต่างกันไปเป็นได้

โกวิท ประวาลพฤษย์ (2529 : 20) ได้ให้ความหมายว่า ความสามารถด้านความคิดของบุคคลในการจำแนกว่าการปฏิบัติใดถูกต้อง ไม่ถูกต้อง ดีงาม ไม่ดีงาม ตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง และการวินิจฉัยหรือการประเมินการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งว่าถูกต้องดีงามเหมาะสมกับเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

ฤกษ์ชัย คุณูปการ (2539 : 131) ได้ให้ความหมายว่า เหตุผลที่บุคคลใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจด้วยตนเองว่า เขาควรกระทำหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือประเมินว่าพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งถูกต้อง ดีงามเหมาะสมหรือไม่ เหตุผลเชิงจริยธรรมจะทำหน้าที่เป็นเหตุจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ บุคคลจึงสามารถประเมินคุณธรรมและจริยธรรมของผู้อื่นได้ โดยการสังเกตและซักถามเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังของการกระทำต่าง ๆ ของเขา

สรุปได้ว่าเหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง เหตุผลที่บุคคลสามารถตัดสินใจได้ว่าควรจะทำหรือไม่กระทำ สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดีได้ เหตุผลดังกล่าวจะทำหน้าที่เป็นเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล

3.2 พัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์

เพียเจต์ ใช้เกณฑ์ในการแบ่งพัฒนาการทางสติปัญญา เป็นพื้นฐานในการศึกษา พัฒนาการทางจริยธรรม โดยเชื่อว่าพัฒนาการทางจริยธรรมเป็นกระบวนการพัฒนาตามลำดับขั้น หรือการพัฒนาจริยธรรมจะไม่มี การข้ามขั้น และเพียเจต์แบ่งขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 3 ขั้น ดังต่อไปนี้

1. **ขั้นก่อนจริยธรรม (Premoral Stage)** เป็นระดับจริยธรรมของเด็กอายุ 0 – 2 ปี ซึ่งยังไม่สามารถรับรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างละเอียด ทำให้ความคิดในการตัดสินใจความถูกต้องของการกระทำ หรือความคิดในการเลือกกระทำหรือไม่กระทำ เป็นไปตามความต้องการทางร่างกายหรือความคิดเห็นของคนใกล้ชิด เช่น เด็กประพฤติปฏิบัติตามคำแนะนำของพ่อแม่ โดยคิดว่าสิ่งที่พ่อแม่ให้ปฏิบัติเป็นสิ่งที่ดี

2. **ขั้นปฏิบัติตามคำสั่งหรือแปลความตามเกณฑ์ (Heteronomous Stage)** เป็นระดับจริยธรรมของเด็กอายุ 2 – 8 ปี ซึ่งสามารถเรียนรู้สิ่งแวดล้อมและบทบาทที่เขาควรปฏิบัติต่อผู้อื่นได้ สามารถประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบได้ ตัดสินใจได้ว่าสิ่งใดควรกระทำหรือไม่ควรกระทำได้ด้วยตนเอง เริ่มรับรู้และกระทำตามความคิดเห็นและความรู้สึกของตนเองมากขึ้น หรือใกล้เคียงกับการกระทำตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม

3. **ขั้นเหตุผลของตนเองหรือแปลความพฤติกรรม (Autonomous Stage)** เป็นระดับจริยธรรมของเด็กอายุ 8 ปีขึ้นไป ซึ่งสามารถคิดและตัดสินใจได้ด้วยเหตุผลของตนเอง เริ่มปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยความเสมอภาคและความเป็นธรรม สังเกตและเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นได้ ถูกต้องมากขึ้น ประพฤติปฏิบัติเพื่อตอบสนองพัฒนาการด้านจิตใจมากขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นสูง

3.3 พัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

โคลเบอร์ก กำหนดเกณฑ์การประเมินจริยธรรมของบุคคล โดยการแบ่งเป็นขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้น ตามแนวคิดในการแบ่งขั้นพัฒนาการทางสติปัญญาและจริยธรรมของเพียเจต์ ดังนี้

ตาราง 3 ระดับจริยธรรมและขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ระดับจริยธรรม	ขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม
1. ระดับก่อนเกณฑ์สังคม อายุ 2 – 10 ปี	ขั้นที่ 1 การหลบหลีกการถูกลงโทษ หรือการลงโทษและการเชื่อฟัง อายุ 2 – 7 ปี ขั้นที่ 2 การแสวงหารางวัล หรือการสนองความต้องการ อายุ 7 – 10 ปี
2. ระดับตามกฎหมายเกณฑ์สังคม อายุ 10 – 16 ปี	ขั้นที่ 3 การทำตามสิ่งที่ผู้อื่นเห็นชอบ หรือการคาดหวังทางสังคม อายุ 10 – 13 ปี ขั้นที่ 4 การทำตามหน้าที่ทางสังคม หรือระบบสังคมและมโนธรรม อายุ 13 – 16 ปี
3. ระดับเหนือกฎหมายเกณฑ์สังคม อายุ 16 ปี ขึ้นไป	ขั้นที่ 5 การทำตามคำมั่นสัญญา หรือสัญญาสังคมและสิทธิส่วนบุคคล อายุ 16 ปี ขึ้นไป ขั้นที่ 6 การยึดถืออุดมคติสากล หรือจริยธรรมสากล (วัยผู้ใหญ่)

ความหมายของระดับจริยธรรม

1. ระดับก่อนเกณฑ์สังคม หมายถึง ระดับการตัดสินใจซึ่งบุคคลเลือกกระทำเฉพาะพฤติกรรมที่เอื้อประโยชน์ให้กับตนเอง หรือกระทำเพื่อความพึงพอใจของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้อื่น ส่วนมากเป็นพฤติกรรมของวัยเด็กซึ่งมีการรับรู้ และความเข้าใจในเรื่องความถูกต้อง หรือความเหมาะสมของการกระทำไม่ชัดเจนเท่าที่ควร เพราะเด็กวัยนี้ไม่สามารถเรียนรู้กฎเกณฑ์ของสังคมได้อย่างเป็นระบบ

2. ระดับตามกฎหมายเกณฑ์สังคม หมายถึง ระดับการตัดสินใจซึ่งบุคคลเลือกกระทำตามกฎหมายเกณฑ์ของกลุ่มและสังคม สามารถเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะเป็นสมาชิกของกลุ่มและสังคมได้ ประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีกฎหมายและคำสอนทางศาสนาได้ รับรู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นได้ เพราะเป็นวัยซึ่งสามารถรับรู้และเข้าใจสิ่งที่เพื่อนามธรรมมากขึ้น ตัดสินความถูกต้องของการกระทำตามกฎหมายเกณฑ์และค่านิยมของสังคมได้

3. ระดับเหนือกฎหมายเกณฑ์สังคม หมายถึง ระดับการตัดสินใจซึ่งบุคคลเลือกกระทำในสิ่งที่ผ่านการไตร่ตรองด้วยเหตุผลของตนเอง ซึ่งอาจตัดสินใจทำตามอุดมคติหรือหลักประจำใจของตนเอง หรือกระทำเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าเหตุผลใดจะมีความสำคัญหรือควรนำไปประพฤติดีกว่ากัน ดังนั้นจริยธรรมในระดับเหนือกฎหมายเกณฑ์สังคม จึงเหมาะสมที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินจริยธรรมของผู้ใหญ่มากกว่าเด็ก เพราะการให้เหตุผลในระดับนี้ ต้องใช้

ความสามารถในการสังเกตในการควบคุมจิตใจตนเองและการวิเคราะห์วิจารณ์กฎเกณฑ์ของสังคมอย่างเที่ยงธรรม

ความหมายของชั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

ขั้นที่ 1 การหลบหลีกการถูกลงโทษ (Obedience or Punishment) เป็นการให้เหตุผลของเด็กอายุ 2 – 7 ปี ซึ่งมักจะใช้การถูกลงโทษเป็นเหตุผลในการตัดสินใจความถูกต้องของการกระทำ เช่น เด็กปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ใหญ่หรือปฏิบัติตามกติกาเพราะต้องการไม่ให้ตนเองถูกลงโทษ เป็นต้น เด็กวัยนี้จึงรับรู้และเข้าใจว่า การกระทำใดก็ตามที่ทำให้ตนไม่ถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ การกระทำนั้นย่อมเป็นการกระทำที่มีคุณธรรมและจริยธรรม

สาเหตุที่เด็กวัยนี้ใช้ความกลัวถูกลงโทษเป็นเหตุในการตัดสินใจความถูกต้องของการกระทำนั้น เนื่องจากเด็กอายุ 2 – 7 ปี ยังมีประสบการณ์หรือการรับรู้ทางสังคมไม่เพียงพอ และยังไม่เข้าใจความคิดของผู้อื่นซึ่งเป็นเรื่องของนามธรรม เด็กจึงรับรู้และตัดสินใจความถูกต้องของการกระทำต่าง ๆ ตามสิ่งที่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรม

ขั้นที่ 2 การแสวงหารางวัล (Naively Egoistic Orientation) เป็นการให้เหตุผลของเด็กอายุ 7 – 10 ปี ซึ่งมักจะใช้การได้รับตอบสนองความต้องการของตนเอง เป็นเหตุผลในการตัดสินใจความถูกต้องของการกระทำ เช่น เด็กจะปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ใหญ่มากขึ้น ถ้าเขาคิดว่าปฏิบัติตามแล้วเขาจะได้รับคำชมเชยหรือได้รับรางวัลเป็นสิ่งตอบแทน เด็กวัยนี้จึงรับรู้และเข้าใจว่า การกระทำใดที่ได้รับรางวัลหรือสิ่งตอบแทน การกระทำนั้นย่อมเป็นการกระทำที่มีคุณธรรมและจริยธรรม

สาเหตุที่เด็กวัยนี้ ใช้การได้รับการตอบสนองความต้องการของตนเองเป็นเหตุผลในการตัดสินใจความถูกต้องของการกระทำ เนื่องจาก เด็กอายุ 7 – 10 ปี มีความรู้และประสบการณ์ทางสังคมเพียงพอจะได้รับรู้ว่า แต่ละบุคคลมีความต้องการแตกต่างกันและความขัดแย้งเกิดจากทุกคนต้องการได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนเอง เนื่องจากเด็กวัยนี้มีข้อจำกัดด้านสติปัญญา จึงตอบสนองเป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติตามสิ่งที่ผู้อื่นเห็นชอบ (Good – Boy Orientation) เป็นการให้เหตุผลของเด็กอายุ 10 – 13 ปี ซึ่งใช้การที่ตนได้รับการยอมรับจากผู้อื่นหรือสังคม เป็นเหตุผลในการตัดสินใจความถูกต้องของการกระทำ เด็กวัยนี้จะรับรู้และเข้าใจว่า การกระทำใดก็ตามที่ได้รับคำชมเชยหรือการยกย่องจากผู้อื่นการกระทำนั้นย่อมเป็นการกระทำที่มีคุณธรรมและจริยธรรม เด็กวัยนี้จึงเป็นวัยที่ขาดความเป็นตัวของตัวเอง เพราะเขาต้องการทำให้ผู้อื่นได้รับความพึงพอใจ

สาเหตุที่เด็กวัยนี้ ใช้การได้รับการยอมรับจากผู้อื่นหรือสังคม เป็นเหตุผลในการตัดสินใจความถูกต้องของการกระทำ เนื่องจากเด็กวัยนี้สามารถจะเรียนรู้และเข้าใจได้ว่า การคาดหวังของผู้อื่นมีผลต่อตนเองและรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติตามหน้าที่ทางสังคม (Authority and Social Order Maintain Orientation) เป็นการให้เหตุผลของเด็กวัยรุ่น อายุ 13 – 16 ปี ซึ่งมักจะยึดถือความเป็นระเบียบ

และกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นเหตุผลในการตัดสินใจตัดสินความถูกต้องของการกระทำ วัยรุ่นคนใดต้องการได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม จะต้องแสดงตนเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม

สาเหตุที่วัยรุ่นยึดถือความเป็นระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นเหตุผลในการตัดสินใจตัดสินความถูกต้องของการกระทำ เนื่องจากบุคคลสามารถเรียนรู้เข้าใจความเป็นอยู่ของบุคคลในสังคมได้ อย่างเป็นระบบ

ขั้นที่ 5 การปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา (Contractual Legalistic Orientation) เป็นการให้เหตุผลของบุคคลที่มีอายุมากกว่า 16 ปี ขึ้นไป ซึ่งมักจะใช้คำมั่นสัญญา เป็นเหตุผลในการตัดสินใจตัดสินความถูกต้องของการกระทำ ซึ่งเป็นการกระทำของผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมขั้นสูง

สาเหตุที่ยึดถือคำมั่นสัญญาเป็นเหตุผลในการตัดสินใจตัดสินความถูกต้องของการกระทำนั้น เนื่องจากบุคคลในวัยนี้มีความสามารถควบคุมและบังคับตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา ที่ให้ไว้กับตนเองและผู้อื่นได้ นอกจากนั้นยังเป็นวัยที่ต้องการได้รับการยกย่องว่า เป็นบุคคลที่มี สัจจะและอุดมการณ์เป็นต้น

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติตามอุดมคติสากล (Conscience or Principle Orientation) เป็นการให้เหตุผลของผู้มีอายุ 20 ปีขึ้นไปหรือวัยผู้ใหญ่ ซึ่งมักจะยึดหลักการของจริยธรรมสากลเป็น เหตุผลการตัดสินใจตัดสินความถูกต้องของการกระทำ ซึ่งเป็นการประพฤติปฏิบัติของผู้ที่มีคุณธรรมและ จริยธรรมอยู่ในขั้นสูงสุด

สาเหตุที่ยึดหลักการของจริยธรรมสากลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจตัดสินความถูกต้องของการกระทำ เนื่องจากสามารถไตร่ตรองและตัดสินใจเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมได้ด้วยตนเอง และมีความตั้งใจ ที่จะประพฤติปฏิบัติตามหลักศีลธรรมมากกว่าการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม

สุดใจ บุญอารีย์ (2541 : 49 - 51) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินของขั้นของการพัฒนาการ ด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมดังตาราง 4

ตาราง 4 ระดับและขั้นของพัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

ลำดับ พัฒนาการ	ขั้น - ระดับ	สิ่งที่ถูกต้อง	เหตุผลในการ กระทำ	ทัศนะทางสังคม ของขั้นนี้
ระดับที่ 1 ขั้นที่ 1	ระดับก่อน เกณฑ์ จริยธรรมจาก ภายนอก	หลีกเลี่ยงการกระทำซึ่ง จะถูกทำโทษ การ กระทำเป็นเพียงการ เชื่อฟังและหลีกเลี่ยง การทำร้ายร่างกาย บุคคลหรือก่อความ เสียหายแก่ทรัพย์สิน	หลีกเลี่ยงการจะ ถูกทำโทษและ หลีกเลี่ยงอำนาจ ของผู้อยู่ใน สถานภาพ เหนือกว่า	ยึดตัวเองเป็น ศูนย์กลางไม่ สนใจความ ต้องการของผู้อื่น ไม่ตระหนักและ ไม่เข้าใจความ แตกต่างระหว่าง ความสนใจของ ตนและของผู้อื่น ไม่สามารถ เชื่อมโยง ความเห็นสอง อย่างให้สัมพันธ์ กันได้ พิจารณา การกระทำจากผล ที่เห็นได้ภายนอก สับสนระหว่าง ความเห็นของตน และของผู้มี อำนาจเหนือกว่า
ขั้นที่ 2	ยึดตนเองเป็น หลักทำสิ่งใด จะต้องได้ ประโยชน์ แลกเปลี่ยนยึด การแลกเปลี่ยน	จะทำดีก็เมื่อสิ่งนั้นเป็น สิ่งที่ตนสนใจทำ เพื่อ สนองความสนใจของ ตนเอง ยอมให้ผู้อื่นทำ ในสิ่งที่เขาสนใจเช่นกัน สิ่งที่ถูกต้องคือการได้ ผลตอบแทนอย่างเท่า เทียมกัน	เพื่อสนองความ ต้องการของตน แต่ก็ตระหนักว่า ผู้อื่นก็มีความ ต้องการเช่นกัน	ยึดตัวบุคคล ไม่ ยึดหยุ่นเข้าใจว่า ผู้อื่นมีความ ต้องการ ความ ถูกต้องมีลักษณะ สัมพันธ์ (ตามแต่ ใครจะเห็นว่าดี)

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับ พัฒนาการ	ขั้น - ระดับ	สิ่งที่ถูกต้อง	เหตุผลในการ กระทำ	ทักษะทางสังคม ของขั้นนี้
ระดับที่ 2 ขั้นที่ 3	ระดับกฎเกณฑ์ มีความ คาดหวังซึ่งกัน และกัน มุ่ง ความสัมพันธ์ และการ ปรองดองกัน ระหว่างบุคคล	คุณค่าต่างๆ ขึ้นอยู่กับ ความคาดหวังของผู้ ใกล้ชิดหรือความเห็น ของคนทั่วไป จะต้อง กระทำตนให้ดูดีใน สายตาของผู้อื่น เพื่อ รักษาความสัมพันธ์ เช่นความไว้วางใจ ความซื่อสัตย์ ความนับ ถือและความกตัญญู	ต้องการเป็นคนดี ตามทัศนะของ ตนและของผู้อื่น ใส่ใจใน ความเห็นของ ผู้อื่น เชื่อในการ ทำดีมีความเห็น ยึดหยุ่นเป็น เหตุผล ยอมรับ ธรรมชาติของ จริยธรรมและ ความจริงที่ว่า จุดหมาย ปลายทางของ จริยธรรมอยู่ที่ตัว บุคคล และ จะต้องปฏิบัติให้ เป็นไปตามนั้น	ยึดความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล เข้าใจถึงการรู้สึก ร่วม ยึดข้อตกลง และความ คาดหวังซึ่งต้อง มาก่อนประโยชน์ ส่วนบุคคล สามารถเชื่อมโยง ความคิดเห็นของ คนเข้ากับกฎและ ระเบียบ เอาใจ เขามาใส่ใจเรา แต่ยังไม่สามารถ พิจารณาหลักการ อย่างเป็นระเบียบ เป็นระบบได้
ขั้นที่ 4	ระบบสังคม และความ รับผิดชอบชั่วดี	ทำตามที่ได้ตกลงไว้ จะต้องปฏิบัติตาม กฎหมาย ยกเว้นกรณี สุจริตที่ไปค้านกับ บุคคลอื่นในสังคม ความถูกต้อง คือ การ ทำเพื่อสังคมกลุ่มและ สถาบัน	เพื่อรักษา สถาบันของ ส่วนรวมไว้เพื่อ หลีกเลี่ยงมิให้ สถาบันล้ม “ถ้า ทุกคนทำเช่นนี้ จะเป็นอย่างไร” เพื่อรักษาความ ศักดิ์สิทธิ์ในสิ่งที่ เขาเชื่อถือ ขั้นที่ 4 มักจะสับสนก	สามารถจำแนก ความแตกต่าง ระหว่างความ คิดเห็นของสังคม กับความคิดเห็น ระหว่างบุคคล ยอมรับแนวความ คิดที่ให้มีการ กำหนดบทบาท และกฎเกณฑ์ เห็นว่าบุคคลมี

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับ พัฒนาการ	ขั้น - ระดับ	สิ่งที่ถูกต้อง	เหตุผลในการ กระทำ	ทักษะทางสังคม ของขั้นนี้
ขั้นที่ 4	ระบบสังคม และความ รับผิดชอบชั่วดี	ทำตามที่ได้ตกลงไว้ จะต้องปฏิบัติตาม กฎหมาย ยกเว้นกรณี สุดวิสัยที่ไปค้านกับ บุคคลอื่นในสังคม ความถูกต้อง คือ การ ทำเพื่อสังคมกลุ่มและ สถาบัน	เพื่อรักษา สถาบันของ ส่วนรวมไว้เพื่อ หลีกเลี่ยงมิให้ สถาบันล้ม “ถ้า ทุกคนทำเช่นนี้ จะเป็นอย่างไร” เพื่อรักษาความ ศักดิ์สิทธิ์ในสิ่งที่ เขาเชื่อถือ ขั้นที่ 4 มักจะสับสน กับขั้นที่ 3	สามารถจำแนก ความแตกต่าง ระหว่างความ คิดเห็นของสังคม กับความคิดเห็น ระหว่างบุคคล ยอมรับแนวความ คิดที่ให้มีการ กำหนดบทบาท และกฎเกณฑ์ เห็นว่าบุคคลมี ความสัมพันธ์กัน ในแง่ที่ต่างก็มี บทบาทหน้าที่ต่อ สังคม
ระดับที่ 3 ขั้นที่ 5	ระดับเหนือ กฎเกณฑ์มี หลักการของ ตนเห็นว่า สังคมควรมี ข้อตกลงเพื่อ รักษา ประโยชน์และ สิทธิของบุคคล	มีความเข้าใจว่าคนมี ค่านิยมและความเห็น หลายอย่างต่างกัน และ ถือว่าค่านิยมและ กฎเกณฑ์ต่างๆ นั้น เป็นไปตามกลุ่มและควร จะได้รับการสนับสนุน ทั้งนี้มิใช่ประโยชน์ของ คนเพียงส่วนหนึ่ง เพราะว่าเป็นสัญญา ประชาคม ส่วนค่านิยม และสิทธิที่ยิ่งไปกว่า เรื่องของกลุ่ม เช่น ชีวิต และเสรีภาพ จะต้อง	การที่จะปฏิบัติ ตามกฎหมายก็ เพราะเป็น สัญญาประชาคม ที่ใช้เพื่อพิทักษ์ ทรัพย์สิน และ สิทธิของทุกคนมี ความผูกพันกับ ข้อตกลงเข้าใจ ว่ากฎหมายและ หน้าที่จะมีไว้เพื่อ สิทธิประโยชน์ ของทุกคน มี หลักว่า "ทำสิ่งที่	ก่อนเข้าสู่ระดับ สังคมบุคคล ต้อง ตระหนักใน ค่านิยมและสิทธิ อย่างมีเหตุผล ก่อนที่จะยึดความ ผูกพันและสัญญา ประชาคมเป็น หลักทักษะประสม ประสานแต่ไม่ อคติ พิจารณาทั้ง ทักษะทาง ศีลธรรมและ กฎหมายบางครั้ง

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับ พัฒนาการ	ขั้น - ระดับ	สิ่งที่ถูกต้อง	เหตุผลในการ กระทำ	ทัศนะทางสังคม ของขั้นนี้
		ได้รับการสนับสนุนโดย ไม่ยี่ดเสียดส่วนใหญ่	ดีที่สุด เพื่อ ส่วนมากที่สุด”	พบว่าศีลธรรม และกฎหมายค้ำ กัน และพบว่า เป็นการยากที่จะ ประสม ประสานกัน
ขั้นที่ 6	หลักจริยธรรม สากล	ปฏิบัติตามหลักทาง จริยธรรมที่ตนเลือกแล้ว เห็นว่าการดีกาหรือ ข้อตกลงในสังคมจะ ใช้ได้ก็ต่อเมื่อสอดคล้อง กับหลักดังกล่าว หลักการอันเป็นสากลนี้ คือหลักแห่งความ ยุติธรรม ความเสมอ ภาค และความเคารพ ในศักดิ์ศรีของบุคคลแต่ ละคน	มีความเชื่ออย่าง ผู้มีเหตุผลใน หลักแห่ง จริยธรรมสากล และมีความรู้สึก ยอมรับที่จะ ปฏิบัติตาม หลักการนั้น	มีความเห็น ยึดหยุ่นเป็น เหตุผลยอมรับ ธรรมชาติของ จริยธรรม และ ความจริงที่ว่า จุดหมาย ปลายทางของ จริยธรรมอยู่ที่ตัว บุคคลและจะต้อง ปฏิบัติให้เป็นไป ตามนั้น

3.4 หลักและวิธีการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม

โคลเบอร์ก กล่าวว่า การปลูกฝังและพัฒนาจริยธรรมซึ่งใช้วิธีการอบรมสั่งสอน การประพฤติปฏิบัติเป็นแบบอย่าง หรือการฝึกฝนให้คนมีจริยธรรมในด้านต่าง ๆ เป็นวิธีการที่ไม่สามารถจะช่วยพัฒนาให้บุคคล มีจริยธรรมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ จึงควรใช้วิธีการกระตุ้นให้บุคคลฝึกคิดและวิเคราะห์ปัญหาจริยธรรมต่าง ๆ โดยเริ่มจากการสร้างความขัดแย้งหรือทำให้บุคคลเกิดความไม่พึงพอใจในเหตุผลเดิมที่มีอยู่ จากนั้นให้อภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่น โดยมีผู้รู้แนะนำให้เข้าใจเหตุผลที่มีคุณค่าสูงขึ้น

ดังนั้น การฝึกยกระดับความสามารถในการตัดสินใจ และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสามารถสรุปขั้นตอนได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. ม.ป.ป.: 82) ดังต่อไปนี้

1. เสนอปัญหาจริยธรรมหรือสถานการณ์ขัดแย้งทางจริยธรรม ให้ผู้เข้าอบรมได้รับรู้และเรียนรู้

2. ให้ผู้อบรมตัดสินใจ และแสดงเหตุผลในการแก้ปัญหาจริยธรรมด้วยตนเอง

3. กระตุ้นให้ผู้เข้าอบรมเกิดความขัดแย้งทางความคิด โดยการให้รับรู้ความคิดเห็นและเหตุผลที่แตกต่างหรือแปลกใหม่

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างเกี่ยวกับความรู้หรือเหตุผลใหม่ ซึ่งมีคุณค่าและประโยชน์ต่อตนเองและสังคม มากกว่าความรู้และเหตุเดิมของตน

5. ให้ผู้เข้าอบรมสรุปการตัดสินใจและการให้เหตุผลอีกครั้งหนึ่ง

การกระตุ้นให้เกิดความกระจ่างในความขัดแย้งทางความคิดและการพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจ และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงขึ้น ทำได้หลายวิธี ดังนี้ (ฤกษ์ชัย คุณูปการ. 2539 : 149-151)

1. การกระตุ้นด้วยความรู้และเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่สูงขึ้น มีแนวคิดที่ว่า เมื่อบุคคลได้รับรู้และเข้าใจเหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่สูงกว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมเดิมของตน เขาจะเกิดความขัดแย้งทางความคิดและต้องปรับตัวเพื่อลดความขัดแย้งโดยเปลี่ยนไปยอมรับและปฏิบัติตามเหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่สูงขึ้นนั้นต่อไป

2. การให้แสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) มีแนวคิดที่ว่า เมื่อบุคคลได้แสดงการสวมบทบาทของผู้อื่น ซึ่งมีความคิดและมีพฤติกรรมแตกต่างจากตน จะทำให้ผู้แสดงการสวมบทบาทเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมไปจากเดิม เพราะเขามีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทที่เขาแสดงลึกซึ้งยิ่งขึ้น ทำให้ไม่ยึดติดกับความคิดและพฤติกรรมเดิมเพียงด้านเดียว นอกจากนั้น การแสดงบทบาทสมมดียังเป็นการฝึกให้บุคคลแสดงพฤติกรรมใหม่ซึ่งเหมาะสมกับกาลเทศะและเหตุผลมากกว่าพฤติกรรมเดิมที่ไม่เหมาะสม

3. การใช้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน มีแนวคิดที่ว่า เด็กและวัยรุ่นมักจะยึดเพื่อนเป็นแบบอย่างและพร้อมที่จะคล้อยตามหรือเลียนแบบพฤติกรรมของเพื่อนอยู่เสมอ เพื่อให้เพื่อนพึงพอใจและยอมรับตนเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม เนื่องจากเพียเจต์และโคลเบอร์เกอร์เชื่อว่าเมื่อบุคคลได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันหรืออภิปรายร่วมกันแล้วจะทำให้เขาได้รับความรู้และแนวคิดใหม่ที่แตกต่างและกว้างขวางมากกว่าความรู้และแนวคิดที่เขาเคยมีอยู่เดิม ดังนั้นหลังจากบุคคลปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนเกี่ยวกับปัญหาจริยธรรมแล้ว เพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนย่อมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาระดับจริยธรรมของตนเองเสมอ

4. การเลียนแบบจากตัวแบบ มีแนวคิดที่ว่า การเลียนแบบเป็นการเรียนรู้ทางสังคมซึ่งทำให้นบุคคลยอมรับและเต็มใจที่จะพัฒนาพฤติกรรมของตนได้ง่ายขึ้น เพราะผู้เลียนแบบจะไม่มีเจตคติทางลบว่า เขาถูกชักจูงให้ประพฤติปฏิบัติตามผู้อื่น หรือไม่รู้สึกสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง

3.5 กิจกรรมหลักของการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม (ฤกษ์ชัย คุณูปการ.2539:155-161)

มีหลักการที่สำคัญของการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมคือ เมื่อผู้สอนมีเป้าหมายจะปลูกฝังจริยธรรมชนิดใดจะต้องกำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวละครเอกประสบปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในด้านการที่จะต้องจะปลูกฝัง และให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสมและได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่อไป ดังนั้นองค์ประกอบและกิจกรรมหลักคือ ปัญหาจริยธรรมและวิธีการอภิปราย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ปัญหาจริยธรรม มีองค์ประกอบแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1.1 เนื้อเรื่อง หมายถึง การบรรยายปัญหาจริยธรรม จะต้องกำหนดประเด็นอภิปรายให้ชัดเจน เนื้อเรื่องกระชับรัด เข้าใจง่าย มีการบรรยายสภาพแวดล้อมประกอบอย่างชัดเจน ซึ่งเนื้อเรื่องอาจนำมาจากเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ข้อมูลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม หรือข้อมูลจากประสบการณ์ของผู้เรียน

1.2 ตัวละครเอกของเรื่อง หมายถึง ปัญหาจริยธรรมจะต้องเป็นปัญหาของตัวละครเอกในเรื่อง และตัวละครเอกจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจและแก้ปัญหาดังกล่าว

1.3 ทางเลือก หมายถึง การเสนอทางเลือกของตัวละครเอกในเรื่อง ซึ่งทางเลือกควรจะมีอย่างน้อยสองทางเลือก พร้อมทั้งข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือก เพื่อให้ยากแก่การตัดสินใจและการแก้ปัญหา

2. วิธีการอภิปราย แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

2.1 เพื่อความกระจ่างเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในเนื้อเรื่องและสรุปความชัดเจนของปัญหาจริยธรรม

2.2 เพื่อหาทางเลือกหลายแนวทางและทำความเข้าใจเหตุผลประกอบทางเลือก

2.3 เพื่อควบคุมและตรวจสอบ เน้นการอภิปรายให้อยู่ภายในขอบเขตของคุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์ และกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองต่อกันและกัน

การอภิปรายเพื่อยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรม ควรจะอภิปรายเพื่อตอบคำถาม (Probe Questions) ครบ 5 ชนิด ดังนี้

1. คำถามเพื่อให้เกิดความกระจ่าง (A Clarifying Probe) เป็นคำถามเพื่อให้มีการชี้แจงสิ่งที่พูดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น หรือถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน หรือถามเพื่อควบคุมให้การอภิปรายอยู่ในขอบเขตของเรื่องที่เรียน

2. คำถามเพื่อความชัดเจนในประเด็น (An Issue – Specific Probe) เป็นคำถามเพื่อควบคุมให้การอภิปรายตรงประเด็นปัญหาจริยธรรมที่กำหนดให้ เช่น เนื้อหาที่อภิปรายมานั้นเกี่ยวข้องกับความไม่ยุติธรรมในสังคมอย่างไร เป็นต้น

3. คำถามเพื่อหาเหตุผลระหว่างประเด็น (An Inter – Issue Probe) เป็นคำถามเพื่อเปรียบเทียบการให้เหตุผลประกอบทางเลือกตั้งแต่ 2 ประเด็นขึ้นไป เช่น ความรับผิดชอบต่อหน้าที่และความรับผิดชอบต่อครอบครัว ท่านคิดว่าข้อใดสำคัญมากกว่ากัน เป็นต้น

4. คำถามเพื่อสลับบทบาทเป็นตัวละครเอก (A Role – Switch Probe) เป็นคำถามเพื่อให้ผู้เรียน อภิปรายเหตุผลในฐานะที่เป็นตัวละครเอกในเรื่อง เช่น ถ้านักเรียนเป็นพระเอกนักเรียนจะแก้ปัญหาอย่างไร เพราะเหตุใด เป็นต้น

5. คำถามเพื่อสรุปเหตุผลให้เป็นสากล (A Universal Consequence Probe) เป็นคำถามเพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันสรุปเป็นแนวคิดซึ่งสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาจริยธรรมได้ในทุกสถานการณ์ เช่น เห็นด้วยหรือไม่กับข้อเสนอที่ว่า ควรเปิดเผยชื่อผู้ป่วยโรคเอดส์ให้สาธารณะชนทราบ เพราะเหตุใด เป็นต้น

ในงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้หลักของการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมมาจัดเป็นกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ โดยนำเนื้อหาสาระในสื่อสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับค่านิยมพึงมีมาเป็นปัญหาจริยธรรมและใช้วิธีการอภิปรายในการทำกิจกรรม

ประเภทของปัญหาทางจริยธรรม

โคลเบอร์กจำแนกปัญหาจริยธรรมออกเป็น 10 ชนิด ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษและการตำหนิ (Punishment and Blame) เนื้อเรื่องจะเสนอประเด็นให้อภิปรายและสรุปเหตุผลว่า ตัวละครเอกสมควรถูกลงโทษหรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ปัญหาเกี่ยวกับทรัพย์สินของ (Property) เนื้อเรื่องจะเสนอประเด็นให้อภิปราย และสรุปเหตุผลว่า ตัวละครเอกควรจะรักษาทรัพย์สินของผู้อื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

3. ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ตามบทบาท (Affiliation Roles) เนื้อเรื่องจะเสนอประเด็นให้อภิปรายและสรุปเหตุผลว่า ตัวละครเอกควรช่วยเหลือและควรเสียสละเพื่อเพื่อนหรือไม่ เพราะเหตุใด ความรักเพื่อนและความรักครอบครัวแตกต่างกันอย่างไร

4. ปัญหาเกี่ยวกับกฎหมาย (Law) เนื้อเรื่องเสนอประเด็นให้อภิปรายและสรุปเหตุผลว่า ตัวละครเอกควรปฏิบัติตามกฎหมายหรือไม่ เพราะเหตุใด

5. ปัญหาเกี่ยวกับชีวิต (Life) เนื้อเรื่องเสนอประเด็นให้อภิปราย และสรุปเหตุผลว่า ตัวละครเอกจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด ทำอย่างไรชีวิตจึงมีคุณค่า

6. ปัญหาเกี่ยวกับความจริง (Truth) เนื้อเรื่องเสนอประเด็นให้อภิปรายและสรุปเหตุผลว่า ตัวละครเอกจะต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของตนเองหรือไม่ เพราะเหตุใด การพูดความจริงมีโทษต่อตนเองหรือไม่

7. ปัญหาเกี่ยวกับการปกครอง (Government) เนื้อเรื่องเสนอประเด็นให้อภิปราย และสรุปเหตุผลว่า ระบบการปกครองที่ดีจะต้องมีปัจจัยอื่น ๆ เกื้อหนุนหรือไม่ เพราะเหตุใด

8. ปัญหาเรื่องสิทธิมนุษยชนและความเป็นธรรมในสังคม (Civil Rights and Social Justice) เนื้อเรื่องเสนอประเด็นให้อภิปราย และสรุปเหตุผลว่า ตัวละครเอกสมควรได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานหรือไม่ เพราะเหตุใด

9. ปัญหาเกี่ยวกับเพศ (Sex) เนื้อเรื่องเสนอประเด็นให้อภิปรายและสรุปเหตุผลว่า ตัวละครเอกควรมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือไม่ เพราะเหตุใด พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด เป็นต้น

10. ปัญหาเกี่ยวกับจริยธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี (Morality and Mores) เนื้อเรื่องเสนอประเด็นให้อภิปรายและสรุปเหตุผลว่า คุณธรรมจริยธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นสิ่งที่งามจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

ในงานวิจัยครั้งนี้ได้นำเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับค่านิยมฟุ้งเฟ้อจากสื่อสิ่งพิมพ์มาเป็นปัญหาจริยธรรม ซึ่งเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับค่านิยมฟุ้งเฟ้อดังกล่าวนี้จัดเป็นปัญหาเกี่ยวกับจริยธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี

3.6 การนำทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมไปประยุกต์ใช้

ทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม สามารถนำไปพัฒนาหรือยกระดับจริยธรรมของบุคคลให้สูงขึ้นได้ ดังต่อไปนี้

การนำแนวคิดในการแบ่งชั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์กซึ่งมี 6 ชั้นมาเป็นพื้นฐาน ซึ่งการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย ได้แบ่งระดับสูงต่ำของค่านิยมจริยธรรมสำหรับคนไทยออกเป็น 4 ชั้น (กรมวิชาการ. 2525 : 7) ดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมที่ยึดหลักการได้รับผลประโยชน์บางประการของตนเองเป็นใหญ่
2. ค่านิยมที่ยึดหลักการให้ผู้อื่นในสังคมแคบ ๆ เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ เช่น ญาติ พี่น้อง และเพื่อนสนิท เป็นต้น
3. ค่านิยมที่ยึดหลักการเพื่อผลประโยชน์ของสังคมส่วนใหญ่ เช่น ชุมชน ประเทศชาติ หรือมนุษยชาติ เป็นต้น
4. ค่านิยมที่ยึดหลักการเพื่อความถูกต้องดีงาม ซึ่งเป็นอุดมคติหรืออุดมการณ์ในจิตใจ เช่น ทำความดีเพื่อความดี เป็นต้น

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (ม.ป.ป.: 75) เปรียบเทียบระดับค่านิยมจริยธรรมสำหรับคนไทยกับชั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก ดังต่อไปนี้

ตาราง 5 เปรียบเทียบระดับค่านิยมจริยธรรมไทยกับชั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

ระดับค่านิยมจริยธรรมไทย	ชั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม
1. ค่านิยมที่ยึดหลักการได้รับผลประโยชน์บางประการของตนเองเป็นใหญ่	ชั้นที่ 1 การหลบหลีกการถูกลงโทษหรือ การลงโทษและการเชื่อฟัง อายุ 2 – 7 ปี

ตาราง 5 (ต่อ)

ระดับค่านิยมจริยธรรมไทย	ขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม
	ขั้นที่ 2 การแสวงหารางวัล หรือการสนองความต้องการ อายุ 7 – 10 ปี
2. ค่านิยมที่ยึดหลักการให้ผู้อื่นในสังคม แคบๆ เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์	ขั้นที่ 3 การทำตามสิ่งที่ผู้อื่นเห็นชอบ หรือ การคาดหวังทางสังคม อายุ 10 – 13 ปี
3. ค่านิยมที่ยึดหลักการเพื่อผลประโยชน์ของ สังคมส่วนใหญ่	ขั้นที่ 4 การทำตามหน้าที่ทางสังคม หรือ ระบบสังคมและวัฒนธรรม อายุ 13 – 16 ปี ขั้นที่ 5 การทำตามคำมั่นสัญญา หรือสัญญา สังคมและสิทธิส่วนบุคคล อายุ 16 ปี ขึ้นไป
4. ค่านิยมที่ยึดหลักการเพื่อความถูกต้องดีงาม ซึ่งเป็นอุดมคติหรืออุดมการณ์ในจิตใจ	ขั้นที่ 6 การยึดถืออุดมคติสากล หรือจริยธรรม สากล (วัยผู้ใหญ่)

ทิสนา แชมมณี (2546 : 14-15) ได้กล่าวว่า การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม โดยการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม การสอนหรือพัฒนาจริยธรรมตามทฤษฎีพัฒนาการทาง จริยธรรม สามารถทำได้หลายวิธี เช่น

1. ระดับพัฒนาการทางจริยธรรมและขั้นของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์กให้ความเข้าใจว่า เด็กในช่วงอายุต่างๆ จะมีพัฒนาการทางจริยธรรมไปตามลำดับขั้น และเด็กในชั้นเรียนแต่ละคนอาจจะมีขั้นของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่เท่ากัน ดังนั้นครูจึงสอน

จริยศึกษาให้เด็กทุกคนเหมือนกันหมดไม่ได้ ครูจำเป็นต้องวิเคราะห์เด็กก่อนว่า เขามีขั้นเหตุผลเชิงจริยธรรมในชั้นใดแล้วจึงช่วยนำให้เขาได้พัฒนาขึ้นไปในขั้นสูงอีกหนึ่งขั้น โดยการพยายามจัดประสบการณ์ทางสังคมให้เหมาะสมกับพัฒนาการในขั้นนั้น

2. การพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลเกิดขึ้นได้จากการที่ได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และสภาพแวดล้อม การได้มีปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวจะช่วยให้บุคคลเข้าใจความคิดเห็นของบุคคลอื่นมากขึ้น ซึ่งเขาจะสามารถจะนำมาใช้ในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจในปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะกับปัญหาเชิงจริยธรรม ดังนั้นการให้เด็กเข้ากลุ่มทางสังคมต่าง ๆ จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้บทบาทของตนเองและของผู้อื่น อันจะช่วยให้เขาได้พัฒนาจริยธรรมในขั้นที่สูงขึ้นไปอย่างรวดเร็ว

3. ครูสามารถช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กให้สูงขึ้นได้โดยการช่วยให้เด็กได้ฝึกเผชิญกับปัญหาความขัดแย้งเชิงจริยธรรมบ่อย ๆ และฝึกให้เด็กได้คิดวิเคราะห์ อภิปรายโต้แย้ง และตัดสินใจโดยพิจารณาความเห็นรวมทั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมด้วย เรื่องที่นำมาใช้ในการอภิปรายอาจเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันหรือเป็นเรื่องที่ครูสมมุติขึ้นก็ได้ แต่สถานการณ์ควรมีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริงของผู้เรียนและควรเป็นปัญหาที่สามารถใช้เหตุผลเชิง

จริยธรรมในระดับที่ตรงกับระดับพัฒนาการทางจริยธรรมที่เป็นอยู่ของผู้เรียนและในระดับที่สูงกว่า การเสนอสถานการณ์ ปัญหาที่อาจใช้สื่อ เช่น ภาพ สไลด์ ฟิล์มสตริป หรือ วีดิทัศน์ ช่วยให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในปัญหาชัดเจนยิ่งขึ้น หรือหากใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติประกอบก็จะยิ่ง ช่วยให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตัวละครและสถานการณ์นั้นๆ ลึกซึ้งขึ้น นอกจากนั้นในการให้ผู้เรียน แสดงเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจและอภิปรายร่วมกันนั้น อาจนำกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และ เทคนิคการอภิปรายกลุ่มต่าง ๆ เข้ามาช่วยให้การอภิปรายมีประสิทธิภาพขึ้น

4. วิธีที่ครูสามารถช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กให้สูงขึ้นได้อีกวิธีหนึ่งก็คือ การช่วยจัดบรรยากาศในห้องเรียนและในโรงเรียนให้เอื้อต่อการที่เด็กจะสามารถแสดงความคิดเห็น อภิปรายโต้แย้งเกี่ยวกับปัญหาขัดแย้งเชิงจริยธรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ได้อย่างเปิดเผย บรรยากาศในที่นี้หมายถึง บรรยากาศของเสรีภาพในการพูด แสดงความคิดเห็น การได้รับการยอมรับและความ ปลอดภัยจากการถูกลงโทษ วิพากษ์วิจารณ์ และการกล่าวหาต่าง ๆ

ในงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้หลักของการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมมาจัดเป็นกิจกรรม กระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ โดยนำเนื้อหาสาระในสื่อสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับ ค่านิยมพึงเพิ่อมมาเป็นปัญหาจริยธรรมและใช้วิธีการอภิปรายในการทำกิจกรรม เพราะเนื่องจากเป็น วิธีการสามารถนำไปใช้สอนและฝึกอบรมให้นักเรียน เป็นคนที่มีคุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความเชื่อว่าการให้นักเรียนฝึกแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ และแก้ปัญหาจริยธรรมที่กำหนดให้ร่วมกัน จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านสติปัญญา คุณธรรม และจริยธรรมในระดับที่สูงขึ้นได้

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

4.1 แนวความคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมวัยรุ่น

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2523 : 2-3) ได้กล่าวว่า การพิจารณาว่าบุคคลมีอายุเท่าใดจึงถือว่าเป็นกลุ่มคนวัยรุ่นนั้น หลักวิชาสาขาจิตวิทยาพัฒนาการยุคปัจจุบันถือว่า ช่วงวัยรุ่นคือ ช่วงอายุ ระหว่าง 12 ถึงวัยเจริญเต็มที่คือ 25 ปี ช่วงอายุ 12-14 ปี เป็นระยะวัยแรกรุ่น มีลักษณะ พฤติกรรมค่อนข้างไปทางเด็ก ช่วงอายุ 15-18 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนกลาง พฤติกรรมอยู่ก้ำกึ่งระหว่าง เด็กและผู้ใหญ่ ช่วงอายุ 19-25 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนปลายที่มีพฤติกรรมค่อนข้างไปทางผู้ใหญ่

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2519) ได้อธิบายไว้ว่า เด็กวัยรุ่นในปัจจุบันออกไปคบหาสมาคมกัน นอกบ้านเป็นจำนวนมากและมักเอาอย่างกันในหลายเรื่อง เช่น รสนิยมทางดนตรี การแต่งตัว ภาษาพูด และแบบแผนพฤติกรรมต่าง ๆ สิ่งที่เกิดกระทำร่วมกันเหล่านี้ทำให้เด็กวัยรุ่นมีลักษณะ แตกต่างกับวัยอื่นอย่างเห็นได้ชัด

วัฒนธรรมวัยรุ่นในปัจจุบัน แสดงออกด้วยการนิยมในดนตรีและการเต้นรำอันร้อนแรง รสนิยมเช่นนี้ขัดกับความรู้สึกของสังคม การแต่งตัวและการไว้ผมตามสมัยนิยมก็เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ใน สังคมไม่เห็นด้วย ภาษาเป็นภาษาใหม่ ๆ แปลก ๆ บางกลุ่มก็ใช้ภาษาที่รุนแรง ส่วนพฤติกรรม

โดยทั่วไปก็ได้แก่การแสวงหาความสนุกอย่างไม่มีความขอบเขต การส่งเสียงดัง ขาดความสำรวมในกิริยามารยาท สรุปแล้วลักษณะของวัฒนธรรมวัยรุ่นไม่เป็นไปตามวัฒนธรรมใหญ่ของสังคม บางอย่างก็ขัดแย้งกับวัฒนธรรมใหญ่เป็นอันมากผู้ใหญ่ในสังคมหลายท่านจึงไม่เห็นด้วยกับวัฒนธรรมวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่เด็กคบค้าสมาคมระหว่างเพื่อนรุ่นเดียวกันมากที่สุด เป็นวัยที่เด็กออกนอกบ้านมากกว่าปกติ และเป็นวัยที่เด็กกำลังต้องการเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งเกี่ยวข้องกับตน เด็กจะไม่เรียนเฉพาะที่โรงเรียนหรือที่บ้านแต่จะเรียนจากสื่อมวลชน จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่สังคมจัดขึ้น และที่สำคัญที่สุดก็คือวัยรุ่นจะเรียนหลากหลายสิ่งหลายอย่างจากพวกเดียวกัน ดังนั้นการคบหาเพื่อนและสังคมวัยรุ่นในส่วนรวม จึงมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเด็กวัยนี้เป็นอย่างมาก

การเข้าสังคมของวัยรุ่นมีอยู่หลายแบบ แต่ละแบบย่อมเป็นประโยชน์และสนองความต้องการของเด็กในลักษณะต่าง ๆ กัน เด็กแต่ละคนก็เข้าสังคมตามแบบที่ตนเห็นสมควร เราอาจจะพิจารณาลักษณะของการรวมกลุ่มได้ดังนี้

วัฒนธรรมวัยรุ่น เด็กในวัยนี้จะรวมกลุ่มกันอย่างหลวม ๆ ด้วยการประพฤติปฏิบัติอย่างเดียวกันหรือยึดถือวัฒนธรรมชนิดเดียวกัน ในแง่ของการสร้างวัฒนธรรมนั้นวัยรุ่นไม่มีองค์กร ไม่มีระบบ เป็นแต่เพียงเอาอย่างกันต่อ ๆ ไป เท่านั้น สื่อมวลชนที่มีประสิทธิภาพสูงก็มีส่วนช่วยให้วัฒนธรรมวัยรุ่นเผยแพร่ได้กว้างขวางและรวดเร็วมากขึ้น

การรวมพวกเป็นฝูงชน ทำให้วัยรุ่นได้รับความอบอุ่นทางอารมณ์ และสนองความต้องการทางสังคมของเด็กในวัยนี้เป็นอย่างดี วัยรุ่นจึงชอบรวมพวกแบบไม่เป็นทางการเช่นนี้อยู่มาก ส่วนใหญ่มักไม่ได้จัดเป็นองค์กรถาวร

กลุ่มเพื่อน เป็นกลุ่มเล็กไม่มีระบบงาน ไม่มีระเบียบพิธี แต่เป็นการรวมกลุ่มของคนสนิทสนมกัน หรือมีสนิทมิตรกัน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันบางอย่าง ซึ่งเกิดจากการอยู่ใกล้ชิดด้วยกัน หรืออาจเกิดจากความสนใจที่เหมือน ๆ กัน จึงปรึกษาหารือกันและทำกิจกรรมบางอย่างด้วยกัน หรือเกิดจากบุคลิกภาพคล้ายคลึงกัน จึงรวมกลุ่มกันได้อย่างรวดเร็วและราบรื่น กลุ่มเพื่อนเช่นนี้มักมีการพบปะกันบ่อย ๆ เช่น ร้านกาแฟ สถานที่สาธารณะหรือสถานที่อื่น ซึ่งสะดวกแก่การพบปะและการนัดหมายกัน

การยอมรับและการไม่ยอมรับสมาชิกในสังคมวัยรุ่น โดยทั่วไปเด็กจะรวมกลุ่มและคบกันได้โดยไม่มีปัญหา แต่เด็กย่อมมีบุคลิกภาพและความสามารถในการเข้าสังคมได้ต่างกัน สำหรับที่ดีเด่นเป็นพิเศษก็มักเป็นที่นิยมชมชอบของเพื่อน ที่ตรงข้ามกันได้แก่ เด็กซึ่งไม่มีใครอยากคบค้าสมาคมด้วย แม้จะเข้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งย่อมเป็นที่รังเกียจของเพื่อนฝูง เด็กประเภทนี้จะมีปัญหาในการปรับตัวอย่างหนัก

บุคลิกภาพของวัยรุ่น ซึ่งเป็นที่นิยมชมชอบของเพื่อนฝูงอย่างมากมาย ในกลุ่มวัยรุ่นแต่ละแห่งมักมีเด็กซึ่งเป็นที่นิยมชมชอบของเพื่อนมากเป็นพิเศษ เด็กประเภทนี้เป็นผู้นำของสังคม

วัยรุ่นในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งเด็กอื่น ๆ มักต้องการเอาอย่าง เช่น อาจมีรูปร่างสวยและหน้าตาดี อาจมีฐานะดี หรืออาจแต่งตัวได้เหมาะสมตามแบบฉบับซึ่งเป็นที่นิยมกัน

สมัยนิยมทางเครื่องแต่งกาย การแต่งกายย่อมเปลี่ยนไปตามสมัยนิยม คนที่แต่งตัวไม่ถูกต้องตามสมัยนิยม ก็อาจทำให้มีปัญหาทางบุคลิกภาพอยู่บ้าง เพราะตนทำอะไรไม่เหมือนคนอื่น เขา กล่าวโดยทั่วไป ผู้ใหญ่ที่มีอายุเลยวัยกลางคนไปแล้ว มีความจำเป็นต้องแต่งกายตามสมัยนิยมน้อย แต่เด็กวัยรุ่นเป็นวัยซึ่งมีความจำเป็นต้องทำอะไรให้เหมือนกับเพื่อน เด็กวัยนี้จึงเอาใจใส่ต่อสมัยนิยมมากเป็นพิเศษ ซึ่งมีรายละเอียดที่พึงพิจารณาดังนี้

1. ความเปลี่ยนแปลงของสมัยนิยม ความนิยมซึ่งเปลี่ยนไปตามกาลเวลาในสมัยก่อนแบบของเครื่องแต่งกายอาจเปลี่ยนแปลงซ้ำเพราะการติดต่อสื่อสารยังไม่เจริญ แต่สมัยนี้ได้มีผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายใหม่ ๆ ขึ้นทั่วทุกมุมโลก และแบบเหล่านั้นก็ได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวางและรวดเร็วจากสื่อมวลชน แบบของเครื่องแต่งกายจึงเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้นและมีแบบให้เลือกมากขึ้น โดยเหตุที่คนในวัยหนุ่มสาวและวัยรุ่นชอบเปลี่ยนแปลงเครื่องแต่งกายและชอบแต่งตัวมากกว่าวัยอื่น สมัยนิยมของเครื่องแต่งกายสำหรับคนในวัยนี้จึงได้รับการเผยแพร่อย่างมาก ซึ่งก็หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเรื่องนี้จะต้องสูงตามไปด้วย จึงเป็นปัญหาที่เด็กวัยรุ่นจะต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ

2. การนำสมัยนิยม คนที่มีฐานะและมีความคิดก้าวหน้าเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย มักเป็นผู้สมัยนิยมอยู่เป็นประจำ คนประเภทนี้จำนวนไม่มากนัก แต่เขาก็เป็นผู้นำซึ่งคนส่วนใหญ่มักจะเอาอย่างในภายหลัง

3. การไม่ตามสมัยนิยม การแต่งกายย่อมเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพถึงแม้จะเป็นเพียงแต่เปลือกนอก ก็มีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมและความคิดของคนอยู่ไม่น้อย คนที่ไม่ยอมแต่งกายตามสมัยนิยมอาจวางตนในสังคมได้ยากเพราะทำอะไรไม่เหมือนคนอื่น เด็กวัยรุ่นซึ่งชอบรวมกลุ่มกันเป็นฝูงชนและเป็นกลุ่มเพื่อนมักทำอะไรเหมือน ๆ กัน การแต่งกายถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมวัยรุ่น ซึ่งคนวัยนี้มีความจำเป็นต้องปฏิบัติตามเด็กวัยรุ่นจึงต้องยอมรับแบบของเครื่องแต่งกายตามสมัยนิยมให้ได้ เพราะวัยรุ่นย่อมอยากทำตามเพื่อนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ก็ไม่เป็นผลดีในทางเศรษฐกิจ

4. สมัยนิยมที่มีวัยต่างกัน ถ้าผู้ปกครองต้องการให้เด็กแต่งกายเรียบ ๆ ตามแบบที่ตนชอบและพยายามบังคับให้ทำตามนั้น ความขัดแย้งระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่อาจเกิดขึ้นง่าย ถ้าเด็กยอมทำตามผู้ปกครองก็จะมีปัญหาในการเข้าสังคมกับเพื่อนฝูง ถ้าจะขัดความประสงค์ของผู้ปกครองก็อยู่ในบ้านด้วยความอึดอัดใจ

5. ความขัดแย้งซึ่งเกิดจากสมัยนิยม แบบเครื่องแต่งกายเป็นจำนวนมากมักจะเกิดจากการออกแบบจากประเทศต่าง ๆ แบบเหล่านั้นอาจเหมาะสมกับสังคมหนึ่ง แต่เมื่อถูกเผยแพร่โดยสื่อมวลชนอย่างมาก คนในสังคมอื่นอาจยอมรับไปใช้โดยมิได้คำนึงว่าจะขัดแย้งหรือสอดคล้องกับวัฒนธรรมของตนหรือไม่

เนื่องจากกลุ่มที่ผู้วิจัยศึกษานั้นเป็นกลุ่มเด็กวัยรุ่น ดังนั้นการศึกษาถึงอิทธิพลของวัฒนธรรมวัยรุ่นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากจะทำให้ทราบถึงแนวความคิด วิธีชีวิตที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นถึงค่านิยมฟุ้งเฟ้อ เพราะเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่คบค้าสมาคมระหว่างเพื่อนรุ่นเดียวกันมากที่สุด ดังนั้นการรวมกลุ่มกัน การเลียนแบบกันและการเอาอย่างกันในหลายเรื่อง

4.2 บทบาทของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น

(ยุวดี เทียรฆประสิทธิ์. 2536 : 120 - 121)

การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม จะส่งผลกระทบต่อสังคมไทยในแง่ต่าง ๆ ดังนี้

1. ระบบการผลิตแบบนายทุน ตลอดจนเทคโนโลยีสื่อสารสมัยใหม่จะมีผลกระทบอย่างมากต่อศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและค่านิยมของสังคมไทย ซึ่งเป็นไปได้ทั้งแง่บวกและแง่ลบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการรับมือของสังคม

2. การโฆษณาด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ผ่านสื่อมวลชน จะมีอิทธิพลอย่างรุนแรงต่อการสร้างความนิยมทางวัตถุ และสร้างนิสัยเป็นสังคมบริโภคนิยม มีผลทำให้คนนับถือเงินเป็นพระเจ้าทำให้เกิดความโลภและไร้ความละอาย เกรงกลัวต่อกฎหมาย การขาดศีลธรรมและจริยธรรม

บทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อวัยรุ่น

สื่อมวลชนในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณลักษณะทางจิตใจ ค่านิยม และวัฒนธรรมต่าง ๆ ของสังคม ความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้การติดต่อสื่อสารและข้อมูล วิธีชีวิตของประชาชนยุคใหม่ต้องการข่าวสารและข้อมูลเพื่อเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจกระทำต่าง ๆ คนตื่นตัวและต้องการข่าวสารที่ทันสมัยเป็นอันมาก

เด็กวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเรียนรู้มีความพร้อมที่จะรับข่าวสารต่าง ๆ ทุกรูปแบบ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ เป็นสิ่งขาดไม่ได้ในปัจจุบัน และนับวันอิทธิพลของสื่อมวลชนจะครอบคลุมและเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม เด็กวัยรุ่นได้รับรู้ความเปลี่ยนแปลงของสังคมทั้งภายในประเทศและต่างประเทศอย่างรวดเร็ว บางรายการมีเนื้อหาสาระที่ไม่เหมาะสมกับเยาวชน เช่น ค่านิยม รสนิยม และพฤติกรรมที่ขัดกับประเพณีไทยอย่างเปิดเผย ทำให้เกิดความสับสนและหลงผิดได้ง่าย เช่น การยั่วยุกามอารมณ์ การส่งเสริมชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อทางวัตถุ

5. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับการสอนค่านิยม

ฟรานซ์ซี และ หลุยส์ (Frances & Louise. 1995 : 249-251) กล่าวถึงอิทธิพลของครูว่าครูและโรงเรียนจะส่งผลต่อค่านิยมและประสบการณ์แก่เด็ก โดยทำให้เด็กรู้ถึงพฤติกรรมที่ถูกต้อง

ฮอฟแมน (Hoffman. 1964 : 231-232) กล่าวว่า ครูมีอิทธิพลต่อสังคมของเด็กในด้านค่านิยมของผู้ใหญ่ ค่านิยมด้านศีลธรรม และค่านิยมด้านการศึกษา และยังกล่าวว่าครูผู้หญิงมีอิทธิพลต่อผู้ชายและครูผู้ชายมีอิทธิพลต่อเด็กผู้หญิง

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543 : 129) กล่าวว่า ครูเป็นผู้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ถ้าครูสอนให้นักเรียนรู้และกระทำแต่สิ่งดีๆ นักเรียนก็จะเป็นคนดี มีค่านิยมทางดีอยู่กับตัว ทั้งนี้ เพราะผลจากครูปลูกฝังค่านิยมให้แก่นักเรียน

งามตา วรินทร์านนท์ (2534 : 144-149) มีแนวคิดที่ว่าโรงเรียนและครู เป็นที่อบรมสั่งสอนเด็กทั้งทางด้านวิชาการ ระเบียบวินัย ทางสังคม คุณธรรมและจริยธรรม ทำให้เด็กได้รับความรู้ทางด้านวิชาการทักษะ ตลอดจนทัศนคติและค่านิยมต่างๆ ไปจากโรงเรียนและครู

สุพัตรา สุภาพ (2534 : 60) ได้กล่าวว่า โรงเรียนเป็นสถานที่ที่เด็กได้รับการอบรมจากครู ได้คบหากับเพื่อน ซึ่งทำให้นักเรียนได้รับการขัดเกลาทางสังคม และบุคลิกภาพของเด็ก แต่โรงเรียนจะมีปัญหาทางด้านการอบรมเพราะ การอบรมไม่ตรงกับทางบ้าน และโรงเรียนสอนในสิ่งที่เป็นทฤษฎีและอุดมคติจนเกินไป และวัยรุ่นมักเกรงใจครูมากกว่าพ่อแม่ โดยอยากให้ครูรักอยากให้ครูชม และพยายามเอาใจครู

ประทุม แป้นสุวรรณ (2528 : 52) กล่าวว่า ครูเป็นผู้ที่ใช้อำนาจในห้องเรียนเพื่อช่วยควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปตาม ปทัสถาน ค่านิยม และระเบียบวินัยของโรงเรียน

สุชา จันทน์เอม (2524 : 32) กล่าวว่า ครูและสถาบันการศึกษามีบทบาทในการอบรมเด็กให้รู้จักระเบียบของสังคม ในด้านทัศนคติ ความเชื่อ ความรู้ ค่านิยม และแนวคิดต่างๆ

จรรยา สุวรรณทัต (2535 : 173-174) กล่าวถึง การพัฒนาค่านิยมของเด็กโดยครูไว้ดังนี้

1. สอดแทรกการอบรมปลูกฝังจิตลักษณะในทุกวิชาที่ครูสอน
2. ครูเป็นตัวอย่างหรือตัวแบบที่ดีของเด็ก
3. ครูควรเสริมแรงเมื่อเด็กกระทำความดี หรือมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับค่านิยมของสังคม
4. ครูต้องแก้ไขค่านิยมของเด็กโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
5. ครูทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างครอบครัวและโรงเรียนโดยทำการพัฒนาค่านิยมของเด็กร่วมกับครอบครัว

6. ทำการพัฒนาค่านิยมของตนให้ดีขึ้นเพื่อยกระดับค่านิยมของสังคม

สำหรับวิธีการสอนให้เกิดค่านิยมนั้นได้กล่าวไว้ดังนี้

1. การสร้างค่านิยมทางตรง (Direct Approach) ทำได้โดยวิธีการนั่งสมาธิ สวดมนต์ ร้องเพลงหมู่ เล่าเรื่อง กิจกรรมกลุ่ม
2. การสร้างค่านิยมโดยการบูรณาการ (Integration) กับวิชาในหลักสูตร
3. การสร้างค่านิยมบูรณาการเข้ากิจกรรมเสริมหลักสูตร (Co-Curricular Work) เช่น การทำกิจกรรมนอกห้องเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ครูมีส่วนเกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อการสอนค่านิยมให้กับนักเรียนรองจากสถาบันครอบครัว ดังนั้นในฐานะที่เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านการศึกษาก็เห็นความสำคัญที่จะต้องสร้างความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของวัยรุ่นโดยใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อสิ่งพิมพ์

6.1 ความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์

วิจิตร ภักดิ์รัตน์ (2523 : 250) กล่าวว่า สื่อสิ่งพิมพ์ (Printed Matters) หมายถึง ข้อเขียนที่อยู่ในรูปของข่าวสารคดี ข้อคิดเห็นและวิชาการ รายละเอียด โดยผู้เขียนมีวัตถุประสงค์ที่จะให้เกิดประโยชน์ทางความรู้หรือความบันเทิงของผู้อ่านเป็นสำคัญแล้วถ่ายทอดข้อเขียนนั้นด้วยการพิมพ์บนกระดาษหรือฟิล์ม หรือวัสดุพื้นเรียบอื่น ๆ เพื่อให้สามารถแพร่กระจายไปถึงผู้อ่านได้เป็นจำนวนมาก

ความเข้าใจความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์โดยทั่วไปอีกอย่างหนึ่งเข้าใจเพียงว่าหนังสือพิมพ์และนิตยสารเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ในด้านการติดต่อสื่อสารกันระหว่างมนุษย์ เพราะเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ขณะที่ความจริงสื่อสิ่งพิมพ์คือ สื่อที่ใช้การพิมพ์เป็นหลัก จึงไม่ได้หมายถึงแต่หนังสือพิมพ์หรือนิตยสารเท่านั้นแต่มีความหมายรวมไปถึงสื่อสิ่งพิมพ์ทุกประเภท (สุรัตน์ นุ่มนนท์. 2539 : 6)

ความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์ในทางด้านนักวิชาการนั้น มุ่งเน้นพิจารณาว่าสื่อสิ่งพิมพ์ชิ้นนั้น ๆ ประกอบด้วยอะไรบ้างเป็นหลักเกณฑ์ ซึ่งโดยหลักการใหญ่แล้วเหมือน ๆ กัน นอกจากการแบ่งแยกประเด็นปลีกย่อยอาจมีความแตกต่างกันบ้าง เช่น แบบหนึ่งอาจพิจารณาว่า สื่อสิ่งพิมพ์ประกอบด้วย หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร หนังสือเล่ม แผ่นพับ โปสเตอร์โฆษณา ส่วนอีกแบบหนึ่งพิจารณาว่า สื่อสิ่งพิมพ์ประกอบด้วย หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร หนังสือเล่ม และสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจ ซึ่งได้แก่ โปสเตอร์ แผ่นพับ ใบปลิว จดหมายข่าว หนังสือเล่มเล็ก และคู่มือ เป็นต้น (สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. 2542 : 5)

สรุปได้ว่า สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง ข้อเขียนที่อยู่ในรูปของข่าว สารคดี ข้อคิดเห็นและวิชาการ บทความ บทวิจารณ์ โดยผู้เขียนมีวัตถุประสงค์ที่จะให้เกิดประโยชน์ทางความรู้หรือความบันเทิงของผู้อ่านเป็นสำคัญ แล้วถ่ายทอดข้อเขียนนั้นด้วยการพิมพ์ ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำสื่อสิ่งพิมพ์มาประกอบในการทำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยสื่อที่นำมามีเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมพึงเพื่อ ซึ่งได้มาจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร หนังสือเล่ม แผ่นพับ โปสเตอร์โฆษณา

6.2 บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในการพัฒนาการศึกษา

สื่อสิ่งพิมพ์มีส่วนช่วยในการดำรงชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก จากยุคที่ปราศจากสิ่งพิมพ์ มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพื่อนำไปประกอบอาชีพด้วยการเรียนรู้จากหนังสือ อาศัยการถ่ายทอดจากตำรับตำราต่าง ๆ เป็นเครื่องชี้้นำในการทำงาน มนุษย์เลียนแบบกันด้วยอาศัยสื่อสิ่งพิมพ์เป็นเครื่องมือถ่ายทอดข่าวสาร และความรู้ต่าง ๆ รวมทั้งช่วยแก้ไขปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ ด้วย (สุรัตน์ นุ่มนนท์. 2539 : 43) สื่อสิ่งพิมพ์มีบทบาทต่อการศึกษา ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้กว้างขวางขึ้น ขาวและสารคดีบางเรื่องอาจช่วยเสริมสร้างและเพิ่มพูนความรู้ในวิชาที่เรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
2. ช่วยปลูกฝังนิสัยให้เป็นคนรักการอ่านหนังสือ มีความกระตือรือร้นที่จะค้นหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
3. ช่วยให้ผู้อ่านมีความคิดวิจารณ์เนื้อหาและเรื่องราวต่าง ๆ จากการอ่านและก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีความเชื่อมั่นในตนเอง
4. ทำให้ทราบความเคลื่อนไหวและการค้นคิดประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ และให้ความรู้รอบตัว
5. วิจารณ์ข่าวเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความคิดเห็นต่าง ๆ
6. เป็นบทเรียนให้คิดสอนใจ โดยให้ผู้อ่านได้ศึกษาและตรวจจากข่าวที่น่าเสนอ นับเป็นบทเรียนที่ไม่มีในหลักสูตร
7. ไขว้เคราะห์เหตุการณ์ในขณะนั้น

6.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชน

ฟรานซ์ซี และหลุยส์ (Frances & Louise. 1955 : 246-248) กล่าวว่า การ์ตูน ที่วี และภาพยนตร์ ส่งผลต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์ และการเรียนรู้ทางสังคม และศึกษาพบว่า สื่อมวลชนมีบทบาทอย่างมากในการให้ความรู้ ความเข้าใจ ค่านิยม ความเชื่อ ทศนคติ ซึ่งมีผลต่อการสั่งสมประสบการณ์และพัฒนาบุคลิกภาพ และมีบทบาทในกระบวนการขัดเกลามากทางสังคมและการเรียนรู้แก่บุคคล นักวิชาการทางสังคมวิทยา นักวิชาการทางมนุษยวิทยา และนักวิชาการทางรัฐศาสตร์ รวมทั้งทางสื่อมวลชนต่างก็ยอมรับบทบาทสื่อสารมวลชนที่มีต่อชีวิตมนุษย์ด้วยกันทั้งสิ้น

วูด และ เลิส (Wood & Leps.1983 : 258) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงค่านิยมที่ละน้อยได้มีอิทธิพลทางตรงจากการถ่ายทอดของสื่อ

บุญเหลือ เทพสุวรรณ (2507 : 111) กล่าวว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลกับผู้เยาว์ในทางสำคัญๆ หลายทาง โดยแบ่งเป็นทางใหญ่ๆ คือ ทางภาษา ทางรสนิยม และทางธรรมเนียม

สุกัญญา ตีระวนิช และ นันทริกา คุ่มไฟโรจน์ (2528 : 17) กล่าวถึง อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อเด็กว่า เป็นในลักษณะการเลียนแบบ และครอบงำความคิดรวมทั้งปลูกฝังอุปนิสัย และค่านิยมไปโดยเด็กไม่รู้ตัว

ยุวดี เทียรฆประสิทธิ์ (2536 : 123) อธิบายผลของสื่อมวลชนว่า วัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ มีความพร้อมที่จะรับข่าวสารต่างๆ ทุกรูปแบบ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในสภาพสังคมปัจจุบัน และอิทธิพลของสื่อมวลชนจะครอบเปลี่ยนแปลงเจตคติ ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรมและวิถีชีวิตวัยรุ่น

กฤติกา ลีลาเพตะ (2544 : 43) กล่าวว่า อิทธิพลของสื่อมวลชนมีผลต่อกระบวนการเรียนรู้ ความคิดเห็น ค่านิยม เจตคติ ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ ของเด็ก และนับวันสื่อมวลชนก็ยิ่งทวี

ความสำคัญในการเป็นสถาบันสังคมที่มีบทบาทถ่ายทอดค่านิยม เจตคติต่างๆ ให้แก่เด็กและคนในสังคมมากขึ้น เพราะวิถีชีวิตของคนยุคใหม่ต้องการความรวดเร็วในการรับข้อมูลข่าวสาร เพื่อเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจในการกระทำต่างๆ

เด ฟลอร์ และ ลาร์เซน (De Fleur & Larsen. 1958 : 11, 23, 30) กล่าวว่า สื่อมีอิทธิพลต่อกลุ่มสังคมในด้านความคิดเห็น เจตคติ นิสัย และค่านิยม เช่น ด้านเครื่องแต่งกาย และยังเป็นสิ่งที่สะท้อน ความดี เลวของสังคมนั้น

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2539 : 40-41) กล่าวว่า ลักษณะทางจิตใจที่เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชนจะเป็นสิ่งที่คงทน ในสภาพแวดล้อมอันเหมาะสมจะเป็นสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมได้นั้นพิจารณาได้ขั้นตอนทางจิตใจ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การสนใจรับทราบ
2. การเข้าใจเนื้อหาความ
3. การยอมเปลี่ยนตาม อันเกิดได้ในผู้รับสาร

วันเพ็ญ พิศาลพงศ์ (2536 : 216-218) กล่าวถึง ผลกระทบของสื่อมวลชนที่มีต่อเด็ก ดังนี้

1. ผลกระทบต่อสุขภาพของเด็ก ในด้านสมรรถภาพทางกาย และโภชนาการ
2. ผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็ก ในด้านนิสัยเสี่ยงโชคพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง และด้านปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
3. ผลกระทบต่อการพัฒนาสติปัญญา ในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นิสัยการอ่าน และด้านการคิดและการแก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุผล
4. ผลกระทบด้านวัฒนธรรม ทศนคติ และค่านิยม ในด้านการใช้ภาษา การถ่ายทอดวัฒนธรรม และด้านทัศนคติและค่านิยม

คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและดูแลวัยรุ่น (กฤติกา ลีลาเพตะ. 2544 : 46 ; อ้างอิงจาก คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและดูแลวัยรุ่น. 2525 : 43) พบว่า ผลกระทบของสื่อมวลชนมีผลต่อเด็กและเยาวชน ในด้านวัฒนธรรม ทศนคติ และค่านิยม ดังนี้

1. การใช้ภาษา การใช้ภาษาไทยที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมของสื่อมวลชน อาจจะทำให้เด็กเลียนแบบหรือจำไปใช้โดยไม่ทราบว่ามีผิด
2. การถ่ายทอดวัฒนธรรมที่ไม่ดี เพราะรายการทางวิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียงและสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีสาระส่งเสริมความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมไทยมีน้อยและเด็กไม่ค่อยสนใจ
3. ทศนคติและค่านิยมเนื่องจากรายการวิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียงและสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีระดับความนิยมในเชิงตลาดสูงมักมีเนื้อหาที่ตอกย้ำให้เด็กมีทัศนคติและค่านิยมบางประการที่ไม่เหมาะสม เช่น มีลักษณะอำนาจนิยม ฟุ้งเฟ้อ นิยมบริโภคสิ่งเสพติดประเภทเหล้า บุหรี่ และคุณค่าของเงินมากกว่าคุณธรรมความดี ไม่ยอมรับความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ

สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เป็นเครื่องมือในการให้บริการเพื่อพัฒนาประเทศ โดยการเปลี่ยนแปลงที่สื่อมวลชนทำคือ การกระตุ้นให้ประชาชนเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยมไปสู่วิธีปฏิบัติใหม่ เพราะสื่อมวลชนมีอิทธิพลโดยตรงต่อทัศนคติและทักษะของผู้รับ

6.3.1 อิทธิพลในด้านต่าง ๆ ของสื่อมวลชน

1. อิทธิพลต่อการซื้อของประชาชน การโฆษณาในสื่อมวลชนทำให้ประชาชนให้ความสนใจต่อสินค้าก่อให้เกิดความฟุ่มเฟือย
2. อิทธิพลทางการเมือง เป็นผู้ส่งเสริมให้ประชาชนมีความสนใจการรณรงค์หาเสียงในการเลือกตั้ง ปลุกให้ประชาชนหันมาสนใจการเมืองของประเทศ
3. อิทธิพลต่อเด็ก ซึ่งผลการวิจัยพอสรุปได้ว่า
 1. อาจเพิ่มความตื่นตัวของเด็กให้ถึงจุด ๆ หนึ่ง ซึ่งจะทำให้เด็กติดความตื่นตัวและไม่ชอบดูรายการที่ไม่ตื่นตัว
 2. อาจสร้างนิสัยรุนแรงและก้าวร้าวให้กับเด็กได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าความก้าวร้าวถูกกระตุ้นในเวลาต่อมา
 3. อาจทำให้เด็กรู้สึกลำบากในการที่จะอดใจรอสิ่งที่ปรารถนา
 4. เปิดโอกาสมากเกินไปที่จะทำให้เด็กหลีกเลี่ยงจากความกดดันทางสังคม ทำให้เด็กไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม
 5. ทำให้เด็กเพิ่มแนวโน้มของการพอใจในอำนาจตามแบบของบุคคลผู้มีอำนาจที่ได้ดูจากทีวี
 6. อาจแทรกแซงการปฏิบัติในชีวิตจริงของเด็ก มีการพบว่าการดูทีวีทำให้ครอบครัวใกล้ชิดกัน แต่ก็ทำให้เกิดผลเสียต่อการอ่านหนังสือ การเล่น การพูดคุย การช่วยทำงานบ้าน
4. อิทธิพลต่อรสนิยม วิทยุและโทรทัศน์ช่วยยกระดับรสนิยมของประชาชน สื่อมวลชนทำให้วัฒนธรรมที่แสดงถึงรสนิยมที่ดีกลายมาเป็นวัฒนธรรมของมวลชน
5. อิทธิพลด้านความบันเทิง สื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อความต้องการความบันเทิงของคน
6. อิทธิพลต่อความก้าวร้าวรุนแรง
7. อิทธิพลด้านการศึกษา ถ้าเรามองการศึกษาในมุมกว้างว่าการศึกษานั้นรวมถึงข่าวสารต่าง ๆ ที่ทำให้ประชาชนมีความรู้เพิ่มขึ้นแล้ว เราจะเห็นได้ว่าข่าวสารต่าง ๆ นั้นผ่านมาจากสื่อมวลชนต่าง ๆ อย่างกว้างขวางไม่เฉพาะแต่รายการข่าวหรือรายการกิจกรรมสาธารณะเท่านั้น แม้แต่ในรายการบันเทิงก็ทำให้คนได้รับข่าวสารและความรู้เช่นกัน
8. อิทธิพลต่อสังคมกรรม รายการโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเอกลักษณ์ของบุคคลภาพของบุคคลทั้งชายและหญิง
9. อิทธิพลต่อประชาชาติ การกระทำหน้าที่ของสื่อมวลชนย่อมมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของบุคคลหรือประชาชาติของประชาชน

6.3.2 สื่อมวลชนกับการพัฒนาการศึกษา

ในการพัฒนาประเทศนั้นมีปัจจัยต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนา ปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งก็คือ คน ประเทศจะพัฒนาไปได้ต้องอาศัยคนที่มี

คุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ การที่คนจะมีความรู้ความสามารถก็ต้องมีการพัฒนาในด้าน การศึกษา เป็นที่แน่นอนว่านอกเหนือจากครูแล้ว การสื่อสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อมวลชนก็ สามารถถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการศึกษาได้ด้วย

สำหรับหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้ง ทางด้านวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย เนื้อหาวิชาที่ให้เรียนแบ่งออกเป็นหลายกลุ่ม สำหรับ สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้นเป็นสื่อที่จะช่วยส่งเสริมความรู้ทางวิชาการมากขึ้น

6.3.3 อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อเด็กและเยาวชน

อิทธิพลของสื่อมวลชนมีทั้งสร้างสรรค์และทำลาย สังคมไทยเป็นสังคมที่รับเอาอิทธิพลและ วัฒนธรรมของต่างประเทศโดยไม่มีการเลือกสรร ทำให้มีปัญหาทางด้านการอาชญากรรม ยาเสพติดการบริโภคที่ขาดปัญญา ซึ่งมีกระทบต่อเศรษฐกิจและปัญหาสังคม ดังนั้นจึงมีความ จำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาคนโดยเน้นทางด้านจริยธรรมโดยปลูกฝังและสร้างค่านิยมที่พึงประสงค์

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้บัญญัติหมวดที่ 3 เกี่ยวกับ สิทธิ เสรีภาพของปวงชนชาวไทย ในมาตรา 39 ระบุว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดสิทธิ เสรีภาพจะกระทำไม่ได้ เว้นแต่โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของ รัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัวหรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของ บุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือระงับ ความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพประชาชน

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ ได้วิจัยเรื่อง การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัว กับจิตลักษณะที่สำคัญที่สำคัญของเยาวชนไทยพบว่า บิดา มารดา ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กควร ตระหนักในอิทธิพลทั้งทางด้านดีและไม่ดีของสื่อมวลชนที่มีต่อเด็ก สิ่งสำคัญที่บิดามารดาควรปฏิบัติ คือ แนะนำและควบคุมเด็กในการเลือกรายการโทรทัศน์ รายการวิทยุและหนังสือที่เด็กจะอ่าน

เดอเฟลอ ถือว่าสื่อมวลชนมีผลกระทบต่อสังคม รวมทั้งมนุษย์ในสังคมด้วย อิทธิพลของ สื่อมวลชนจึงมีผลต่อการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติและค่านิยมที่ฝังแน่นของบุคคลในทางอ้อม โดยเฉพาะในปัจจุบันสังคมไทยสื่อมวลชนมีเสรีภาพในการนำเสนอข่าวมากขึ้น ซึ่งได้บัญญัติไว้ใน กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ดังนั้นสื่อมวลชนจนควรตระหนักใน ความรับผิดชอบต่อสังคม และคำนึงถึงจรรยาบรรณแห่งการประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน (พนิดา สินสุวรรณ. 2542)

ดังนั้นสื่อมวลชนย่อมมีอิทธิพลต่อนักศึกษาเช่นเดียวกับการคิดเห็นของการศึกษาทั้งหลาย ที่กล่าวมา เพราะนักศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ในสถานภาพและหน้าที่ต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมให้ ตนเองตลอดเวลา การติดตามข่าวสารจากสื่อมวลชนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษา

7. ทฤษฎีแนวคิดและภาพลักษณ์ส่วนตัว

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) ได้สรุปในพฤติกรรมผู้บริโภคว่า ภาพลักษณ์ส่วนตัว (Self Image) หรือการรับรู้ส่วนตัว (Perception of self) มีความหมายใกล้เคียงกันกับคำว่า บุคลิกภาพ ซึ่งแต่ละบุคคลมีแนวโน้มจะซื้อผลิตภัณฑ์จากร้านค้าที่คุ้นเคย ที่มีภาพลักษณ์หรือบุคลิกภาพที่สอดคล้องกับภาพลักษณ์ส่วนตัว โดยจะสำรวจภาพลักษณ์ส่วนตัวเพื่อสร้างความคิดส่วนตัว การขยายความคิดส่วนตัว (Extended self) และความเป็นไปของการเปลี่ยนภาพลักษณ์ส่วนตัว (Altering the self image) และความเป็นไปกับการเปลี่ยนภาพลักษณ์ส่วนตัว (Altering the self image)

1. ความคิดส่วนตัวด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน (One or multiple selves) ในอดีตผู้บริโภคแต่ละคนจะคิดถึงความคิดส่วนตัวในด้านใดด้านหนึ่ง และสนใจในผลิตภัณฑ์และบริการซึ่งสนองความต้องการและความพึงพอใจของตนเองด้านใดด้านหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามงานวิจัยได้ระบุว่า เป็นสิ่งที่ถูกถ้าจะคิดว่าผู้บริโภคมีความคิดส่วนตัวในหลายด้าน การเปลี่ยนแปลงความคิดจะสะท้อนถึงความเข้าใจว่าผู้บริโภคคนหนึ่งจะมีการกระทำที่แตกต่างจากบุคคลอื่นและสถานที่อื่นอย่างแน่นอน ในความหมายพฤติกรรมผู้บริโภค บุคคลที่มีลักษณะแตกต่างกันจะช่วยให้เห็นการตลาดกำหนดเป้าหมายสำหรับผลิตภัณฑ์และบริการเฉพาะอย่าง และจะช่วยในการกำหนดส่วนแบ่งตลาดและกำหนดตลาดเป้าหมาย

2. การสร้างภาพลักษณ์ส่วนตัว (The makeup of the self-image) บุคคลจะมีภาพลักษณ์ส่วนตัวตามลักษณะแต่ละบุคคล นิสัย หรือความเป็นเจ้าของ ภาพลักษณ์ของบุคคลจะเป็นเอกลักษณ์ที่เพิ่มขึ้นตามพื้นฐานและประสบการณ์ของบุคคลจะพัฒนาภาพลักษณ์ส่วนตัวจาก ความเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ผลิตภัณฑ์และตราสินค้ามีค่านิยมด้านสัญลักษณ์สำหรับแต่ละบุคคล ผลิตภัณฑ์บางประเภทจะมีลักษณะสอดคล้องกับภาพลักษณ์ส่วนตัวของแต่ละบุคคล โดยที่ผู้บริโภคพยายามจะรักษา หรือเพิ่มเติมภาพลักษณ์ส่วนตัวโดยเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีภาพลักษณ์ หรือบุคลิกภาพเหมาะสมกับภาพลักษณ์ส่วนตัวซึ่งมีการกำหนดภาพลักษณ์ส่วนตัวเป็น 4 ประเภท ดังนี้

2.1 ภาพลักษณ์ส่วนตัวที่แท้จริงหรือแนวความคิดส่วนตัวที่แท้จริง การที่ผู้บริโภคมองตัวเองที่แท้จริงหรือภาพลักษณ์ที่บุคคลมองเห็นตนเองในลักษณะต่าง ๆ คือ สันดาน นิสัย ความเป็นเจ้าของ ความสัมพันธ์และลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง

2.2 ภาพลักษณ์ส่วนตัวในอุดมคติ วิธีการที่ผู้บริโภคพอใจที่จะมองตัวเองในอุดมคติ หรืออาจหมายถึงความนึกคิดที่บุคคลใฝ่ฝันอยากให้เป็นเช่นนั้น

2.3 ภาพลักษณ์ส่วนตัวในสังคมที่เป็นจริง หรือแนวคิดของตนเองที่คิดว่าบุคคลอื่น (สังคม) มองตนเองที่แท้จริง วิธีการที่ผู้บริโภคชอบที่บุคคลอื่นมองเขาที่แท้จริง

2.4 ภาพลักษณ์ส่วนตัวของสังคมที่เป็นอุดมคติ หรือแนวคิดของตนเองที่ต้องการให้บุคคลอื่น (สังคม) คิดเกี่ยวกับตนเอง เป็นวิธีการที่ผู้บริโภคต้องการให้บุคคลอื่นมองเขาในอุดมคติ

2.5 ภาพลักษณ์ส่วนตัวที่คาดหวัง วิธีการที่ผู้บริโภคหวังว่าตนเองจะเป็นเช่นนั้นในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งเกิดจากความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ส่วนตัวที่แท้จริง และภาพลักษณ์ส่วนตัวในอุดมคติ ซึ่งภาพลักษณ์ส่วนตัวที่คาดหวังว่าจะสร้างให้ผู้บริโภคเกิดโอกาสที่เป็นจริงให้ความคิดส่วนตัวซึ่งมีคุณค่าต่อนักการตลาดมากกว่าภาพลักษณ์ความต้องการส่วนตัวที่แท้จริง หรือภาพลักษณ์ส่วนตัวในอุดมคติเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบและส่งเสริมผลิตภัณฑ์

3. การขยายความคิดส่วนตัว (The extended self) ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ส่วนตัวของผู้บริโภคและความเป็นเจ้าของ อารมณ์มนุษย์สามารถติดต่อกำหนดมูลค่าความเป็นเจ้าของ และความเป็นเจ้าของสามารถขยายจากภาพลักษณ์ส่วนตัว

4. การเปลี่ยนแปลงความคิดส่วนตัว (Altering the self) บางครั้งผู้บริโภคต้องการเปลี่ยนแปลงตนเองเนื่องจากต้องการปรับปรุงให้ดีขึ้น เช่น เครื่องแต่งกาย เครื่องสำอาง อัญมณี ซึ่งผู้บริโภคมีโอกาสปรับปรุงโดยใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองและจะพยายามแสดงความเป็นลักษณะเฉพาะตัว หรือความเป็นเอกลักษณ์โดยการสร้างความใหม่ การรักษาความเป็นส่วนตัวที่มีอยู่เพื่อป้องกันการสูญเสียความเป็นส่วนตัว และการเพิ่มเติมความเป็นส่วนตัวโดยการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตนเอง เช่น การซื้อนิตยสารแฟชั่นสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่มีรายได้สูง หรือหนังสือพิมพ์สำหรับกลุ่มที่มีการศึกษาสูง ซึ่งนักการตลาดจะสนใจในการโฆษณาและการส่งเสริมแก่ผู้บริโภคที่ต้องการแสดงลักษณะเฉพาะตัวหรือความเป็นเอกลักษณ์

บุคลิกภาพเป็นลักษณะด้านจิตวิทยาซึ่งกำหนดและสะท้อนวิธีการที่บุคคลมีการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม แม้ว่าบุคลิกภาพมีแนวโน้มว่าจะเหมือนเดิมและคงที่ แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ในทันทีทันใดในช่วงเหตุการณ์ที่สำคัญของชีวิต หรืออาจเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไป

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเรื่องภาพลักษณ์ส่วนตัวมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการศึกษาด้านจิตวิทยาที่จะสะท้อนให้เห็นว่า การที่นักเรียนเลือกใช้สินค้าฟุ่มเฟือยนั้นเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากความต้องการที่จะพยายามสร้างและแสดงความเป็นลักษณะส่วนตัวว่าเป็นผู้มีรสนิยม หรือมีความต้องการที่ให้สังคมมองตนเองว่ามีภาพลักษณ์ส่วนตัวที่ดีจากการซื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

8. ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงสังคม

สุรพงษ์ โสธรนะเสถียร (2533) ได้กล่าวไว้ว่า แท้จริงแล้วภารกิจของการสื่อสารครอบคลุมกิจกรรม 3 ประเภท คือ การบริการสาธารณะ การบริการเฉพาะ การบริการเฉพาะกิจ และการสื่อสารมวลชน ซึ่งในที่นี้จะกล่าวเฉพาะการสื่อสารมวลชนซึ่งเกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อสังคม และบุคคลในสังคม คุณค่าและอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อสังคมเป็นอย่างมากเนื่องจาก

1. สื่อมวลชน ไม่เป็นเพียงเทคโนโลยีที่ช่วยกระจายสารสนเทศเท่านั้น แต่ยังเป็นนวัตกรรมทางสังคม รวมถึงการขยายขอบข่ายไปยังผู้เปิดรับสารใหม่ ๆ ได้มากยิ่งขึ้น

2. คุณสมบัติที่แตกต่างกันของสื่อมวลชนในการเผยแพร่กระจายสารสนเทศออกไปอย่างไม่เท่าเทียมกัน จึงทำให้สังคมมีความหลากหลายสูง หน้าที่ของสื่อมวลชนก็จะแตกต่างกันไปตามการเปิดรับสื่อของกลุ่มบุคคลที่หลากหลาย

3. สื่อมวลชนแต่ละประเภทไม่เคยหยุดนิ่งหรือพัฒนาไปโดยลำพัง แต่สื่อมวลชนมักเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาพร้อมกันไปเสมอ เช่น โทรทัศน์เป็นจอยปลายทาง (outlet) ของภาพยนตร์ในยุคสมัยเดิม ในขณะที่วิทยุทัศน์เป็นเสมือนสถานีส่งเทปรายการภายในบ้าน ฯลฯ

4. มีความแตกต่างทางด้านสังคม วัฒนธรรม และการเมือง อย่างชัดเจนในแต่ละสังคม แต่สื่อมวลชนกลับมีวิวัฒนาการในทุกแห่งที่คล้ายคลึงกัน เพราะสื่อมวลชนเป็นผลสะท้อนของการสื่อสารที่เป็นธรรมชาติของมนุษย์ อันได้แก่ การสอดส่อง การให้ความคิดเห็น การให้ความรู้ และการให้ความบันเทิง เป็นต้น

5. สื่อมวลชนมิใช่เป็นเพียงพาหนะในการสื่อความหมายอย่างธรรมดาแต่ยังช่วยสร้างกรอบความคิด การปฏิรูป การประดิษฐ์ การสื่อความใจ ๆ ด้วย สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิด และการรักษาคุณภาพของระบบสังคม อันเนื่องมาจากสื่อความหมายดังกล่าว

6. โทรทัศน์เป็นสื่อสารมวลชนที่สำคัญมากกว่าสื่อมวลชนใด ๆ ที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากโทรทัศน์สามารถเพิ่มพูนผลกระทบต่องานสังคม และวัฒนธรรมได้มากกว่าเมื่อเทียบกับสื่อมวลชนแขนงอื่น โดยอาจสังเกตได้จากงบประมาณโฆษณาทางโทรทัศน์ซึ่งมีภาพ เสียง สี และความเคลื่อนไหวพร้อมกันไป สามารถโน้มน้าวใจได้ชัดเจนมากกว่า

7. สื่อสารมวลชนมีศักยภาพในการแสดงบทบาทด้านข่าวสารอิทธิพลของสื่อมวลชนขึ้นอยู่กับลักษณะพิเศษของสื่อ ซึ่งสะท้อนได้จากความสำเร็จในด้านกระบวนการกล่อมเกลาสังคมของสื่อ โดยเฉพาะการเรียนรู้และพฤติกรรมการณ์เลียนแบบของผู้รับสาร ซึ่งสังเกตได้ว่า ทักษะของบุคคลจะแตกต่างกันเมื่อมีอัตราการเปิดรับสื่อต่างกัน ดังเช่น ข้อแตกต่างระหว่างชาวชนบทและชาวเมืองอันเนื่องมาจากช่องว่างทางการสื่อสาร

อิทธิพลของสื่อมวลชนแพร่ขยายไปในสังคม และก่อให้เกิดผลกระทบต่องานสังคมอย่างเห็นได้ชัด จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณของผู้รับสาร คุณสมบัติของตัวสื่อ การส่งผลกระทบและการกล่อมเกลาสังคมของสื่อมวลชนในปัจจุบัน อิทธิพลดังกล่าวก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านปัจเจกชนและสังคมตามมา

ผลกระทบของสื่อมวลชนต่อสมาชิกสังคม

สื่อมวลชนส่งผลกระทบต่องานสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งในแง่ความรู้ (Knowledge) ทศนคติ (attitude) และการแสดงออก (practice)

คุณลักษณะของทศนคตินั้นประกอบด้วย

1. เป็นความพร้อมที่พร้อมที่จะตอบสนองต่อชุดของสิ่งเร้าใด ๆ
2. เป็นเรื่องของจิตใจ บังคับภายใน หรือโลกภายในบุคคลมากกว่าภาวะทางกายภาพหรือโลกภายนอกบุคคล

3. เป็นศักยภาพหรือแนวโน้มที่มนุษย์จะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พฤติกรรมในทัศนคติจึงเป็นเพียงแนวโน้มทางการกระทำเท่านั้น (action tendencies) ยังมีไม่ใช่เป็นการกระทำที่เป็นการแสดงออกอย่างแท้จริง

ผลกระทบของสื่อมวลชนต่อโลกภายในของบุคคล (ความรู้และทัศนคติ)

ผลพวงของสื่อมวลชนเกิดขึ้นจากกระบวนการสารสนเทศ (Information process) พื้นฐานดังนี้

การกล่อมเกลาสังคม (Socialization) สื่อมวลชนเป็นหน่วยของการกล่อมเกลาสังคม (agents of socialization) ประเภทหนึ่งในโครงสร้างของสังคม ซึ่งมีอิทธิพลในวงกว้างต่อกระบวนการสื่อสารโดยเฉพาะสื่อมวลชน โดยแสดงบทบาทดังนี้

1. เป็นแหล่งสารปฐมภูมิ (primary source of information) กล่าวคือ การสอดส่องเหตุการณ์ต่าง ๆ ของสังคมทำหน้าที่สำคัญในการรายงานข่าวสาร และสถานการณ์ต่าง ๆ ไปยังผู้รับสารให้รับรู้ เรียนรู้ความเป็นไปของสังคม

2. สามารถสร้างทัศนคติ การรับรู้ และความเชื่อถือ (shaping attitudes, perceptions and beliefs) ได้ เนื่องจาก

2.1 การนำเสนอความคิดหรือพฤติกรรมของบุคคลในบางกรณีอย่างบ่อยครั้งและต่อเนื่อง อาจทำให้เกิดพิมพ์ของบุคคลขึ้น เช่น การนำเสนอความจริงที่สุดโต่ง เพื่อให้ผู้รับสารตระหนักถึงสารอย่างรวดเร็ว อาทิ การแสดงความประมาทในรายการอุบัติเหตุทางโทรทัศน์อย่างเกินจริง เพื่อทำให้บุคคลเกิดความหลาบจำ ฯลฯ

2.2 การนำให้ติดในสื่อ (heavy viewer) อันที่จริงสื่อมวลชนโดยเฉพาะรายการโทรทัศน์เป็นเสมือนยาเสพติดของคนยุคใหม่ ที่ทำให้เด็กและเยาวชนกลายเป็นกลุ่มเป้าหมายของการติดสื่อ การแทรกซึมความคิดบางอย่างลงในตัวผู้รับสาร มีผลทำให้รับแบบแผนที่ปรากฏในสื่อมวลชนมาปฏิบัติทั้งโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ทั้งให้คุณหรือให้โทษ เช่น การอัดฉีดเพลงบางเพลงลงในรายการ เพื่อให้เพลงนั้นกลายเป็นเพลงยอดนิยม หรือการนำเสนออย่างที่ปรากฏในภาพยนตร์ไปใช้เปรียบเทียบในชีวิตประจำวัน อาทิ การแก้แค้นและการกล้าแสดงออกในรูปแบบใหม่ของเยาวชนในปัจจุบัน อันเนื่องมาจากการสอนให้เด็กกล้าร้องเพลง เต้นรำ และแต่งตัวมากกว่าการสอนความกล้าในการใช้เหตุผล เป็นต้น

สรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงสังคมนี้แสดงให้เห็นถึงผลกระทบของการสื่อสารที่เกิดขึ้นกับสมาชิกของสังคม ซึ่งมีสื่อมวลชนเป็นหน่วยของการกล่อมเกลาสังคมและมีอิทธิพลในวงกว้างต่อกระบวนการเรียนรู้ของสมาชิกสังคม เนื่องจากสามารถสังเกตการณ์กระทำของบุคคลผ่านกระบวนการสื่อสารโดยเฉพาะสื่อสารมวลชน นอกจากนี้ยังสามารถสร้างทัศนคติ การรับรู้และความเชื่อถือ ผู้วิจัยได้นำมาประกอบในการศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลที่ทำให้ทราบว่า องค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้กลุ่มวัยรุ่นต้องการแสดงออกในสังคม ก็เนื่องมาจากอิทธิพลของการเรียนรู้จากสื่อมวลชนทั้งโทรทัศน์ วิทยุ หรือนิตยสารสิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิตยสารแฟชั่นที่มักจะ

สร้างภาพลักษณ์ ตลอดจนความรู้ที่เกี่ยวกับตัวสินค้า ซึ่งทำให้กลุ่มวัยรุ่นกลายเป็นผู้เลือกซื้อภาพลักษณ์ของสินค้าแทนความต้องการในตัวสินค้านั้นจริง ๆ และทำให้เป็นผู้ติดอยู่กับวัตถุนิยมทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว

9. พฤติกรรมผู้บริโภค

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) ได้แสดงโมเดลพฤติกรรมผู้บริโภคและกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ในหนังสือพฤติกรรมผู้บริโภคโดยได้แสดงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคและปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อว่า ประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการคือ ตัวแปรภายใน (ปัจจัยด้านจิตวิทยา) และ ตัวแปรภายนอก (ปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสังคมวัฒนธรรม) และได้แสดงถึงกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคไว้ดังนี้

1. ตัวกำหนดเฉพาะของแต่ละกลุ่ม (Individual determinant) หรือปัจจัยด้านจิตวิทยา (Psychological factor) ประกอบด้วย

1.1 ความต้องการและการจูงใจ (Needs and motivation) ผู้บริโภคมีแรงจูงใจภายในของบุคคลที่ต้องการแสวงหาความพอใจเพื่อตอบสนองความต้องการของเขา ความต้องการใช้สินค้าเพื่อต้องการการยอมรับ ซึ่งเป็นความต้องการด้านสังคม กล่าวคือ ต้องการการยอมรับและความรักว่าเป็นคนที่มีบุคลิกที่เป็นที่ยอมรับจากสังคม มีเสน่ห์

1.2 บุคลิกภาพและแนวความคิดส่วนตัว (Personality and self concept) ค่านิยมในสังคมเชื่อว่าการแต่งกายดีสามารถเสริมสร้างควมมีบุคลิกภาพที่ดี ความเชื่อมั่น และความมีเสน่ห์ ซึ่งถือว่าเป็นอีโก้ตามทฤษฎีของฟรอยด์

1.3 การรับรู้ (Perception) นักการตลาดจะพยายามสร้างให้มีการรับรู้ โดยการทุ่มโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ และสร้างให้เกิดการรับรู้ว่าผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ มีความเหมาะสมกับผู้บริโภคอย่างไร

1.4 การเรียนรู้ (Learning) นักการตลาดจะพบว่าบุคคลจะมีการเรียนรู้ โดยการให้ทฤษฎี S – R จัดสิ่งกระตุ้นเพื่อให้เกิดการตอบสนอง

1.5 ทศนคติ (Attitudes) โดยใช้ในรูปของการโฆษณาเพื่อชี้ให้เห็นถึงคุณสมบัติของสินค้าว่าดีอย่างไร ขณะเดียวกันก็จะจูงใจให้เกิดความรู้สึกที่ดี โดยสร้างความพอใจในตราสินค้าและเพื่อสร้างให้กลุ่มเป้าหมายเกิดพฤติกรรม

2. ตัวแปรภายนอก (External variable) หรือตัวแปรสิ่งแวดล้อมด้านสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural environment) ประกอบด้วย

2.1 กลุ่มอ้างอิง (Reference groups) กลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลต่อการใช้ผลิตภัณฑ์ เช่น เพื่อน ดาราวัยรุ่นคนโปรดเป็นผู้แสดงในโฆษณา เพื่อสร้างความรู้สึกเป็นกลุ่มตัวอย่างให้ปฏิบัติตาม

2.2 ครอบครัว (Family) สมาชิกภายในครอบครัวถือว่าอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สินค้า

2.3 ชั้นทางสังคม (Social class) ชั้นทางสังคมระดับกลางและระดับสูง ต้องการการใช้สินค้าดี แต่งกายดีมีรสนิยมสูง

2.4 วัฒนธรรม (Culture) ค่านิยมที่เชื่อว่าการใช้สินค้าหรือการแต่งกายดีเป็นการสร้างเสริมบุคลิกภาพ และเป็นที่ยอมรับกันในทางสังคม ซึ่งนักการตลาดมักจะพยายามชี้ให้เห็นถึงความสวยงาม หรูหรา ดูมีรสนิยม

2.5 วัฒนธรรมย่อย (Subculture) ทุกครอบครัวและทุกเพศมีความต้องการใช้สินค้ากันทั้งนั้น แต่สินค้าบางประเภทเน้นกลุ่มวัยรุ่นนั้นจะสนใจด้วยการใช้กลุ่มอิทธิพลที่ถือว่าเป็นตัวจูงใจให้เกิดการรับรู้ได้ก็คือ การใช้ดาราคนโปรด เป็นต้น

3. กระบวนการตัดสินใจซื้อ (Buying decision process) หมายถึง ขั้นตอนในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จาก 2 ทางเลือกขึ้นไปพฤติกรรมผู้บริโภคจะพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรมทางกายภาพก่อให้เกิดการซื้อและเกิดพฤติกรรมการซื้อตามบุคคลอื่น ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญดังนี้

3.1 การรับรู้ปัญหา (Problem recognition) หรือรับรู้ความต้องการ (Need recognition) การรับรู้ถึงความแตกต่างระหว่างสภาพที่ต้องการและสภาพปัจจุบัน ซึ่งมากพอที่จะกระตุ้นเราทำให้เกิดกระบวนการตัดสินใจ หรืออาจหมายถึง เป็นความจริงที่ผู้บริโภคทราบความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มีอยู่และสิ่งที่ดีควรจะเป็นถือว่าเป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการตัดสินใจ

3.2 การค้นหาข้อมูล (Search for information) การค้นหาข้อมูลก่อนการซื้อ (Repurchase search) ในขั้นนี้จะเริ่มต้นจากเมื่อผู้บริโภครับรู้ถึงความจำเป็นจึงจะค้นหาข้อมูลจาก 2 แหล่ง คือ (1) แหล่งข้อมูลภายใน (Internal search) หรือแหล่งข้อมูลโดยอาศัยขอบเขตด้านจิตวิทยา (Psychological field) และ (2) แหล่งข้อมูลภายนอก (External search) เป็นข้อมูลจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ ฯลฯ

เมื่อความสลับซับซ้อนในการตัดสินใจซื้อต่ำ การกระตุ้นให้ค้นหาข้อมูลโดยการไปเลือกซื้ออาจจะค้นหาจากการโฆษณาจากร้านขายของในราคาพิเศษ หรือความพยายามในการขายและการส่งเสริมการตลาดอื่นๆ

เป็นสิ่งสำคัญที่สร้างการรู้จักตราสินค้าด้วยเหตุผลที่ว่า บุคคลจะไม่พิจารณาหรือทดลองตราสินค้าที่ไม่คุ้นเคย เมื่อความสลับซับซ้อนต่ำผู้ซื้อจะค้นหาข้อมูล ณ จุดซื้อ และเลือกสินค้าที่ตนเองรู้จัก ดังนั้นการรู้จักชื่อตราสินค้าจึงเป็นสิ่งสำคัญ

3.3 การประเมินผลทางเลือก (Evaluation of the alternatives) เป็นขั้นตอนที่ 3 ของกระบวนการตัดสินใจซื้อที่ไม่เป็นกิจวัตรซึ่งทางเลือกต่างๆ มีการประเมินและเลือกเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ในขั้นนี้จำเป็นต้องอาศัยเกณฑ์ในการประเมิน ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานและคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคใช้ในการเปรียบเทียบระหว่างตราสินค้าหรือผลลัพธ์ จากการซื้อและการบริโภค

3.4 การตัดสินใจซื้อ (Purchase decision) เป็นขั้นตอนที่ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อซึ่งโดยทั่วไปจะซื้อที่ร้านค้าปลีก บางคนอาจเริ่มต้นจากใช้สินค้าตัวอย่าง แล้วทดลองใช้ หากปรากฏว่าคุณภาพดีก็จะซื้อสินค้า

3.5 การประเมินผลภายหลังการซื้อ (Post purchase evaluation) เกิดขึ้นภายหลังจากที่ได้ซื้อหรือใช้สินค้าแล้ว ถ้าเป็นไปตามความคาดหวัง ผลลัพธ์ก็คือความพึงพอใจ (satisfaction) แต่ถ้าผลลัพธ์ต่ำกว่าที่คาดหวังไว้ ผลก็คือความไม่พึงพอใจ (dissatisfaction)

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีเรื่องพฤติกรรมผู้บริโภคมาประกอบการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ยังมีความจำเป็นต้องใช้สินค้าฟุ่มเฟือยเพื่อต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นความต้องการทางสังคม

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

10.1 งานวิจัยต่างประเทศ

โฮวาร์ด (Howard. 1986 : 6302-A) ได้ศึกษาค่านิยมของผู้หญิงที่ไม่มีงานทำตามทฤษฎีของโรคิช โดยทำการศึกษากลุ่มคนตกงาน 77 คน ตามทฤษฎีของโรคิช และแบบวัดการรับสื่อโดยวัดลักษณะเฉพาะของกลุ่มของคนตกงานต่าง ๆ ผลการศึกษาพบว่า การได้รับสื่อแตกต่างกันมีผลทำให้ค่านิยมแตกต่างกัน 15 ค่านิยม และพบว่าลักษณะเฉพาะแต่ละบุคคลด้านอายุ การศึกษา ประวัติการถูกว่าจ้าง ระยะเวลาการตกงาน แตกต่างกันจะทำให้ค่านิยมแตกต่างกันถึง 13 ค่านิยม จาก 18 ค่านิยม

โรเชมบาค (Rauschenbach.1992 : Online.) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของกายภาพ การศึกษา ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรในด้านค่านิยมของครู และนักเรียน โดยศึกษาค่านิยม 5 ประการ ของอีเนอร์กับนักเรียนเกรด 5 ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ค่านิยมมีความสัมพันธ์กับสื่อและนักเรียนมักเรียนรู้ค่านิยมจากสภาพแวดล้อม และสื่อ

จากการวิจัยดังกล่าวพบว่า สื่อมีความสำคัญกับการเกิดค่านิยมอย่างมาก ดังนั้นสื่อน่าจะมีอิทธิพลในการเกิดค่านิยมฟุ้งเฟ้อได้

10.2 งานวิจัยในประเทศ

ธำรงค์ น่วมศิริ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การทดลองใช้ข่าวหนังสือพิมพ์สร้างเป็นสถานการณ์จำลองในการสอนจริยศึกษาเพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏว่า ผู้เรียนโดยการใช้ข่าวหนังสือพิมพ์สร้างเป็นสถานการณ์จำลองมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างกับผู้เรียนที่เรียนจากแผนการสอนของกรมวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ทั้งนี้โดยมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ศิริพร แยมนิล (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับอายุและการศึกษา ผลปรากฏว่า ลักษณะพื้นฐานทางจิตทั้งสามด้าน ลักษณะทางชีวะสังคมและภูมิหลัง และปริมาณการรับสื่อมวลชนที่มีประโยชน์ สามารถร่วมกันทำนายเหตุผลเชิงจริยธรรมได้มากกว่าลักษณะพื้นฐานทางจิตสามด้าน หรือลักษณะทางชีวะสังคมและภูมิหลังเพียงอย่างเดียว และการวิจัยในครั้งนี้มีประโยชน์เกี่ยวกับการชี้ช่วงวิกฤตในการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลว่า ถ้าบุคคลได้รับการศึกษาในวัยที่เหมาะสมก็จะทำให้เหตุผลเชิงจริยธรรมพัฒนาไปในขั้นสูงขึ้นได้ง่าย

สัญญาลักษณ์ สุนทรา (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูสังคมศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมในหนังสือพิมพ์รายวันและการนำไปใช้ในการเรียนการสอนสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 7 การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูสังคมศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมในหนังสือพิมพ์รายวัน และการนำไปใช้ในการเรียนการสอนสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษาที่ 7 และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูสังคมศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมในหนังสือพิมพ์รายวัน และการนำไปใช้ในการเรียนการสอนสังคมศึกษาระหว่างครูสังคมศึกษาชายกับหญิง ครูสังคมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน และครูสังคมศึกษาที่สอนในโรงเรียนในเมืองกับนอกเมือง และเพื่อศึกษาวิธีการที่ครูสังคมศึกษาใช้ในการนำจริยธรรมในหนังสือพิมพ์รายวันไปประกอบการเรียนการสอนสังคมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามซึ่งมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบลิเคิร์ต (Likert Type Scale) ผลปรากฏว่า ครูสังคมศึกษามีความคิดเห็นว่า ในหนังสือพิมพ์รายวันมีจริยธรรมแฝงอยู่ในข่าวสารไม่บ่อยนัก และครูสังคมศึกษาได้นำจริยธรรมในหนังสือพิมพ์ไปใช้ในการเรียนการสอนสังคมศึกษาทุกครั้ง

อำนวย แตรงอด (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการเปิดรับข่าวสารการประหยัดเพราะประโยชน์จากข่าวสารกับการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยต่างประเทศในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประหยัดจากสื่อมวลชนสื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยต่างประเทศในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

พรเทพ พงษ์ชัยอัศวิน (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ ปัจจัยด้านสื่อและปัจจัยด้านการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อเสื้อยืดตราสินค้าในประเทศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 13 – 24 ปี และมีพฤติกรรมการซื้อเสื้อยืดตราสินค้าในประเทศจำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยด้านสื่อนั้นวัยรุ่นจะได้รับอิทธิพลจากสื่อบุคคลคือ เพื่อนมากที่สุด สำหรับสื่อมวลชนวัยรุ่นจะได้รับสื่อประเภทนิตยสาร วารสารแฟชั่น สื่อเฉพาะกิจวัยรุ่นจะได้รับอิทธิพลจากสื่อประเภทเค็ดตาล็อกมากที่สุด

2. วัยรุ่นที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมที่การตัดสินใจซื้อเสื้อยืดโดยมีผู้นำมากกว่าการตัดสินใจด้วยตนเอง การเลือกซื้อเสื้อยืดในราคาปกติ (ราคาก่อนลด) มากกว่าราคาพิเศษ (การลด

ราคา) และมักจะซื้อเสื้อยืดที่มีการพิมพ์ด้วยลวดลายการ์ตูนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และวัยรุ่นมีพฤติกรรมการซื้อเสื้อยืดตัวใหม่เมื่อตัวเดิมเริ่มเก่าแล้วเท่านั้น ซื้อเสื้อยืดตามแฟชั่นในยุคปัจจุบันการตัดสินใจซื้อเสื้อยืดเฉพาะช่วงปลายเดือน ซื้อเสื้อยืดโดยเห็นแบบจากการโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยด้านสื่อ ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจกับพฤติกรรมการซื้อเสื้อยืดตราสินค้าในประเทศ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อุไรวรรณ วีระนนท์ชัย (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องอิทธิพลของตัวการ์ตูนที่ติดบนสินค้าต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของนักเรียนหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมไปซื้อสินค้าประเภทเครื่องเขียนและของใช้ส่วนตัวที่มีภาพตัวการ์ตูนที่ห้างสรรพสินค้ามากที่สุด รองลงมาคือซื้อจากร้านค้าในย่านศูนย์การค้า และร้านค้าใกล้โรงเรียน โดยมักจะเดินทางไปซื้อสินค้ากับพ่อ แม่ มากที่สุด รองลงมาคือเพื่อนและญาติพี่น้องตามลำดับ การซื้อสินค้าในแต่ละเดือน จะซื้อโดยเฉลี่ยเดือนละ 3 – 4 ครั้ง และมีการใช้จ่ายโดยเฉลี่ยครั้งละประมาณ 228 บาท

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวสรุปได้ว่า สื่อมวลชนมีประโยชน์อย่างมากและมีบทบาทในการช่วยสอนวิชาสังคมและจริยธรรมคุณธรรมรวมไปถึงค่านิยมอีกด้วย ดังนั้นจึงควรนำสื่อมวลชนมาช่วยเป็นสื่อในการช่วยสอนค่านิยม ผู้วิจัยจึงนำสื่อสิ่งพิมพ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสื่อมวลชนนำมาเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งในการสร้างความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของวัยรุ่น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. ระยะเวลาในการทดลอง
4. ขั้นตอนการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากโรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคมมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 14 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 640 คน และได้มีการจัดระดับการเรียนตามผลการเรียนของนักเรียน ดังนั้นประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.00 – 4.00 จำนวน 6 ห้อง รวมทั้งหมด 291 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.00 – 4.00 จำนวน 2 ห้อง รวมทั้งหมด 98 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม และได้สุ่มนักเรียนห้องละ 30 คน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมรวมทั้งหมด 60 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์
2. แบบประเมินผลการทำกิจกรรม
 - 2.1 แบบสัมภาษณ์
 - 2.2 แบบบันทึกรายจ่าย
3. แบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมค่านิยมพึงเพื่อ

1. ขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

ในการสร้างแผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์
2. จัดหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมพึงเพื่อจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีช่วงระยะเวลาตั้งแต่ พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2549 โดยข่าวที่นำมาจะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับวัยรุ่นและมีค่านิยมพึงเพื่ออยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมากและมีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้จ่ายและการเลือกใช้สินค้าประเภทเครื่องแต่งกาย 3 เรื่อง การเลือกซื้ออาหาร 4 เรื่อง การใช้โทรศัพท์มือถือ 4 เรื่อง การใช้อุปกรณ์การเรียน 2 เรื่อง และความบันเทิง 3 เรื่อง รวมทั้งหมด 16 เรื่อง ดังนี้

กิจกรรม 1. เรื่อง แฉหยุดพักเที่ยงขาโจ๋เพื่อนักบินไปกินเบะหมี่ ตปท. ค่าขนมไฮโซต่อวันละ 6-7 พัน ใช้คู่แบรนด์

กิจกรรม 2 เรื่อง เด็กไทยยุคไฮเทคก้าวไกลกว่าที่คิด ฟุ้งเฟ้อสุดขีดพารับน้องต่างแดน

กิจกรรมที่ 3 เรื่อง ขายกามผ่านเน็ตกับวันที่เพิ่งรู้สึกเศร้า...

กิจกรรมที่ 4 เรื่อง บทความวิพากษ์ความฟุ้งเฟ้อของนิสิต

กิจกรรมที่ 5 เรื่อง แฉพฤติกรรมเด็กไทยยุคใหม่ ซื้อมาไว ใช้แหลก แดกถ้วน

กิจกรรมที่ 6 เรื่อง ตะลึงเด็กไทยถลุงเงินค่าขนมปีละแสนล้านบาท

กิจกรรมที่ 7 เรื่อง การโฆษณาโปรแกรมการเดินทางต่างประเทศ

กิจกรรมที่ 8 เรื่อง รายการอาหารของร้านอาหารในโรงแรมหรู

กิจกรรมที่ 9 เรื่อง สำนวนพฤติกรรมวัยรุ่นไทย ใส่ใจความงาม ส่องกระจกนาน

40 นาที

กิจกรรมที่ 10 เรื่อง มนุษย์ห้าง วิถีคนกรุง...

กิจกรรมที่ 11 เรื่อง ทอมมี ฮิลฟิเกอร์ แต่ง ขาว น้ำเงิน จิตวิญญาณอเมริกัน

กิจกรรมที่ 12 เรื่อง รายการชอปปิ้ง

กิจกรรมที่ 13 เรื่อง แฟชั่นกระเป๋ 2 ใบ ของสาวจุฬาฯ

กิจกรรมที่ 14 เรื่อง รายการเครื่องเขียน

กิจกรรมที่ 15 เรื่อง ราคาโทรศัพท์มือถือรุ่นต่าง ๆ

กิจกรรมที่ 16 เรื่อง เด็กไทยสายพัชรีรุ่นใหม่ มั่วเซ็กซ์ ดิตเน็ต เสพยา บ้าแบรน เพื่ออี

โร่ ยกพวกตี

3. นำข่าวที่ได้มาจัดขั้นตอนการทำกิจกรรมการสร้างตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อตามวิธีการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละครั้งที่ทำการทดลอง จำนวน 16 ครั้ง โดยขั้นตอนในการทำกิจกรรมแต่ละครั้งมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม
2. ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม
 - 2.1 เสนอปัญหาจริยธรรม
 - 2.2 แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา
 - 2.3 กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด
 - 2.4 ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่
 - 2.5 สรุปและตัดสินใจ
3. ขั้นประเมินผลการทำงานกิจกรรม

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้วนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

4. นำแผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและการแนะแนว เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเหมาะสมในการใช้สื่อและการใช้ภาษา

5. นำแผนการจัดกิจกรรมที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ทำกิจกรรมจริงกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในการสื่อความหมายระยะเวลาในการทำกิจกรรม แล้วปรับปรุงแก้ไขจนเป็นแบบแผนการจัดกิจกรรมที่สมบูรณ์ จึงนำไปใช้ทดลองจริง

ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสพปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 1

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์**
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา ความพึงเพื่อของวัยรุ่นไฮโซ

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชี้นำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้นำรายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- นักเรียนได้ค่าขนมมาโรงเรียนคนละกี่บาท
- ได้เงินมาแล้วซื้ออะไรบ้าง
- ได้เงินมาแต่ละวันพอใช้หรือไม่

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ ยกตัวอย่างเช่น พาดหัวข่าว “แฉหยุดพักเที่ยงขาโจ๋เพื่อหนีกินบะหมี่ ตปท. ค่าขนมไฮโซถึงวันละ 6-7 พันใช้ซื้อคู่แบรด์”

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระฉับในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- วัยรุ่นไฮโซได้เงินค่าขนมมาวันละกี่บาท
- วัยรุ่นไฮโซนำเงินค่าขนมไปทำอะไรบ้าง

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- นักเรียนคิดว่าการกระทำเช่นนั้นถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด
- นักเรียนคิดว่าการที่ได้ค่าขนมมาวันละหลายพันบาทดีหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ถ้านักเรียนเป็นวัยรุ่นไฮโซคนหนึ่งที่ได้รับเงินค่าขนมมาวันละหลายพันบาทเหมือน

ในข่าวนักเรียนจะนำเงินที่ได้ไปทำอะไรบ้าง เพราะเหตุใด

อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสมและได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวบรวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในชั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในชั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในชั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในชั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่ไม่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในชั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

ตัวอย่างข่าว

แฉหยุดพักเที่ยงขำใจ เพื่อหนึก! บินไปกินบะหมี่ ตปท.

‘ค่าขนม’ไฮโซ
ถึงวันละ 6-7 พัน
ใช้ซื้อแค่เบนโตะ
อาจารย์จุฬาฯ ชี้ปัญห
เด็กไทยกำลังมีคุณสมบัติ
น่าเป็นห่วง 10 เรื่อง
เพราะครอบครัวล้มสลาย
พ่อแม่เลี้ยงลูกไม่เป็น ใน
แต่เงิน ♦ อ่านต่อหน้า

ชาโจ

□ ต่อจากหน้า 1

ทอง เศษบางรายได้เงินวันละหลายพัน ถึงกับนั่ง
เครื่องบินไปกินบะหมี่ต่างประเทศตอนพักเที่ยง
แล้วกลับมาเรียนต่อ ในขณะที่สถิติค่าแรงพุ่งปี
ละหลายแสนบาท

จากการบรรยายพิเศษเรื่อง “พระพุทธ
ศาสนากับการแก้ปัญหาเยาวชน” เมื่อวันที่ 16
ก.ย. ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย (มจร.)
วัดบวรนิเวศวิหาร ดร.อมรวิทย์ นาคทรัพย์
อาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ กล่าวว่า ปัจจุบัน
พบว่าเด็กไทยมีคุณสมบัติ 10 ข้อ ได้แก่ 1. วัตถุ
นิยมมากขึ้น ตั้งแต่ อาหาร เสื้อผ้า เทคโนโลยี
โดยความแตกต่างจากเปลือกนอกและแบรนด์เนม
เช่น ถ้าสูคนิสิตจุฬาฯ ได้ทำวิจัยเรื่องวัยรุ่นไฮโซ
พบว่าบางคนได้ค่าขนมวันละ 7,000-8,000 บาท
แต่นิยมเรียกชื่อเพื่อนตามแบรนด์ช้าวของเครื่อง
ใช้ เช่น แอปเปิ้ล แซนคิออร์ และยังมียานอึดริก
แปลก ๆ เช่น 1. บินไปกินบะหมี่ที่ฮ่องกงคอน
กลางวันแล้วจึงกลับมาฟังเลกเชอร์ที่มหาวิทยาลัย
2. ช่างหา ซึ่งจากการวิจัยพบว่า วัยรุ่นมัธยมอยู่กัน
เดียวได้ไม่เกิน 10-30 บาท ส่วนเด็กมหาวิทยาลัย
อยู่ได้ครึ่งวันและส่วนใหญ่ติดคุยโทรศัพท์มือถือ
โดยเฉพาะบริการ 1900 3. กินไม่เป็น บริโภค
อาหารขยะ ทำให้ตัวโตแต่กล้ามเนื้อ 4. หมดทุนเช็ก
มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น ซึ่งจาก
ข้อมูลกระทรวงสาธารณสุข (สธ.) พบว่า เด็ก

กรรมสวักกิง จนกลายเป็นเช็กช้ออาหาร 5. แห
ไม่เป็น จำตัวเลขสูงชัน 6. รักไม่เป็น แยกไม่ออก
ระหว่างความรักกับความใคร่ 7. ก้าวร้าว รุนแรง
พูดจาแข็งกระด้าง 8. คิดทวน ขอบวัดดวง 9. ขี
เมามากขึ้น ซึ่งจากข้อมูลสธ.พบว่า วัยรุ่นหญิง
อายุ 15-19 ปี คัดลอกเพิ่มขึ้น 6 เท่า ซึ่งมากเป็น
อันดับ 1 ในเอเชียและเป็นอันดับ 6 ของโลก
ทำให้มีจุดจบทั้งบนเตียงและในโรงศพ และ 10. มี
พฤติกรรมเสี่ยงชาย เช่น แข่งรถ มั่วเซ็กซ์ โดย
คิดว่าเคยไม่เป็น ชีวิตนี้เอามันส์ไว้ก่อน

ดร.อมรวิทย์ กล่าวต่อไปว่า ปัญหาทั้งหมด
มีจำนวนอยู่ 10 กลุ่มคือ 1. ครอบครัวที่มีปัญหาล้ม
สลาย พ่อแม่เลี้ยงลูกไม่เป็น เช่น วัยรุ่นไฮโซ แม่
จะสอนให้ลูกใช้ของแพง ๆ ไว้ก่อน เพื่อความโก้
หรู อีกทั้งวัยรุ่น 60-70% ไม่เคยเข้าวัดทำบุญ ฟัง
ธรรม 2. โรงเรียนยังสอนธรรมะเด็กนำเบื่อน่าย
3. สื่อทำให้เด็กบริโภคนิยมและชัเหงา 4. สังคม
และ 5. รัฐบาลไม่มีนโยบายสังคมปล่อยให้เป็น
ลามกเกลื่อนเมือง

สมมติว่ามหาวิทยาลัยสงฆ์จะต้องเร่ง
สร้างพระรุ่นใหม่ที่เป็นนักวิจัยเพื่อเข้าร่วมงาน
กับโรงเรียนและดึงวัยรุ่นมาร่วมทำหลักสูตรและ
วิธีการสอนที่โดนใจวัยรุ่น เช่น ประเทศจีนจะให้
วัยรุ่น 8 คน มาช่วยเป็นที่ปรึกษาทำหลักสูตรเทศ
ศึกษาว่าเนื้อหาถูกใจวัยรุ่นหรือไม่ ซึ่งบางเรื่องก็
ไม่คิดว่าวัยรุ่นจะเขียนกัน เช่น การช่วยตัวเอง
หรือเกี่ยวกับพวกกริ๊งวามเทศ เป็นต้น ขณะที่
กันวัดควรจะมีห้องสมุดและอินเทอร์เน็ตเพื่อให้
เด็กมาใช้บริการเป็นเหมือนบ้านหลังที่สองที่
อบอุ่นและปลอดภัย เพราะสิ่งที่น่าตกใจคือ ขณะ
นี้ประเทศไทยไม่มีนโยบายด้านสังคม มีแค่
นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พระศรีญาณโสภณ ผู้ช่วยเลขานุการสมเด็จพระ
สังฆราช กล่าวว่า ปัจจุบันปัญหาเยาวชนมา
จากปัญหาครอบครัวเป็นหลักเพราะขาดระบบ
เลี้ยงดูที่ดี พ่อแม่เลี้ยงไม่เหมาะสมไม่คอยดูแล เกิดมา
ก็จ้างคนเลี้ยงและหวังพึ่งโรงเรียนให้อบรมบ่ม
เพาะ ขณะที่โรงเรียนเองก็ไร้สายใยปลูกฝัง
ทำให้เด็กหนีไปโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งก็ไม่ได้
คอยดูแลเข้มไว้เช่นกัน ส่งผลให้สังคมทรุดโทรม
ในขณะที่การศึกษาไทยมีการสอนแค่เรื่องกฎหมาย
ผิดถูก แต่ไม่ได้สอนเรื่องศีลธรรมและกฎแห่ง
กรรม ทำให้เด็กขาดการยับยั้งชั่งใจ.

ตัวอย่างใบงาน

ใบงานที่ 1

กลุ่มที่ _____	ชั้น _____
ชื่อสมาชิกภายในกลุ่ม 1. _____	เลขที่ _____
2. _____	เลขที่ _____
3. _____	เลขที่ _____
4. _____	เลขที่ _____
5. _____	เลขที่ _____
6. _____	เลขที่ _____

จากข่าวที่นักเรียนอ่าน จงตอบคำถามต่อไปนี้ แล้วอภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสมและได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

1. นักเรียนคิดว่าการกระทำเช่นนั้นถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด

คำตอบข้อที่ 1 1.1 _____

1.2 _____

1.3 _____

2. นักเรียนคิดว่าการที่ได้ค่าขนมมาวันละหลายพันบาทดีหรือไม่ เพราะเหตุใด

คำตอบข้อที่ 2 2.1 _____

2.2 _____

2.3 _____

3. ถ้านักเรียนเป็นวัยรุ่นไฮโซคนหนึ่งที่ได้รับเงินค่าขนมมาวันละหลายพันบาทเหมือนในข่าว นักเรียนจะนำเงินที่ได้ไปทำอะไรบ้าง

คำตอบข้อที่ 3 3.1 _____

3.2 _____

3.3 _____

คู่มือการทำกิจกรรม

ขั้นเตรียม

1. ชี้นำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือชื่อของที่ไม่จำเป็นให้นำรายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน) ให้ครูถามคำถามเพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรม

2. เมื่อนักเรียนมีความพร้อมแล้วให้ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยการแบ่งกลุ่มให้แต่ละกลุ่มมีทั้งผู้ชายและผู้หญิงในกลุ่มเดียวกันให้เหมาะสม

ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

1. เสนอปัญหาจริยธรรม ครูแจกใบข่าวแล้วให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ในแต่ละกลุ่ม หลังจากนั้นถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระจำในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา ครูแจกใบงานให้แต่ละกลุ่มให้นักเรียนอภิปรายกันภายในกลุ่ม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด เมื่อนักเรียนอภิปรายกันภายในกลุ่มเสร็จแล้วให้นักเรียนส่งใบงาน ครูนำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ต่ำกว่ามาอภิปราย โดยเทียบกับขั้นของพัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ดังตัวอย่างแสดงคำตอบของนักเรียนในเนื้อหาข่าวจากกิจกรรม 1 ดังตาราง 6

ตาราง 6 ขั้นของพัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

ระดับค่านิยมจริยธรรมไทย	ขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ตัวอย่างคำตอบ
1. ค่านิยมที่ยึดหลักการได้รับผลประโยชน์บางประการของตนเองเป็นใหญ่	ขั้นที่ 1 การหลบหลีกการถูกลงโทษหรือ การลงโทษและการเชื่อฟัง อายุ 2 – 7 ปี ขั้นที่ 2 การแสวงหารางวัลหรือการสนองความต้องการ อายุ 7 – 10 ปี	1. นักเรียนคิดว่าการกระทำเช่นนั้นถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด - ถูกต้อง เพราะพ่อแม่ให้เงินมาใช้จ่ายส่วนตัว 2. นักเรียนคิดว่าการที่ได้ค่าขนมมาวันละหลายพันบาทดีหรือไม่ เพราะเหตุใด - ดี เพราะจะได้ซื้อของตามที่ต้องการได้ 3. ถ้านักเรียนเป็นวัยรุ่นไฮโซคนหนึ่งที่ได้รับเงินค่าขนมมาวันละหลายพันบาทเหมือนใน

ตาราง 6 (ต่อ)

ระดับค่านิยมจริยธรรมไทย	ขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ตัวอย่างคำตอบ
		ข่าวนักเรียนจะนำเงินที่ได้ไปทำอะไรบ้าง เพราะเหตุใด - ไปซื้อของใช้ส่วนตัว เพราะอยากได้ของใหม่มาใช้แทนของเก่า
2. ค่านิยมที่ยึดหลักการให้ผู้อื่นในสังคมแคบ ๆ เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์	ขั้นที่ 3 การทำตามสิ่งที่ผู้อื่นเห็นชอบ หรือการคาดหวังทางสังคม อายุ 10 – 13 ปี ขั้นที่ 4 การทำตามหน้าที่ทางสังคม หรือระบบสังคมและมโนธรรม อายุ 13 – 16 ปี	1. นักเรียนคิดว่าการกระทำเช่นนั้นถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด - ไม่ถูกต้อง เพราะควรช่วยพ่อแม่ประหยัด 2. นักเรียนคิดว่าการที่ได้ค่าขนมมาวันละหลายพันบาทดีหรือไม่ เพราะเหตุใด - ไม่ดี เพราะพ่อแม่จะเสียค่าใช้จ่ายสูง 3. ถ้านักเรียนเป็นวัยรุ่นไฮโซคนหนึ่งที่ได้รับเงินค่าขนมมาวันละหลายพันบาทเหมือนในข่าวนักเรียนจะนำเงินที่ได้ไปทำอะไรบ้าง เพราะเหตุใด - นำไปฝากธนาคาร เพื่อใช้เป็นทุนการศึกษาจะได้ประหยัดเงินค่าใช้จ่ายพ่อแม่
3. ค่านิยมที่ยึดหลักการเพื่อผลประโยชน์ของสังคมส่วนใหญ่	ขั้นที่ 5 การทำตามคำมั่นสัญญา หรือสัญญาสังคมและสิทธิส่วนบุคคล อายุ 16 ปี ขึ้นไป	1. นักเรียนคิดว่าการกระทำเช่นนั้นถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด - ไม่ถูกต้อง เพราะการทำให้เช่นนั้นทำให้สิ้นเปลืองเงิน โดยไม่ได้ใช้ให้เกิดประโยชน์ 2. นักเรียนคิดว่าการที่ได้ค่า

ตาราง 6 (ต่อ)

ระดับค่านิยมจริยธรรมไทย	ขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ตัวอย่างคำตอบ
		ขนมมาวันละหลายพันบาทดีหรือไม่ เพราะเหตุใด - ไม่ดี เพราะพ่อแม่จะเสียค่าใช้จ่ายสูง 3.ถ้านักเรียนเป็นวัยรุ่นไฮโซ คนหนึ่งที่ได้รับเงินค่าขนมมาวันละหลายพันบาทเหมือนในข่าวนักเรียนจะนำเงินที่ได้ไปทำอะไรบ้าง เพราะเหตุใด - นำไปฝากธนาคาร เพื่อใช้เป็นทุนการศึกษาจะได้ประหยัดเงินค่าใช้จ่ายพ่อแม่และสังคม
4. ค่านิยมที่ยึดหลักการเพื่อความถูกต้องดีงาม ซึ่งเป็นอุดมคติหรืออุดมการณ์ในจิตใจ	ขั้นที่ 6 การยึดถืออุดมคติสากล หรือจริยธรรมสากล (วัยผู้ใหญ่)	1.นักเรียนคิดว่าการกระทำเช่นนั้นถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด - ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นการใช้เงินฟุ่มเฟือยยังมีคนอื่นเป็นจำนวนมากที่ไม่มีเงินแม้แต่จะซื้อข้าวกิน 2.นักเรียนคิดว่าการที่ได้ค่าขนมมาวันละหลายพันบาทดีหรือไม่ เพราะเหตุใด - ไม่ดี เพราะเกินความจำเป็น และเป็นการปลูกฝังค่านิยมที่ไม่ดีให้กับเยาวชน 3.ถ้านักเรียนเป็นวัยรุ่นไฮโซ คนหนึ่งที่ได้รับเงินค่าขนมมาวันละหลายพันบาทเหมือนในข่าวนักเรียนจะนำเงินที่ได้ไป

ตาราง 6 (ต่อ)

ระดับค่านิยมจริยธรรมไทย	ขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ตัวอย่างคำตอบ
		ทำอะไรบ้าง เพราะเหตุใด -นำไปบริจาคตามมูลนิธิต่างๆ เพื่อเป็นการช่วยเหลือ ผู้ด้อยโอกาสในสังคม

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่

ครูค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลองว่า เมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่ไม่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในชั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

2. ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินผลการทำกิจกรรม

2.1 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์วัดค่านิยมพึงเพื่อ

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสัมภาษณ์วัดค่านิยมพึงเพื่อ เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์วัดค่านิยมพึงเพื่อ
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมพึงเพื่อ
3. เขียนนิยามเชิงปฏิบัติการจากการศึกษาในชั้นที่ 2 ผู้วิจัยได้นำมาเขียนนิยามตามลักษณะที่จะวัด
4. เขียนข้อคำถามแต่ละข้อให้สอดคล้องตามที่นิยามไว้และมีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์วัดค่านิยมพึงเพื่อ ด้านละ 3-4 ข้อ รวม 16 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบบันทึก
5. ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์วัดค่านิยมพึงเพื่อที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาเรื่องภาษาและการสื่อความหมาย แล้วแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
6. จัดพิมพ์เป็นฉบับและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างข้อคำถามแบบสัมภาษณ์

ชื่อนักเรียน (ด.ช / ด.ญ) นามสกุล ชั้น เลขที่.....
วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้อความ	คำตอบ
1. การแต่งกาย 1.1 ชื่อของเครื่องใช้เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย (เสื้อผ้า รองเท้า นาฬิกา สร้อย ฯลฯ) บ่อยแค่ไหน 2. การเลือกซื้ออาหาร 2.1 ไปทานข้าวนอกบ้านกับเพื่อน (ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า ร้านอาหาร ฯลฯ) บ่อยแค่ไหน 3. การใช้โทรศัพท์ - มีโทรศัพท์มือถือใช้หรือไม่ 3.1 ตอบมี 3.1.1 ใช้โทรศัพท์มือถือโทรในแต่ครั้งนานเท่าไร 3.2 ตอบไม่มี 3.2.1 อยากมีโทรศัพท์มือถือใช้หรือไม่ 4. การใช้อุปกรณ์การเรียน 4.1 ชื่อของเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน (ปากกา ดินสอ สมุด กระเป๋ ฯลฯ) บ่อยครั้งแค่ไหน 5. ความบันเทิง 5.1 ใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมความบันเทิง (ดูหนัง ไปเที่ยว ซื้อ CD เพลง ฯลฯ) บ่อยครั้งแค่ไหน	

2.2 ขั้นตอนการสร้างแบบบันทึกรายจ่าย

ออกแบบบันทึกรายจ่ายประจำวัน ให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายและเหตุผลที่ใช้จ่ายในแต่ละรายการ

ตัวอย่างใบบันทึกรายจ่าย

ชื่อนักเรียน (ด.ช / ด.ญ) นามสกุล ชั้น เลขที่.....

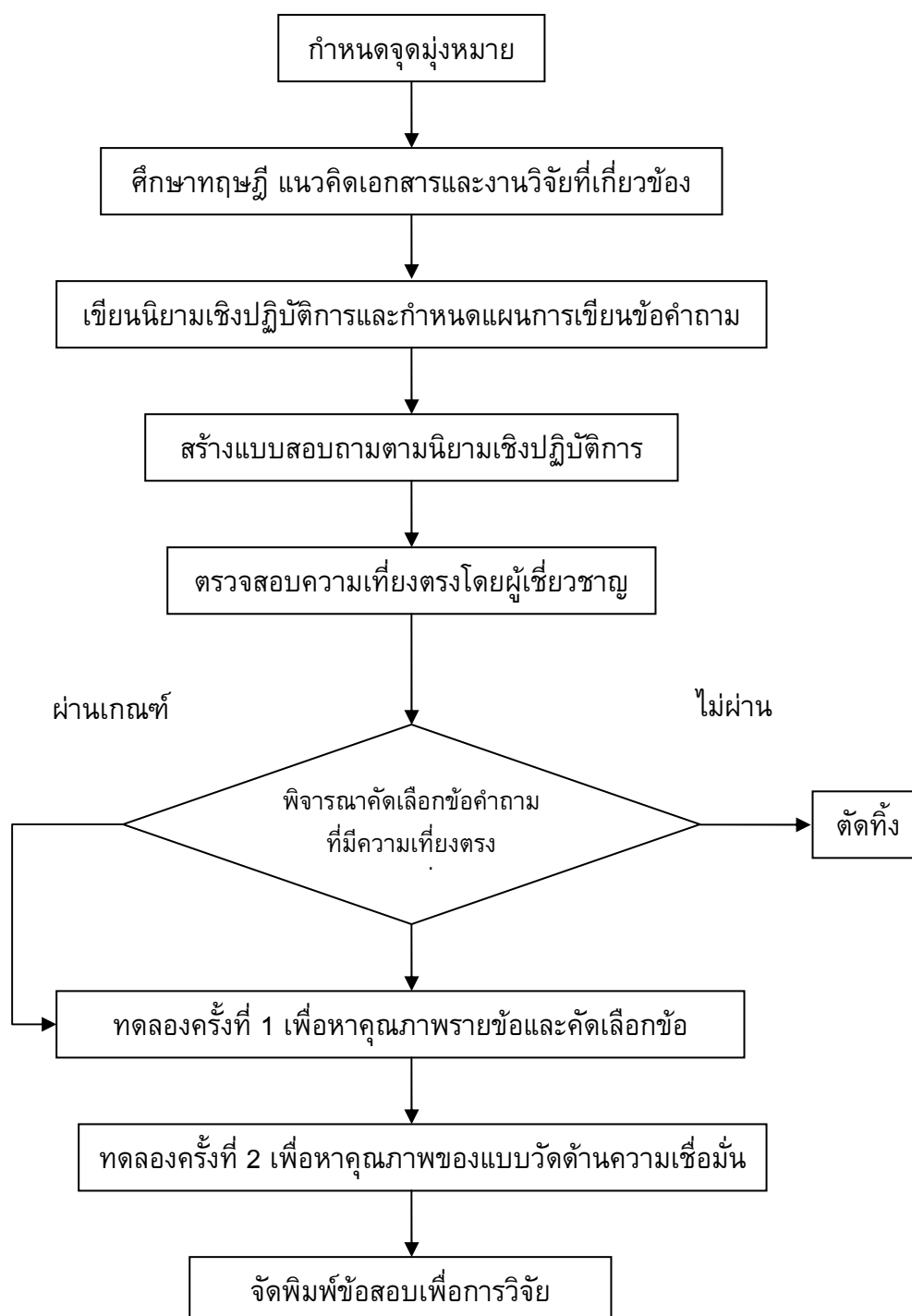
วันที่/เดือน/ปี	รายการ	ราคา	เหตุผลที่ซื้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

เมื่อนักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันที่มีการใช้จ่ายครบทุก 2 สัปดาห์ แล้วนำรายจ่ายในแต่ละวันมาเฉลี่ยเป็นรายจ่ายต่อ 2 สัปดาห์ จนครบ 8 สัปดาห์

แบบสัมภาษณ์ใช้ในการเก็บข้อมูลที่เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพในช่วงที่ไม่เห็นพฤติกรรมของนักเรียนในการใช้จ่ายและการเลือกใช้สินค้าประเภทเครื่องแต่งกาย อาหาร โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์การเรียน และความบันเทิง เพื่อใช้ประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ส่วนแบบบันทึกรายจ่ายประจำวัน เพื่อใช้ในการปรับแผนการทำกิจกรรมในครั้งต่อไป โดยดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่ไม่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่ไม่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในชั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรม

3. ขั้นตอนการสร้างแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ
ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

จากแผนภาพมีขั้นตอนรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ เพื่อสร้างแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมฟุ้งเฟ้อ
3. เขียนนิยามเชิงปฏิบัติการจากการศึกษาในชั้นที่ 2 ผู้วิจัยได้นำมาเขียนนิยามตามลักษณะที่จะวัด
4. เขียนข้อสอบแต่ละข้อให้สอดคล้องตามที่นิยามไว้และมีลักษณะเป็นแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ เป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ด้านละ 8 - 12 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 33 ข้อ
5. ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ผู้วิจัยนำแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน แล้วตรวจสอบแบบวัดเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ความครอบคลุม และความสอดคล้องตามนิยาม ปรับปรุงข้อคำถามที่ไม่เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และคัดเลือกข้อที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.75 - 1.00
6. นำแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อที่คัดเลือกข้อความที่อยู่ในเกณฑ์และผ่านการปรับปรุงแก้ไขภาษาแล้วไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – Total Correlation) แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .200 - .555 คัดเลือกไว้ 25 ข้อ
7. นำแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อที่ผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .802
8. นำแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อที่มีคุณภาพไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการวิจัยต่อไป

ตัวอย่างแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

0. ในช่วงปิดเทอม ลานนาไปซื้อของกับแม่ที่ห้างสรรพสินค้า ขณะเดินผ่านแผนกขายเครื่องแต่งกาย แม่ของลานนาได้อนุญาตให้ลานนาเลือกซื้อเสื้อผ้าได้ 1 ชุด ถ้านักเรียนเป็นลานนานักเรียนจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแบบใด เพราะเหตุใด

- ก. เสื้อผ้าแบบทันสมัยที่ลดราคา
- ข. ชวนแม่ให้ไปซื้อเสื้อผ้าที่ร้านค้านอกห้างสรรพสินค้าที่ถูกกว่านี้
- ค. เสื้อผ้าที่ทันสมัยตามแฟชั่นล่าสุดและมีราคาแพง

เพราะ _____

ตอบข้อ ก ได้ 1 คะแนน ข้อ ข ได้ 2 คะแนน ข้อ ค ได้ 0 คะแนน

00. วันนี้เป็นวันสอบวันสุดท้าย กานดาและเพื่อน ๆ ได้นัดกันไปเที่ยวห้างสรรพสินค้าที่ร้านขายเสื้อผ้าแฟชั่นชั้นนำร้านหนึ่งมีสินค้าออกมาใหม่ล่าสุด เพื่อน ๆ จึงเดินเข้าไปในร้านเพื่อเลือกซื้อ มีเสื้ออยู่ตัวหนึ่งที่กานดาถูกใจและอยากได้มากแต่มีราคาแพงและไม่มีเงินเพียงพอที่จะซื้อ ถ้านักเรียนเป็นกานดานักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ซื้อ
- ข. ยืมเงินเพื่อนก่อนแล้วคืนให้ภายหลัง
- ค. สะสมเงินค่าขนมของตัวเองเพื่อไปซื้อภายหลัง

เพราะ _____

ตอบข้อ ก ได้ 2 คะแนน ข้อ ข ได้ 0 คะแนน ข้อ ค ได้ 1 คะแนน

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะที่ใช้ในการทำการทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โดยใช้เวลาในการทดลองครั้งละ 60 นาที โดยทำการทดลองสัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Factorial Design แบบ 2 x 2 (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 265) ลักษณะของแบบแผนการทดลองแสดงดังตาราง 7

ตาราง 7 แบบแผนการทดลองแบบ Factorial Design แบบ 2 x 2

การใช้กิจกรรม เพศ	ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผล เชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์	ไม่ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผล เชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์
ชาย	15	15
หญิง	15	15

4. ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. นำแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ไปทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งผู้วิจัยได้เป็นผู้ควบคุมด้วยตนเอง
2. เริ่มทำการทดลองโดยทำกิจกรรมการสร้างความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ประกอบสื่อสิ่งพิมพ์กับกลุ่มทดลอง ครั้งละ 60 นาที สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นจำนวน 16 ครั้ง
3. นำแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อไปทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งผู้วิจัยได้เป็นผู้ควบคุมด้วยตนเอง

ขั้นตอนในการดำเนินการทดลองการจัดกิจกรรมและเก็บข้อมูลสรุปได้ดังตาราง 8

ตาราง 8 แผนการดำเนินการทดลอง การจัดกิจกรรมและการเก็บข้อมูล

สัปดาห์ที่	กิจกรรมดำเนินการทดลอง
1	นำแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ไปทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2	เริ่มทำการทดลองกับกลุ่มทดลองโดยทำกิจกรรมการสร้างความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อประกอบสื่อสิ่งพิมพ์กับกลุ่มทดลอง ครั้งละ 60 นาที กิจกรรมที่ 1 “ແຫຼ່ງພັກເຢັ່ງຂາໃຈເພື່ອເນັ້ນໃບໄປກິນບະໝີ ດປທ. ຄ່າຂາໝໂອໄສຕ່ອວັນລະ 6-7 ພັນ ໃຊ້ຄູ່ແບຣນດ໌” กิจกรรมที่ 2 “ເດັກໄທຍຸດໂອເທດກ້າວໄກລກວ່າທີ່ຄິດ ຟຸ່ງເພື່ອສຸດຊັດພາຣ໌ບນ້ອ່ງຕ່າງແຕ່ນ”
3	กิจกรรมที่ 3 “ຂາຍກາມຝ່ານເນັດກັບວັນທີ່ເຟັ່ງຮູ້ສຶກເສົ້າ...” กิจกรรมที่ 4 “ບທວາມວິພາກຊ໌ວາມຟຸ່ງເພື່ອຂອງນິສິດ” เริ่มสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลจำนวน 5 คน
4	กิจกรรมที่ 5 “ແພພຸດຕິກຣມເດັກໄທຍຸດໂອໂມ່ ຂ໊ອບໄວ ໃຊ້ແລກ ແດກດ່ວນ” กิจกรรมที่ 6 “ຕະລິ່ງເດັກໄທຍຸດລຸ່ງເຈິນຄ່າຂາໝປີລະແສນລ້ານພາ” สัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลจำนวน 5 คน

ตาราง 8 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	กิจกรรมดำเนินการทดลอง
5	กิจกรรมที่ 7 “การโฆษณาโปรแกรมการเดินทางต่างประเทศ” กิจกรรมที่ 8 “รายการอาหารของร้านอาหารในโรงแรมหรู” สัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลจำนวน 5 คน
6	กิจกรรมที่ 9 “สำรวจพฤติกรรมวัยรุ่นไทย ใส่ใจความงาม ส่องกระจกนาน 40 นาที” กิจกรรมที่ 10 “มนุษย์ห้าง วิถีคนกรุง...” สัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลจำนวน 5 คน
7	กิจกรรมที่ 11 “ทอมมี ฮิลฟิเกอร์ แต่ง ขาว น้ำเงิน จิตวิญญาณอเมริกัน” กิจกรรมที่ 12 “รายการชอปปิง” สัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลจำนวน 5 คน
8	กิจกรรมที่ 13 “แฟชั่นกระเป๋าสตางค์ 2 ใบ ของสาวจุฬาฯ” กิจกรรมที่ 14 “รายการเครื่องเขียน” สัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลจำนวน 5 คน
9	กิจกรรมที่ 15 “ราคาโทรศัพท์มือถือรุ่นต่าง ๆ” กิจกรรมที่ 16 “เด็กไทยสายพัชรุใหม่ มั่วเซ็กซ์ ดิตเน็ต เสพยา บ้าแบรนต์ เหลือไร ยกพวกตี”
10	นำแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ไปทดสอบกับนักเรียนในกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง(Posttest)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจของแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ โดยหาจากการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Congruency : IOC) โดยใช้สูตรของโรวินลลี และแอมเบลตัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2538 : 248)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

s_i^2 คือ คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

s_t^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

1.3 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – Total Correlation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.2.1 เปรียบเทียบความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนก่อนและหลังได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบกับสื่อมวลชน โดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 192)

$$t = \frac{\bar{D}}{S_{\bar{D}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ $\bar{D}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่าง

$S_{\bar{D}}$ แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่าง

2.2.2 วิเคราะห์ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของเพศชายและเพศหญิงของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two – Way Analysis of Variance) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 280)

1. การทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรทางแถว (R)

$$F = \frac{MSR}{MSE}$$

2. การทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรทางคอลัมน์ (C)

$$F = \frac{MSC}{MSE}$$

3. การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางแถวและคอลัมน์ (RC)

$$F = \frac{MS(RC)}{MSE}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
$\bar{D}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่าง
$S_{\bar{D}}$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่าง
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติ F ที่ใช้พิจารณา
t	แทน	ค่าสถิติ t ที่ใช้พิจารณา
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลระหว่างการทดลอง เป็นข้อมูลที่ได้มาระหว่างการดำเนินการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ ด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะทำกิจกรรม สัมภาษณ์ แบบบันทึกรายจ่ายประจำวัน และจากใบงาน 1 – ใบงาน 16 ตามลำดับดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมและผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะทำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

1.2 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้จ่ายและการเลือกใช้สินค้าประเภทเครื่องแต่งกาย อาหาร โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์การเรียน และความบันเทิงของนักเรียน

1.3 ผลการใช้จ่ายประจำวันของนักเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

2.1 ค่าสถิติพื้นฐานของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2 ค่าสถิติพื้นฐานของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยแยกเป็น 5 ด้าน คือ เครื่องแต่งกาย การเลือกซื้ออาหาร การใช้โทรศัพท์มือถือ การใช้อุปกรณ์การเรียน และความบันเทิง

2.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและหลังการทดลองในกลุ่มทดลอง

2.4 ผลการวิเคราะห์ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของเพศชายและเพศหญิงของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลระหว่างการทดลอง เป็นข้อมูลที่ได้มาระหว่างการดำเนินการจัดกิจกรรม กระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ ด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะที่ทำกิจกรรม สัมภาษณ์ แบบบันทึกรายจ่ายประจำวัน และจากใบงาน 1 – ใบงาน 16 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมและผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะที่ทำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

ผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ ตามสภาพที่เป็นจริง ปัญหาและอุปสรรค การให้เหตุผล แนวทางแก้ไข จากการประเมินในระหว่างการทดลอง ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมและผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะที่ทำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ ตามสภาพที่เป็นจริง การให้เหตุผล ปัญหาและอุปสรรค แนวทางแก้ไข ในสัปดาห์ที่ 1 – สัปดาห์ที่ 8

สัปดาห์ ที่	สภาพจริง ปัญหา/อุปสรรค	การให้เหตุผล	แนวทางแก้ไข
1	นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจเข้าร่วมกิจกรรม มีการ แบ่งงานกันทำ	นักเรียนให้เหตุผลในการ ตอบคำถามในกิจกรรม โดยที่เหตุผลเชิงจริยธรรม อยู่ในขั้นที่ 1-2 ประมาณ 90% คือ ยึดหลักการ ได้รับผลประโยชน์บาง ประการของตนเองเป็น ใหญ่ แสดงให้เห็นว่า	-

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับ ที่	สภาพจริง ปัญหา/อุปสรรค	การให้เหตุผล	แนวทางแก้ไข
		นักเรียนนึกถึงความ สะดวกสบายของตัวเอง เป็นอันดับแรก	
2	นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจเข้าร่วมกิจกรรม มีการ แบ่งงานกันทำ	เริ่มมีนักเรียนประมาณ 30% ให้เหตุผลเชิง จริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 3 คือ ยึดหลักการให้ผู้อื่นใน สังคมแคบ ๆ เป็นผู้ได้รับ ผลประโยชน์ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนนึกถึงครอบครัว และคนใกล้ตัวเป็นอันดับ แรก	-
3	นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจเข้าร่วมกิจกรรมมีการ แบ่งงานกันทำ เริ่มมี นักเรียน 4-5 คน ที่ไม่เข้า ร่วมกิจกรรม นั่งเฉย ๆ ดู เพื่อนทำกิจกรรม	มีนักเรียนประมาณ 30% ที่ให้เหตุผลเชิงจริยธรรม อยู่ในขั้นที่ 1-2 และ ประมาณ 60% ให้เหตุผล เชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 3 และประมาณ 10% ให้ เหตุผลอยู่ในขั้นที่ 4	พูดตักเตือนและชักจูง ให้เข้าร่วมกิจกรรม
4	ยังมีนักเรียน 4-5 คน ที่ไม่ เข้าร่วมกิจกรรม นั่งเฉย ๆ อ่านหนังสือการ์ตูน	มีนักเรียนประมาณ 30% ที่ให้เหตุผลเชิงจริยธรรม อยู่ในขั้นที่ 1-2 ประมาณ 60% ให้เหตุผลเชิง จริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 3 และประมาณ 10% ให้ เหตุผลอยู่ในขั้นที่ 4	พูดชักจูงให้มีส่วนร่วม ในกิจกรรม ให้พยายาม ออกความคิดเห็น
5	มีนักเรียน 4-5 คน ที่ยังไม่ เข้าร่วมกิจกรรม	นักเรียนประมาณ 40% ให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ ในขั้นที่ 3 และประมาณ	พูดชักจูงให้มีส่วนร่วม ในกิจกรรม ให้พยายาม ออกความคิดเห็น

ตาราง 9 (ต่อ)

สัปดาห์ ที่	สภาพจริง ปัญหา/อุปสรรค	การให้เหตุผล	แนวทางแก้ไข
		30% ให้เหตุผลอยู่ในชั้นที่ 4	
6	นักเรียนเริ่มรู้จักหน้าที่ของ ตัวเองที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรม ทุกครั้ง	นักเรียนประมาณ 70% ให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ ในชั้นที่ 3 และประมาณ 30% ให้เหตุผลอยู่ในชั้นที่ 4	-
7	นักเรียนให้ความร่วมมือ มี ความกระตือรือร้นในการทำ กิจกรรม	นักเรียนประมาณ 60% ให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ ในชั้นที่ 3 และประมาณ 40% ให้เหตุผลอยู่ในชั้นที่ 4	-
8	นักเรียนให้ความร่วมมือ มี ความกระตือรือร้นในการทำ กิจกรรม	นักเรียนประมาณ 60% ให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ ในชั้นที่ 3 และประมาณ 40% ให้เหตุผลอยู่ในชั้นที่ 4	-

จากตาราง 9 จะเห็นได้ว่าในสัปดาห์ที่ 2 – 4 นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 คือ นึกถึงตัวเองเป็นอันดับแรก และในสัปดาห์ที่ 5 นักเรียนเริ่มมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 3 มากขึ้นคือ นึกถึงครอบครัวและคนใกล้ตัวเป็นอันดับแรก และในสัปดาห์ที่ 6 – 8 นักเรียนเริ่มมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 4 คือ นึกถึงสังคมและส่วนรวมเป็นอันดับแรก จะเห็นว่านักเรียนได้มีการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในชั้นที่สูงขึ้นได้ และนอกจากนี้ จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ สังเกตเห็นว่านักเรียนมีความสนใจเกี่ยวกับเนื้อหาในข่าวที่นำมาจัดกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์ แสดงให้เห็นว่า การที่นำสื่อสิ่งพิมพ์มาประกอบการทำกิจกรรมเป็นสิ่งที่ดี

1.2 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้จ่ายและการเลือกใช้สินค้าประเภทเครื่องแต่งกาย อาหาร โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์การเรียน และความบันเทิงของนักเรียน

ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้จ่ายและการเลือกซื้อสินค้าประเภทเครื่องแต่งกาย อาหาร โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์การเรียน และความบันเทิงของนักเรียนจากแบบสัมภาษณ์โดยทำการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลในระหว่างทำการทดลอง โดยสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน จนครบทั้ง 30 คน ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้จ่ายและการเลือกซื้อสินค้าประเภทเครื่องแต่งกาย อาหาร อุปกรณ์การเรียน ความบันเทิง และโทรศัพท์มือถือของนักเรียน

ข้อความ	ความถี่	ร้อยละ
1. การแต่งกาย		
1.1 นักเรียนจะซื้อของใช้เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย(เสื้อผ้า รองเท้า นาฬิกา สร้อย ฯลฯ) ประมาณ 1-2 ครั้ง/เดือน	12	40.00
3-4 ครั้ง/เดือน	3	10.00
ซื้อบางเดือน	15	50.00
1.2 นักเรียนจะจ่ายเงินในการซื้อสินค้าเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายครั้งละประมาณ		
50-100 บาท	6	20.00
101-200 บาท	10	33.33
201-300 บาท	10	33.33
301-400 บาท	1	3.33
500-600 บาท	2	6.66
601-700 บาท	1	3.33
1.3 นักเรียนจะซื้อของใช้เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่ซื้อที่		
ห้างสรรพสินค้า	10	33.33
ตลาดนัด	18	60.00
ศูนย์การค้า	2	6.66
1.4 นักเรียนจะซื้อของเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายใหม่เมื่อ		
ใส่ไม่ได้แล้ว	5	16.66
ชำรุด	4	13.33
เก่าแล้ว	4	13.33
สวยถูกใจ	10	33.33
มีงานพิเศษ (งานแต่งงาน งานบวช ฯลฯ)	4	13.33
เปิดเทอม	3	10.00

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่	ร้อยละ
2. การเลือกซื้ออาหาร		
2.1 นักเรียนไม่เคยไปทานข้าวนอกบ้านกับเพื่อน (ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า ร้านอาหาร ฯลฯ)	18	60.00
นักเรียนไปทานข้าวนอกบ้านกับเพื่อนไม่บ่อยมาก	12	40.00
2.2 นักเรียนจ่ายค่ารับประทานอาหารนอกบ้านกับเพื่อนครั้งละประมาณ		
ไม่เกิน 50 บาท	6	20.00
100-200 บาท	3	10.00
201-300 บาท	2	6.67
400-500 บาท	1	3.33
2.3 นักเรียนชอบรับประทานอาหารในห้างสรรพสินค้า เพราะเย็นดี	5	16.67
เพราะใกล้บ้าน	1	3.33
นักเรียนชอบรับประทานอาหารในศูนย์การค้า เพราะสะอาด	2	6.67
นักเรียนชอบรับประทานอาหารในร้านอาหารธรรมดา เพราะถูก	4	13.33
3. การใช้โทรศัพท์มือถือ		
3.1 นักเรียนมีโทรศัพท์มือถือใช้	19	63.33
3.1.1 นักเรียนใช้โทรศัพท์มือถือโทรในแต่ละครั้งนานประมาณ		
2-3 นาที	8	25.67
5-10 นาที	5	16.67
30-60 นาที	5	16.67
4-5 ชั่วโมง	1	3.33
3.1.2 นักเรียนจ่ายค่าใช้โทรศัพท์มือถือในแต่ละเดือนประมาณ		
100 บาท	11	36.67
200 บาท	3	10.00
300 บาท	4	13.33
900 บาท	1	3.33
3.1.3 นักเรียนจะซื้อโทรศัพท์มือถือเครื่องใหม่เมื่อ		
ชำรุดแล้ว	10	33.33
มีเงิน	5	16.67
รุ่นใหม่ออกมา	2	6.67
พ่อแม่ให้	2	6.67

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่	ร้อยละ
3.2 นักเรียนไม่มีโทรศัพท์มือถือใช้	11	36.66
3.2.1 นักเรียนอยากมีโทรศัพท์มือถือใช้	5	16.67
นักเรียนไม่อยากมีโทรศัพท์มือถือใช้	3	10.00
นักเรียนรู้สึกเฉย ๆ	3	10.00
3.2.2 ถ้าให้เลือกใช้โทรศัพท์มือถือนักเรียนจะเลือกซื้อโทรศัพท์มือถือที่มีลักษณะจอสี ฟังเพลงได้ ถ่ายรูปได้	1	3.33
จอสี ไม่แพงมาก	3	10.00
ถูกใช้ได้นาน	2	6.67
ธรรมดา	4	13.33
แบบไหนก็ได้	1	3.33
3.2.3 ถ้าให้ซื้อโทรศัพท์มือถือนักเรียนจะคำนึงถึง		
คุณภาพเป็นอันดับแรก เพราะจะได้ไม่ชื้อบ่อย	4	13.33
การใช้งาน เพราะจะได้คุ้มราคา	1	3.33
ราคา เพราะให้เหมาะสมกับตัวเครื่อง	6	20.00
4. การใช้อุปกรณ์การเรียน		
4.1 นักเรียนจะซื้อของเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน (ปากกา ดินสอ สมุด กระเป๋ ฯลฯ)ประมาณเทอมละครึ่ง	11	36.66
1 ครั้ง/สัปดาห์	8	25.66
4 ครั้ง/สัปดาห์	1	3.33
1-2 ครั้ง/เดือน	10	33.33
4.2 นักเรียนจะใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนครั้งละประมาณ		
ไม่เกิน 10 บาท	3	10.00
11-20 บาท	6	20.00
21-30 บาท	5	16.66
40-50 บาท	8	26.66
200-300 บาท	3	10.00
2000-3000 บาท (ตอนเปิดเทอม)	5	16.66
4.3 นักเรียนจะซื้อของเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนใหม่เมื่อ		
ของเก่าหาย	10	33.33
ใช้ไม่ได้แล้ว	7	23.33

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่	ร้อยละ
เปิดเทอม	11	36.66
ถูกใจ	2	6.66
5. ความบันเทิง		
5.1 นักเรียนจะจ่ายค่าเช่าการ์ตูน 3 ครั้ง/สัปดาห์	8	26.66
นักเรียนจะซื้อ CD เพลง 2-3 ครั้ง/เดือน	4	13.33
นักเรียนจะจ่ายค่าดูภาพยนตร์ 2-3 ครั้ง/เดือน	9	30.00
นักเรียนจะจ่ายค่าซื้อหนังสือนิตยสารเมื่อมีเรื่องใหม่ออกมา	2	6.66
นักเรียนจะไปเดิน Shopping 2-3 ครั้ง/เดือน	1	3.33
เล่นกีฬา	6	20.00
5.2 นักเรียนจะเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับความบันเทิงครั้งละประมาณ		
ไม่เสียค่าใช้จ่าย	9	30.00
ไม่เกิน 10 บาท	3	10.00
40-50 บาท	3	10.00
200-300 บาท	15	50.00
5.3 นักเรียนจะทำกิจกรรมเกี่ยวกับความบันเทิงเมื่อ		
มีเวลามาก	11	36.66
วันหยุดเสาร์-อาทิตย์	12	40.00
ปิดเทอม	4	13.33
ครอบครัวอยู่พร้อมกัน	1	3.33
ภาพยนตร์หรือหนังสือนิตยสารหรือการ์ตูนเรื่องใหม่ออกมา	2	6.66

จากตาราง 10 สรุปได้ว่า

1. นักเรียนจะซื้อของใช้เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย(เสื้อผ้า รองเท้า นาฬิกา สร้อย ฯลฯ) เป็นบางเดือนคิดเป็นร้อยละ 30 และจะจ่ายเงินในการซื้อสินค้าเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายครั้งละประมาณ 101-200 บาท และ 201-300 บาทคิดเป็นร้อยละ 33.33 และจะซื้อของใช้เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่ซื้อที่ตลาดนัดคิดเป็นร้อยละ 60 และจะซื้อของเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายใหม่เมื่อสวยถูกใจคิดเป็นร้อยละ 33.33

2. นักเรียนไม่เคยไปทานข้าวนอกบ้านกับเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 60 นักเรียนไปทานข้าวนอกบ้านกับเพื่อนไม่บ่อยมากคิดเป็นร้อยละ 40 และจะจ่ายค่ารับประทานอาหารครั้งละไม่เกิน 50 บาท คิดเป็นร้อยละ 20 และจะขอรับประทานอาหารในห้างสรรพสินค้าเพราะเย็นดีคิดเป็นร้อยละ 16.67

3. นักเรียนมีโทรศัพท์มือถือใช้คิดเป็นร้อยละ 63.33 โดยใช้โทรศัพท์มือถือโทรในแต่ละครั้งนานประมาณ 2-3 นาที คิดเป็นร้อยละ 26.67 และจะจ่ายค่าโทรศัพท์มือถือเดือนละประมาณ 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.67 นักเรียนจะซื้อโทรศัพท์มือถือเครื่องใหม่เมื่อชำรุดแล้วคิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนนักเรียนที่ไม่มีโทรศัพท์มือถือใช้คิดเป็นร้อยละ 36.66 และนักเรียนอยากมีโทรศัพท์มือถือใช้คิดเป็นร้อยละ 16.67 และถ้าให้เลือกซื้อโทรศัพท์มือถือนักเรียนจะเลือกซื้อเครื่องแบบธรรมดาคิดเป็นร้อยละ 13.33 และจะคำนึงถึงราคาเพราะให้เหมาะสมกับตัวเครื่องคิดเป็นร้อยละ 20

4. นักเรียนจะซื้อของเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนประมาณเดือนละครั้งคิดเป็นร้อยละ 36.66 และจะใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนครั้งละประมาณ 40-50 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.66 และจะซื้อของเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนใหม่เมื่อเปิดเทอมคิดเป็นร้อยละ 36.66

5. ในด้านของความบันเทิงนักเรียนส่วนใหญ่จะจ่ายค่าดูภาพยนตร์ 2-3 ครั้ง/เดือนคิดเป็นร้อยละ 30 และจะเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับความบันเทิงครั้งละประมาณ 200-300 บาท คิดเป็นร้อยละ 50 และจะทำกิจกรรมเกี่ยวกับความบันเทิงในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์คิดเป็นร้อยละ 40

และจากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนด้วยตัวเองพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่แล้วมักจะซื้อของเครื่องใช้ส่วนตัวหรืออุปกรณ์การเรียนกับผู้ปกครอง โดยที่นักเรียนไม่ได้เป็นผู้ออกเงินเอง ถ้าสิ่งไหนที่ต้องออกเงินเองนักเรียนจะจ่ายเพียงไม่กี่บาท

1.3 ผลการใช้จ่ายประจำวันของนักเรียน

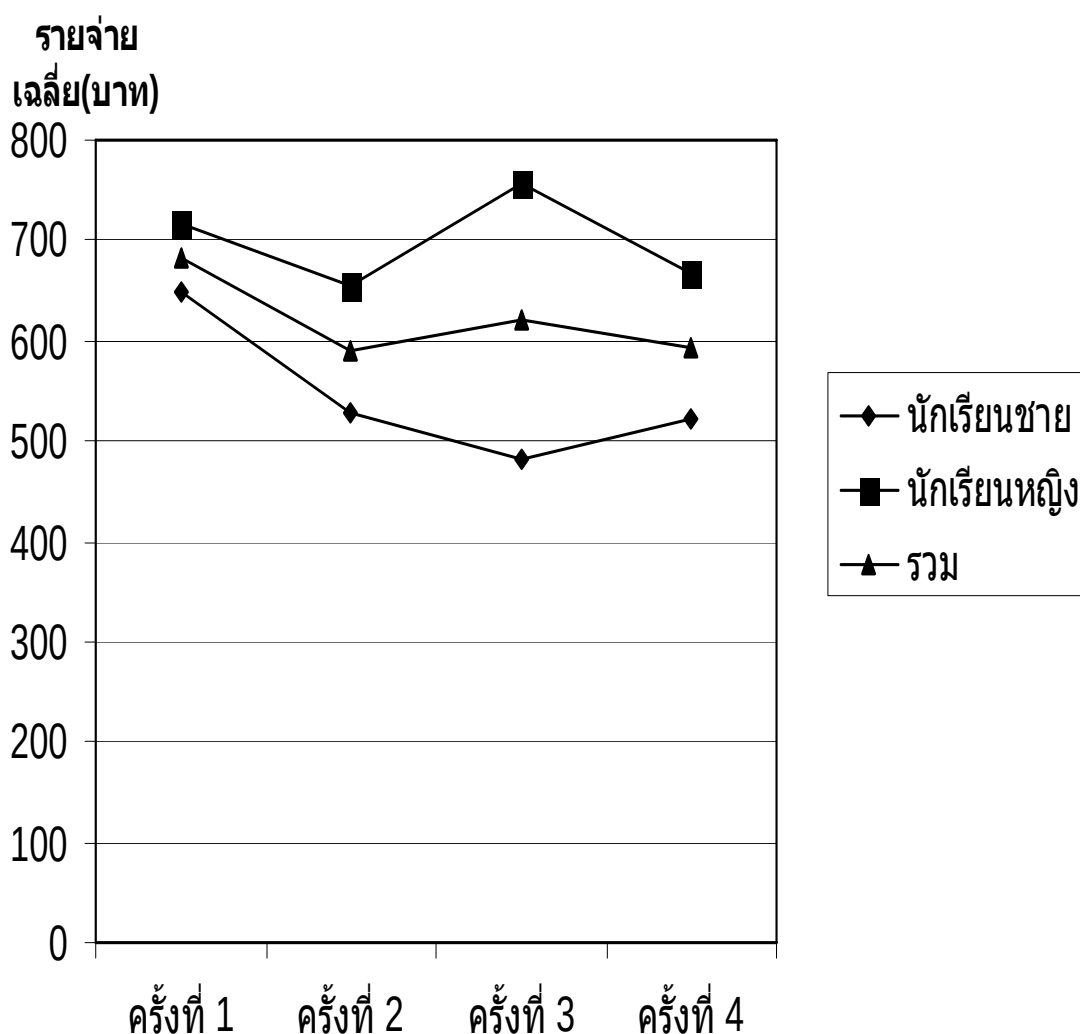
ผลการใช้จ่ายประจำวันของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนรายจ่ายประจำวันทุกวันตลอดทำการทดลอง เมื่อครบทุกสองสัปดาห์นำรายจ่ายมารวมกันเก็บข้อมูลจนครบ 8 สัปดาห์ รวมทั้งหมดจำนวน 4 ครั้ง ดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการใช้จ่ายประจำวันของนักเรียนทุกสองสัปดาห์นำรายจ่ายมารวมกันเก็บข้อมูลจนครบ 8 สัปดาห์ รวมทั้งหมดจำนวน 4 ครั้ง

เพศ	สถิติ	รายจ่ายของนักเรียนทุกสองสัปดาห์			
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4
ชาย	$\bar{X}$	647.13	527.20	481.87	521.27
	S.D.	246.96	222.395	209.951	210.751
หญิง	$\bar{X}$	716.73	653.47	757.20	666.73
	S.D.	298.56	371.40	441.464	148.76
รวม	$\bar{X}$	681.93	590.33	619.53	594.00
	S.D.	271.530	307.56	367.38	193.90

จากตาราง 11 พบว่า รายจ่ายเฉลี่ยทั้งสองสัปดาห์ของนักเรียนชายครั้งที่ 1 – ครั้งที่ 4 มีค่า 647.13 527.20 481.87 และ 521.27 ตามลำดับ จะเห็นว่ารายจ่ายเฉลี่ยค่อย ๆ ลดลงจนถึงในครั้งที่ 4 รายจ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นแต่มีความใกล้เคียงกับครั้งที่ 3 ส่วนรายจ่ายเฉลี่ยทั้งสองสัปดาห์ของนักเรียนหญิงครั้งที่ 1 – ครั้งที่ 4 มีค่า 716.73 653.47 757.20 และ 666.73 ตามลำดับ จะเห็นว่ารายจ่ายเฉลี่ยในครั้งที่ 2 ลดลงจากครั้งที่ 1 และเพิ่มขึ้นในครั้งที่ 3 และลดลงในครั้งที่ 4 แต่ถ้าในภาพรวมรายจ่ายเฉลี่ยทั้งสองสัปดาห์ครั้งที่ 1 – ครั้งที่ 4 มีค่า 681.93 590.33 619.53 และ 594.00 ตามลำดับ จะเห็นว่าแนวโน้มว่าจะลดลง และจะพบว่านักเรียนหญิงจะมีรายจ่ายเฉลี่ยมากกว่านักเรียนชาย

เพื่อให้เห็นแนวโน้มในการใช้จ่ายของนักเรียนที่ได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลในตาราง 11 มานำเสนอในรูปของกราฟเส้น ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 แสดงการใช้จ่ายของนักเรียนที่ได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

2.1 ค่าสถิติพื้นฐานของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อที่ได้จากแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อมาหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏดังตาราง 12

ตาราง 12 ค่าสถิติพื้นฐานของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและหลังการทดลอง

เพศ	สถิติ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
ชาย	N	15	15	15	15
	$\bar{X}$	42.13	43.80	39.60	37.40
	S.D.	2.503	2.274	3.247	3.269
หญิง	N	15	15	15	15
	$\bar{X}$	39.93	42.73	39.67	35.33
	S.D.	6.158	4.964	2.554	5.122
รวม	N	30	30	30	30
	$\bar{X}$	41.03	43.27	39.63	36.37
	S.D.	4.752	3.832	3.871	4.351

จากตาราง 12 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อในภาพรวมของกลุ่มทดลองก่อนการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์มีค่า 41.03 และหลังการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์มีค่า 43.27 แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่าก่อนการทดลอง เพื่อทดสอบว่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธี Tukey ปรากฏว่าได้ค่าความแปรปรวนเท่ากับ .102 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเพื่อจะได้ทราบว่าคะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test แบบ Dependent Samples ดังแสดงในตาราง 14

คะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนหญิงหลังการทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม คือ 43.73 และ 35.33 ตามลำดับ และคะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนชายหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม คือ 43.80 และ 37.70 ตามลำดับ เพื่อจะได้ทราบว่าคะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อหลังการทดลองของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติความแปรปรวนแบบมีสองตัวประกอบ (Two-Way ANOVA) ดังแสดงในตาราง 16

2.2 ค่าสถิติพื้นฐานของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยแยกเป็น 5 ด้าน คือ เครื่องแต่งกาย การเลือกซื้ออาหาร การใช้โทรศัพท์มือถือ การใช้อุปกรณ์การเรียน และความบันเทิง

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อที่ได้จากแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อโดยแยกเป็น 5 ด้าน คือ เครื่องแต่งกาย การเลือกซื้ออาหาร การใช้โทรศัพท์มือถือ การใช้อุปกรณ์การเรียน และความบันเทิง มาหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏดังตาราง 13

ตาราง 13 ค่าสถิติพื้นฐานของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยแยกเป็น 5 ด้าน คือ เครื่องแต่งกาย การเลือกซื้ออาหาร การใช้โทรศัพท์มือถือ การใช้อุปกรณ์การเรียน และความบันเทิง

เพศ	สถิติ	การแต่งกาย		การเลือกซื้ออาหาร		การใช้โทรศัพท์มือถือ		การใช้อุปกรณ์การเรียน		ความบันเทิง	
		ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
ชาย	$\bar{X}$	9.33	10.00	9.73	10.07	7.27	7.60	8.93	9.20	6.87	6.93
	S.D.	1.29	1.31	0.78	1.03	0.46	0.83	0.88	1.09	0.92	0.96
หญิง	$\bar{X}$	9.47	10.13	9.13	9.73	6.67	7.07	8.20	8.80	6.53	6.93
	S.D.	1.25	1.55	1.77	1.62	1.68	0.96	1.57	1.42	1.30	0.88
รวม	$\bar{X}$	9.40	10.07	9.43	9.90	6.97	7.33	8.57	9.00	6.70	6.93
	S.D.	1.25	1.41	1.34	1.35	1.25	0.92	1.31	1.26	1.12	0.91

จากตาราง 13 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อในแต่ละด้านก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีค่าใกล้เคียงกัน แต่ในภาพรวมคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนในกลุ่มทดลองอ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้แล้วเลือกตัวเลือกที่ตรงกับความคิด ความรู้สึก และการปฏิบัติของตนเองมากที่สุดพร้อมทั้งบอกเหตุผลในการเลือกตัวเลือกนั้น ๆ ผลปรากฏว่า นักเรียนมีการให้เหตุผลในการตอบคำถามหลังการทดลองอยู่ในขั้นที่สูงกว่าก่อนการทดลอง แสดงให้เห็นว่านักเรียนเริ่มมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ รายละเอียดเพิ่มเติมแสดงผลในภาคผนวก

2.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและหลังการทดลองในกลุ่มทดลอง

เปรียบเทียบความแตกต่างความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและหลังการทดลองในกลุ่มทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples ดังตาราง 14

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อระหว่างก่อนและหลังการทดลองในกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	$S_{\bar{D}}$	t	p
ก่อนการทดลอง	30	41.03	4.752	2.233	0.652	3.428*	.001
หลังการทดลอง	30	43.27	3.832				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า ภายหลังจากการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ หลังจากได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์นักเรียนมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงขึ้น

2.4 ผลการวิเคราะห์ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของเพศชายและเพศหญิงของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของเพศชายและเพศหญิงของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยนำความแตกต่างระหว่างคะแนนของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและหลังการทดลองแต่ละคู่มาหาค่าสถิติพื้นฐาน ดังตาราง 15

ตาราง 15 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนที่เพิ่มขึ้น (Gain Scores) ของความตระหนักในปัญหาค่านิยม
ฟุ้งเพื่อหลังการทดลอง

เพศ	สถิติ	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
ชาย	$\bar{X}$	1.670	-2.200
	S.D.	1.633	4.617
หญิง	$\bar{X}$	2.800	-4.33
	S.D.	4.799	5.367
รวม	$\bar{X}$	2.230	-3.270
	S.D.	3.569	5.037

นำความแตกต่างระหว่างคะแนนของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเพื่อก่อนและหลังการทดลองแต่ละกลุ่มมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีสองตัวประกอบ (Two-Way ANOVA) ดังตาราง 16

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเพื่อของเพศชายและเพศหญิงของ
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
เพศ	3.750	1	3.750	.198	.658
การใช้กิจกรรม	453.750	1	453.750	23.939*	.000
ปฏิสัมพันธ์	40.017	1	40.017	2.111	.152
ความคลาดเคลื่อน	1061.467	56	18.955		
รวม	1558.983	59			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

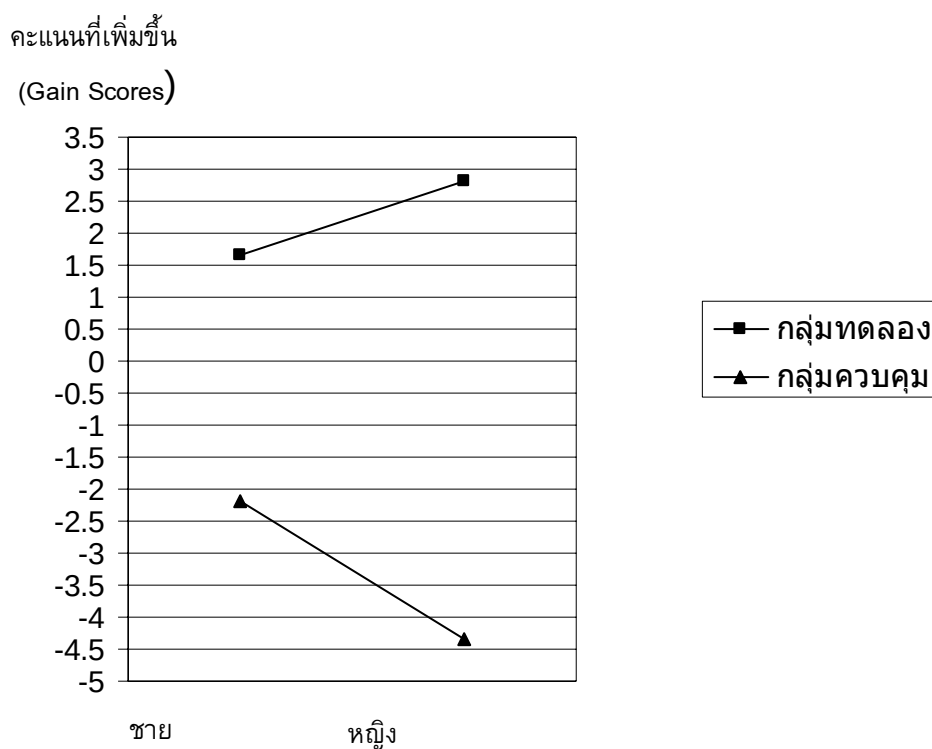
จากตาราง 16 แสดงว่า

1. ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเพื่อของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์มีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเพื่อสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

2. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อใกล้เคียงกัน

3. การใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์และไม่ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์กับเพศ มีผลปฏิสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ นั่นคือ รูปแบบของการใช้กิจกรรมกับเพศไม่มีผลร่วมกันต่อความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

เมื่อนำคะแนนที่เพิ่มขึ้น (Gain Scores) ในตาราง 15 มาทำกราฟ ปรากฏผลดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 กราฟแสดงความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อที่เกิดจากการใช้กิจกรรม

กระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์กับไม่ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

จากภาพประกอบ 4 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบของการใช้กิจกรรมกับเพศไม่มีผลร่วมกันต่อความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบกับสื่อสิ่งพิมพ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์กับนักเรียนที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์
3. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย
4. เพื่อศึกษาผลปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้กิจกรรมกับเพศที่มีต่อความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบกับสื่อสิ่งพิมพ์มีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่าก่อนได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบกับสื่อสิ่งพิมพ์
2. นักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์มีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์
3. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อแตกต่างกัน
4. มีผลปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้กิจกรรมกับเพศที่มีต่อความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

เนื่องจากโรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคมมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 14 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 640 คน และได้มีการจัดระดับการเรียนตามผลการเรียนของนักเรียน ดังนั้นประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.00 – 4.00 จำนวน 6 ห้อง รวมทั้งหมด 291 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้คือ นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.00 – 4.00 จำนวน 2 ห้อง รวมทั้งหมด 98 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม และได้สุ่มนักเรียนห้องละ 30 คน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมรวมทั้งหมด 60 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 16 แผน โดยการนำข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้จ่ายและการเลือกใช้อินค้าประเภทเครื่องแต่งกาย 3 เรื่อง การเลือกซื้ออาหาร 4 เรื่อง การใช้โทรศัพท์มือถือ 4 เรื่อง การใช้อุปกรณ์การเรียน 2 เรื่อง และความบันเทิง 3 เรื่อง รวมทั้งหมด 16 เรื่อง มาจัดขั้นตอนการทำกิจกรรมการสร้างความรู้ตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อตามวิธีการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมมีขั้นตอนในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม
2. ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม
 - 2.1 เสนอปัญหาจริยธรรม
 - 2.2 แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา
 - 2.3 กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด
 - 2.4 ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่
 - 2.5 สรุปและตัดสินใจ

3. ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้วนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

2. แบบประเมินผลการทำกิจกรรม

2.1 แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์วัดค่านิยมพึงเพื่อ ด้านละ 3-4 ข้อ รวม 16 ข้อ ใช้ในการสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อเป็นการเก็บข้อมูลนักเรียนในขณะที่ไม่ได้เห็นพฤติกรรมในขณะที่ทำกิจกรรม โดยจะเริ่มสัมภาษณ์นักเรียนหลังจากเริ่มทำกิจกรรมได้ 3 สัปดาห์ ในช่วงที่หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน

2.2 แบบบันทึกการจ่าย

ให้นักเรียนบันทึกการจ่ายและเหตุผลที่ใช้จ่ายในแต่ละรายการ เมื่อนักเรียนบันทึกการจ่ายในแต่ละวันที่มีการใช้จ่ายครบทุก 2 สัปดาห์ แล้วนำรายจ่ายในแต่ละวันมาเฉลี่ยเป็นรายจ่ายต่อ 2 สัปดาห์ จนครบ 8 สัปดาห์

3. แบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมค่านิยมพึงเพื่อ

แบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมค่านิยมพึงเพื่อ มีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ด้านละ 8 - 12 ข้อ และให้นักเรียนแสดงเหตุผลในการเลือกตอบข้อนั้น ๆ ซึ่งแบบวัดนี้ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.802

วิธีดำเนินการทดลอง

ระยะที่ใช้ในการทำการทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โดยใช้เวลาในการทดลองครั้งละ 60 นาที โดยทำการทดลองสัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง มีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

1. นำแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมค่านิยมพึงเพื่อไปทดสอบกับนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง (Pretest) ซึ่งผู้วิจัยได้เป็นผู้ควบคุมด้วยตนเอง
2. เริ่มทำการทดลองกับกลุ่มทดลองโดยทำกิจกรรมการสร้างความตระหนักในปัญหาค่านิยมค่านิยมพึงเพื่อประกอบสื่อสิ่งพิมพ์กับกลุ่มทดลอง ครั้งละ 60 นาที สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นจำนวน 16 ครั้ง
3. นำแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมค่านิยมพึงเพื่อไปทดสอบกับนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เสนอค่าสถิติพื้นฐานของความตระหนักในปัญหาค่านิยมค่านิยมพึงเพื่อก่อนและหลังการทดลองของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบความตระหนักในปัญหาค่านิยมค่านิยมพึงเพื่อของนักเรียนก่อนและหลังได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบกับสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples
3. วิเคราะห์ความตระหนักในปัญหาค่านิยมค่านิยมพึงเพื่อของเพศชายและเพศหญิงของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีสองตัวประกอบ (Two-Way ANOVA)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลระหว่างการทดลอง เป็นข้อมูลที่ได้มาระหว่างการดำเนินการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ ด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะทำกิจกรรม สัมภาษณ์ แบบบันทึกรายจ่ายประจำวัน และจากใบงาน 1 – ใบงาน 16

1.1 ผลการวิเคราะห์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมและผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะทำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

ผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะทำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ ตามสภาพที่เป็นจริง ปัญหาและอุปสรรค การให้เหตุผล แนวทางแก้ไข จากการประเมินในระหว่างการทดลองพบว่า ในสัปดาห์ที่ 2 – 4 นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 คือ นึกถึงตัวเองเป็นอันดับแรก และในสัปดาห์ที่ 5 เริ่มมีนักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 3 มากขึ้นคือ นึกถึงครอบครัวและคนใกล้ตัวเป็นอันดับแรก และในสัปดาห์ที่ 6 – 8 นักเรียนเริ่มมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 4 คือ นึกถึงสังคมและส่วนรวมเป็นอันดับแรก จะเห็นว่านักเรียนได้มีการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงขึ้นได้ และนอกจากนี้ จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะทำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ สังเกตเห็นว่านักเรียนมีความสนใจเกี่ยวกับเนื้อหาในข่าวที่นำมาจัดกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์ แสดงให้เห็นว่า การที่นำสื่อสิ่งพิมพ์มาประกอบการทำกิจกรรมเป็นสิ่งที่ดี

1.2 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการใช้จ่ายและการเลือกใช้สินค้าประเภทเครื่องแต่งกาย อาหาร โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์การเรียน และความบันเทิงของนักเรียน

สรุปได้ว่า

1. นักเรียนจะซื้อของใช้เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย (เสื้อผ้า รองเท้า นาฬิกา สร้อย ฯลฯ) เป็นบางเดือนคิดเป็นร้อยละ 30 และจะจ่ายเงินในการซื้อสินค้าเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายครั้งละประมาณ 101-200 บาท และ 201-300 บาทคิดเป็นร้อยละ 33.33 และจะซื้อของใช้เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่ซื้อที่ตลาดนัดคิดเป็นร้อยละ 60 และจะซื้อของเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายใหม่เมื่อสวยถูกใจคิดเป็นร้อยละ 33.33

2. นักเรียนไม่เคยไปทานข้าวนอกบ้านกับเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 60 นักเรียนไปทานข้าวนอกบ้านกับเพื่อนไม่บ่อยมากคิดเป็นร้อยละ 40 และจะจ่ายค่ารับประทานอาหารครั้งละไม่เกิน 50 บาท คิดเป็นร้อยละ 20 และจะขอรับประทานอาหารในห้างสรรพสินค้าเพราะเย็นดีคิดเป็นร้อยละ 16.67

3. นักเรียนมีโทรศัพท์มือถือใช้คิดเป็นร้อยละ 63.33 โดยใช้โทรศัพท์มือถือโทรในแต่ละครั้งนานประมาณ 2-3 นาที คิดเป็นร้อยละ 26.67 และจะจ่ายค่าโทรศัพท์มือถือเดือนละประมาณ 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.67 นักเรียนจะซื้อโทรศัพท์มือถือเครื่องใหม่เมื่อชำรุดแล้วคิดเป็นร้อยละ 33.33

ส่วนนักเรียนที่ไม่มีโทรศัพท์มือถือใช้คิดเป็นร้อยละ 36.66 และนักเรียนอยากมีโทรศัพท์มือถือใช้คิดเป็นร้อยละ 16.67 และถ้าให้เลือกซื้อโทรศัพท์มือถือนักเรียนจะเลือกซื้อเครื่องแบบธรรมดาคิดเป็นร้อยละ 13.33 และจะคำนึงถึงราคาเพราะให้เหมาะสมกับตัวเครื่องคิดเป็นร้อยละ 20

4. นักเรียนจะซื้อของเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนประมาณเทอมละครั้งคิดเป็นร้อยละ 36.66 และจะใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนครั้งละประมาณ 40-50 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.66 และจะซื้อของเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนใหม่เมื่อเปิดเทอมคิดเป็นร้อยละ 36.66

5. ในด้านของความบันเทิงนักเรียนส่วนใหญ่จะจ่ายค่าดูภาพยนตร์ 2-3 ครั้ง/เดือนคิดเป็นร้อยละ 30 และจะเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับความบันเทิงครั้งละประมาณ 200-300 บาท คิดเป็นร้อยละ 50 และจะทำกิจกรรมเกี่ยวกับความบันเทิงในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์คิดเป็นร้อยละ 40

และจากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนด้วยตัวเองพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่แล้วมักจะซื้อของเครื่องใช้ส่วนตัวหรืออุปกรณ์การเรียนกับผู้ปกครอง โดยที่นักเรียนไม่ได้เป็นผู้ออกเงินเอง ถ้าสิ่งไหนที่ต้องออกเงินเองนักเรียนจะจ่ายเพียงไม่กี่บาท

1.3 ผลการใช้จ่ายประจำวันของนักเรียน

ผลการใช้จ่ายประจำวันของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนรายจ่ายประจำวันทุกวันตลอดทำการทดลอง เมื่อครบทุกสองสัปดาห์นำรายจ่ายมารวมกันเก็บข้อมูลจนครบ 8 สัปดาห์ รวมทั้งหมดจำนวน 4 ครั้ง สรุปได้ว่า รายจ่ายเฉลี่ยทุกสองสัปดาห์ของนักเรียนชายครั้งที่ 1 – ครั้งที่ 4 มีค่า 647.13 527.20 481.87 และ 521.27 ตามลำดับ จะเห็นว่ารายจ่ายเฉลี่ยค่อย ๆ ลดลงจนถึงในครั้งที่ 4 รายจ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นแต่มีความใกล้เคียงกับครั้งที่ 3 ส่วนรายจ่ายเฉลี่ยทุกสองสัปดาห์ของนักเรียนหญิงครั้งที่ 1 – ครั้งที่ 4 มีค่า 716.73 653.47 757.20 และ 666.73 ตามลำดับ จะเห็นว่ารายจ่ายเฉลี่ยในครั้งที่ 2 ลดลงจากครั้งที่ 1 และเพิ่มขึ้นในครั้งที่ 3 และลดลงในครั้งที่ 4 แต่ถ้าในภาพรวมรายจ่ายเฉลี่ยทุกสองสัปดาห์ครั้งที่ 1 – ครั้งที่ 4 มีค่า 681.93 590.33 619.53 และ 594.00 ตามลำดับ จะเห็นว่าแนวโน้มว่าจะลดลง และจะพบว่านักเรียนหญิงจะมีรายจ่ายเฉลี่ยมากกว่านักเรียนชาย อาจเนื่องจากนักเรียนยังไม่มีประสบการณ์เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการใช้จ่ายเงินในระหว่างการทำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ เนื่องจากความตระหนักอยู่ในลำดับขั้นของการรับรู้ซึ่งเป็นขั้นแรกหรือเป็นขั้นพื้นฐานของการพัฒนาขึ้นไปสู่ขั้นสูงต่อไป คือ ขั้นการตอบสนอง การเกิดค่านิยม การจัดระบบคุณค่า การสร้างลักษณะนิสัยตามแบบค่านิยมที่ยึดถือตามลำดับ ลักษณะนิสัยที่จะเกิดขึ้นได้นั้น จำเป็นที่จะต้องสร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลนั้นก่อน เมื่อบุคคลนั้นมีความตระหนักแล้วจึงจะพัฒนาไปสู่พฤติกรรมด้านจิตพิสัยที่สูงขึ้นต่อไปได้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

2.1 ค่าสถิติพื้นฐานของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สรุปว่า คะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อในภาพรวมของกลุ่มทดลองก่อนการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์มีค่า 41.03 และหลังการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์มีค่า 43.27 แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่าก่อนการทดลองเพื่อจะได้ทราบว่าคะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test แบบ Dependent Samples

คะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนหญิงหลังการทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม คือ 43.73 และ 35.33 ตามลำดับ และคะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนชายหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม คือ 43.80 และ 37.70 ตามลำดับ เพื่อจะได้ทราบว่าคะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อหลังการทดลองของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติความแปรปรวนแบบมีสองตัวประกอบ (Two-Way ANOVA)

2.2 ค่าสถิติพื้นฐานของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยแยกเป็น 5 ด้าน คือ เครื่องแต่งกาย การเลือกซื้ออาหาร การใช้โทรศัพท์มือถือ การใช้อุปกรณ์การเรียน และความบันเทิง

สรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อในแต่ละด้านก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีค่าใกล้เคียงกัน แต่ในภาพรวมคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากแบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนในกลุ่มทดลองแสดงเหตุผลในการตอบคำถามแต่ละข้อ พบว่า นักเรียนมีการให้เหตุผลในการตอบคำถามหลังการทดลองอยู่ในขั้นที่สูงกว่าก่อนการทดลอง แสดงให้เห็นว่านักเรียนเริ่มมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

2.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อก่อนและหลังการทดลองในกลุ่มทดลอง

สรุปได้ว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ หลังจากได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์นักเรียนมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 ผลการวิเคราะห์ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของเพศชายและเพศหญิงของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สรุปได้ว่า

1. ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

ประกอบสื่อสิ่งพิมพ์มีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อใกล้เคียงกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. การใช้กิจกรรมกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์และไม่ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์กับเพศ มีผลปฏิสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ นั่นคือ รูปแบบของการใช้กิจกรรมกับเพศไม่มีผลร่วมกันต่อความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า

1. ภายหลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์และไม่ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์กับเพศ มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ผลของการใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม ปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์มีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ หลังจากได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์นักเรียนมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นวิธีที่สามารถนำไปใช้สอนและฝึกอบรมให้นักเรียนเป็นคนที่มีคุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความเชื่อว่าการให้นักเรียนฝึกแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ และแก้ปัญหาจริยธรรมที่กำหนดให้ร่วมกันจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการตัดสินใจ คุณธรรมจริยธรรมในระดับที่สูงขึ้นได้ โดยหลักสำคัญหลักสำคัญของการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมคือ เมื่อผู้สอนมีเป้าหมายจะปลูกฝังจริยธรรมชนิดใดจะต้องกำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวละครเอกประสบปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในด้านการจะปลูกฝังและ

ให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสมและได้ประโยชน์มากที่สุด ซึ่งปัญหาจริยธรรมนั้นผู้วิจัยได้นำข่าวจากสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ใบโฆษณา วารสาร ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมฟุ้งเฟ้อของวัยรุ่นมาให้นักเรียนฝึกแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ และแก้ปัญหาจริยธรรม เพราะสื่อมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นอย่างมาก เนื่องจากการโฆษณาในสื่อมวลชนทำให้ความสนใจต่อสินค้าก่อให้เกิดความฟุ้งเฟ้อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอำนาจ แดงรอด (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษากการเปิดรับข่าวสารการประหยัดเพราะประโยชน์จากข่าวสารกับการซื้อสินค้าฟุ้งเฟ้อต่างประเทศในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประหยัดจากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับการซื้อสินค้าฟุ้งเฟ้อต่างประเทศในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร และจากการสังเกตในขณะทำการทดลองนั้นนักเรียนให้ความสนใจกับข่าวจากสื่อสิ่งพิมพ์อย่างมาก ส่วนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมนั้นในระยะแรกนักเรียนส่วนใหญ่จะมีเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 1-2 นั่นคือ นักเรียนจะคิดถึงตนเองและครอบครัวเป็นที่ตั้งและในระยะต่อมานักเรียนเริ่มมีเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 3-4 นั่นคือ นักเรียนจะคำนึงถึงสังคมและคุณธรรมจริยธรรม แสดงว่า นักเรียนมีการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงขึ้นได้ นั่นคือนักเรียนมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร แยมนิล (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับอายุและการศึกษา สรุปได้ว่าถ้าบุคคลได้รับการศึกษาในวัยที่เหมาะสมก็จะทำให้เหตุผลเชิงจริยธรรมพัฒนาไปในขั้นสูงขึ้นได้ง่าย

2. ความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์มีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ไม่ได้ถูกฝึกให้คิดแสดงความคิดเห็น วิพากษ์ วิจารณ์ และแก้ปัญหาจริยธรรม นักเรียนจึงไม่มีการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม ดังนั้นนักเรียนจึงมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ่อน้อยกว่านักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรีย์ สุขแสน (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวด้านจริยธรรมมีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้ใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวด้านจริยธรรม

3. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อใกล้เคียงกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จะเห็นได้จากตารางค่าสถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อในกลุ่มทดลองของนักเรียนหญิงหลังการ

ทดลอง คือ 42.73 และนักเรียนชาย คือ 43.80 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน ส่วนในกลุ่มควบคุมค่าเฉลี่ยของความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อของนักเรียนหญิง คือ 35.33 และนักเรียนชาย คือ 37.40 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใกล้เคียงกัน เนื่องจากเพื่อไม่ให้เกิดตัวแปรแทรกซ้อนและเกิดความคลาดเคลื่อนจึงได้เลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใกล้เคียงกัน ดังนั้นนักเรียนหญิงและนักเรียนชายจึงมีสติปัญญาใกล้เคียงกันจึงส่งผลให้นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อใกล้เคียงกัน เพราะเนื่องจากความตระหนักเป็นพฤติกรรมด้านอารมณ์หรือความรู้สึก ซึ่งเกือบคล้ายกับความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต่ำสุดของความคิด การมีความรู้ดังกล่าวอาจเกิดจากการใช้สติปัญญาของตนเอง (The Reader's Digest. 1979 : 30)

4. การใช้กิจกรรมกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์และไม่ใช้กิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์กับเพศ มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ รูปแบบของการใช้กิจกรรมกับเพศไม่มีผลรวมกันต่อความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่ากิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ใช้กับนักเรียนหญิงหรือนักเรียนชายก็ได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษานี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดที่อาจจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการจัดการศึกษา

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผู้สอนควรนำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ไปใช้สอนกับนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ซึ่งถึงแม้ว่า ในระยะแรกนักเรียนอาจจะใช้เวลาในการทำกิจกรรมนาน แต่เมื่อนักเรียนได้ถูกฝึกในกระบวนการแล้วนักเรียนจะเริ่มใช้ระยะเวลาในการทำกิจกรรมน้อยลง จึงสามารถใช้ร่วมกับการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ เช่น ในวิชาแนะแนว สังคม เป็นต้น หรืออาจจะเป็นในช่วงพักกลางวัน หลังเลิกเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรมจริยธรรม และกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมจะช่วยฝึกให้นักเรียนเป็นผู้ที่รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นผลดีกับการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้อีกด้วย

1.2 ผู้สอนควรศึกษาเกี่ยวกับระดับของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมให้เข้าใจก่อน เพื่อจะได้แยกระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

1.3 ผู้สอนที่ต้องการนำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ไปใช้สอนนักเรียนนั้น สามารถขยายเวลาที่ใช้สอนได้อาจจะเป็น 1 ภาคการศึกษา หรือเพื่อให้นักเรียนมีความตระหนักอยู่เสมอควรทำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์อย่างต่อเนื่องเป็นประจำ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกคิดอย่างมีเหตุผลอยู่ตลอดเวลา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ไปใช้สอนนักเรียนในคุณธรรมจริยธรรมด้านอื่น ๆ เช่น การรักษามูลค่าส่วนตัว เป็นต้น และสามารถนำกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์ไปใช้สอนในด้านของความคิดเป็นอย่างมีเหตุผล

2.2 ควรเพิ่มตัวแปรอื่น ๆ ในการวิจัยในครั้งต่อไป เช่น การอบรมเลี้ยงดู สภาพทางเศรษฐกิจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทน เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤติกา ลีลาเพตะ. (2544). **การศึกษาความนิยมไทยและแนวทางในการเสริมสร้างความนิยมไทยของนิสิตบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. ปรินูญานีพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2519). **วัยรุ่นและการปรับปรุงบุคลิกภาพ**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิชการพิมพ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2533). **คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)**. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- โกวิท ประวาลพุกษ์. (2529). **การพัฒนาจริยศึกษา**. เอกสารการสอนชุดวิชา หน่วยที่ 1-5 พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชการพิมพ์.
- งามตา วณิชานนท์. (2534). **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2523 ,มิถุนายน). “การสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว,” **คุรุปริทัศน์**. 5(6) : 52-57.
- จรัญ คำยัง. (2535 , มกราคม). “ค่านิยมทางจริยธรรม วัฒนธรรม และความเป็นมนุษย์ในทางการศึกษา,” **วิจัยสหเทศ**. 13(148) : 19-27.
- ชาวโศกเพื่อปวงชน. (2518). **ค่าอย่างใดที่สังคมควรนิยม**. ม.ป.พ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณรงค์ วิชาวาท. (2526). **สังคมและวัฒนธรรมไทย**. นครราชสีมา : วิทยาลัยครูนครราชสีมา.
- ณรงค์ เส็งประชา. (2539). **พื้นฐานวัฒนธรรมไทย**. กรุงเทพฯ. โอเดียนสโตร์การพิมพ์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2530). **ประมวลบทความทางวิชาการ ตอน 1**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจักษ์จันท์ (2520). **จริยธรรมของเยาวชนไทย รายงานการวิจัย**. ฉบับที่ 21. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. (2539). **รายงานการวิจัยการควบคุมอิทธิพลของสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (ม.ป.ป). **การเสริมสร้างคุณลักษณะของข้าราชการพลเรือนชุดฝึกอบรมหลักสูตรการเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยม และจริยธรรมของข้าราชการ**. สถาบันข้าราชการพลเรือน สำนักงาน.

- ทงศักดิ์ ประสบกิตติคุณ. (2535). **การประเมินค่าความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดตราด**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์การสอน) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ทศนา แหมมณี. (2546). **การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- (2546). **รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธารรงค์ น่วมศิริ. (2527). **การทดลองใช้ข่าวหนังสือพิมพ์สร้างเป็นสถานการณ์จำลองในการสอน จริยศึกษาเพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธิดา โมสิกรัตน์. (2543). พระบรมราโชวาทพระราชทานแก่บัณฑิต เพื่อปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยมและคุณธรรมในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ พ.ศ. 2539 – 2540. **วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช**. 13(2) : 33-51.
- ธีรชัย เอี่ยมวรเมธ. (2536). **พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย (ฉบับใหม่)**. กรุงเทพฯ : งามสาส์นนิกร ดุสิตสิน. (ม.ป.ป). **ปัญหาการคำประเวณีของเด็ก**. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2548 จาก <http://www.google.com>
- บทความ. (ม.ป.ป). **เด็กไทยพันธุ์ใหม่ชี้เหงา ชี้เกียจ...ฟุ้งเฟ้อ**. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2548 จาก <http://www.google.com>
- บุญเหลือ เทพสุวรรณ. (2507). **รายงานการสัมมนาสื่อสารมวลชนเรื่องอิทธิพลและความรับผิดชอบของสื่อสารมวลชน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมทหารสื่อสาร กองทัพบก.
- ประดับ เรืองมาลัย. (2526). **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ประทุม แป้นสุวรรณ. (2528). **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์การพิมพ์.
- พนัส หันนาคินทร์. (2520). **การสอนค่านิยม**. โครงการตำรามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก : พิมพ์โดยแผนกเอกสารและการพิมพ์.
- พนิดา สิ้นสุวรรณ และคณะ. (2542). **ความคิดเห็นจริยธรรมในหนังสือพิมพ์รายวันและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษา**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรเทพ พงษ์ชัยอัศวิน. (2546). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อเสื้อยืดตราสินค้าในประเทศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์. บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พล แสงสว่าง. (2531). **สัมมนา ค่านิยม ยุทธศาสตร์การสอนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาตนเอง**. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

- มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2544). **มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ยุวดี เทียมประสิทธิ์. (2536). **เอกสารประกอบการสอนวิชา จต 323 จิตวิทยาวัยรุ่น**.
ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยิ่งยง เรืองทอง. (2542). **พื้นฐานวัฒนธรรมไทย**. ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์. สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ :
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ฤกษ์ชัย คุณูปการ. (2539). **หลักการและทฤษฎีการปลูกฝังจริยธรรม**. ภาควิชาจิตวิทยาและ
การแนะแนว คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น
- (2543). **การวัดด้านจิตพิสัย**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดา เหมาะสุวรรณ. (2547). **เด็กไทยวันนี้เป็นอยู่อย่างไร**. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
กรุงเทพฯ : ลิขสิทธิ์การพิมพ์.
- วัชร ฐธรรม. (2525). **ยุทธวิธีในการพิจารณาสร้างเสริมค่านิยม**. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัด
ครูกระทรวงศึกษาธิการ.
- วันเพ็ญ พิศาลพงษ์ และคณะ. (2526). **การศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดู พัฒนาการทาง
ร่างกายและความพร้อมทางการเรียนของเด็กก่อนวัยเรียนในกรุงเทพ**. กรุงเทพฯ :
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์. (2543). บทสัมภาษณ์สมาชิกวุฒิสภา นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ เรื่อง ปัญหา
เด็กและเยาวชน. **วารสารสุขุทัยธรรมาธิราช**. 13(3) : 5-14.
- วิจิตร ภักดีรัตน์. (2523). **สื่อมวลชนทางการศึกษา**. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิชาการ. กรม. กองวิจัยทางการศึกษา (2525). **การศึกษาเกณฑ์ปกติของระดับพัฒนาการทาง
จริยธรรมและองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางจริยธรรม**. รายงานการวิจัย
ทางการศึกษา อันดับที่ 34/2525 กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิทย์ เที่ยงบูรณธรรม. (2537). **พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย**. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2523). **วัยรุ่นไทยภาพสะท้อนจากมุมหนึ่ง**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
การพิมพ์.
- ศักดิ์ ระพี. (2543, กันยายน). กระบวนการกระจำค่านิยม. **วารสารวิชาการ**. 3(9) : 26-46.

- ศิริพร แยมนิล. (2530). **ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับอายุและการศึกษาของคนไทย**. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). **พฤติกรรมสำหรับผู้บริโภค ฉบับสมบูรณ์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- สวนดุสิตโพล.(2542). ในหัวข้อ “นักศึกษาคิดอย่างไรกรณีนักศึกษาขายตัว”. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2548 จาก <http://www.dusit.ac.th>
- .(2546). ในหัวข้อ “ประชาชนคิดว่าสาเหตุของปัญหาการโจรกรรมมือถือที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน”. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2548 จาก <http://www.dusit.ac.th>
- สัญลักษณ์ สุนทรา. (2527). **ความคิดเห็นของครูสังคมศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมในหนังสือพิมพ์รายวันและการนำไปใช้ในการเรียนการสอนสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 7**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์การสอน) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สาโรช บัวศรี. (2526). **จริยธรรมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สุกัญญา ตีระวนิช และ นันทริกา คุ่มไฟโรจน์. (2528). **อิทธิพลของสื่อต่อเด็กในกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.
- สุชา จันทน์เอม. (2524). **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุดใจ บุญอารีย์. (2541). **การฝึกเหตุผลเชิงจริยธรรม : ทฤษฎีและการปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุพัตรา สุภาพ. (2534). **สังคมวิทยา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุพงษ์ โสธนะเสถียร.(2533).**การสื่อสารกับสังคม**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. (2542). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์**. โปรแกรมวิชานิตยศาสตร์. คณะวิทยาการจัดการ. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรัตน์ นุ่มนนท์. (2539). **ความมีอิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์**. เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วย 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุรชัย สุขแสน. (2534). **ผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- แสงแดด.(2546). **อนาคตเด็กไทย**. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2548 จาก <http://www.google.com>
- หนังสือพิมพ์มติชน. (ม.ป.ป). **ค่านิยมมาแรงนักศึกษายุคใหม่ รยนต์แพง-หรุ**. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2548 จาก <http://www.google.com>

- อมรวิรัช นาคทรพ. (2548). *เด็กไทยในมิติวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกการพิมพ์.
- อำนาจ แดงรอด. (2540). *การเปิดรับข่าวสารการประหยัด ประโยชน์จากข่าวสาร กับการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยต่างประเทศในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อำไพ อินฟ้าแสง. (2524). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : ภาคจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุไรวรรณ วีระนนท์ชัย. (2546). *อิทธิพลของตัวการ์ตูนที่ติดบนสินค้าต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของนักเรียนหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์. บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Aiken, Lewis R. (1976). *Psychological Testing and Assessment*. Boston : Allyn and Bacon.
- Anastasi, A. (1967). *Psychological Testing*. 4th ed. New York : McMillan.
- Burrell, Leonard C. & Sage, Deniel D. (1979). *Leadership and Change in Special Education*. New Jersey : Prentice-Hall.
- Cumming, William K., Gopinathan, S. & Tomoda, Yasumasa. (1988). *The Revival of Values Education in asia and the west*. Oxford : Pergamon Press.
- De Fleur, Melvin L. & Larsen, Otto N. (1958). *The Flow of Information*. New York : Harper&Brothers.
- Drever, J. (1976). *A Dictionary of Psychology*. England : Penguin Books.
- Esteban, Joos Esther. (1990). *Education in Values : what, why, & for whom*. Manila : Sinag-Tala.
- Frances, L.& Louise, Bates Ames. (1955). *Child Behavior*. New York : Harper & Brothers.
- Gable, Robert K. & Wolf, Marian B. (1993). *Instrument Development in The Affective Dornain Second Edition*. London : Kluwer Academic.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : McGraw-Hill.
- Halstead, Mark J. (1996). "Values and Values Education in schools," *Values in Education and Education in Values*. Washinton DC : The Falmer Press.
- Hoffman L. Martin & Hoffman Wladis Lois. (1964). *Review of Child Development Research Volume one*. New York : Russell Sage Foudation.
- Karthwohl D.R. B.S. Bloom and B.B Masia. (1956). *Taxonomy of Educational objectives*. The Classification of Educational Goals. Handbook II. Longmans.

- Michener, Andrew H., DeLamter, John D. & Schwartz, Shalom H (1986). ***Social Psychology***. Atlanta : Harcourt Brace Jovanovich.
- Raths, Louis E., Harmin, Merrill & Simon, Sidney B. (1966). ***Values and Teaching : working with values in the classroom***. Ohio :Charles E.Merrill Books.
- Runes, D.D. (1968) ***Dictionary of Philosophy***. USA : Littlefied, Adams & Co.,.
- .(1971). ***Dictionary of Philosophy***. New Jersey. : Littlefied, Adams & Co.
- Statt, D. (1982). ***Dictionary of Psychology***. New York : Barnes & Noble.
- The Reader's Digest. (1979) ***Use The Right Word Modern Guide of Synonyms And Related Words***. Hong Kong : The Reader's Digest.
- Wood, Donald N. and Leps, Arvo A. (1983). ***Mass Media and The Individual***. Los Angeles : West Publishing.
- Wolman, B.B. (1973). ***Dictionary of Behavioral Science***. Litton Educational Publishing, Inc
- Zimbardo, Philip G. & Ruch Floyd L. (1975). ***Psychology and life***. Dallas Tax : Sc tt Foresman.

ภาคผนวก

รายการภาคผนวก

- ก การให้เหตุผลในการตอบคำถามแต่ละข้อของ
นักเรียนในกลุ่มทดลอง
- ข แบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อ
- ค แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิง
จริยธรรม
- ง แบบประเมินผลการทำงานกิจกรรม
 - 1. แบบสัมภาษณ์
 - 2. แบบบันทึกรายจ่าย

ภาคผนวก ก

การให้เหตุผลในการตอบคำถามแต่ละข้อของนักเรียนในกลุ่มทดลอง

แสดงการให้เหตุผลในการตอบคำถามแต่ละข้อของนักเรียนในกลุ่มทดลอง

คำถาม			
1. ในช่วงปิดเทอม ลานนาไปซื้อของกับแม่ที่ห้างสรรพสินค้า ขณะเดินผ่านแผนกขายเครื่องแต่งกาย แม่ของลานนาได้อนุญาตให้ลานนาเลือกซื้อเสื้อผ้าได้ 1 ชุด ถ้านักเรียนเป็นลานนา นักเรียนจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแบบใด เพราะเหตุใด ก. เสื้อผ้าแบบทันสมัยที่ลดราคา ข. ชวนแม่ให้ไปซื้อเสื้อผ้าที่ร้านค้านอกห้างสรรพสินค้าที่ถูกกว่านี้ ค. เสื้อผ้าที่ทันสมัยตามแฟชั่นล่าสุดและมีราคาแพง			
ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
1. ถูกแต่ทันสมัย	7	1. ถูกแต่ทันสมัย	5
2. ประหยัดเงินยิ่งขึ้น	3	2. ประหยัดเงินยิ่งขึ้น	1
3. ไม่เสียเวลา	3		
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
1. ประหยัดเงินพ่อแม่	4	1. ไม่เปลืองเงินมาก	3
2. ราคาถูกกว่าและอาจจะดีกว่าในห้าง	8	2. ประหยัดเงินพ่อแม่	2
3. ไม่เปลืองเงินมาก	3	3. ซื้อตามความจำเป็น	3
4. ซื้อตามความจำเป็นและการใช้สอย	2	4. ราคาถูกกว่าและอาจจะดีกว่าในห้าง	16

คำถาม	
2. วันนี้เป็นวันสอบวันสุดท้าย กานดาและเพื่อน ๆ ได้นัดกันไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ที่ร้านขายเสื้อผ้าแฟชั่นชั้นนำร้านหนึ่งมีสินค้าออกมาใหม่ล่าสุด เพื่อน ๆ จึงเดินเข้าไปในร้านเพื่อเลือกซื้อ มีเสื้ออยู่ตัวหนึ่งที่กานดาถูกใจและอยากได้มากแต่มีราคาแพงและไม่มีเงินเพียงพอที่จะซื้อ ถ้านักเรียนเป็นกานดานักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด ก. ไม่ซื้อ ข. ยืมเงินเพื่อนก่อนแล้วคืนให้ภายหลัง ค. สะสมเงินค่าขนมของตัวเองเพื่อไปซื้อภายหลัง	

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ไม่มีเงิน	3	- ชื้อของถูกดีกว่า	14
- ชื้อของถูก	5	- ไม่จำเป็นต้องซื้อ	7
- ประหยัดเงิน	3		
- รอลดราคา	4		
- ไม่จำเป็นต้องซื้อ	4		
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	2	- ถ้าสะสมเงินอาจจะได้สินค้าใหม่	9
- ถ้าสะสมเงินอาจจะได้สินค้าใหม่	9		

คำถาม

3. ครูประจำชั้นได้บอกกับนักเรียนว่า ในสัปดาห์หน้าจะมีงานเลี้ยงสังสรรค์ ทางโรงเรียนได้จัดงานเลี้ยงขอให้นักเรียนทุกคนมาร่วมงานด้วย นักเรียนทุกคนต่างตื่นเต้นดีใจและเตรียมเครื่องแต่งกายเพื่อประชันโฉมกันในงาน แก้วเป็นเด็กยากจนพ่อแม่ทำงานหาเช้ากินค่ำ ถ้านักเรียนเป็นแก้วนักเรียนจะอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ไม่ซื้อใหม่ นำเสื้อผ้าที่มีอยู่แต่ยังดูใหม่และดูดีมาใส่ในวันงาน

ข. นำเงินที่เก็บสะสมมาทั้งหมดไปซื้อเสื้อผ้ามาใส่ในวันงาน

ค. ยืมเงินเพื่อนข้างบ้านแล้วนำเงินไปซื้อเสื้อผ้ามาใส่ในงาน

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	24	- ประหยัดเงิน	16
- ไม่จำเป็นต้องซื้อ	3	- ไม่จำเป็นต้องซื้อ	11
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
- จะได้ไม่ต้องยืมเงินคนอื่น	3	- จะได้ไม่ต้องยืมเงินคนอื่น	3

คำถาม

4. นุ่นเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนไปแสดงบนเวทีกับเพื่อนอีก 4 คน ในห้อง ทุกคนต่างฝึกซ้อมกันทุกวันตอนเย็นเพื่องานนี้โดยเฉพาะ และเมื่อก่อนถึงวันแสดงหนึ่งวันครูได้นำเครื่องแต่งกายมาให้ลองใส่ แต่ปรากฏว่ารองเท้าเก่าและบางคู่ชำรุดมาก

คำถาม

นักเรียนต่างไม่พอใจเนื่องจากอายและกลัวไม่สวยในวันงาน จึงตกลงกันว่าวันนี้จะไปซื้อรองเท้าใหม่เพื่อแสดงในวันงานเพียง 10 นาที ถ้านักเรียนเป็นนุ่่นนักเรียนจะอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ใช้รองเท้าที่มีอยู่

ข. ซื้อรองเท้าใหม่ที่มีราคาถูกแต่ดูดี

ค. ซื้อรองเท้าใหม่ที่มีราคาแพงและดูดี

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- รองเท้าแบบไหนก็เหมือนกัน	4	- ประหยัดเงิน	20
- เอามาตกแต่งใหม่	2		
- ประหยัด	14		
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
- ไม่อยากให้งานเสียหาย	4	- ประหยัดเงิน	7
- ไม่จำเป็นต้องใช้ของแพง	4	- ไม่อยากให้งานเสียหาย	3
- ประหยัดและสามารถใช้โอกาสหน้าได้	2		

คำถาม

5. ราตรีไปห้างสรรพสินค้าเพื่อซื้อเสื้อ เธอถูกใจเสื้อ 2 ตัว ตัวแรกเป็นเสื้อยืดห่อตัวราคาแพง อีกตัวเป็นเสื้อยืดธรรมดาราคาถูกปานกลาง ราตรีมีเงินซื้อได้เพียงตัวเดียวเท่านั้น ถ้านักเรียนเป็นราตรีนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ซื้อเสื้อยืดห่อตัว

ข. ซื้อเสื้อยืดธรรมดา

ค. หาซื้อเสื้อที่มีราคาถูกที่ร้านอื่น

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ต้องซื้อของดี	4	- ต้องซื้อของดี	1
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
- ได้ของถูกกว่า	9	- ได้ของถูกกว่า	9

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
- รอเก็บเงินก่อนแล้วค่อยซื้อของแพง	1	- ประหยัดเงิน	2
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	15	- ประหยัดเงิน	17
- มีงบจำกัด	1	- มีงบจำกัด	1

คำถาม

6. บังอรอาศัยอยู่กับป้าได้เงินค่าใช้จ่ายเดือนละ 1,500 บาท บังอรอยากได้รองเท้าที่วัยรุ่นกำลังนิยมซึ่งมีราคา 900 บาท ถ้าซื้อรองเท้าเงินจะไม่พอใช้จนถึงสิ้นเดือนต้องรบกวนคุณป้า ถ้านักเรียนเป็นบังอรนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ไม่ซื้อรองเท้า

ข. ซื้อรองเท้าทันที

ค. เก็บสะสมเงินเพื่อซื้อรองเท้าในเดือนถัดไป

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- นำเงินไปซื้อของที่จำเป็น	5	- นำเงินไปซื้อของที่จำเป็น	6
- ไม่อยากรบกวนผู้อื่น	3	- ไม่อยากรบกวนผู้อื่น	2
- ไม่มีความจำเป็นต้องซื้อ	2	- ไม่มีความจำเป็นต้องซื้อ	4
		- เก็บเงินเพื่อซื้อของตามแผน	1
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
- รอเพื่อตัดสินใจอีกครั้ง	4	- ไม่เดือดร้อนผู้อื่น	10
- ไม่เดือดร้อนผู้อื่น	8	- รอเก็บเงินก่อน	5
- นำเงินไปซื้ออย่างอื่นดีกว่า	1	- เก็บเงินไว้ใช้จ่ายอย่างอื่น	2
- ช่วยพ่อแม่ประหยัด	2		
- รอเก็บเงินก่อน	5		

คำถาม

7. มาลีได้ไปซื้อของกับแม่ที่ศูนย์การค้า เมื่อซื้อของเสร็จแล้วมาลีรู้สึกหิวจึงได้ชวนแม่ทานอาหาร ถ้านักเรียนเป็นมาลีนักเรียนจะเลือกรับประทานอาหารที่ใด เพราะเหตุใด

ก. อาหารญี่ปุ่นในภัตตาคาร

ข. อาหารในร้านอาหาร fast food ในศูนย์การค้า

ค. ร้านอาหารข้างศูนย์การค้า

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
- ของไม่แพงมาก	4	- ของไม่แพงมาก	1
- สะดวกดี	3	- รสชาติอร่อย	1
- สะอาดและปลอดภัย	2	- สะอาดและปลอดภัย	4
- รสชาติอร่อย	1	- สะดวกดี	2
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	8	- ประหยัดเงิน	9
- ราคาถูก	9	- ราคาถูก	13
- รสชาติดีกว่าในห้าง	1		
- มีคุณภาพมากกว่า	2		

คำถาม

8. วันนี้เป็นวันเกิดของอ้อย อ้อยได้ถามเพื่อน ๆ ว่าจะไปเลี้ยงฉลองที่ไหนดี น้อยได้เสนอที่ร้านเด็กในห้างสรรพสินค้า น้อยเสนอร้านอาหาร fast food ในห้างสรรพสินค้า อ่อนเสนอร้านส้มตำในโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นอ้อยนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ไปร้านที่น้อยเสนอ

ข. ไปร้านที่อ่อนเสนอ

ค. ไปร้านที่น้อยเสนอ

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- นาน ๆ จะมีสักครั้ง	3	- นาน ๆ จะมีสักครั้ง	1
- เลือกรายการที่ราคาไม่แพงมาก	4	- บรรยากาศดีของอร่อย	1
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
- ราคาถูก	8	- ราคาถูก	11
- ประหยัดเงิน	11	- ประหยัดเงิน	8
- สะดวกและปลอดภัย	4	- สะดวกและปลอดภัย	6
		ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
		- สะอาดและอร่อย	3

คำถาม

9. ดาว เดือน และหยาดเป็นเพื่อนสนิทกัน เย็นวันหนึ่งทุกคนได้ชวนกันไปทานอาหารในร้านหรรษาแวงร้านหนึ่งในห้างสรรพสินค้า เดือนและหยาดเป็นคนที่มีความฐานะทางบ้านดี แต่ดาวมีฐานะทางบ้านยากจน ถ้านักเรียนเป็นดาวนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด
- ก. ไม่ไปทานอาหารด้วย กลับบ้านเลย
- ข. ไปทานอาหารด้วย แล้วขอยืมเงินเพื่อน
- ค. ไปทานอาหารด้วย แล้วเลือกเมนูที่ถูกที่สุดที่มีเงินพอจ่าย

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ไม่จำเป็นต้องไป	5	- ประหยัดเงิน	20
- เสนอให้ซื้อของถูก	2	- เสนอให้ซื้อของถูก	1
- ประหยัดเงิน	8	- ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	1
- ไม่อยากยืมเงินเพื่อน	4		
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	5	- ไม่อยากยืมเงินคนอื่น	1
- ไม่อยากยืมเงินเพื่อน	1	- ประหยัดเงิน	4
- กินแค่พอดี	1	- เลือกอาหารที่ถูก	3
- เลือกอาหารที่ถูก	2		
- ได้สนุกกับเพื่อน	2		

คำถาม

10. หลังเลิกเรียนแล้วเพื่อน ๆ ได้ชวนกันไปทานอาหารในร้านหรรษาแวงร้านหนึ่งเพื่อเป็นการผ่อนคลายจากการเรียน กานดาเป็นนักเรียนในกลุ่มนั้นด้วย กานดาไม่มีปัญหาเรื่องเงินในการจ่ายค่าอาหารสามารถจะไปทานอาหารกับเพื่อนได้ แต่ค่าอาหารในมือนี้นคงจะต้องใช้เงินมาก ถ้านักเรียนเป็นกานดานักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด
- ก. ไม่ไปทานอาหารด้วย
- ข. ไปทานอาหารด้วยแล้วสั่งอาหารตามใจชอบ
- ค. ไปทานอาหาร แล้วเลือกเมนูที่ราคาไม่แพง

คำถาม

12. วันนี้เป็นวันเกิดของนิชา นิชาจึงอยากจะเลี้ยง ไอศกรีมเพื่อน ๆ ในกลุ่ม 4 คน ถ้านักเรียนเป็นนิชานักเรียนจะเลี้ยงไอศกรีมเพื่อน ๆ แบบใด เพราะเหตุใด

ก. ร้านไอศกรีมธรรมดาทั่วไป

ข. ไอศกรีมคนละ 1 แท่ง ที่ร้านค้าธรรมดา

ค. ร้านไอศกรีมราคาแพงในห้างสรรพสินค้า

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	13	- ประหยัดเงิน	8
- จะกินเท่าไรก็ได้	3	- บรรยากาศดี	1
- ราคาถูก	2	- รสชาติอร่อย	3
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		- ราคาถูก	4
- ประหยัดเงิน	10	ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		- ประหยัดเงิน	11
- อร่อยดี	2	- สะอาดและอร่อย	1
		ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
		- นาน ๆ ครั้ง	2

คำถาม

13. แดงโมเป็นเด็กที่มีฐานะยากจน ด้วยความที่พ่ออยากให้ลูกได้มีสังคมที่ดีจึงส่งลูกให้ไปเรียนโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง และในกลุ่มเพื่อนๆ ของแดงโมเป็นเด็กที่มีฐานะร่ำรวยทุกคน และทุกคนก็มีโทรศัพท์มือถือใช้ มีเพียงแต่แดงโมเท่านั้นไม่มีโทรศัพท์มือถือ แดงโมอยากจะมีโทรศัพท์มือถือใช้เหมือนเพื่อนๆ บ้างแต่ด้วยฐานะทางบ้านยากจน และพ่อก็ได้กู้เงินมาส่งเสียให้ตนเรียนอยู่ด้วย ถ้านักเรียนเป็นแดงโม นักเรียนจะอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ไม่ซื้อไม่มีความจำเป็นต้องใช้

ข. ขอร้องพ่อให้ซื้อโทรศัพท์มือถือที่ถูกที่สุดให้

ค. ขอร้องพ่อให้ซื้อโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ล่าสุดให้

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ใช้โทรศัพท์สาธารณะก็ได้	5	- ไม่จำเป็นต้องใช้	18
- ไม่จำเป็นต้องใช้	19	- ใช้โทรศัพท์สาธารณะก็ได้	5
- ประหยัดเงิน	3	- ประหยัดเงิน	2
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
- กันเพื่อนล้อ	3	- กันเพื่อนล้อ	1
		- ใช้ตอนจำเป็น	3
		- อยากได้เหมือนเพื่อน	1

คำถาม

14. เบสเป็นนักเรียนชั้น ม.2 มีฐานะปานกลางแต่เพื่อนๆในกลุ่มมีฐานะร่ำรวยทุกคน มีอยู่วันหนึ่งเบสได้รู้ว่าเพื่อนๆในกลุ่มได้นัดกันไปเที่ยวในวันหยุดที่ผ่านมา โดยที่เธอไม่รู้เรื่องเลย เบสจึงถามเพื่อนในกลุ่มว่าทำไมไม่บอกเราบ้างเพื่อนในกลุ่มคนหนึ่งตอบว่า ก็เพราะเธอไม่มีโทรศัพท์มือถือใช้เราก็เลยไม่ได้โทรไปบอกเธอ ถ้านักเรียนเป็นเบสนักเรียนจะอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ไปหาซื้อโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ล่าสุด
 ข. กลับไปซื้อโทรศัพท์มือถือรุ่นที่ถูกลงที่สุด
 ค. แนะนำเพื่อนให้โทรเข้าเบอร์โทรศัพท์บ้านแทน

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	21	- จะได้ไม่มีใครดูถูก	1
- ถูกและใช้ได้นาน	5	ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
- ไม่จำเป็นต้องซื้อ	4	- ประหยัดเงิน	24
		- ถูกและใช้ได้นาน	2
		- ไม่จำเป็นต้องซื้อ	3

คำถาม

15. บุ่มบีมเป็นเพื่อนกับเปเป้ เปเป้เป็นคนที่ชอบคุยโทรศัพท์ในเวลาเรียนโดยไม่จำเป็น บุ่มบีมคอยเตือนเปเป้อยู่เสมอแต่เปเป้ไม่ค่อยสนใจที่บุ่มบีมพูด จนวันหนึ่งเปเป้ไม่เหลือเงินเลย เพราะนำเงินไปใช้เติมเงินค่าโทรศัพท์ ถ้านักเรียนเป็นเปเป้นักเรียนจะอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. คอยให้น้อยลง
 ข. ใช้เท่าที่จำเป็น

ค. ขอเงินแม่เพิ่มมาเติมเงินค่าโทรศัพท์

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ไม่อยากรบกวนพ่อแม่	3	- ควบคุมการใช้งาน	4
- ควบคุมการใช้งาน	2	- ใช้เมื่อจำเป็น	2
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	17	- ประหยัดเงิน	17
- ไม่จำเป็นต้องใช้	9	- ไม่จำเป็นต้องใช้	7

คำถาม

16. มานีเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีฐานะปานกลาง วันหนึ่งได้ไปเดินห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งและได้เห็นโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ล่าสุดราคา 12,000 บาท ถูกใจมาอย่างมากและมานีก้อยากได้โทรศัพท์มือถือไว้ใช้บ้าง จึงไปเบิกเงินธนาคารที่เก็บไว้ทั้งหมดมาเพื่อจะมาซื้อโทรศัพท์แต่ทันใดนั้นก็ได้หันมาเห็นโทรศัพท์ที่มีราคาถูกกว่าและสวยพอ ๆ กับเครื่องแรก ถ้านักเรียนเป็นมานีนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ซื้อเครื่องที่ราคาถูก

ข. ซื้อเครื่องที่ราคาแพง

ค. ไม่ซื้อเลยนำเงินไปฝากธนาคารเหมือนเดิม

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ใช้ตามความจำเป็น	5	- สวยและราคาถูก	10
- ราคาถูก	5	- จะได้มีไว้ใช้	2
- ทั้งสวยและราคาถูก	8	- มีคุณภาพ	1
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	7	- ไม่จำเป็นต้องใช้งาน	7
- ไม่จำเป็น	2	- รอลดราคา	1
- รอซื้อรุ่นใหม่	3	- ประหยัดเงิน	8
		- ใช้ของเก่า	1

คำถาม

17. หน้อยกับนิตเป็นเพื่อนรักกันมากทั้งคู่มีฐานะปานกลาง วันหนึ่งทั้งคู่พากันไปเดินห้างสรรพสินค้า และได้ไปพบร้านขายเครื่องเขียนร้านใหญ่ร้านหนึ่ง ร้านนี้จะเครื่องเขียนที่นำเข้ามาจากต่างประเทศและแบบใหม่ล่าสุด หน้อยกับนิตได้เดินเข้าไปในร้าน นิตถูกใจสมุดเล่มหนึ่งเป็นสมุดที่มีลายแบบใหม่ล่าสุดนำเข้ามาจากต่างประเทศราคาแพง ส่วนหน้อยถูกใจสมุดการ์ตูนธรรมชาติราคาถูก จึงตัดสินใจยืนนานว่าจะซื้อสมุดหรือไม่ ทั้งคู่ยังไม่มีมติจำเป็นต้องใช้ ถ้านักเรียนเป็นหน้อยกับนิต นักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร

ก. ไม่ซื้อสมุดเลย

ข. ซื้อสมุดที่นิตเลือก

ค. ซื้อสมุดที่หน้อยเลือก

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	6	- ไม่จำเป็นต้องใช้	16
- รอลดราคา	3	- เก็บไว้ซื้อหนังสือเรียน	2
- เก็บไว้ซื้อหนังสือเรียน	2	- ประหยัดเงิน	5
- ไม่จำเป็นต้องใช้	14	- ชื่อของถูก	1
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
- ราคาถูก	3	- ราคาถูก	6
- ประหยัดเงิน	2		

คำถาม

18. มังคุด ลำไย มะนาว และมะกอกเป็นเพื่อนสนิทกัน มังคุด ลำไย และมะนาวจัดได้ว่าเป็นครอบครัวที่มีฐานะดี ส่วนมะนาวมีฐานะปานกลาง วันหนึ่งทุกคนได้นำกระเป๋าสตางค์ที่เพิ่งจะซื้อใหม่ สวยงามมากและมีราคาแพงมาอวดกันในกลุ่มเพื่อนยกเว้นมะกอกที่ไม่มีเพราะกระเป๋าสตางค์ของตนเองเก่าและไม่มีความหมายเหมือนเพื่อนจึงได้แต่นั่งเฉย ๆ ไม่พูดอะไร แต่ในใจอยากได้กระเป๋าสตางค์เหมือนเพื่อน ๆ บ้าง ถ้านักเรียนเป็นมะกอกนักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ไม่ซื้อใหม่

ข. ขอร้องให้พ่อแม่ซื้อให้ใหม่

ค. เก็บเงินค่าขนมแล้วนำเงินไปซื้อกระเป๋าสตางค์ใหม่

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ใช้ของเก่า	8	- ประหยัดเงิน	5
- รอชำรุดแล้วค่อยซื้อใหม่	2	- ไม่จำเป็นทำให้เหมือนคนอื่น	4
- ไม่มีความจำเป็น	2	- ตกแต่งให้สวยงาม	1
- ตกแต่งให้สวยงาม	3	- ใช้ของเก่า	8
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		- รอชำรุดแล้วซื้อใหม่	1
- ซื้อราคาถูก	2	ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
- จะได้ไม่น้อยหน้าเพื่อน	1	- ไม่เดือดร้อนพ่อแม่	4
- เก็บเงินซื้อเอง	10	- จะได้นำไปอวดเพื่อน	2
- ไม่เดือดร้อนพ่อแม่	1	- เก็บเงินซื้อเอง	4

คำถาม

19. ในร้านขายเครื่องเขียนที่มีอุปกรณ์การเรียนครบทุกชนิดได้จัดสิทธิพิเศษสำหรับนักเรียน เพียงซื้อสินค้าในร้านครบ 1,000 บาท รับฟรีกล่องดินสอยี่ห้อยังราคา 250 บาท และถ้าซื้อครบ 2,000 บาท รับฟรีคอมพิวเตอร์ราคา 400 บาท ถ้านักเรียนต้องการจะซื้อปากกา ในร้านนี้แล้วเห็นสิทธิพิเศษนี้ นักเรียนจะเลือกซื้อสินค้าอย่างไร

ก. ซื้อปากกาตามที่ต้องการก็พอ

ข. ซื้อของเพิ่มให้ครบ 1,000 บาท

ค. ซื้อของเพิ่มให้ครบ 2,000 บาท

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	16	- ประหยัดเงิน	13
- ซื้อเท่าที่จำเป็น	14	- ซื้อเท่าที่จำเป็น	15
		- ส่งเสริมการขายไม่น่าสนใจ	2

คำถาม

20. ตาลและแคนเป็นเพื่อนรักกัน วันหนึ่งทั้งคู่ได้นัดกันไปเดินเที่ยวในห้างสรรพสินค้าได้เดินไปที่แผนกเครื่องเขียน ตาลได้เห็นปากกาลายใหม่หมึกมีกลิ่นหอมราคาแพงสวยถูกใจจึงได้เดินเข้าไปเลือกดู ตาลเลือกปากกาที่ถูกใจได้ 5 ด้าม แต่เธอก็มีของเก่าอยู่แล้วตั้งเยอะแยะ ถ้านักเรียนเป็นตาลนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ซื้อปากกาทั้ง 5 ด้าม

ข. ซื้อปากกาเพียง 1 ด้าม

ค. ไม่ซื้อเลย นำไปเก็บตามเดิม

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ซื้อมาเก็บไว้ก่อน	1	- อยากได้	1
- สวย	4	- เก็บไว้ใช้ยามจำเป็น	2
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
- ซื้ออันที่ชอบ	2	- เป็นของสะสม	1
- ซื้อให้เท่าที่จำเป็น	4	- ซื้อเท่าที่จำเป็น	1
- ประหยัดเงิน	1		
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
- ใช้ของเก่า	9	- ใช้ของเก่า	4
- ประหยัดเงิน	9	- ประหยัดเงิน	21

คำถาม

21. การหิ้วกระเป๋าใส่หนังสือ 2 ใบ กำลังเป็นที่นิยมกันในกลุ่มวัยรุ่น โดยกระเป๋าก็จะมีแบบแตกต่างกันออกไป แมวเป็นเด็กที่มีฐานะยากจนในกลุ่มเพื่อน ๆ ก็มีกระเป๋าคนละ 2 ใบ กันทุกคนยกเว้นแมวคนเดียว เพื่อน ๆ มักว่าแมวทำตัวไม่ทันสมัย ถ้านักเรียนเป็นแมวนักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ขอเงินแม่ไปซื้อกระเป๋า

ข. เก็บเงินตัวเองไปซื้อกระเป๋า

ค. ไม่ซื้อกระเป๋าใหม่ ทำตัวแบบเดิม

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
- ไม่อยากรบกวนคนอื่น	3	- ไม่อยากรบกวนคนอื่น	1
- กันเพื่อนล้อ	4		
- ถ้าจำเป็นต้องใช้	1		
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
- ไม่จำเป็นสามารถใช้ของเก่าได้	6	- ประหยัดเงิน	11
- เป็นตัวของตัวเอง	6	- เป็นตัวของตัวเอง	9
- ประหยัดเงิน	8	- สามารถใช้ของเก่าได้	5
- ใช้ใบเดียวพอ	2	- ใช้ใบเดียวพอ	4

--	--	--	--

คำถาม

22. ในวันหยุดน้ำกับน้องสาวได้นัดกันจะไปออกกำลังกายเพื่อผ่อนคลายแต่ยังไม่รู้ว่าจะไปออกกำลังกายที่ไหนดี ถ้านักเรียนเป็นน้านักเรียนจะไปออกกำลังกายที่ใด เพราะเหตุใด

ก. วังที่สนามหน้าบ้าน

ข. ฟิตเนสในห้างสรรพสินค้า

ค. วายน้ำที่สระวายนน้ำที่ได้มาตรฐานใหญ่พอสมควร

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	20	- ประหยัดเงิน	25
- สะดวกและไม่เสียเงิน	5	- สะดวก	4
- สะดวกและปลอดภัย	4	ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		- มีเครื่องออกกำลังกายเยอะดี	1
- ดีต่อสุขภาพ	1		

คำถาม

23. มานะทำงานพิเศษในช่วงเย็นหลังเลิกเรียนได้เงินมาก่อนหนึ่งตั้งใจว่าจะเก็บไว้เรียนพิเศษวิทย์ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทมาชวนไปดูหนังซึ่งเป็นเรื่องที่มานะชอบ แต่ถ้าเขาดูหนังเงินจะไม่พอจ่ายค่าเรียนพิเศษ ถ้านักเรียนเป็นมานะนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ไปดูหนังในโรงภาพยนตร์ชั้นนำ

ข. ไม่ไปดูหนังรอซื้อแผ่น CD มาดูเอง

ค. ไม่ไปดูหนัง เก็บเงินไว้เรียนหนังสือ

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	9	- ประหยัดเงิน	9
ตอบ ค โดยมีเหตุผล		ตอบ ค โดยมีเหตุผล	
- ประหยัดเงิน	5	- เก็บไว้เรียนพิเศษ	14
- รอเช่า CD	3	- ประหยัดเงิน	7
- อ่านหนังสือได้ความรู้มากกว่าดูหนัง	2	- รอยยิ้มคนอื่น	1
- ไม่จำเป็นต้องไปดูหนัง	1		
- เก็บไว้เรียนพิเศษ	10		

--	--	--	--

คำถาม

24. หนึ่งเป็นเด็กชอบเล่นเกมมากในวันหยุดหนึ่งไปเล่นเกมที่ร้านเกมทั้งวัน หนึ่งได้ไปชวนเอไปเล่นด้วยกัน แต่เอมีเงินติดตัวอยู่ 20 บาท คงจะเล่นทั้งวันไม่ได้ ถ้านักเรียนเป็นเอนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไรเพราะเหตุใด

ก. ไม่ไป

ข. ไปด้วย แต่เล่นแค่ 20 บาท

ค. ไปด้วย แล้วยืมเงินหนึ่งเล่นทั้งวัน

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- ไม่จำเป็น	2	- เก็บเงินไว้ซื้ออย่างอื่น	8
- ไม่มีประโยชน์	5	- ไม่มีประโยชน์	8
- เก็บเงินก่อน	7	- ไว้ไปวันหลัง	1
- เสียหายเงิน	4	- เสียหายเงิน	5
- เล่นเมื่อไรก็ได้	2	- ประหยัดเงิน	1
- ประหยัดเงิน	2		
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
- เล่นพอสนุก	5	- ไม่ยืมเงินคนอื่น	1
- เล่นแค่ 20 บาท ก็พอ	2	- คลายเครียด	2
- จะได้สนุกกับเพื่อน	1	- เล่นเท่าที่มี	4

คำถาม

25. พลเป็นเด็กที่ชอบอ่านการ์ตูนมาก ทุกวันหลังเลิกเรียนจะต้องแวะเพื่อซื้อหนังสือการ์ตูนและเย็นวันหนึ่งพลได้เดินกลับบ้านกับน้ำอ้อยจึงชวนน้ำอ้อยแวะร้านการ์ตูนวันนี้มีการ์ตูนเล่มใหม่และเรื่องใหม่ออกมาพลชอบมากจึงเลือกซื้อหลายเล่ม พลดูเงินในกระเป๋าว่ามีเงินมาไม่พอ ถ้านักเรียนเป็นพลนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ไม่ซื้อ

ข. ซื้อเท่าที่มีเงินพอซื้อ

ค. ซื้อทั้งหมดที่เลือกและยืมเงินน้ำอ้อย

ก่อนการทดลอง	ความถี่	หลังการทดลอง	ความถี่
ตอบ ก โดยมีเหตุผล		ตอบ ก โดยมีเหตุผล	
- เก็บเงินไว้ซื้ออย่างอื่น	5	- เก็บเงินไว้ซื้ออย่างอื่น	5
- เช่าที่พัก	2	- เสียหายเงิน	1
- ไม่จำเป็น	4	- ไม่จำเป็น	3
- ประหยัดเงิน	4	- เช่าตามร้าน	3
- ไม่มีประโยชน์	2	- ไม่มีประโยชน์	3
ตอบ ข โดยมีเหตุผล		ตอบ ข โดยมีเหตุผล	
- ซื้อเท่าที่มีเงิน	10	- เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้	1
- จะได้อ่านสนใจอยาก	2	- ซื้อเท่าที่มีเงิน	9
- ไม่อยากรบกวนคนอื่น	1	- คลายเครียด	1
		- ไม่อยากรบกวนคนอื่น	3
		- เก็บสะสม	1

ภาคผนวก ข

แบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

แบบวัดความตระหนักในปัญหาค่านิยมฟุ้งเฟ้อ

ชื่อ _____ ชั้น _____ เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้อ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้แล้วเลือกตัวเลือก ก ข หรือ ค ที่ตรงกับความคิด ความรู้สึก และการปฏิบัติของตนเองมากที่สุดโดยทำเครื่องหมาย × ทับตัวเลือกที่เลือกพร้อมทั้งบอกเหตุผลในการเลือกตัวเลือกนั้น

1. ในช่วงปิดเทอม ลานนาไปซื้อของกับแม่ที่ห้างสรรพสินค้า ขณะเดินผ่านแผนกขายเครื่องแต่งกาย แม่ของลานนาได้อนุญาตให้ลานนาเลือกซื้อเสื้อผ้าได้ 1 ชุด ถ้านักเรียนเป็นลานนานักเรียนจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแบบใด เพราะเหตุใด

- ก. เสื้อผ้าแบบทันสมัยที่ลดราคา
- ข. ชวนแม่ให้ไปซื้อเสื้อผ้าที่ร้านค้านอกห้างสรรพสินค้าที่ถูกกว่านี้
- ค. เสื้อผ้าที่ทันสมัยตามแฟชั่นล่าสุดและมีราคาแพง

เพราะ _____

2. วันนี้เป็นวันสอบวันสุดท้าย กานดาและเพื่อน ๆ ได้นัดกันไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ที่ร้านขายเสื้อผ้าแฟชั่นชั้นนำร้านหนึ่งมีสินค้าออกมาใหม่ล่าสุด เพื่อน ๆ จึงเดินเข้าไปในร้านเพื่อเลือกซื้อ มีเสื้ออยู่ตัวหนึ่งที่กานดาถูกใจและอยากได้มากแต่มีราคาแพงและไม่มีเงินเพียงพอที่จะซื้อ ถ้านักเรียนเป็นกานดานักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ซื้อ
- ข. ยืมเงินเพื่อนก่อนแล้วคืนให้ภายหลัง
- ค. สะสมเงินค่าขนมของตัวเองเพื่อไปซื้อภายหลัง

เพราะ _____

3. ครูประจำชั้นได้บอกกับนักเรียนว่า ในสัปดาห์หน้าจะมีงานเลี้ยงสังสรรค์ ทางโรงเรียนได้จัดงานเลี้ยงขอให้นักเรียนทุกคนมาร่วมงานด้วย นักเรียนทุกคนต่างตื่นเต้นดีใจและเตรียมเครื่องแต่งกายเพื่อประชันโฉมกันในงาน แก้วเป็นเด็กยากจนพ่อแม่ทำงานหาเช้ากินค่ำ ถ้านักเรียนเป็นแก้วนักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ซื้อใหม่ นำเสื้อผ้าที่มีอยู่แต่ยังดูใหม่และดูดีมาใส่ในงาน
- ข. นำเงินที่เก็บสะสมมาทั้งหมดไปซื้อเสื้อผ้ามาใส่ในงาน
- ค. ยืมเงินเพื่อนข้างบ้านแล้วนำเงินไปซื้อเสื้อผ้ามาใส่ในงาน

เพราะ _____

4. นุ่นเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนไปแสดงบนเวทีกับเพื่อนอีก 4 คน ในห้อง ทุกคนต่างฝึกซ้อมกันทุกวันตอนเย็นเพื่องานนี้โดยเฉพาะ และเมื่อก่อนถึงวันแสดงหนึ่งวันครูได้นำเครื่องแต่งกายมาให้ลองใส่ แต่ปรากฏว่ารองเท้าเก่าและบางคู่ชำรุดมาก นักเรียนต่างไม่พอใจเนื่องจากอายและกลัวไม่สวยในวันงาน จึงตกลงกันว่าวันนี้จะไปซื้อรองเท้าใหม่เพื่อแสดงในวันงานเพียง 10 นาที ถ้านักเรียนเป็นนุ่นนักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ใช้รองเท้าที่มีอยู่
- ข. ซื้อรองเท้าใหม่ที่มีราคาถูกแต่ดูดี
- ค. ซื้อรองเท้าใหม่ที่มีราคาแพงและดูดี

เพราะ _____

5. ราตรีไปห้างสรรพสินค้าเพื่อซื้อเสื้อ เธอถูกใจเสื้อ 2 ตัว ตัวแรกเป็นเสื้อยืดห้อยดั่งราคาแพง อีกตัวเป็นเสื้อยืดธรรมดาราคาปานกลาง ราตรีมีเงินซื้อได้เพียงตัวเดียวเท่านั้น ถ้านักเรียนเป็นราตรีนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ซื้อเสื้อยืดห้อยดั่ง
- ข. ซื้อเสื้อยืดธรรมดา
- ค. หาซื้อเสื้อที่มีราคาถูกที่ร้านอื่น

เพราะ _____

6. บังอรอาศัยอยู่กับป้าได้เงินค่าใช้จ่ายเดือนละ 1,500 บาท บังอรอยากได้รองเท้าที่วัยรุ่นกำลังนิยมซึ่งมีราคา 900 บาท ถ้าซื้อรองเท้าเงินจะไม่พอใช้จนถึงสิ้นเดือนต้องรบกวนคุณป้า ถ้านักเรียนเป็นบังอรนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ซื้อรองเท้า
- ข. ซื้อรองเท้าทันที
- ค. เก็บสะสมเงินเพื่อซื้อรองเท้าในเดือนถัดไป

เพราะ _____

7. มาลีได้ไปซื้อของกับแม่ที่ศูนย์การค้า เมื่อซื้อของเสร็จแล้วมาลิรู้สึกหิวจึงได้ชวนแม่ทานอาหาร ถ้านักเรียนเป็นมาลีนักเรียนจะเลือกรับประทานอาหารที่ใด เพราะเหตุใด

- ก. อาหารญี่ปุ่นในภัตตาคาร
- ข. อาหารในร้านอาหาร fast food ในศูนย์การค้า
- ค. ร้านอาหารข้างศูนย์การค้า

เพราะ _____

8. วันนี้เป็นวันเกิดของอ้อย อ้อยได้ถามเพื่อน ๆ ว่าจะไปเลี้ยงฉลองที่ไหนดี น้อยได้เสนอที่ร้านสเต็กในห้างสรรพสินค้า หน้อยเสนอร้านอาหาร fast food ในห้างสรรพสินค้า อ่อนเสนอร้านส้มตำในโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นอ้อยนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ไปร้านที่น้อยเสนอ
- ข. ไปร้านที่อ่อนเสนอ
- ค. ไปร้านที่หน้อยเสนอ

เพราะ _____

9. ดาว เดือน และหยาดเป็นเพื่อนสนิทกัน เย็นวันหนึ่งทุกคนได้ชวนกันไปทานอาหารในร้านหรรษา ราคาแพงร้านหนึ่งในห้างสรรพสินค้า เดือนและหยาดเป็นคนที่มีฐานะทางบ้านดี แต่ดาวมีฐานะทางบ้านยากจน ถ้านักเรียนเป็นดาวนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ไปทานอาหารด้วย กลับบ้านเลย
- ข. ไปทานอาหารด้วย แล้วขอยืมเงินเพื่อน
- ค. ไปทานอาหารด้วย แล้วเลือกเมนูที่ถูกที่สุดที่มีเงินพอจ่าย

เพราะ _____

10. หลังเลิกเรียนแล้วเพื่อน ๆ ได้ชวนกันไปทานอาหารในร้านหรรษา ราคาแพงร้านหนึ่งเพื่อเป็นการผ่อนคลายจากการเรียน กานดาเป็นนักเรียนในกลุ่มนั้นด้วย กานดาไม่มีปัญหาเรื่องเงินในการจ่ายค่าอาหารสามารถจะไปทานอาหารกับเพื่อนได้ แต่ค่าอาหารในมื้อนี้คงจะต้องใช้เงินมาก ถ้านักเรียนเป็นกานดานักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ไปทานอาหารด้วย
- ข. ไปทานอาหารด้วยแล้วสั่งอาหารตามใจชอบ
- ค. ไปทานอาหาร แล้วเลือกเมนูที่ราคาไม่แพง

เพราะ _____

11. ในวันเกิดคุณยาย ญาติพี่น้องทุกคนจะต้องมาร่วมแสดงความยินดีด้วยทุกคนครบครัน และครอบครัวของนิตาก็ต้องไปร่วมงานด้วยเช่นกันและจะต้องมีของขวัญไปให้คุณยาย แม่ได้เสนอให้เป็นของกินเพราะคุณยายแก่แล้วอยากให้ทานอะไรที่มีประโยชน์สุขภาพจะได้แข็งแรง จึงถามความคิดเห็นของนิตาว่าควรจะเป็นอะไรดี ถ้านักเรียนเป็นนิตานักเรียนจะเสนออะไร เพราะเหตุใด

- ก. หูฉลามจากภัตตาคารชื่อดัง
- ข. กระเช้าของขวัญในห้างสรรพสินค้า
- ค. ซื้อมผลไม้จากตลาดแล้วมาจัดกระเช้าเอง

เพราะ _____

12. วันนี้เป็นวันเกิดของนิชา นิชาจึงอยากจะเลี้ยง ไอศกรีมเพื่อน ๆ ในกลุ่ม 4 คน ถ้านักเรียนเป็นนิชานักเรียนจะเลี้ยงไอศกรีมเพื่อน ๆ แบบใด เพราะเหตุใด

- ก. ร้านไอศกรีมธรรมดาทั่วไป
- ข. ไอศกรีมคนละ 1 แท่ง ที่ร้านค้าธรรมดา
- ค. ร้านไอศกรีมราคาแพงในห้างสรรพสินค้า

เพราะ _____

13. แดงโมเป็นเด็กที่มีฐานะยากจน ด้วยความที่พ่ออยากให้ลูกได้มีสังคมที่ดีจึงส่งลูกให้ไปเรียนโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง และในกลุ่มเพื่อน ๆ ของแดงโมเป็นเด็กที่มีฐานะร่ำรวยทุกคน และทุกคนก็มีโทรศัพท์มือถือใช้ มีเพียงแต่แดงโมเท่านั้นไม่มีโทรศัพท์มือถือ แดงโมอยากจะมีโทรศัพท์มือถือใช้เหมือนเพื่อน ๆ บ้างแต่ด้วยฐานะทางบ้านยากจน และพ่อก็ได้กู้เงินมาส่งเสียให้ตนเรียนอยู่ด้วย ถ้านักเรียนเป็นแดงโม นักเรียนจะอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ซื้อไม่มีความจำเป็นต้องใช้
- ข. ขอร้องพ่อให้ซื้อโทรศัพท์มือถือที่ถูกที่สุดให้
- ค. ขอร้องพ่อให้ซื้อโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ล่าสุดให้

เพราะ _____

14. เบสเป็นนักเรียนชั้น ม.2 มีฐานะปานกลางแต่เพื่อน ๆ ในกลุ่มมีฐานะร่ำรวยทุกคน มีอยู่วันหนึ่งเบสได้รู้ข่าวว่าเพื่อน ๆ ในกลุ่มได้นัดกันไปเที่ยวในวันหยุดที่ผ่านมา โดยที่เธอไม่รู้เรื่องเลย เบสจึงถามเพื่อนในกลุ่มว่าทำไมไม่บอกเราบ้างเพื่อนในกลุ่มคนหนึ่งตอบว่า ก็เพราะเธอไม่มีโทรศัพท์มือถือใช้เราก็เลยไม่ได้โทรไปบอกเธอ ถ้านักเรียนเป็นเบสนักเรียนจะอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ไปหาซื้อโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ล่าสุด
- ข. กลับไปซื้อโทรศัพท์มือถือรุ่นที่ถูกที่สุด
- ค. แนะนำเพื่อนให้โทรเข้าเบอร์โทรศัพท์บ้านแทน

เพราะ _____

15. บุ่มบีมเป็นเพื่อนกับเปเป้ เปเป้เป็นคนที่ชอบคุยโทรศัพท์ในเวลาเรียนโดยไม่จำเป็น บุ่มบีมคอยเตือนเปเป้อยู่เสมอแต่เปเป้ไม่ค่อยสนใจที่บุ่มบีมพูด จนวันหนึ่งเปเป้ไม่เหลือเงินเลย เพราะนำเงินไปใช้เติมเงินค่าโทรศัพท์ ถ้านักเรียนเป็นเปเป้นักเรียนจะอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. คุยให้น้อยลง
- ข. ใช้เท่าที่จำเป็น
- ค. ขอเงินแม่เพิ่มมาเติมเงินค่าโทรศัพท์

เพราะ _____

16. มานีเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีฐานะปานกลาง วันหนึ่งได้ไปเดินห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งและได้เห็นโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ล่าสุดราคา 12,000 บาท ถูกใจมาเป็นอย่างมากและมานีก็อยากได้โทรศัพท์มือถือไว้ใช้บ้าง จึงไปเบิกเงินธนาคารที่เก็บไว้ทั้งหมดมาเพื่อจะมาซื้อโทรศัพท์แต่ทันใดนั้นก็ได้หันมาเห็นโทรศัพท์ที่มีราคาถูกกว่าและสวยพอ ๆ กับเครื่องแรก ถ้านักเรียนเป็นมานี นักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ซื้อเครื่องที่ราคาถูก
- ข. ซื้อเครื่องที่ราคาแพง
- ค. ไม่ซื้อเลยนำเงินไปฝากธนาคารเหมือนเดิม

เพราะ _____

17. หน้อยกับนิตเป็นเพื่อนรักกันมากทั้งคู่มีฐานะปานกลาง วันหนึ่งทั้งคู่พากันไปเดินห้างสรรพสินค้า และได้ไปพบร้านขายเครื่องเขียนร้านใหญ่ร้านหนึ่ง ร้านนี้จะเครื่องเขียนที่นำเข้ามาจากต่างประเทศและแบบใหม่ล่าสุด หน้อยกับนิตได้เดินเข้าไปในร้าน นิตถูกใจสมุดเล่มหนึ่งเป็นสมุดที่มีลายแบบใหม่ล่าสุดนำเข้ามาจากต่างประเทศราคาแพง ส่วนหน้อยถูกใจสมุดการ์ตูนธรรมดาราคาถูก จึงตัดสินใจอยู่นานว่าจะซื้อสมุดหรือไม่ ทั้งคู่ยังไม่มีคามจำเป็นต้องใช้ ถ้านักเรียนเป็นหน้อยกับนิต นักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร

- ก. ไม่ซื้อสมุดเลย
- ข. ซื้อสมุดที่นิตเลือก
- ค. ซื้อสมุดที่หน้อยเลือก

เพราะ _____

18. มังคุด ลำไย มะนาว และมะกอกเป็นเพื่อนสนิทกัน มังคุด ลำไย และมะนาวจัดได้ว่าเป็นครอบครัวที่มีฐานะดี ส่วนมะนาวมีฐานะปานกลาง วันหนึ่งทุกคนได้นำกระเป๋ที่เพิ่งจะซื้อใหม่ สวยงามมากและมีราคาแพงมาอวดกันในกลุ่มเพื่อนยกเว้นมะกอกที่ไม่มีเพราะกระเป๋าของตนเองเก่าและไม่ีราคาแพงเหมือนเพื่อนจึงได้แต่นั่งเฉย ๆ ไม่พูดอะไร แต่ในใจอยากได้กระเป๋าเหมือนเพื่อน ๆ บ้าง ถ้านักเรียนเป็นมะกอกนักเรียนจะอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ไม่ซื้อใหม่
- ข. ขอร้องให้พ่อแม่ซื้อให้ใหม่
- ค. เก็บเงินค่าขนมแล้วนำเงินไปซื้อกระเป๋าใบใหม่

เพราะ _____

19. ในร้านขายเครื่องเขียนที่มีอุปกรณ์การเรียนครบทุกชนิดได้จัดสิทธิพิเศษสำหรับนักเรียน เพียงซื้อสินค้าในร้านครบ 1,000 บาท รับฟรีกล่องดินสอยี่ห้อยี่ห้อดังราคา 250 บาท และถ้าซื้อครบ 2,000 บาท รับฟรีคอมพิวเตอร์ราคา 400 บาท ถ้านักเรียนต้องการจะซื้อปากกา ในร้านนี้แล้วเห็นสิทธิพิเศษนี้ นักเรียนจะเลือกซื้อสินค้าอย่างไร

- ก. ซื้อปากกาตามที่ต้องการก็พอ
- ข. ซื้อของเพิ่มให้ครบ 1,000 บาท
- ค. ซื้อของเพิ่มให้ครบ 2,000 บาท

เพราะ _____

20. ตาลและแคนเป็นเพื่อนรักกัน วันหนึ่งทั้งคู่ได้นัดกันไปเดินเที่ยวในห้างสรรพสินค้าได้เดินไปที่แผนกเครื่องเขียน ตาลได้เห็นปากกาลายใหม่หมีก็กลืนหอมราคาแพงสวยถูกใจจึงได้เดินเข้าไปเลือกดู ตาลเลือกปากกาที่ถูกใจได้ 5 ด้าม แต่เธอก็มีของเก่าอยู่แล้วตั้งเยอะแยะ ถ้านักเรียนเป็นตาลนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ซื้อปากกาทั้ง 5 ด้าม
- ข. ซื้อปากกาเพียง 1 ด้าม
- ค. ไม่ซื้อเลย นำไปเก็บตามเดิม

เพราะ _____

21. การหิ้วกระเป๋าใส่หนังสือ 2 ใบ กำลังเป็นที่นิยมกันในกลุ่มวัยรุ่น โดยกระเป๋าก็จะมีแบบแตกต่างกันออกไป แมวเป็นเด็กที่มีฐานะยากจนในกลุ่มเพื่อน ๆ ก็มีกระเป๋าคนละ 2 ใบ กันทุกคน ยกเว้นแมวคนเดียว เพื่อน ๆ มักว่าแมวทำตัวไม่ทันสมัย ถ้านักเรียนเป็นแมวนักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด

- ก. ขอเงินแม่ไปซื้อกระเป๋า
- ข. เก็บเงินตัวเองไปซื้อกระเป๋า
- ค. ไม่ซื้อกระเป๋าใหม่ ทำตัวแบบเดิม

เพราะ _____

22. ในวันหยุดน้ำกับน้องสาวได้นัดกันจะไปออกกำลังกายเพื่อผ่อนคลายแต่ยังไม่รู้ว่าจะไปออกกำลังกายที่ไหนดี ถ้านักเรียนเป็นน้ำนักเรียนจะไปออกกำลังกายที่ใด เพราะเหตุใด

- ก. วังที่สนามหน้าบ้าน
- ข. ฟิตเนสในห้างสรรพสินค้า
- ค. วัยน้ำที่สระวัยน้ำที่ได้มาตรฐานใหญ่พอสมควร

เพราะ _____

23. มานะทำงานพิเศษในช่วงเย็นหลังเลิกเรียนได้เงินมาก่อนหนึ่งตั้งใจว่าจะเก็บไว้เรียนพิเศษ วิชาย ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทมาชวนไปดูหนังซึ่งเป็นเรื่องที่มาะชอบ แต่ถ้าเขาดูหนังเงินจะไม่พอจ่ายค่าเรียนพิเศษ ถ้านักเรียนเป็นมานะนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ไปดูหนังในโรงภาพยนตร์ชั้นนำ

ข. ไม่ไปดูหนังรอซื้อแผ่น CD มาดูเอง

ค. ไม่ไปดูหนัง เก็บเงินไว้เรียนหนังสือ

เพราะ _____

24. หนึ่งเป็นเด็กชอบเล่นเกมมากในวันหยุดหนึ่งไปเล่นเกมที่ร้านเกมทั้งวัน หนึ่งได้ไปชวนเอไปเล่นด้วยกัน แต่เอมีเงินติดตัวอยู่ 20 บาท คงจะเล่นทั้งวันไม่ได้ ถ้านักเรียนเป็นเอนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไรเพราะเหตุใด

ก. ไม่ไป

ข. ไปด้วย แต่เล่นแค่ 20 บาท

ค. ไปด้วย แล้วยืมเงินหนึ่งเล่นทั้งวัน

เพราะ _____

25. พลเป็นเด็กที่ชอบอ่านการ์ตูนมาก ทุกวันหลังเลิกเรียนจะต้องแวะเพื่อซื้อหนังสือการ์ตูนและเย็นวันหนึ่งพลได้เดินกลับบ้านกับน้ำอ้อยจึงชวนน้ำอ้อยแวะร้านการ์ตูนวันนี้มีการ์ตูนเล่มใหม่และเรื่องใหม่ออกมาพลชอบมากจึงเลือกซื้อหลายเล่ม พลดูเงินในกระเป๋าเงินไม่พอ ถ้านักเรียนเป็นพลนักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

ก. ไม่ซื้อ

ข. ซื้อเท่าที่มีเงินพอซื้อ

ค. ซื้อทั้งหมดที่เลือกและยืมเงินน้ำอ้อย

เพราะ _____

ภาคผนวก ค

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสพปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 1

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา ความพึงเพื่อของวัยรุ่นไฮโซ

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชี้นำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- นักเรียนได้ค่าขนมมาโรงเรียนคนละกี่บาท
- ได้เงินมาแล้วซื้ออะไรบ้าง
- ได้เงินมาแต่ละวันพอใช้หรือไม่

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ ยกตัวอย่างเช่น พาดหัวข่าว “แห่หยุดพักเที่ยงหาใจเพื่อนักบินไปกินบะหมี่ ตปท. ค่าขนมไฮโซถึงวันละ 6-7 พันใช้ซื้อคู่แบรนด”

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระฉ่งในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- วัยรุ่นไฮโซได้เงินค่าขนมมาวันละกี่บาท
- วัยรุ่นไฮโซนำเงินค่าขนมไปทำอะไรบ้าง

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- นักเรียนคิดว่าการกระทำเช่นนั้นถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด
- นักเรียนคิดว่าการที่ได้ค่าขนมมาวันละหลายพันบาทดีหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ถ้านักเรียนเป็นวัยรุ่นไฮโซคนหนึ่งที่ได้รับเงินค่าขนมมาวันละหลายพันบาทเหมือน

ในข่าวนักเรียนจะนำเงินที่ได้ไปทำอะไรบ้าง เพราะเหตุใด

อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม

และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในขั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

แจ่มชัดพักเที่ยงเข้าใจ เพื่อหนัก! บินไปกินบะหมี่ตปท.

‘ค่าขนม’ไฮโซ
ถึงวันละ 6-7 พัน
ใช้ซื้อแค่เบน
อาจารย์จุฬาฯ ชี้ปัญห
เด็กไทยกำลังมีคุณสมบัติ
น่าเป็นห่วง 10 เรื่อง
เพราะครอบครัวล้มสลาย
พ่อแม่เลี้ยงลูกไม่เป็น ใ
แต่เงิน ♦ อ่านต่อหน้า

เข้าใจ

□ ต่อจากหน้า 1

ทอง เศรษฐกิจได้เงินวันละหลายพัน ถึงกับนั่ง
เครื่องบินไปกินบะหมี่ต่างประเทศตอนพักเที่ยง
แล้วกลับมาเรียนต่อ ในขณะที่สถิติที่แท้จริงป
ละหลายแสนราย

จากการบรรยายพิเศษเรื่อง “พระพุทธร
ศาสนากับการแก้ปัญหาเยาวชน” เมื่อวันที่ 16
ก.ย. ที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (มจร.)
วัดบวรนิเวศวิหาร ดร.อมรวิทย์ นาคทรรพ
อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ กล่าวว่า ปัจจุบัน
พบว่าเด็กไทยมีคุณสมบัติ 10 ข้อ ได้แก่ 1. วิศ
นิยมมากขึ้น ตั้งแต่ อาหาร เสื้อผ้า เทคโนโลยี
โดยความแตกต่างจากเปลือกนอกและแบรนด์เนม
เช่น ถ้าสูทนิสิตจุฬาฯ ใส่ทำวิจัยเรื่องวัยรุ่นไฮโซ
พบว่าบางคนได้ค่าขนมวันละ 7,000-8,000 บาท
และนิยมเรียกชื่อเพื่อนตามแบรนด์ชิวของเครื่อง
ใช้ เช่น แอปเปิ้ล แซนคิออร์ และยังมียานอึดริก
แปลก ๆ เช่น 1. บินไปกินบะหมี่ที่ฮ่องกงคอน
กลางวันแล้วจึงกลับมาฟังเลกเชอร์ที่มหาวิทยาลัย
2. ชีเกา ซึ่งจากการวิจัยพบว่า วัยรุ่นมัธยมอยู่ค
เดียวได้ไม่เกิน 10-30 บาท ส่วนเด็กมหาวิทยาลัย
อยู่ได้ครึ่งวันและส่วนใหญ่ติดคุยโทรศัพท์มือถือ
โดยเฉพาะบริการ 1900 3. กินไม่เป็น บริโภค
อาหารขยะ ทำให้ตัวโตแต่กล้ามเนื้อ เพราะบาง
4. หมกมุ่นเช็กซ์ มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น ซึ่งจาก
ข้อมูลกระทรวงสาธารณสุข (สธ.) พบว่า เด็ก

กรรมสวักกิง จนกลายเป็นเช็กซ์เอืออาหาร 5. แห
ไม่เป็น จำตัวเลขสูงชัน 6. รักไม่เป็น แยกไม่ออก
ระหว่างความรักกับความใคร่ 7. ก้าวร้าว รุนแรง
พูดจาแข็งกระด้าง 8. คิดทวน ขอบบถดวง 9. ขี
เมามากขึ้น ซึ่งจากข้อมูลสธ.พบว่า วัยรุ่นหญิง
อายุ 15-19 ปี คัดลอกเพิ่มขึ้น 6 เท่า ซึ่งมากเป็น
อันดับ 1 ในเอเชียและเป็นอันดับ 5 ของโลก
ทำให้มีจุดจบทั้งบนเตียงและในโรงศพ และ 10. มี
พฤติกรรมเสี่ยงตาย เช่น แข่งรถ มั่วเซ็กซ์ โดย
คิดว่าคงไม่เป็น ชีวิตนี้เอามันส์ไว้ก่อน

ดร.อมรวิทย์ กล่าวต่อไปว่า ปัญหาทั้งหมด
มีจำนวนอยู่ 10 กลุ่มคือ 1. ครอบครัวที่มีปัญหาล้ม
สลาย พ่อแม่เลี้ยงลูกไม่เป็น เช่น วัยรุ่นไฮโซ แม่
จะสอนให้ลูกใช้เงินแพง ๆ ไว้ก่อน เพื่อความไ
หรู อีกทั้งวัยรุ่น 60-70% ไม่เคยเข้าวัดทำบุญ ฟัง
ธรรม 2. โรงเรียนยังสอนธรรมะเด็กนำเบื่อน่าย
3. สื่อทำให้เด็กบริโภคนิยมและชั้เหงา 4. สังคม
และ 5. รัฐบาลไม่มีนโยบายส่งเสริมปล่อยให้ส
ลามกล่อมนาน

สมมติว่ามหาวิทยาลัยสงฆ์จะต้องเร่ง
สร้างพระรุ่นใหม่ที่เป็นนักวิจัยเพื่อเข้าร่วมงาน
กับโรงเรียนและสิ่งวัยรุ่นมาร่วมทำหลักสูตรและ
วิธีการสอนที่โดนใจวัยรุ่น เช่น ประเทศจีนจะให้
วัยรุ่น 8 คน มาช่วยเป็นที่ปรึกษาทำหลักสูตรเทศ
ศึกษาว่าเนื้อหาหลักสูตรวัยรุ่นหรือไม่ว่า ซึ่งบางเรื่องก็
ไม่คิดว่าวัยรุ่นจะเขียนกัน เช่น การช่วยตัวเอง
หรือเกี่ยวกับพวกกริ๊งวามเทศ เป็นต้น ขณะเดียว
กันวัดควรจะมีห้องสมุดและอินเทอร์เน็ตเพื่อให้
เด็กมาใช้บริการเป็นเหมือนบ้านหลังที่สองที่
อบอุ่นและปลอดภัย เพราะสิ่งที่น่าตกใจคือ ขณะ
นี้ประเทศไทยไม่มีนโยบายด้านสังคม มีแค่
นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พระศรีญาณโสภณ ผู้ช่วยเลขาธิการสมเด็จพระ
สังฆราช กล่าวว่า ปัจจุบันปัญหาเยาวชนมา
จากปัญหาครอบครัวเป็นหลักเพราะขาดระบบ
เลี้ยงดูที่ดี พ่อแม่เลี้ยงไม่เหมาะสมไม่ก่อลูก เกิดมา
ก็จ้างคนเลี้ยงและหวังพึ่งโรงเรียนให้อบรมบ่ม
... ขณะนี้โรงเรียนเองก็ไร้สาระปลูกฝัง
ทำให้เด็กหนีไปโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งก็ไม่ได้
ดอกเสวยขึ้นไว้เช่นกัน ส่งผลให้สังคมทรุดโทรม
ในขณะที่การศึกษาไทยมักสอนแค่เรื่องกฎหมาย
ผิดถูก แต่ไม่ได้สอนเรื่องศีลธรรมและกฎแห่ง
กรรม ทำให้เด็กขาดการยับยั้งชั่งใจ.

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสพปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 2

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา ความพึงเพื่อของการรับน้องในมหาวิทยาลัย

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชี้นำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- นักเรียนอยากสอบเข้ามหาวิทยาลัยหรือไม่
- ถ้านักเรียนได้เข้าเป็นนักศึกษาปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง นักเรียนอยากทำกิจกรรมรับน้องหรือไม่

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ พาดหัวข่าว “เด็กไทยยุคไฮเทคก้าวไกลกว่าที่คิด พึ่งเพื่อสุดขีดพารับน้องต่างแดน”

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระฉับในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- นักศึกษาในข่าวมีการรับน้องใหม่ในกลุ่มคุณหนูไฮโซด้วยการพาไปรับน้องที่ไหน
- ประเพณีการเก็บเงินนิสิตปี 3 คนละ 3 บาท/วัน ตลอด 1 ปี เต็ม คิดแล้วเป็นเงินเท่าไร

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- นักเรียนคิดว่าการพาไปรับน้องถึงต่างประเทศถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด
- นักเรียนคิดว่าการที่เก็บเงินนิสิตปี 3 คนละ 10 บาท/วัน ตลอด 1 ปี เต็มเพื่อนำไปใช้จ่ายในกิจกรรม “บายเนียร์” เลี้ยงน้อง ๆ สมควรหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ถ้านักเรียนเป็นนิสิตปี 3 คนหนึ่งนักเรียนจะจ่ายเงิน เพื่อนำไปใช้จ่ายในกิจกรรมนี้เหมือนในข่าวหรือไม่ เพราะเหตุใด

อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม

และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวบรวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่ไม่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในขั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

ไทยยุวไทยรัก... ไทยยุวไทยรัก... ไทยยุวไทยรัก... ไทยยุวไทยรัก... FONT E-MAIL ไทยยุว

ข่าวหน้า ๑ >> เด็กไทยยุคไฮเทคก้าวไกลกว่าที่คิด ฟุ้งเพื่อสุดขีดพารับน้อง ต่าง
 ข่าวหน้าใน >> แดน
 ข่าวย้อนหลัง >>
 เคล็ด@เวบ >>

ดร.อมรรักษ์ นาคะขรรค์กับคณะนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แม่พิมพ์ของชาติ ดีแห่งสังคมไทย ยุคไฮเทค ด้วยการโฟกัสไปที่เด็ก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกเหนือจากห้องเรียนแล้ว บางคณะเวอร์ ถึงขนาดพา เฟรชชี ไปรับน้องต่างประเทศ!! ขำร้ายเด็กวัยรุ่นสมัยนี้ ไม่กลัวอนาคตจะดับ กล้าทุจริตการสอบ เป็นว่าเล่น ใครกระเป๋านักเรียนน้อยก็ซื้อเกรดได้ ยกเทอม เพราะมีการโฆษณาอย่างโจ่งครึ่ม ในโบรชัวร์สถาน

กวดวิชา สำหรับระดับมัธยมพัฒนา ไปไกลถึงขั้น รวมหัวกัน ยกขึ้นวางแผนขโมย ข้อสอบจากห้องพักครู

ขณะเดียวกัน ผลงานวิจัยชุด "How Much" ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะเดียวกัน ก็ได้รับความสนใจไม่น้อย โดยทีมงานผู้จัดทำเปิดเผยว่า วัยรุ่นปัจจุบันนิยมมองคน แต่เปลือยอกนอก เสื้อของแบรนด์เนม โทรศัพท์มือถือ และอาหารฟาสต์ฟู้ด นักศึกษาส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมเลียนแบบกัน อย่างช่วงนี้ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกำลังยึดกระเป๋าสตางค์ใบละ 1,200 บาท ทุกคนก็ต้องหามาครอบครองให้ได้ บางคนมีฐานะก็ไม่ใช่เป็นไร แต่สำหรับคนที่ไม่มีเงิน อาจต้องหารายได้พิเศษ อย่างเพื่อนจะรับจ๊อบสอนพิเศษชั่วโมงละ 100 บาท

วัฒนธรรมความฟุ้งเฟ้อของนิสิตสมัยนี้ ยังลุกลามไปไกลจนน่าตกใจ ปัจจุบันที่คณะบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการรับน้องใหม่ในกลุ่มคุณหนูไฮโซ ด้วยการพาไปรับน้องถึงต่างประเทศ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ยังมีประเพณีเก็บเงินนิสิตปี 3 คนละ 10 บาทต่อวัน ตลอด 1 ปีเต็ม เพื่อนำไปใช้จ่ายในกิจกรรม "บายเนียร์" เลี้ยงน้องๆเมื่อขึ้นชั้นปี 4 เงินจำนวนนี้อาจดูไม่มากอะไร แต่สำหรับคนที่ฐานะไม่ดีก็คงต้องลำบากกับการหาเงิน

ในเวทีเสวนาเดียวกัน ยังมีการหยิบยกปัญหาพฤติกรรมของเด็กไทยยุคนี้ขึ้นมาอภิปรายอย่างเผ็ดร้อน โดยนพ.ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ ผอ.สำนักวิชาการ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เรียกร้องให้ยกเลิกระบบเอ็นทรานซ์ ที่ไม่ได้ให้อะไรกับสังคมมากไปกว่าการสร้างค่านิยมผิดๆ และทำให้มีแต่ "ผู้แพ้" กับ "ผู้ชนะเทียม" เด็กที่สอบได้ เมื่อรู้สึกว่าตัวเองชนะก็คิดว่าจบแล้ว ทำให้ไม่ได้ใช้กระบวนการในมหาวิทยาลัยเพื่อการเรียนรู้ และถูกชักจูงไปในทางฟุ้งเฟ้อได้ง่าย ทางที่ดีควรย้อนกลับไปเอาอย่างยุค 14 ตุลา ที่สร้างค่านิยมให้วัยรุ่นทำประโยชน์รับใช้มวลชน น่าจะเป็นประโยชน์ทั้งกับตัวนิสิตและประเทศชาติมากกว่า.

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสพปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 3

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา การขายบริการของนักเรียนนักศึกษาที่อยากได้โทรศัพท์มือถือ

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชี้นำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- นักเรียนมีโทรศัพท์มือถือใช้หรือไม่
- ถ้าเราไม่มีโทรศัพท์มือถือใช้เหมือนเพื่อนเราจะทำอย่างไร

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ พาดหัวข่าว “ขายกามผ่านเน็ตกับวันที่เพียงรู้สึกเสร้าน...”

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- นักเรียนนักศึกษาขายบริการเพราะสาเหตุใด
- นักเรียนนักศึกษาขายบริการด้วยวิธีใด

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- นักเรียนคิดว่าการขายบริการเพราะต้องการแค่โทรศัพท์เครื่องเดียวสมควรหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - ถ้านักเรียนเป็นนักเรียนคนหนึ่งที่ยากได้โทรศัพท์มือถือราคาแพงแต่ไม่มีเงิน นักเรียนจะขายบริการเหมือนในข่าวหรือไม่ เพราะเหตุใด
- อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม
- และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวบรวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่ไม่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในชั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

"ขายกามผ่านเน็ต กับวันที่เพิ่งรู้สึกเศร้า...!!"

ถ้าเข้านี้ (17 ส.ค.) นสพ.ข่าวสด หยิบมาพาดหัวอีก ข่าว "ขายตัวผ่านเน็ต ใช้นี้พนันบอล" ก็จะเป็นข่าวพาดหัวสามวันซ้อน...ซึ่งก็มีโอกาสเป็นไปได้สูง เพราะขณะที่ผมปั่นต้นฉบับอยู่ตอนสายวันที่ 16 ส.ค. กรมกำลังพิจารณาเรื่องการพนันฟุตบอล ที่เชื่อมโยงไปถึงการขายบริการของนักเรียน นักศึกษา...

อันที่จริงสาระของข่าวเบื้องต้นที่ "ข่าวสด" นำมาเสนอนั้นมีเพียงว่า มีการโฆษณาขายบริการทางเพศผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยการส่งต่ออีเมลกันเป็นทอดๆ มีการระบุราคาค่าตัว เงื่อนไขการขายบริการ วัชรบรัน รวมทั้งเบอร์โทรศัพท์ "เจี๊วรรณ" เบอร์บัญชีให้โอนเงินมัดจำ...

ในอีเมลระบุรายละเอียดว่า น้องๆ บางคนต้องใช้เงินเพราะติดหนี้พนันฟุตบอล..

ทางกองปราบปรามการกระทำผิดต่อเด็ก สตรีและเยาวชน(ปคส.) หรือกองปราบปราม 4(ป4) ที่เพิ่งตั้งขึ้นใหม่ และรอยเรื่องนี้มาก่อน ทำให้ทราบว่ามีพวกอยากลองของ หรือเผ่าหัวงูบางคนโอนเงินไปถูกหลอกเรียบริยชื่อโรงเรียน "เจี๊วรรณ" ไปแล้ว..

ขณะที่ปง.พิตจัด ส่งคนไปตรวจสอบบัญชีที่ธนาคาร ก็พบว่าเพิ่งเปิดบัญชีไปหมาดๆ..

ก็ว่ากันไป... "เจี๊วรรณ" จะมีจริงหรือไม่ บรรดา น้องๆ น้องเอ น้องบี น้องซี น้องแซด..ที่ปรากฏรูปหยาในอีเมลอาจจะไม่ใช่ตัวจริง เสียงจริงทุกคนที่ขอมขายบริการ แต่ก็เป็นที่ยอมรับกันว่า..การ "ขายกามผ่านเน็ต" อย่างที่ข่าวสดนำเสนอ นั้นมีแน่นอน และมีมานานแล้ว...

เพียงแต่คราวนี้...ถ้าเป็นไปตามข่าวก็ถือว่า สังคมไทยมันเริ่มเลวลงแล้ว...เลขของคำว่า..วิกฤตไปแล้ว...

ตอนที่ผมนั่งชมข่าวตอนเช้า เห็นพิธีกรรายการข่าวแทบทุกช่องพยายามอ่านข่าวนี้ด้วยน้ำเสียงตื่นเต้น ระทึกใจ....บางคนแก้มองแสดงอาการเหมือนไม่เคยรู้มาก่อน..

เรื่องของโสเภณีสนามหลวงราคา 30 บาท ไปจนถึงโสเภณีนักศึกษา - คารา ค่าตัว 3 พันยัน 3 แสนบาท..ก็พอจะมีความรู้ความเข้าใจอยู่บ้าง..

ทุกวันนี้วิทยุอาณานิคมนักข่าวสายช่องโสเภณียังพอมิเหลืออยู่ ก็พอจะพูดได้ว่าเอาเข้าจริงการขายบริการผ่าน "เน็ต" เป็นปรากฏการณ์ธรรมดา เพราะนาที่นี้มีการขายตรง..โคเรกเซลส์กันอย่างเป็นล่ำเป็นสัน หรืออย่างคิตีมีแม่แล้ว พ่อเล้าที่เป็นนักเรียนนักศึกษา ทำมาหากินกันเองอย่างเป็นขบวนการ...เพราะไม่อยากจะเสียค่านายหน้า..

ผมประเมินด้วยความรู้สึกว่า...จำเพาะแวดวงนักเรียน - นักศึกษาที่ขายบริการ จำนวนไม่น้อยกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ต้องขายตัว เพราะการดำเนินชีวิตผิดพลาด ฟุ้งเฟ้อ ติดหล่มสิ่งๆที่เรียกว่าลัทธิบริโภคนิยมเต็มคราบ... บางรายแค่โทรศัพท์เครื่องเดียวเรื่องเดียว ก็เพียงพอที่จะเป็นเหตุผลักดันชักจูงได้แล้ว...!!

ที่เหลืออีก 10 กว่าเปอร์เซ็นต์มีทั้งที่ขัดสนทางเศรษฐกิจจริงๆ พ่อแม่ไม่มีเงินส่งให้เรียน.. หรือไม่ก็เป็นกลุ่มที่พลาดท่าเสียทีผู้ขายมาแล้ว ชีวิตกตกกระไดพลอยโจน...

ส่วนกลุ่มผู้หญิงทั่วไปที่ขายบริการ ตั้งแต่ในโรงแรมนรก อาบอบนวด และสถานบริการในรูปแบบต่างๆ (รวมทั้งกลุ่มใหญ่ๆประจำโรงแรมสยาม ถนนเพชรบุรี ตรงข้ามที่ทำการพรรคไทยรักไทย ที่ตำรวจกำลังตรวจจับกันแทบทุกคืน) ต้องยอมรับว่า..ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของความสมัครใจ เป็นเรื่องของทางเลือกวิถีชีวิตในช่วงเวลาหนึ่ง...

แน่นอนว่ามีบางส่วนกำลัง...เป็นทางเลือก...ที่ไม่อยากเลือก เพราะถ้าเลือกได้ พวกเธอก็คงไม่อยากเลือกมาขายตัว..

มาถึงคำถามว่า...แล้วจะทำกันอย่างไร จะแก้ปัญหานี้กันอย่างไร..!

ต่อปัญหาในภาพรวม...ก็คงปวยการที่ผมจะแสดงความคิดเห็นที่มีผู้สันทัดกรณี ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ นักการเมืองได้สำแดงไว้ว่า
ต่างกรรมต่างวาระมากมายจนเกินพอแล้ว...

ผมไม่เคยคาดหวังว่า...จะมีใคร รัฐบาลไหนทำให้บ้านเมืองปลอดโสเภณี ปลอดการขายบริการดังว่ามาได้...เพียงแต่ได้เห็นว่ สังคม
ของเราเหลือ คนเพศแม่ขายตัวขายบริการกันน้อยมากก็พอแล้ว...

ส่วนการ “ขายกามผ่านเน็ต” ดังที่นสพ.ข่าวสด เขาจุดพลุข่าวนี้นขึ้นมา แค่ว่าหน้าที่บ้านเมืองหรือตำรวจเก่งพอที่จะแกะรอย “เชือดไ
ให้ลิงดู” เป็นตัวอย่างดังที่ “ครูหุ่ย” วลตถ ดังคนานุรักษ์ สว.กทม.แกเรียกร้อง ก็ถือว่าเป็นบุญตาบุญใจแล้ว...

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสมปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 4

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา การใช้โทรศัพท์มือถือของวัยรุ่น

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชื่นนำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- นักเรียนคิดว่าปัจจุบันโทรศัพท์มือถือจำเป็นหรือไม่
- ถ้าเราไม่มีโทรศัพท์มือถือใช้เหมือนเพื่อนเราจะทำอย่างไร

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ พาดหัวข่าว “บทความวิพากษ์ความพึงพอใจของนิสิต”

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- นอกจากแพชั่นรถหรูราคาแพงระยับแล้วยังมีแพชั่นอะไรอีก
- จากการสอบถามนักศึกษาเจ้าของรถยนต์ราคาแพงแล้วค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคน

ต่อเดือนกี่บาท

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ถ้านักเรียนมีโทรศัพท์มือถือใช้แต่ถูกรุ่นไปแล้ว นักเรียนจะเปลี่ยนเครื่องใหม่หรือไม่หรือไม่ เพราะเหตุใด

- ถ้านักเรียนไม่มีโทรศัพท์มือถือใช้เหมือนเพื่อนนักเรียนจะอย่างไร เพราะเหตุใดอภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม

และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่ไม่น่าเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในชั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

บทความวิพากษ์ความพึงพอใจของนิสิต

คำนียมมาแรง นิสิตศึกษาใหม่ 'รถยนต์แพง-ทรู'

ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์มติชน

คำนียมความหรรษา พึ่งเฟือ ในหมู่นิสิตนักศึกษา ถูกตีแผ่ออกมาทางบทความของนักศึกษาปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จนเป็นข่าวยืดเยื้อในช่วงที่ผ่านมา

แต่ไขว่ในยุคนวนกลับของสายลมแสงแดด จะมีเพียงในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น ที่ถูกสะท้อนออกมาให้สังคมได้รับรู้ โดยผ่านทางแฟนเพจเครื่องแต่งกายที่มีราคาแพง คำนียมสินค้าแบรนด์เนมตั้งแต่หัวจรดเท้า

แต่ในมหาวิทยาลัยอื่น ทั้งรัฐและเอกชน สภาพไม่แตกต่างกันนัก นักศึกษาต่างตกอยู่ในวังวนของวัตถุนิยมและบริโภคนิยม อย่างยากจะถอนตัว

ปัจจุบันแนวโน้มของความพึงพอใจไม่ได้หยุดอยู่แค่สินค้าแบรนด์เนม หรือกระแสแฟชั่นการแต่งตัว แต่แนวโน้มของความพึงพอใจหรรษา ได้ลามเข้าไปในเรื่องเทคโนโลยี และรถยนต์ทรู เป็นกระแสใหม่ที่กำลังเพิ่มความแรงขึ้นทุกขณะนาที่ ไม่ว่าที่มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

แต่ที่ถูกจัดอันดับให้เป็นหนึ่งในหมู่นักศึกษา เป็นคล้ายโซ่กรรมรถยนต์ราคาแพงของเมืองไทย คือ ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ หรือเอแบค เสาขานักศึกษามหาวิทยาลัยว่าหากอยากเห็นรถยนต์ออกมาใหม่ ไม่ว่าจะเป็นในเมืองไทยไปหาดูได้ที่เอแบค

สาเหตุที่ถูกจัดอันดับให้เป็นมหาวิทยาลัยรถยนต์ทรู เป็นเพราะ เอแบค เป็นสถานที่ของลูกเศรษฐีมีเงินมาเล่าเรียน และส่วนใหญ่เป็นลูกนักการเมือง ลูกนักธุรกิจ ลูกคนดังในสังคมไฮโซเมืองไทย แต่ละคนขับรถยนต์ราคาหลักล้านขึ้นไป ไม่เพียงแต่กลุ่มคนดังกล่าวจะขับรถยนต์ราคาแพงไปเรียนหนังสือเท่านั้น แต่นักศึกษาจำนวนหนึ่งยังใช้รถเป็นสิ่งที่ประกวดประชันกัน

จากการสำรวจตามลานจอดรถรอบมหาวิทยาลัยเอแบค ทั้งวิทยาเขตหัวหมาก และวิทยาเขตบางนา พบว่านักศึกษาต่างขับรถยนต์มีราคาค้นเฉลี่ยด้านบาท ไปจนถึงราคาหลายล้าน เท่าที่พบเห็นมีตั้งแต่รถยุโรปจอดเรียงรายเป็นแถว ทั้งเบนซ์สปอร์ต ปอร์เช่ ฟอร์ด-นิวบีเทิล ออดี้ บีเอ็มดับเบิลยู ไปไล่ตั้งแต่ซีรีส์ 3 ถึง 7 รถออสตินยังมีทั้งอัลฟาโรเมโอ และเฟอร์รารี ก็มีด้วย

สำหรับรถยนต์รุ่นที่ฮิตๆ ของนักศึกษา เป็นเฟอร์รารี 406 E9 เวอร์ชัน 2002 ที่ถอยป้ายแดงออกมาให้เห็นหลายคัน นอกจากนี้ ยังมีตระกูลสปอร์ต ทั้งโคโยต้าสปอร์ต เอ็มอาร์-2 เอ็มอาร์เอส ซิลิก้า มาสด้าอาร์เอ็กซ์-7 บีเอ็มดับเบิลยูซีรีส์ 3 และ 5 และรถยนต์ตระกูลฮอนด้าทั้งชีวิต พรีลูด แอคคอร์ด ตระกูลโคโยต้า อาทิจี อัลติส คัมรี่ ที่เห็นกันเกลื่อนตา ส่วนที่ไม่แน่ใจว่าจะได้เห็นก็มีให้เห็นเป็น รถโรลสรอยซ์ จากัวร์ เบนท์ลีย์ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี เมื่อนักศึกษาส่วนมาก ซึ่งยังไม่มียานพาหนะของตนเอง มีรสนิยมเช่นที่กล่าวมา จึงเป็นธรรมดาว่า ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของนักศึกษาเหล่านี้ นับเป็นตัวเลขที่น่าจะสูงอยู่ไม่น้อย จากการสอบถามบรรดานักศึกษาเจ้าของรถยนต์ราคาแพงในเอแบคแล้ว เห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป

นอกเหนือจากแฟชั่นรถราคาแพงระยับแล้ว โทรศัพท์มือถือ เป็นอีกสิ่งจำเป็นของชีวิตนักศึกษาสมัยนี้ และการใช้โทรศัพท์มือถือ ยังนับเป็นแฟชั่นได้อีก แต่ละคนต้องตามกระแสรุ่นของโทรศัพท์ให้ทัน

นักศึกษายุ่งคนหนึ่งของจุฬาฯ บอกว่า เพื่อนบางคนใช้มือถือเพียงสามวันก็เปลี่ยนเครื่องใหม่แล้ว ส่วนนักศึกษาชายคนหนึ่งของเอแบค เปิดเผยมว่า ถ้ามีมือถือรุ่นใหม่ออกวันใด พรุ่งนี้ก็จะเห็นนักศึกษาถือกันแล้ว

"มือถือนี้เปลี่ยนบ่อยกว่ารถยนต์ ที่เปลี่ยนบ่อยๆ ไม่ใช่เพราะออปชั่น แต่เป็นความต้องการรุ่นใหม่ๆ มากกว่า ที่นิยมตอนนี้เป็นพวกโนเกียตระกูลแบด และที่มาแรงเป็นรุ่นจอใหญ่ ฟิสตาร เป็นพวกนำเข้าจากต่างประเทศในไทยไม่มีขาย แต่ทั้งนี้ก็เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องใช้โทรศัพท์มือถือ เพราะเพื่อนเรียนแยกกันหมด เวลาจะเจอกันต้องใช้ โทร.ตาม"

สภาพสังคมในมหาวิทยาลัยที่กล่าวมาข้างต้น แม้เมื่อสอบถามจากอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบางคน ยังถูกถามกลับว่า เสนอเรื่องแบบนี้แล้วจะได้อะไร?

หากคำถามนี้มาจากปัญญาชนระดับอาจารย์แล้ว จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่นักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยปัจจุบันจะมีสภาพเช่นที่เห็นและเป็นอยู่

การที่นักศึกษาบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือย ก็คงไม่ได้คิดอะไร หากเขามีฐานะ ซึ่งเขาไม่ได้ทำให้ผู้ปกครองเขาเดือดร้อน และ หากเขายังคง ไม่ล้มสถานะภาพ และหน้าที่ของการเป็นนักศึกษาของเขา

แต่ สำหรับนักศึกษา ที่พยายามที่จะทำตนให้เหมือน เพื่อนที่เขารวญๆ โดยที่ฐานะตัวเอง ไม่เหมาะสม แล้วเป็นการก่อความเดือดร้อนแก่พ่อแม่ และเป็นการทำลายตัวเอง ด้วยการ ทางการเงิน โดย วิธีการต่างๆ อย่างเช่นนักศึกษาชายตัว ที่เคยออกเป็นข่าวอยู่เรื่อยๆ ที่ต้องการเงินมาเพื่อ ซื้อสิ่งของพวกนี้ อันนี้ รู้สึกว่าแย่น้อย เพราะ การศึกษาไม่ได้ช่วยอะไรในด้านความคิด ที่ดีขึ้นเลยตรงจุดนั้น แต่ถึงอย่างไรก็ตาม การใช้จ่าย ตามความจำเป็นตามความเหมาะสม ก็ถือเป็นเรื่องดี ต่อตัวเองและประเทศชาติ ทั้งทางด้านดุลการค้า

ไทยรักไทย บริโภคของไทย ดูเหมือนว่า จะเป็นไปได้ยาก หากเมืองไทย เราไม่มีบัณฑิตที่จะคิดค้น หรือมีไอเดียในการผลิตคิดค้น สินค้าใหม่ๆ ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ หรือสินค้าอื่นๆ เพื่อก้าวให้ทันโลก

ว่าไปแล้ว คงต้องคอยดูกันไปเรื่อยๆ อนาคตบ้านเมืองเรา จะเป็นเช่นไร แต่กระแสแฟชั่นวัยรุ่น ตอนนี้ เหมือนๆกันหมดเลย ที่ญี่ปุ่นเอง ปัญหามือถือ ในหมู่นักเรียนนักศึกษา ก็เป็นที่น่าเป็นห่วง และลำบากใจของผู้ปกครองเช่นเดียวกัน เพราะค่าโทรศัพท์ไม่ใช่ถูกๆ วันหนึ่งมีสายด่วนจากผู้ปกครองมาปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับลูกวัยรุ่น ค่อนข้างเยอะ คงต้องทำใจในเรื่องนี้ โลกโลกาภิวัตน์ เป็นอย่างนี้นี่เอง

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสพปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 5

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา การใช้จ่ายเงินในการซื้อขนมของวัยรุ่น

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชื่นนำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- ได้เงินค่าขนมมาโรงเรียนแล้วซื้ออะไรกินบ้าง
- ได้ค่าขนมมาในแต่ละวันพอใช้หรือไม่

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ พาดหัวข่าว “แก๊งพฤติกรรมเด็กไทยยุคใหม่ ซื้อมา – ใช้ แหก - ด่วน”

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระฉับในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- เด็กและเยาวชนอายุ 5 – 24 ปี มีเงินไปโรงเรียนปีละกี่บาท
- เฉลี่ยแล้วเด็ก 1 คน ใช้เงินซื้อขนมปีละกี่บาท

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- นักเรียนได้เงินค่าขนมมาโรงเรียนในแต่ละวัน นักเรียนจะใช้จ่ายอย่างไร เพราะเหตุใด

- นักเรียนคิดว่าได้เงินค่าขนมมาโรงเรียนในแต่ละวันเพียงพอหรือไม่ เพราะเหตุใด อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม

และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า
ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในชั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

แอลพุดิกรรรมเด็กไทยยุคใหม่ "ซื้บไว-ไ้แหลก-แตกคว่น"

ส่งต่อให้เพื่อน พิมพ์หน้า

ข่าวจาก kaosod 11 ส.ค. 47 [อ่าน:29|ตอบ:0]

เป็นที่ชื้อฮาพอสสมควรจากวงสัมนนา "เด็กไทยในมิตัวัฒนธรรม : เด็กไทยในวัฒนธรรมกินดื่มซื้บ" ที่ห้องประชุมโครงการจัดตั้งสถาบันรามจิตติ เมื่อเร็ว ๆ นี้

เพราะมีการเปิดเผยพฤติกรรมของเด็กไทยในยุคปัจจุบันที่ใช้ชีวิตกันสุดซั้ว คกอยู่ท่ามกลางความครอบงำของลัทธิวัตถุนิยมและบริโภคนิยมอย่างอิสระเสรีจนขาดกัใจ

รศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ อาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า เราต้องตั้งและบริหารจัดการกระแสวัตถุนิยมให้เป็นมิตัทางปัญญาและเป็นคุณค่านิยม

เพราะถ้าไม่บริหารจัดการปล่อยให้เคลิดไปกับสิ่งที่รายล้อมรอบตัวเด็กจะนำไปสู่ที่สุดของปัญหาวิกฤตเด็กคือเช็ชและความรุนแรง ซึ่งมีฐานปฏิบัติจากค่านิยม วัตถุนิยม บริโภคนิยมเป็นฐาน

"ขณะนี้ผู้ขายที่กินดื่มจะต้องตามด้วยการซื้บ คือซื้บผู้หญิงตามดูหรือตามชื้อ ขณะที่สถานการณ์เด็กในต่างจังหวัดในสังคมวัยรุ่นขายเมื่อกินดื่มแล้วจะไปดูวีซีดีไปและซื้บผู้หญิงตามถนน ใครโชคร้ายก็ถูกจุดไปรุมทิ่ม" อจ.สมพงษ์ กล่าว

นางสุภาวดี หาญเมธี บรรณาธิการบริหารกลุ่มแปลน พันธิชชิ่ง กล่าวว่า ปัญหาของวัยรุ่นในปัจจุบันมีแนวโน้มจะรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งไม่ได้มีกระแสบริโภคนิยมกระแสเดียว แต่ยังมีกระแสอื่นๆ ซ่อนอยู่ด้วย

ไม่ว่าจะเป็นความเป็นตัวของตัวเองในวัยรุ่นมีสูง การแข่งขัน ความทันสมัยแบบตะวันตก แต่ปัจจัยภายในของเรากลับอ่อนแอ

นายแทนคุณ จิตต์อิสระ นักแสดงวัยรุ่น แสดงพรรณะเรื่องนี้ว่า ค่านิยมหรือสถานที่ให้นักเที่ยวดื่มกินซื้บมาจากผู้ใหญ่สร้าง วัยรุ่นไม่มีแบบอย่างที่ดี

พบว่าเด็กและเยาวชนอายุ 5-24 ปี ประมาณ 21 ล้านคน มีเงินไปโรงเรียนปีละ 354,971 ล้านบาท เด็กใช้เงินชื้อขนมปีละ 161,580 ล้านบาท เท่ากับร้อยละ 15.7 ของงบประมาณแผ่นดินปี 2547

หรือมากกว่างบประมาณประจำปีของ 6 กระทรวงรวมกัน

ถ้าคิดเป็นรายบุคคลเด็กใช้เงินชื้อขนมมากกว่าการศึกษา 3.24 เท่า โดยเฉลี่ยแล้วเด็ก 1 คน ใช้เงินชื้อขนมปีละ 9,810.56 บาท ขณะที่เด็ก 1 คน ใช้เงินเกี่ยวกับการศึกษามีละ 3,024 บาท

ผศ.ดร.อมรวิษย์ กล่าวอีกว่า กระแสบริโภคนิยมที่ผ่านโฆษณา การสื่อสารทุกรูปแบบ รวมทั้งวัฒนธรรมการเลี้ยงดูเด็กยุคใหม่ที่เน้นเด็กสมบูรณ์เป็นการผลักดันให้เด็กวิ่งเข้าหาวัฒนธรรมแตกคว่นได้ง่ายขึ้นและสภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจของการแข่งขัน ตลาดเสรีเป็นตัวเร่งสำคัญไม่น้อยในเรื่องนี้เช่นกัน

ขณะนี้เด็กไทยไม่เพียงแต่คกอยู่ท่ามกลางโลกแห่งการบริโภคอย่างไม่หันตั้งตัวแล้ว วัฒนธรรมแตกคว่นที่มีสินค้าสมัยใหม่คอยตอบสนองใจของเด็ก ดุดเด็กและผู้ปกครองอย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัว

"ปัจจุบันเด็กไทยต้องเผชิญกับภาวะโรคอ้วนมากขึ้นและเร็วขึ้นจนน่าวิตก เร็วกว่าเด็กจีน อินเดีย เกาหลี ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เวียดนาม กระแสอินเทรนด์นิยมของวัยรุ่นชี้ให้เห็นค่านิยมหรือพฤติกรรมของวัยรุ่นยุคใหม่ที่มีวัฒนธรรม "ซื้บไว ไ้แหลก แตกคว่น" เป็นสรณะและไม่ว่าเด็กและสังคมจะหันรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม

"แต่สิ่งนี้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนาอัสลักษณ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันอย่างมาก" อจ.อมรวิษย์ กล่าว

ถึงตอนนี้คงเห็นตรงกันแล้วว่าวัยรุ่นไทยกำลังคกอยู่ในภาวะวิกฤตที่ต้องช่วยกันแก้ไขกันแล้วอย่างจริงจัง จังๆ

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสบปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 6

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา การใช้เงินในการซื้อขนมของวัยรุ่น

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชี้นำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรม

โดยการตอบปากเปล่า

- ในแต่ละวันทำเงินไปซื้ออะไรทานบ้าง
- ในแต่ละวันหมดเงินไปกับการซื้อของกินเท่าไร

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้คละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ พาดหัวข่าว “ตะลึงเด็กไทยถลุงเงินค่าขนมปีละแสนล้านบาท”

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- เด็กไทยฟุ่มเฟือยไปกับค่าขนมมอบกรอบปีละกี่บาท

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- เด็กไทยฟุ่มเฟือยไปกับค่าขนมถึงปีละ 1 แสนล้านบาท จนเบียดบังพื้นที่อาหารมีอยู่หลักในแต่ละวัน ส่งผลกระทบต่อรายจ่ายด้านสุขภาพในแต่ละปีมหาศาล ในฐานะที่นักเรียนเป็นเยาวชนไทยคนหนึ่ง นักเรียนจะใช้จ่ายอย่างไร เพราะเหตุใด

อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม

และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในชั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

ตะลึง!เด็กไทย ถลุงเงินค่าขนม ปีละแสนล้านบาท.

โพนสตุเคย์ — เปิดผลวิจัยพบเด็กไทย
ทุ่มเทไปกับค่าขนมเกือบครึ่งปีละ 1
แสนล้านบาท จนเบียดบังพื้นที่อาหารมือ
หลักในแต่ละวัน ส่งผลกระทบต่อร่างกาย
ด้านสุขภาพในแต่ละปีมหาศาล

พญ.ลัดดา เหมะสุวรรณ ผู้จัดการ ชุด
โครงการวิจัยโรคอ้วนในเด็ก เครือข่ายวิจัย
สุขภาพ มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มสช.)
และอาจารย์ประจำคณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เปิดเผยว่า ใน
แต่ละปีเด็กไทยใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อขนม
บริโภคประมาณ 1 แสนล้านบาท หรือ
16.7% ของงบประมาณแผ่นดิน

“ตัวเลขดังกล่าวได้เป็นดัชนีชี้วัดให้เห็น
เพียงแต่ความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม
อาหาร แต่ยังสะท้อนถึงรายจ่ายด้านสุขภาพ
ของเด็กไทย ที่ต้องใช้จ่ายไปด้วยมูลค่า
มหาศาลทุกปี ขณะเดียวกัน พลังงานที่
เด็กได้รับจากขนมและของว่างเหล่านี้ กิน
พื้นที่ถึงประมาณ 1 ใน 4 ของพลังงานที่
ร่างกายต้องการ จนไปเบียดบังสัดส่วนของ
พลังงานจากอาหารมือหลักที่เด็กควรจะได้
รับในแต่ละวัน” พญ.ลัดดา กล่าว

ผู้จัดการชุดโครงการฯ กล่าวต่อว่า นอก
เหนือจากความต้องการของร่างกายแล้ว
พฤติกรรมการรับประทานอาหารเกินกว่า
พลังงานที่จำเป็น ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่ถูก
บ่มเพาะมาจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว
เด็ก ไม่ว่าจะเป็นปริมาณและขนาดบรรจุ
ภัณฑ์ ที่แข่งขันกันดึงดูดความสนใจด้วย
ขนาดใหญ่กว่าคู่แข่ง จนไม่ได้คำนึงถึง
ปริมาณที่เหมาะสมสำหรับวัยเด็ก รวม
ไปถึงเรื่องของฉลากโภชนาการอาหาร ซึ่งมี
รูปแบบที่เข้าใจยากในข้อมูลที่ต้องการจะ
สื่อสารกับผู้บริโภค O

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสพปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 7

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา การโฆษณาโปรแกรมการเดินทางต่างประเทศ

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชี้นำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- นักเรียนเคยไปเที่ยวที่ไหนบ้าง
- เวลาไปเที่ยวแต่ละครั้งเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยแล้วประมาณเท่าไร

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ คือ การโฆษณาโปรแกรมการเดินทางต่างประเทศ

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- โปรแกรมการไปเที่ยวใดแพงที่สุดและที่บาท
- โปรแกรมการไปเที่ยวใดถูกที่สุดและที่บาท

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ถ้านักเรียนมีเวลาว่างในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวัน นักเรียนจะขอร้องให้ผู้ปกครองพาไปเที่ยวตามที่โฆษณาหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ถ้านักเรียนเป็นผู้ที่มีฐานะดี นักเรียนจะเลือกไปเที่ยวเมืองไทยหรือต่างประเทศ เพราะเหตุใด

อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม

และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวบรวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่ไม่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในชั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

Fair Holiday

มาเลยจ้ะ Shopping พิเศษสุด!!! ช้อปกอง เซ็นเงิน ราคาถูก

FAIR 1A ช้อปกอง-เซ็นเงิน 3 วัน 2 คืน พักเซ็นเงิน 2 คืน KD 3.10.17.24 6.ค. 14,900.- 31.2 ม.ค. 15,900.-	FAIR 5 ช้อปกอง-คัสตินี่แลนด์-เซ็นเงิน 4 วัน 3 คืน 26 พ.ย./10.17 6.ค. 18,900.- 31.2 ม.ค. 19,900.-	Fair 8 ศูนย์รวม-ค.เจียง เขาค้อ-ม.ม.กร.ท.ก. (กระเช้าใหญ่) 14.ค. 3.ค. 1.ค. 30 พ.ย./7.14.21 6.ค. 24,900.- PG 28 6.ค. 1 ม.ค./29 6.ค. 2 ม.ค.
FAIR 1B ช้อปกอง-เซ็นเงิน 3 วัน 2 คืน พักเซ็นเงิน 2 คืน / เซ็นเงิน KD 3.10.17.24 6.ค. 15,900.- 31.2 ม.ค. 16,900.-	Fair 6 กอล์ฟ-คัสตินี่แลนด์-เซ็นเงิน (คัสตินี่แลนด์) 14.ค. 3.ค. 1.ค. 30 พ.ย./7.14.21 6.ค. 24,900.- PG 28 6.ค. 1 ม.ค./29 6.ค. 2 ม.ค.	Fair 9 เขาค้อ-คัสตินี่แลนด์-เซ็นเงิน (คัสตินี่แลนด์) 14.ค. 3.ค. 1.ค. 30 พ.ย./7.14.21 6.ค. 24,900.- PG 28 6.ค. 1 ม.ค./29 6.ค. 2 ม.ค.
Fair 2 ช้อปกอง-เซ็นเงิน 4 วัน 3 คืน 26 พ.ย. 15,900.- 3.10.17.24 6.ค. 16,900.- 31.2 ม.ค. 17,900.-	Fair 7 เขาค้อ-คัสตินี่แลนด์-เซ็นเงิน (คัสตินี่แลนด์) 14.ค. 3.ค. 1.ค. 30 พ.ย./7.14.21 6.ค. 24,900.- PG 28 6.ค. 1 ม.ค./29 6.ค. 2 ม.ค.	Fair 10 ปักกิ่ง-กานหนิงเมืองจีน-พิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง-นั่งสามล้อชมเมืองเก่ากรุงปักกิ่ง-นั่งรถไฟความเร็วสูง 26 พ.ย./8.15 6.ค. 17,900.- 1.22 6.ค. 18,900.- 31.2 ม.ค. 20,900.-
Fair 3 มาเก๊า-เซ็นเงิน ช้อปกอง 4 วัน 26 พ.ย./3.10.17 6.ค. 16,900.- 31.2 ม.ค. 19,900.-	Fair 4 มาเก๊า-เซ็นเงิน-ช้อปกอง 5 วัน 24 พ.ย./8.15 6.ค. 17,900.- 1.22 6.ค. 18,900.- 31.2 ม.ค. 20,900.-	Fair 10 ปักกิ่ง-กานหนิงเมืองจีน-พิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง-นั่งสามล้อชมเมืองเก่ากรุงปักกิ่ง-นั่งรถไฟความเร็วสูง 26 พ.ย./8.15 6.ค. 17,900.- 1.22 6.ค. 18,900.- 31.2 ม.ค. 20,900.-

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
รายชื่อบริษัททัวร์ดังต่อไปนี้

มิกโก แกรนด์ 11/1797 **02-6917299**

ดีเอริทัวร์ 11/2123 **02-9334180**

D.L. ทัวร์ 11/02661 **02-6916081**

โธมัสเอเย 11/1051 **02-4432410-4**

T.T. GROUP 11/0019 **02-5307740-2**

โบกวิทัวร์ 11/993 **02-8791628**

ควอลิตี้ ทัวร์ 11/02024 **02-5113000**

ออสการ์ ฮอลิเดย์ ทัวร์

ATTA เลขที่ 02219
ใบอนุญาตเลขที่ 11/2529

โทร. 0-2267-2323 (Auto) แฟกซ์ 0-2267-2320 E-mail: info@oscarholiday.com

ต้อนรับปีใหม่... กับโปรแกรมทัวร์ที่คัดสรรมาให้ท่านเลือก

- ปักกิ่ง-ฮาร์บิน 5 วัน** (เทศกาลแสงสีน้ำแข็ง, สนุกสนานกับสกีเอ็งหลองซาน, สัมผัสท่าแพงเมืองจีน) 29ส.ค.-2 ม.ค. **34,800.-**
- เซี่ยงไฮ้-ฮาร์บิน-ทงโจว 6 วัน** (เทศกาลแสงสีน้ำแข็ง, ช้อปปิ้งตึกตึกระฟ้าเซี่ยงไฮ้, ชม 2 ไขว่) 28ส.ค.-2 ม.ค. **33,500.-**
- ช้อปกอง-เซ็นเงิน-คัสตินี่แลนด์** (ช้อปปิ้งช้อปกอง-ไขว่ล่องการที่เซ็นเงิน-สวนสนุกคัสตินี่แลนด์) (TG) 31ส.ค.-3 ม.ค. **29,000.-**
- เที่ยวดูไบ 5 วัน** (TG) สัมผัสโรงแรม 6 ดาว "Emirates Palace" ตื่นเต้นกับทัวร์ทะเลทราย ชมระบำนาฏศิลป์, ช้อปของแบรนด์เนม, ล่องเรือสำราญหรู เพลิดเพลินกับการช้อปปิ้ง 30 ส.ค.-2 ม.ค. **39,900.-**

กรุณาโปรดพิจารณาโปรแกรมทัวร์อื่นๆ อีกด้วย

* โตเกียว-โอซาก้า-คัสตินี่แลนด์ 6 วัน	30 ส.ค.-5 ม.ค.	39,900.-
* โอซาก้า-เกียวโต-คัสตินี่แลนด์ 6 วัน	28 ส.ค.-3 ม.ค.	58,900.-
* ปารีส-พินนาเคิล แลนด์ Sand Board 4 วัน	29 ส.ค.-1 ม.ค.	42,900.-
* เซนต์ปีเตอส์เบิร์ก-มอสโคว์ 6 วัน	29 ส.ค.-3 ม.ค.	60,900.-
* นิวซีแลนด์ (ทวีปโอเชียเนีย) 8 วัน	29 ส.ค.-5 ม.ค.	83,900.-
* แกรนด์สวิตเซอร์แลนด์ 8 วัน TG	25 ส.ค.-1 ม.ค.	84,900.-
* อิตาลี-ออลอเรีย-สวิต 9 วัน TG	23-30ส.ค.	76,900.-
* ฝรั่งเศส-ปารีส-สวิต 9 วัน TG	24 ส.ค.-1 ม.ค.	75,900.-
* สวิส-ฝรั่งเศส 7 วัน TG	26 ส.ค.-1 ม.ค.	71,900.-
* ออฟฟริกาใต้ พัก The Palace 8 วัน SQ	29 ส.ค.-5 ม.ค.	93,900.-

รับจองโรงแรม 5 ดาว / รับจัดกรุ๊ปเหมา และงานแสดงสินค้า

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสบปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 8

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา รายการอาหารของร้านอาหารในโรงแรมหรู

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชื่นนำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- ปกติแล้วนักเรียนไปทานอาหารกับผู้ปกครองที่ไหนบ้าง
- เวลาไปทานอาหารเสียค่าใช้จ่ายประมาณเท่าไร

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ คือ รายการอาหารของร้านอาหารในโรงแรมหรู

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระจำในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- ร้านอาหารในข่าวมีร้านอาหารชื่ออะไรบ้าง
- อาหารชุดราวยมั่งคั่งโต๊ะละเท่าไร

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ถ้าวันนี้เป็นวันครบครันนักเรียนจะชวนผู้ปกครองไปทานอาหารที่ร้านตามโฆษณาหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ถ้านักเรียนเป็นผู้มีฐานะดี นักเรียนจะเลือกไปรับประทานอาหารที่ร้านตามที่โฆษณาหรือไม่ เพราะเหตุใด

อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม

และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่ไม่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในชั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

Eating Out

วันศุกร์ที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2549 • โพสต์ทูเดย์

ห้องอาหารจีน เคอ: โกลเด้น พาเลซ
โรงแรมริชมอนด์ สวิทส์ สุขุมวิท 20
 โทรศัพท์ 02-262-1234 ต่อ 1423

เมนูเด็ด "กุ้งมังกรอบยอดชมพู" สไตล์
 กวางตุ้ง คัดกุ้งมังกรตัวโตกับน้ำซอสพิเศษ
 นอกจากนี้ในเทศกาลตรุษจีนยังมีอาหารชุด
 "ข้าวต้มกุ้ง" ได้ละ 9,999 บาท (สำหรับ
 10 ท่าน) และ "มังกรวิเศษ" ได้ละ 8,888 บาท
 (สำหรับ 10 ท่าน) พิเศษ เปรี้ยวปากกลางวัน
 มา 4 ท่าน จ่ายเพียง 3 ท่าน ส่วนวันจันทร์
 มา 4 ท่าน จ่ายเพียง 2 ท่าน

ภัตตาคารบุกบม
โรงแรมสยามซิตี้

โทรศัพท์ 02-247-0123 ต่อ 1810

อาหารทะเลสดๆ สืบตงจากจังหวัดระยอง
 อาทิ ปลากระพงแดง ปลากระพงขาว ปลาเก๋า
 หอยเชลล์ลือลือทอด "ลา" ปิ้งเป็นจานต่างๆ
 รวมทั้งอาหารทะเลจากต่างประเทศ อาทิ หอย
 นมรมฟินเตอร์เคร์จากฝรั่งเศสหอยแมลงภูจาก
 นิวซีแลนด์ ท่านละ 845 บาท++ บริการเฉพาะ
 ศุกร์และเสาร์ 18.00-22.30 น. ตั้งแต่บัดนี้ถึง 28
 กุมภาพันธ์ พิเศษ มา 4 ท่าน จ่ายเพียง 3 ท่าน

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสพปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 9

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา พฤติกรรมวัยรุ่นไทยในการใส่ใจความงาม

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชี้นำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- ในแต่ละวันนักเรียนใช้เวลาในการแต่งตัวแต่ละครั้งนานเท่าไร
- นักเรียนเริ่มใช้ผลิตภัณฑ์บำรุงผิวตั้งแต่อายุเท่าไร

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ พาดหัวข่าว “สำรวจพฤติกรรมวัยรุ่นไทย ใส่ใจความงามส่องกรจกนาน 40 นาที”

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระฉับในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- เด็กวัยรุ่นไทยถึงร้อยละ 40 เปิดเผยว่าตนเองเริ่มใช้ผลิตภัณฑ์บำรุงผิวตั้งแต่อายุเท่าไร

- วัยรุ่นไทยที่ร่วมตอบแบบสำรวจใช้เวลาดูแลหน้าตาและทรงผมหน้ากระจกในตอนเช้านานเท่าไร

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- นักเรียนคิดว่าการที่วัยรุ่นไทยใส่ใจความงามเพิ่มมากขึ้นจะทำให้ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการแต่งกายเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด
- นักเรียนคิดว่าการที่เราใส่ใจความงาม เริ่มใช้ผลิตภัณฑ์บำรุงผิวและใส่ใจเรื่องกายแต่งกาย เป็นการใช้จ่ายเกินตัวหรือไม่ เพราะเหตุใด

อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม

และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในชั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

● เมื่อ "วัยรุ่น" คือวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจมากที่สุด ผู้นำร้านค้าปลีกเพื่อสุขภาพและความงามอย่าง "วัตสัน" จึงสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของวัยรุ่นไทยภายใต้ชื่อ "วัตสันส์ วอทส์ ออน" (Watsons Wat's On) เพื่อสร้างความเข้าใจในความคิดและการใช้ชีวิตของวัยรุ่นมากยิ่งขึ้น

นวลพรรณ ชัยนาม ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาดบริษัท เซ็นทรัล วัตสัน จำกัด กล่าวว่า การสำรวจครั้งนี้เป็นการสำรวจที่เกี่ยวกับทัศนคติเรื่องความสวยความงาม แฟชั่น สุขภาพ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันที่มีอายุระหว่าง 16-25 ปี กว่า 1,000 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เป็นเรื่องน่ายินดีที่เยาวชนไทยยังให้ความสำคัญกับการศึกษา โดยร้อยละ 42 เชื่อว่าการได้รับการศึกษาที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญซึ่งส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ขณะเดียวกันก็ติดตามเรื่องราวที่อินเทอร์เน็ตเพื่อเพิ่มพูนความรู้และสร้าง

เอกลักษณ์ให้แก่ตัวเอง โดยประมาณ 3 ใน 4 หรือร้อยละ 31.40 ของผู้ร่วมตอบแบบสำรวจเชื่อว่าการเป็นตัวของตัวเองมากที่สุดเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญต่อการใช้ชีวิตในปัจจุบัน

สำหรับทัศนคติของวัยรุ่นไทยในเรื่องเพศสัมพันธ์นั้น กว่าครึ่งหรือประมาณร้อยละ 68.13 เชื่อว่าการแต่งงานก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่ยังเรียนอยู่ 29.04 มีทัศนคติในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ส่วนพฤติกรรมของวัยรุ่นไทยด้านความสวยความงาม **เด็กวัยรุ่นไทยถึงร้อยละ 40 เติบโตมาด้วยค่านิยมเชลลิตันด์ที่กำกวมตั้งแต่อายุ 15-17 ปี โดยเริ่มแต่ท่อน้ำนมสีขาวที่ 20-24 ปี นอกจากนี้ประมาณ 1 ใน 4 ของวัยรุ่นไทยที่ร่วมตอบแบบสำรวจใช้เวลาดูหนังผ่านตาและท่องจำหน้ากระจากในคอนเสิร์ตกว่า 40 นาที**

ขณะที่แฟชั่นทรงผมอันทันสมัย จากผลสำรวจเปิดเผยว่าผู้หญิงกว่าร้อยละ

วัยรุ่นสั้น หรือ **วีรดิพา** มักดีประสงค์ซึ่งร่วมตอบแบบสำรวจนี้ด้วยเปิดเผยว่าเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดในเรื่องความสวยความงาม และเป็นแหล่งข้อมูลอินเทอร์เน็ตต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหรือสถานที่ช้อปปิ้ง และเมื่อเพื่อนชวนไปอัปเดตสถานที่สุดฮิปใหม่ๆ วิถีสาวก็จะไปด้วย

จากผลสำรวจยังได้ทราบข้อมูลด้านพฤติกรรมความสวยความงามว่า วัยรุ่นไทยส่วนใหญ่นิยมการควบคุมอาหารเพื่อลดน้ำหนัก (ร้อยละ 36.75) มากกว่าการออกกำลังกาย (ร้อยละ 31.39) แต่สำหรับวัยรุ่นสั้นนั้น เลือกทั้งสองวิธีควบคู่กัน ทั้งการควบคุมอาหารและออกกำลังกาย เพราะเชื่อว่าเป็นวิธีที่ได้ผลมากที่สุด และมีผลดีที่สุดต่อสุขภาพด้วย

ทั้งนี้ วัยรุ่นไทยในปัจจุบันยังชอบใช้เวลาร่วมกับเพื่อนๆ ด้วยการรับประทานอาหาร (ร้อยละ 21.51) ในขณะที่ยังเกือบ 1 ใน 4 ของ

ผู้ร่วมตอบแบบสำรวจ (ร้อยละ 18.84) เลือกการเดินช้อปปิ้งกับเพื่อนๆ ร้อยละ 15.85 เลือก

สำรวจพฤติกรรมวัยรุ่นไทย

ใส่ใจความงาม ส่องกระจกนาน 40 นาที

ละ 35 คิดว่าผมสั้นได้ผล เสียดังเป็นทรงผมของผู้ชายที่น่าหลงใหลที่สุด และผู้ชายกว่าครึ่งเชื่อว่าทรงผมของผู้หญิงที่ตรงใจคือผมยาวตรง และมากถึงร้อยละ 41 ใฝ่ฝันให้สีดำธรรมชาติเป็นสีผมอันหวานที่สุด

นอกจากนี้ เลือดยึดรั้วลึกยังคงเป็นแฟชั่นที่วัยรุ่นนิยมที่สุด โดยมีถึงร้อยละ 40 ที่เลือกแต่งสีใดสีหนึ่ง และกางเกงยีนขาดก็มาแรงด้วย ผลสำรวจกว่าร้อยละ 22 ส่วนอุปกรณ์เสริมการแต่งตัว กระเป๋าใบใหญ่ๆ กระเป๋าหนัง (ร้อยละ 20) นาฬิกาแบบสปอร์ต (ร้อยละ 19.25) และรองเท้าผ้าใบ (ร้อยละ 36) นอกเหนือไปจากนั้นวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ยังแสดงถึงความเชื่อมั่นในตัวสูง โดยมีประมาณร้อยละ 29 ของผู้ร่วมตอบแบบสำรวจเปิดเผยว่าไม่มีใครหรือสิ่งใดที่มีอิทธิพลกับพวกเขาในเรื่องความสวยความงามหรือแฟชั่น

ในขณะที่ยังร้อยละ 24 เชื่อว่าเพื่อนมีอิทธิพลมากที่สุด การดูหนังซึ่งเป็นกิจกรรมที่พลาดไม่ได้เมื่ออยู่กับเพื่อน และในยุคนี้มันแพงยามนี้ วัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมในการใช้จ่ายใช้สอยน้อยลง โดยประมาณ 1 ใน 4 ของผู้ร่วมตอบแบบสำรวจ หรือร้อยละ 25.93 ใช้เงินเฉลี่ยประมาณ 1,000-1,500 บาทต่อเดือน เพื่อช้อปปิ้งเสื้อผ้าและสินค้าแฟชั่น อินเทอร์เน็ต ขณะที่ยังร้อยละ 22.03 ใช้เงินเฉลี่ยและ 500-999 บาทเท่านั้น และอีกร้อยละ 26.32 จะจ่ายเพียง 500-999 บาทเฉลี่ยต่อเดือน สำหรับเลือกสินค้าเพื่อความสวยความงาม

ที่น่าสนใจในผลสำรวจ คือสถานที่นัดพบในกรุงเทพฯ ที่ยังอินเทอร์เน็ตที่สุดคือ สยามสแควร์ แต่สถานที่ช้อปปิ้งสุดฮิตกลับกลายเป็นตลาดนัดจตุจักร

อย่างไรก็ตาม วัยรุ่นไทยยังทั้งก๊วยไว้อีกว่า "การเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด" เป็นสิ่งสำคัญในการใช้ชีวิตในปัจจุบันและยังต้อง "ฉลาดในการใช้จ่าย รู้จักกับ รู้จักใช้" ซึ่งจะทำให้เราดำเนินชีวิตในสังคมได้เป็นอย่างดี อีกทั้ง "ไม่ยึดติดกับวัตถุนิยมมากเกินไป" เป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องตามแบบใคร แต่ "วัยรุ่นไทย" ก็จะเป็นวัยที่สร้างสรรคแต่สิ่งดีๆ และเป็นประโยชน์ต่อสังคม ไม่ทำความเดือดร้อนให้ผู้อื่นอย่างที่เราคิด

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสมปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 10

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา การไปเดินห้างสรรพสินค้า

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชื่นนำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- นักเรียนไปเดินห้างสรรพสินค้าบ่อยหรือไม่
- ปกติแล้วเวลานักเรียนไปเดินห้างสรรพสินค้ามักไปทำอะไร

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ พาดหัวข่าว “มนุษย์ห้าง วิถีคนกรุง...”

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- คนส่วนใหญ่ไปเดินห้างสรรพสินค้าเพื่อทำอะไร
- คนส่วนใหญ่ชอบไปเดินห้างสรรพสินค้าเพราะอะไร

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- นักเรียนคิดว่าการไปเดินห้างสรรพสินค้าจะทำให้นักเรียนต้องใช้จ่ายเงินเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - นักเรียนคิดว่าการไปเดินห้างสรรพสินค้าบ่อย ๆ จะทำให้เรากลายเป็นคนฟุ้งเฟ้อหรือไม่ เพราะเหตุใด
- อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม
- และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวบรวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่ไม่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในขั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

มนุษย์ห้าง :

โพสต์ทูเดย์

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1,039 วันอาทิตย์ที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 25

วิถีคนกรุง...?

หลายระดับแห่งอื่นๆ ที่เปิดให้บริการอยู่ทั่วเมืองมากมาย ก็กลายมาเป็นสถานที่ซึ่งคนกรุงเทพฯ โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ไม่ไปเยือน หรือถึงขั้นเรียกว่าเสพติดการใช้ชีวิตในห้างก็อาจจะไม่ผิด

ดูเหมือนว่าจะมีเหตุผลมากมายที่อยู่เบื้องหลังวิถีชีวิตเช่นนี้ของคนกรุงเทพฯ ...

มีทุกสิ่งครบครัน

ว่ากันว่า เหตุผลที่คนรุ่นใหม่มักเดินห้าง เป็นเพราะมีทุกอย่างครบครันในสถานที่เดียว / ทำให้เป็นการประหยัดเวลาไปแค่ที่เดียว สามารถทำธุระเสร็จหมด / ไม่ว่าจะซื้อข้าวของ ทำธุรกรรมทางการเงิน และแสวงหาการพักผ่อนในรูปแบบต่างๆ พาลูกๆ ไปสนุกกับเครื่องเล่น รับประทานอาหาร หรือจะรวมรายละเอียดปลีกย่อย เช่น ส่งของทางไปรษณีย์ ซ่อมรองเท้า ซ่อมนาฬิกา บั๊กกุญแจ ฯลฯ แถมในอนาคตเราอาจจะมีวัดในห้างอีก

ชลวุฒิ วัชรอยู่ หนุ่มรุ่นใหม่ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ดูดี เดคคอเรชั่น (ประเทศไทย) ซึ่งเคยใช้ชีวิตอยู่ที่นิวยอร์ก บอกว่า ห้างเป็นสถานที่สำคัญของการใช้ชีวิตไปแล้ว "ผมคิดว่าความสะดวกสบายรวมอยู่ในห้าง โดยห้างกลายเป็นจุดนัดพบ เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ อย่างบางทีผมนัดเพื่อนคุยงานที่ร้านกาแฟในห้างสรรพสินค้า เดี๋ยวนี้ห้างมีทุกอย่างครบไปหมด ไม่ว่าจะเป็นโรงหนัง ร้านอาหาร ผมคิดว่าอยู่ในลักษณะของ All in One ส่วนประเด็นที่ว่าห้างสมัยใหม่มีความทันสมัย ผมคิดว่าเป็นเรื่องดีที่ความสุขทุกอย่างมารวมกันไว้"

รูปแบบการใช้ชีวิตของคนรุ่นใหม่เปลี่ยนแปลงไป เวลาเป็นสิ่งมีค่า โดยเฉพาะกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ ที่เห็นว่าการไปห้างไม่ใช่เพียงแต่การไปช้อปปิ้ง ดูหนัง หรือรับประทานอาหารเท่านั้น แต่รวมไปถึงการได้เห็นรูปแบบการตกแต่งที่สวยงามในห้าง ตรงนี้เป็นความสุขทางใจอย่างหนึ่งที่รับรู้ผ่านทางสายตา ทิชาชาติ เขียวสกุล ผู้จัดการผลิตภัณฑ์ร้านจิวเวลรี่ - ไดนาสตีคอลเลคชั่น แสดงความคิดเห็นว่า การที่คนรุ่นใหม่ชอบเดินห้างนั้น เป็นเพราะตอบสนองต่อไลฟ์สไตล์ของพวกเขา "ในบางห้างตอนนี้มีการตกแต่งใหม่ ภายในก็มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ผมสามารถนัดเพื่อนที่นั่นได้เลย บางห้างดูทันสมัยมาก ผมคิดว่าเรื่องความสวยงามเป็นนิยามที่สำคัญของห้างในปัจจุบัน ผมต่อต้านบรรยากาศของห้างมืดๆ มีตู้เกมให้เด็กไปมั่วสุมกัน บางห้างมีเอนเตอร์เทนเมนต์ครบวงจร มีฟิตเนส มีร้านอาหาร ครอบคลุมหมดทุกอย่าง เราสามารถอยู่ในนั้นได้ทั้งวัน"

วัยรุ่นยุคใหม่ยังมีมุมมองว่า การไปห้างแต่ละครั้ง เรื่องของการกำหนดเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญ เนติวัฒน์ อัครอด พนักงานต้อนรับของสายการบินแห่งหนึ่งมองว่าเดี๋ยวนี้นักช้อปปิ้งไม่น้อยที่มีจุดมุ่งหมายเวลาที่ไปเดินห้าง "สำหรับผมและกลุ่มเพื่อนๆ เวลาไปเดินห้างก็จะมีจุดมุ่งหมาย เช่น ไปดูหนัง หรือไปรับประทานอาหาร จะไม่ใช่ในลักษณะที่ว่างไปนั่งแช่ตัวอยู่นานๆ โดยปราศจากจุดมุ่งหมาย"

นอกจากนั้น ในเมื่ออากาศข้างนอกมันร้อนนัก...ทำไมถึงจะไม่เข้าไปตากแอร์เย็นๆ ในห้างละ!!!

อิทธิพลกระแสบริโภคนิยม

กระแสของการบริโภคนิยมอันรุนแรง ปรากฏเป็นความหลงใหลในตัวแบรนด์จากประเทศตะวันตก เกิดความสุขที่ได้ครอบครองแบรนด์สินค้าที่มีชื่อเสียง จะเรียกว่าเป็นความสุขอย่างหนึ่งของคนยุคนี้ได้ รูติพัฒน์ คุญภัทรานนท์ กรรมการผู้จัดการร่วม บริษัท หาญโปรดัคส์ เห็นว่า การที่คนรุ่นใหม่มักเดินห้างนั้น เป็นผลจากกระแสการบริโภคนิยมที่ทวีความรุนแรงขึ้น "การเดินห้างเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของใครหลายคนไปแล้ว ที่เรียกว่าชีวิตของคนเมือง เมื่อเรabriโภค ความสุขจะเกิดตามมา และเดี๋ยวนี้นักเรามีเวลาไม่มากนัก เราจึงเลือกบริโภคลักษณะที่สรุปแล้วอย่างในห้าง มีความบันเทิงครบครันตอบสนองต่อไลฟ์สไตล์ การไปห้างยังเหมือนกับการเสพความสุขผ่านสายตา นั่นหมายความว่า เมื่อสายตาเราได้สัมผัสกับการตกแต่งที่สวยงามของอาคาร เราก็จะเกิดความสุขใจ ขณะเดียวกันผมก็คิดว่าเป็นสถานที่ให้เราทำกิจกรรมต่างๆ ได้ครบวงจร เช่น ไปรับประทานอาหาร

ช้อปปิ้ง ดูหนัง จ่ายค่าโทรศัพท์และค่าบริการเครดิต หรือทำธุรกรรมทางการเงินต่างๆ ไม่พียงแต่อย่างบางที่ผมไม่ได้ไปซื้อของ แต่ไปออกกำลังกายที่ฟิตเนส ยิงกีฬาทางไลน์สโตร์การตกแต่งสวยๆ เวลาไปเดินก็ทำให้เราก่อเกิดความสุขผ่านทางสายตาได้เช่นกัน"

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสพปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 11

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา นาฬิกาหรรษาแพง

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชื่นนำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- นักเรียนมีนาฬิกาใส่หรือไม่
- นาฬิกาที่ใส่อยู่มีราคาประมาณเท่าไร

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ พาดหัวข่าว “ทอมมี ฮิลฟเกอร์ แดง ขาว น้ำเงิน จิตวิญญาณอเมริกัน”

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระฉับในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- นาฬิกาแฟชั่นในข่าวมียี่ห้ออะไร
- นาฬิกาของปลอมจะมีราคาเท่าไร

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ถ้านักเรียนต้องการจะซื้อนาฬิกาสักเรือนหนึ่ง นักเรียนจะเลือกซื้อนาฬิกาที่มีอิลฟ์ดกอร์หรือไม่ เพราะเหตุใด

- ถ้านักเรียนต้องการจะซื้อนาฬิกาห้อยทอมมี อิลฟ์เกอร์ จะเลือกซื้อของปลอมหรือของจริง เพราะเหตุใด

อภิปรายกันภายในในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม

และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวบรวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่ไม่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในขั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

TODAY ซีโอ.ป.เอ็ม

ทอมมี ฮิลฟิเกอร์

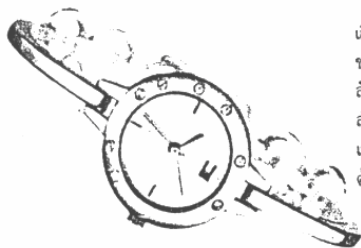
แดง ขาว น้ำเงิน

จิตวิญญาณอเมริกัน

ของแบรนด์อย่างชัดเจน โดยจะมีตั้งแต่สไลด์สไลดสปอร์ต ไปจนถึงคลาสสิก โดยคอลเลกชันนี้เหมาะสมสำหรับทุกโอกาสและเป็นเอกลักษณ์ รวมทั้งมีหลากหลายแบบสำหรับคนทุกวัยอีกด้วย

มาถึงตรงนี้ผู้อ่านอาจจะรู้สึกสับสนกับผู้ผลิตและจัดจำหน่ายนาฬิกาแก่เจ้าของแบรนด์ทอมมี ฮิลฟิเกอร์ซึ่งจริงจังแล้วทางทอมมี ฮิลฟิเกอร์เองไม่ได้เป็นผู้ผลิตและออกแบบนาฬิกาเอง แต่อนุญาตให้บริษัท ไนวาโด กรุ๊ป ซึ่งเป็นบริษัทผลิตนาฬิการายใหญ่ของสหรัฐอเมริกา อันได้แก่ นาฬิกา ไนวาโด คองคอร์ด เอเบล อีเอสคิว และฮิวโก บอส รวมทั้งนาฬิกาได้ชื่อว่าเป็นผู้ผลิตและออกแบบนาฬิกาทอมมี ฮิลฟิเกอร์ซึ่งเทคโนโลยีของตัวเรือนนาฬิกาไม่ต้องพูดถึงความเชี่ยวชาญของบริษัท ไนวาโด กรุ๊ป รับประกันได้อยู่แล้ว ส่วนในเรื่องของการดีไซน์นั้น ดีไซน์เนอร์มีความเชี่ยวชาญในการออกแบบนาฬิกาต้องศึกษาแนวทางการแฟชั่นของทอมมี ฮิลฟิเกอร์ บริษัทแม่ เพื่อให้ออกแบบให้เป็นไปในทางเดียวกับที่ทอมมี ฮิลฟิเกอร์เป็นทุกประการ และทุกแบบที่ได้รับการออกแบบนั้นจะต้องผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของคอนเซ็ปต์จากเจ้าของแบรนด์เรียบร้อยแล้วทุกประการก่อนการผลิตจริง

โดยคอนเซ็ปต์การออกแบบของ ทอมมี ฮิลฟิเกอร์ นั้น

เอกลักษณ์ นอกจากนั้น ยังได้นำสัญลักษณ์แดง ขาว และน้ำเงินมาผสมผสานกันเป็นสีของหน้าปัด เข็มและสายหนังอย่างงดงาม

ภาณุ ณรงค์ชัยกุล ประธานกรรมการบริษัทโอทีเอ็ม แมเนจเม้นท์ ผู้นำจัดจำหน่ายนาฬิกา ทอมมี ฮิลฟิเกอร์ ในประเทศไทย ได้เปิดเผยมุมมองของความเห็นใจนาฬิกาทอมมี ฮิลฟิเกอร์ ว่า ปัจจุบันไทยเวิลด์ของคนที่เปลี่ยน เมื่อก่อนการซื้อนาฬิกาลักเรียนเป็นเรื่องยาก และจะซื้อเฉพาะช่วงเวลาพิเศษจริงๆ เท่านั้น เพราะฉะนั้นคนคนหนึ่งจะมีนาฬิกาข้อมือเพียง 1-2 เรือนเท่านั้นแต่ด้วยนักชื้อนาฬิกาเพราะความสวยงาม อยากเป็นเจ้าของแบบไม่ซ้ำกันโอกาสและเวลาพิเศษๆ อีกต่อไป ดังนั้นคนคนหนึ่งจะมีนาฬิกาประมาณ 4-5 เรือน หรือมากกว่านั้นก็มี ทอมมี ฮิลฟิเกอร์จึงถือกำเนิดมาเพื่อตอบสนองกลุ่มลูกค้าที่รักแฟชั่น

เมื่อนาฬิกา ทอมมี ฮิลฟิเกอร์ เป็นนาฬิกาแฟชั่นที่มียี่ห้อเสียงดี จึงเป็นเรื่องปกติที่จะขายดี และแน่นอนสินค้าไหนขายดี ขายง่าย ก็เป็นเรื่องที่เหมือนจะปกติไปแล้วสำหรับสังคมไทยที่จะโดนทำลายเลียนแบบและคงไม่ใช่เรื่องดีสำหรับเรื่องแบรนด์ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ 2 มุมมอง คือถ้าของเราไม่คิดจะมีคนก๊อปปี้ มักมีของปลอมเพราะฉะนั้นมีความต้องการในตลาด เป็นเรื่องดีที่นาฬิกาเราดี มีความต้องการ

ของราคานาฬิกาจริง ราคาของปลอมมันจะมีตั้งแต่ 200 บาท 300 บาท แต่เรารู้สึกว่าทำไมมันล่อลวงใจมากกว่านาฬิกา เมื่อเจออย่างนี้ทางบริษัทก็ดำเนินเรื่องแทนลูกค้า ให้มีการจับปรับคนขายที่หลอกลวงผู้บริโภคเหล่านั้นไป ซึ่งถึงแม้คนขายของปลอมบางรายจะไม่โดนจับ แต่พวกเขาก็จะขายอยู่ไม่ได้นาน เพราะขายของปลอมแล้วหลอกลูกค้าว่าเป็นของจริง เมื่อลูกค้ารู้ตัวก็จะไม่กลับมาซื้อ อีกอย่างพวกเขาก็กลัวลูกค้าบางรายจะแจ้งจับเขาได้ ดังนั้น เขาก็ขายได้เพียงระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น

วิธีการสังเกตเวลาซื้อนาฬิกาคือนอกจากซื้อในร้านขายนาฬิกาของแบรนด์นั้นๆ ในห้างแล้วก็สังเกตป้ายว่าเป็นผู้จัดจำหน่ายที่ไว้ใจได้ ต้องมีใบรับประกันให้ มีสติ๊กเกอร์หลังเรือนให้เวลาซื้อ ลูกค้าก็จะได้รับการดูแลจากทางบริษัทเป็นอย่างดี

ก่อนตัดสินใจซื้อสินค้าได้ถ้าไม่แน่ใจก็ไม่ควรตัดสินใจซื้อทันที ด้วยราคาที่หลอกล่อใจ เพราะเมื่อคุณซื้อไปแล้วอาจจะเสียใจเจ็บใจในภายหลังได้ ดังนั้นเพื่อความมั่นใจก่อนซื้อสินค้าใดควรตรวจสอบให้ดีก่อนว่า ร้านที่คุณกำลังเลือกซื้อสินค้านั้นเขาได้รับการรับประกันในคุณภาพของสินค้าแล้วหรือยังรอบคอบสักนิดคุณจะได้ของดี มีคุณภาพเหมาะสมกับเงินที่เสียไป ○

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสพปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 12

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา สินค้าในห้างสรรพสินค้า

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชี้นำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- นักเรียนชอบเดินช้อปปิ้งในห้างสรรพสินค้าหรือไม่
- ถ้าไปเดินช้อปปิ้งจะชอบดูสินค้าอะไร

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ พาดหัวข่าว “ชอปปิ้ง”

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- ของสมนาคุณจากแบรนด์ดังต่าง ๆ มีอะไรบ้าง
- ชื่อชุดชั้นในสำหรับสุภาพสตรีครบกี่บาทจึงจะได้รับผ้าขนหนู

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ถ้านักเรียนเป็นผู้ที่มีฐานะดีนักเรียนจะเลือกซื้อของในห้างสรรพสินค้าดังเช่นในข่าวหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - ถ้านักเรียนซื้อชุดชั้นใน Maiden form ตามข่าว นักเรียนจะซื้อสินค้าให้ครบ 1,200 บาท หรือ 2,500 บาท เพื่อให้ได้ของแถมหรือไม่ เพราะเหตุใด
- อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม
- และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่ไม่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในชั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

D6 | Shopping

โรสแคโร ไบร 'Thank You Party 2005'

โรสแคโร ไบร มอบความสุขด้วยของขวัญล้ำค่าแห่งกาลเวลา ต้อนรับเทศกาลปีใหม่ที่กำลังจะมาถึงนี้ ในรายการ "Thank You Party 2005" ด้วยส่วนลดพิเศษ 15-70% ทั้งนาฬิกาและเครื่องประดับจากหลากหลายแบรนด์ชั้นนำ อาทิ ยูนิส นาร์แดง, คาร์ล เอฟ บุคเคอเรอร์, ชาร์ริโอ, โอริส, โอเรียนท์ ฯลฯ

พร้อมรับของสมนาคุณจากแบรนด์ดังต่างๆ อีกมากมาย อาทิ บัตรรับประทานอาหารไออิชิ มูลค่า 1,000 บาท บัตรเติมน้ำมันจากเชลล์ มูลค่า 2,000 บาท และโรแมนติกด้วยแพ็คเกจ จาก อลันดา รีสอร์ท แอนด์ สปา หัวหิน ปรานบุรี 3 วัน 2 คืน มูลค่า 11,546 บาท

หมดเขตวันที่ 14 มกราคม 2549

My Wish My Gift : X mas gift festival

ส่งมอบความสุขให้กันและกันด้วยสินค้ามากมายนับล้านชิ้น ทั้งในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศที่หลากหลาย เพื่อใช้แทนความหมายแด่คนพิเศษของคุณกับเทศกาลปีใหม่ ในรายการ "My Wish My Gift : X mas gift festival" ยิ่งช้อปปิ้งมาก ยิ่งได้มาก

ช้อปครบทุก 800 บาท รับคูปอง 100 บาท

พร้อมแต่งแต้มความงามรับลมหนาวกับเครื่องสำอางและน้ำหอม

แบรนด์ดัง 10-20%

แฟชั่นคอลเลกชั่น winter ทั้งบุรุษ สตรี ชุดชั้นในและเด็ก เคนเตอร์

ปกติสูงสุดถึง 30%

เครื่องประดับนาฬิกาและจิวเวลรี่แบรนด์ดัง ลด 10-20 %

ส่งมอบความสุขกับของขวัญแทนใจนี้ได้ตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2549 ที่โรบินสันทุกสาขาทั่วประเทศ

Maidenform รู้ใจคุณผู้หญิง

ชุดชั้นใน Maidenform มอบสิทธิพิเศษสำหรับสุภาพสตรี เพียงซื้อสินค้าครบ 1,200 บาท รับฟรีผ้าขนหนูที่ทำจากใยผ้าฝ้ายบริสุทธิ์ (Organic) ฝืนเล็ก มูลค่า 250 บาท

ช้อปครบ 2,500 บาท รับฟรีผ้าขนหนูฝืนใหญ่ มูลค่า 550 บาท

ณ เคนเตอร์ Maidenform ในห้างสรรพสินค้าชั้นนำทั่วไป ระหว่างวันที่ 6-15 มกราคม 2549

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสพปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 13

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา การใช้กระเป๋าส 2 ใบ ในการใส่หนังสือ

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชี้นำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- นักเรียนมีกระเป๋าสหนังสือกี่ใบ
- ในกระเป๋าสอะไรมาบ้าง

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ พาดหัวข่าว “ แฟชั่นกระเป๋าส 2 ใบ ของสาวจุฬาฯ ”

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- นักศึกษาในข่าวถือกระเป๋าสคนละกี่ใบ
- กระเป๋าสที่นักศึกษาในข่าวถือใส่อะไรบ้าง

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- นักเรียนคิดว่าการถือกระเป๋าส 2 ใบ มาโรงเรียนเป็นแฟชั่นที่ดีหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ถ้าเป็นตัวนักเรียนเอง นักเรียนจะถือกระเป๋ 2 ใบ มาโรงเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด

อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม

และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในขั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

แพ้นกระเป๋าคู่ 2 ใบของสาวจุฬาฯ

โดย ผู้จัดการออนไลน์ 27 กรกฎาคม 2546 11:13 น.

ในเดือนที่เต็มไปด้วยสายฝนอย่างนี้ ไม่ว่าจะหันไปทางไหนก็จะพบ แต่ลวดลายสวยๆ ของกระเป๋าคู่ที่บรรดาสาวน้อยสาวใหญ่ใช้เป็นอุปกรณ์ใส่ของเพื่อป้องกันฝน จนทำให้กลายเป็นแฟชั่นที่มาแรงกว่าเสื้อสายเดี่ยวตามลานเซ็นเตอร์พอยท์เสียอีก

ถ้าเพื่อนๆ คนใดมีโอกาสผ่านไปแถวจุฬาฯ ก็อาจจะพบกับแฟชั่นที่ว่านี้ เพราะสาวๆ ที่นิยมนำมาหิ้วกระเป๋าคู่กันคนละ 2 ใบกัน แต่อย่างสงสัยว่าพวกเธอจะย้ายบ้านไปไหนหรือเปล่า... ที่จริงแล้วเหตุที่พวกเธอต้องหิ้วกระเป๋าคู่กันมาถึง 2 ใบ ก็เพราะตำราเรียนที่เยอะจนแบกไม่ไหว เลยทำให้กลายเป็นแฟชั่นประจำสถาบันไปอย่างไม่รู้ตัว

ตอนนี้ไม่ว่าจะเดินไปคณะฯ ใดของจุฬาฯ เราจะได้พบกับสาวๆ ที่หิ้วกระเป๋าคู่ 2 ใบกันทั้งนั้น โดยลักษณะของกระเป๋าคู่ที่สังเกตเห็น ใบแรกนั้นจะเป็นกระเป๋าคู่แฟชั่นใบเล็กรูปทรงต่างๆ ที่สาวๆ หิ้วไปนิยมนะพาดพิงตัวกัน ส่วนอีกใบจะมีขนาดใหญ่ขึ้นมาน้อย มีหูจับถนัดมือ ทั้งกระเป๋าคู่ที่ทำมาจากผ้าเพิ่มราคาด้วยลวดลายต่างๆ หรือจะเป็นแบบถุงกระดาษธรรมดา แต่สามารถกันน้ำได้ บางคนก็ใช้ใบที่มีขนาดใหญ่ๆ ไปเลย ไม่ว่าจะถือหรือสะพายแต่ที่แน่ๆ ต้องมาพร้อมกันทั้ง 2 ใบ คนที่จะให้คำตอบได้ดีก็คือบรรดาสาวสวยหน้าตาจิ้มลิ้มทั้งหลายที่เดินผ่านไปผ่านมาริเวณนี้

อย่างสาวรายนี้ ปี๊ด ศรีวิมล สุรสันติวิศวกร คณะครุศาสตร์ ปี 2 เธอให้เหตุผลที่น่าฟังว่าเธอถือกระเป๋าคู่ 2 ใบมาตั้งแต่ปี 1 "หนังสือเรียนเยอะมากแล้วทุกเล่มจำเป็นต้องนำมาเรียนด้วย กระเป๋าคู่ใบเล็กที่ใช้เป็นประจำใส่ประเภทของกระจุกระจิกอย่างมือถือ กระเป๋าเงิน จะเอามาใส่หนังสือเรียนด้วยก็คงไม่พอ จึงต้องหิ้วกระเป๋าคู่ใบใหญ่อีกใบหนึ่ง"

"ส้ม พัชรวิไล คณะนิเทศศาสตร์ ปี 3" สาวหมวยหน้าหวานที่เพื่อนๆ เธอต่างพูดเป็นเสียงเดียวว่าเธอนี้แหละคือผู้นำแฟชั่น... บอกไม่รู้ด้วยซ้ำว่าการถือกระเป๋าคู่ 2 ใบเป็นแฟชั่น "ส้มคิดว่าการสะพายกระเป๋าคู่ 2 ใบ ช่วยทำให้เรานำอุปกรณ์ที่จำเป็นมามหาวิทยาลัยครบทุกอย่าง จะได้ไม่ต้องขอยืมเพื่อน ینگะ แต่ส้มชอบถือกระเป๋าคู่ใบใหญ่ๆ ไม่ว่าจะเป็กระเป๋าคู่สะพายหรือกระเป๋าคู่ถือ บางวันก็เปลี่ยนมาเป็นเป้สะพายหลังกับกระเป๋าคู่ใบเล็กบ้าง จะเปลี่ยนอย่างนี้เสมอ"

ส่วนเรื่องราคาของกระเป๋าคู่ที่น้องส้มใช้ เธอบอกว่าราคาไม่แพงอย่างที่คนอื่นคิด อย่างกระเป๋าคู่ที่สะพายไว้สำหรับใส่เครื่องสำอาง ราคา 100 กว่าบาท กระเป๋าคู่ใบเล็กใส่ของอาหาร ก็เพียงแค่ 200

ด้านมด ผู้นิยมใช้กระเป๋าสองใบอีกคนให้เหตุผลว่าถือกันแบบนี้มานานแล้ว แต่เรากำลังจะเกิดขึ้นไป “พอมีคนมาทักก็รู้สึกว่ามันก็แปลกดี ที่นิสิตสาวที่มีแฟชั่นคล้ายกันแบบไม่รู้ตัว ส่วนหนึ่งที่ทำให้การหิ้วกระเป๋า 2 ใบกลายเป็นแฟชั่นได้ คงมาจากการตามเพื่อนมากกว่า อย่างถ้าอยู่กลุ่มเดียวกัน ก็มักจะมีของเหมือนกัน แล้วค่อยลามไปจนถึงเพื่อนเรียนเอกเดียวกัน เพื่อนในคณะ เพื่อนนอกคณะ จนทั่วมหาวิทยาลัย”

“แล้วอีกอย่างนี่ก็อยู่ใกล้ๆ กับแหล่งช้อปปิ้งด้วย ของที่ใช้ส่วนใหญ่ก็จะมาจากที่เดียวกัน มันก็เป็นธรรมดาที่ต้องมีเหมือนกันบ้าง สำหรับมดแล้ว ก็ใช้กระเป๋า 2 ใบเหมือนกัน ใบใหญ่ก็ใส่หนังสือ เพราะ ถ้าเราแบกขึ้นรถเมล์มันลำบาก เลยตัดปัญหาด้วยการหาถุงมาใส่ แต่ถุงมันก็ไม่ทนทาน ใสของหนักไปก็ขาด ยิ่งถ้าฝนตกด้วยแล้วไม่ต้องพูดถึงเลย เปื้อนแน่นอน แต่มาเปลี่ยนมาใส่กระเป๋าแทนว่า แอมเดี๋ยวนี้อย่างมีลายสวยๆ ให้เลือกอีกด้วย”

ส่วนสถานที่หาซื้อกระเป๋าผ้านั้น เหล่าสาวฯ ลงความเห็นว่ามีอยู่ 3 แหล่งใหญ่ๆ ที่แรกคือ แดงสยาม, มานูญครอง ก็คือแหล่งช้อปปิ้งใกล้จุฬาฯ นี่เอง แต่ราคาแพงค่อนข้างแพงหน่อย ตกใบละ 199-299 บาท (อยู่ที่ลวดลายและยี่ห้อของเจ้ากระเป๋า)

แหล่งที่สองจะอยู่แถวอนุสาวรีย์ชัยฯ ราคาจะอยู่ที่ 129 บาทต่อใบ แต่ถ้าสาวคนไหนนิยมของถูก ต้องไปที่สำเพ็ง ที่นี่จะขายกระเป๋าให้แบบยกแพ็ค 3 ใบ 50 บาท ถึงจะมีราคาถูกกว่าจนน่าตกใจ แต่สาวฯ รับประกันว่าคุณภาพเหมือนกันทุกที

เป็นอย่างไรกันบ้าง สำหรับแฟชั่นของสาวฯ รั้วจามจุรี ถ้าหากเพื่อนๆ สถาบันอื่นจะเอาไปประยุกต์เป็นแบบฉบับของตนเองบ้างก็ได้นะ เพราะ แฟชั่นแบบนี้ไม่ไร้สาระ ไม่เป็นอันตรายต่อตนเองและคนรอบข้าง เหมือนแฟชั่นนุ่งน้อยห่มน้อย....

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสพปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 14

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา รายการเครื่องเขียนราคาแพง

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชื่นนำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- อุปกรณ์การเรียนที่นักเรียนมี มีอะไรบ้าง
- ปากกาที่นักเรียนใช้อยู่มีราคากี่บาท

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ คือ รายการเครื่องเขียน

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระจำในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- สมุดโน้ตปกอ่อนสีเหลืองสดใส่ลายเด็กน้อยจากเกาหลีราคากี่บาท
- สมุดปกอ่อนริมลวดลายการ์ตูนจาก san-x ราคากี่บาท

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- ถ้านักเรียนต้องการซื้อสมุดโน้ตสักหนึ่งเล่มนักเรียนจะเลือกซื้อสมุดโน้ตในรายการนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด

- ถ้านักเรียนอยู่ในร้านขายเครื่องเขียนโดยมีสินค้าตามรายการที่ได้อ่าน นักเรียนจะเลือกซื้ออะไรบ้าง เพราะเหตุใด

อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม

และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวบรวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่ไม่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในขั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

	• ST_023 • ดินสอไม้ลายการ์ตูน คละสี ปกติ 90.00 ฿ ลดเหลือ 86.00 ฿ add to cart send		• ST_021 • ดินสอไม้ลายการ์ตูน Peach Baby สีชมพู ปกติ 50.00 ฿ ลดเหลือ 48.00 ฿ add to cart send
	• ST_105 • สมุดปกอ่อนริมลาด ลาย การ์ตูน จาก sn-x ราคา 45.00 ฿ add to cart send		• ST_031 • ปากกาทรงกระบอก สี ท้ายตัด แท้ 3 ปกติ 35.00 ฿ ลดเหลือ 34.00 ฿ add to cart send
	• ST_086 • สมุดโน้ต ลาย strawberry ริมลาด จากเกาหลี หน้ามาๆขอบออก ราคา 100.00 ฿ add to cart send		• ST_087 • สมุดโน้ตปกอ่อน สี เหลืองสดใส่ ลายเต็กน้อยใบชดสด ร่อนเออร์รี่ค๊ะ จากเกาหลี ราคา 90.00 ฿ add to cart send
	• ST_032 • ปากกากลิ้งขน 4 รสค๊ะ (นม สดอเบอร์รี่ ช็อคโกแลต แอปเปิ้ล) แท้ 4 ค๊ะ ปกติ 35.00 ฿ ลดเหลือ 34.00 ฿ add to cart send		• ST_012 • กล้องดิจิตอลรูปแนวผีเสื้อ ลือคกลองหน้าแนวป๊อปนุสสีส้ม ราคา 45.00 ฿ add to cart send
	• ST_065 • ปากกาเจลสีเทา melon มีประกายริ้วๆของกากเพชรค๊ะ กลิ่น หอมอ่อนๆ ด้วยค๊ะ ราคา 15.00 ฿ add to cart send		• ST_022 • ดินสอไม้ลายการ์ตูน Peach Baby สีฟ้า ราคา 50.00 ฿ add to cart send
	• ST_035 • สมุดโน้ตมีสายคล้องคอ รูปส้มมีการ์ตูนน่ารักๆติดสายด้วย ค๊ะ ราคา 60.00 ฿ add to cart send		• ST_061 • ปากกาเจลสีม่วงองุ่น มีประกายริ้วๆของกากเพชรค๊ะ กลิ่น หอมอ่อนๆ ด้วยค๊ะ ราคา 15.00 ฿ add to cart send
	• ST_077 • สมุดโน้ตแบบยาว ลาย strawberry shortcake ริมลาด ราคา 85.00 ฿ add to cart send		• ST_068 • ชุดปากกาเน้นข้อความ ขนาดพกพา จี๋นด้นจ๊วนค๊ะ 3 สี ราคา 35.00 ฿ add to cart send

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสบปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 15

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา ราคาโทรศัพท์มือถือรุ่นต่าง ๆ

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชี้นำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- นักเรียนมีโทรศัพท์มือถือใช้หรือไม่
- โทรศัพท์มือถือที่ใช้มีราคากี่บาท

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ คือ ราคาโทรศัพท์มือถือรุ่นต่าง ๆ

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระฉับในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- โทรศัพท์มือถือ NOKIA รุ่น 7380 ถ้าซื้อเงินสดราคากี่บาท
- โทรศัพท์มือถือ NOKIA รุ่น N 90 ถ้าซื้อเงินสดราคากี่บาท

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- นักเรียนคิดว่าการมีโทรศัพท์มือถือใช้จำเป็นหรือไม่หรือไม่ เพราะเหตุใด
- ถ้าให้นักเรียนซื้อโทรศัพท์มือถือในรายการดังกล่าวนักเรียนจะซื้อรุ่นใด เพราะเหตุใด และจะซื้อเงินสดหรือเงินผ่อน เพราะเหตุใด

อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม

และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า
ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจนสิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูงหรือเลือกซื้อของที่ไม่จำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในขั้นเตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

ราคาทำพิธีงาน อินสตอล ธานีโต

เช็คราคาวันสองวัน
โทร 05-031499
09-3394

ราคาพิเศษที่ฟิวเจอร์พาร์คศรีนครินทร์

Mobile Easy ลิฟท์ ห้องน้ำ

ชั้น 3F โซนเซ็นทรัล

อินสตอล NET DESIDE ศึกษาภัณฑ์

MODERN AIR

INSTALL ร่วมกับ Mobile easy จัดโปรโมชั่นพิเศษ
ลงโปรแกรม symblan Full option ทุกรุ่น

ฟรี! พิเศษ สำหรับลูกค้าทั่วไป
(รับปรึกษาแก้ไขปัญหาคอมพิวเตอร์)
50 บาทเท่านั้น!

---สิทธิพิเศษ สำหรับลูกค้าอินสตอลเท่านั้น---

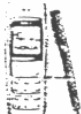
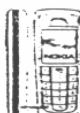
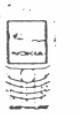
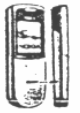
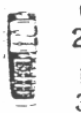
ชั้น 3F โซนเซ็นทรัลข้างตึกวิชาการ
ห้างสรรพสินค้าฟิวเจอร์พาร์คศรีนครินทร์
สงสัยสนใจสอบถามเพิ่มเติม TEL.
09-6816171 เดชา 01-4274124 บุญรวย
09-6778489 พิษณุ 06-5175212 สุภาพ
05-9125255 เพ็ญแข 06-6170718 สุวรรณา
04-0666552 นิตพงษ์ 01-5598639 สันติ
01-6523652 กมลทิพย์ 06-7974242 วิสิท
04-0000130 วีรศักดิ์ 04-9718464 เดือน
01-7355373 ศิริพร 05-1177994 อรุณ

ผ่อนถูกที่สุด! ต่างจากราคาเงินสด 200 บาท
กับบัตรเครดิต AEON, OK, First Choice

รุ่น	ราคาเงินสด	ราคาเงินผ่อน	ผ่อนต่อเดือน	รุ่น	ราคาเงินสด	ราคาเงินผ่อน	ผ่อนต่อเดือน
NOKIA 1100	2,099			D510	12,699	13,000	839/18 ค.
NOKIA 1110	2,149			E530	9,299	10,800	686/18 ค.
NOKIA 1600	2,999	3,600	429/9 ค.	E350	7,799	8,100	515/18 ค.
NOKIA 2300	2,750	3,050	533/6 ค.	E640	11,599	11,800	750/18 ค.
NOKIA 2600	2,899	3,200	399/9 ค.	E730	10,799	11,000	699/18 ค.
NOKIA 3230	9,999	10,300	655/18 ค.	X640	5,999	6,200	394/18 ค.
NOKIA 6030	4,350	4,650	425/12 ค.	X660	6,699	6,999	464/18 ค.
NOKIA 6060	4,899	5,200	475/12 ค.	D500	12,999	13,200	839/18 ค.
NOKIA 6101	7,199	7,500	493/18 ค.	D600	14,299	14,600	947/18 ค.
NOKIA 6111	11,299	11,600	744/18 ค.	ราคาลดพิเศษ! NOKIA 3230 ข่าย 9,999 B			
NOKIA 6230	10,499	10,800	686/18 ค.				
NOKIA 6600	8,499	8,800	559/18 ค.	IDEA308	3,699	4,000	374/12 ค.
NOKIA 6610i	5,199	5,500	502/12 ค.	IDEA508	4,599	4,999	429/12 ค.
NOKIA 6630	11,299	11,600	749/18 ค.	IDEA509	7,199	7,500	477/18 ค.
NOKIA 6680	14,799	15,100	960/18 ค.	IDEA602	4,999	5,300	484/12 ค.
NOKIA 6681	13,900	14,200	902/18 ค.	IDEA603	7,499	7,800	496/18 ค.
NOKIA 6270	14,699	14,999	985/18 ค.	IDEA600	7,699	8,000	508/18 ค.
NOKIA 7610	10,999	11,300	750/18 ค.	IDEA606	5,499	5,800	530/12 ค.
NOKIA 7260W	7,999	8,300	547/18 ค.	K750	13,999	14,300	909/18 ค.
NOKIA 7360	8,699	9,000	572/18 ค.	W550	11,999	12,300	814/18 ค.
NOKIA 7370	12,799	13,100	833/18 ค.	W800i	16,699	17,000	1220/12 ค.
NOKIA 7380	19,299	19,600	1246/18 ค.	MOTO-V3i	13,099	13,400	852/18 ค.
NOKIA Ngage QD	6,899	7,200	458/18 ค.	MOTO-L6	6,999	7,300	471/12 ค.
NOKIA 8800	31,999	32,300	2053/18 ค.	C257	3,799	4,100	425/12 ค.
NOKIA N70	17,999	18,300	1198/18 ค.	C261	4,799	5,100	501/12 ค.
NOKIA N90	22,400	22,700	1443/18 ค.				

ดอกเบี้ย 0.65% } 1.2% ดอกเบี้ย 0.65% } 1.2% ดอกเบี้ย 0.50% } 0.8%
ค่าธรรมเนียม 0.64% } 1.2% ค่าธรรมเนียม 0.30% } 0.8%

ลูกค้าผ่อนสมัครใหม่
ไม่มีบัตรเครดิตผ่อนได้!

NOKIA 1600 เงินสด 2999 B เงินผ่อน 3,600 B	NOKIA 3230 เงินสด 9999 B เงินผ่อน 10300 B	NOKIA 1110 เงินสด 2,149 B เงินผ่อน 2449 B	NOKIA 6030 เงินสด 4,350 B เงินผ่อน 4650 B	NOKIA 6060 เงินสด 4,899 B เงินผ่อน 5,200 B
NOKIA 6101 เงินสด 7,199 B เงินผ่อน 7500 B	NOKIA 6230i เงินสด 10399 B เงินผ่อน 10700 B	NOKIA 6600 เงินสด 8,499 B เงินผ่อน 8,800 B	NOKIA 6610i เงินสด 5,199 B เงินผ่อน 5,500 B	NOKIA 6630 เงินสด 11299 B เงินผ่อน 11600 B
NOKIA 6680 เงินสด 14,900 B เงินผ่อน 15,200 B	NOKIA 6681 เงินสด 13,699 B เงินผ่อน 14,000 B	NOKIA 7260 เงินสด 7999 B เงินผ่อน 8,300 B	NOKIA 7610 เงินสด 10,999 B เงินผ่อน 11,300 B	NOKIA 6111 เงินสด 11,299 B เงินผ่อน 11600 B
NOKIA N-GAGE QD เงินสด 6899 B เงินผ่อน 7,200 B	NOKIA 8800 เงินสด 31,999 B เงินผ่อน 32,300 B	NOKIA N70 เงินสด 17999 B เงินผ่อน 18300 B	NOKIA N90 เงินสด 22400 B เงินผ่อน 22700 B	NOKIA 2600 เงินสด 2899 B เงินผ่อน 3,200 B

ราคาเปรียบเทียบเครื่องเก่าแลกเครื่องใหม่!
รับซื้อพร้อมรับของแถมฟรี!

รุ่น	ราคารับซื้อมือถือ	เครื่องใหม่เงินสด	เครื่องใหม่เงินผ่อน	รุ่น	ราคารับซื้อมือถือ	เครื่องใหม่เงินสด	เครื่องใหม่เงินผ่อน
NOKIA3310	1,200			NOKIA QD	4,500	7,099	7,400
NOKIA3315	1,200			NOKIA6680	14,000	15,999	16,300
NOKIA2100	1,300			NOKIA6681	12,000	13,699	14,000
NOKIA1100	1,200	2,199		NOKIA7610	9,000	11,999	12,300
NOKIA3220	3,500	5,199	5,500	NOKIA7260	6,000	8,099	8,400
NOKIA2300	1,800	2,750	3,050	SAMSUNG E800	4,500		
NOKIA2600	2,000	2,999	3,300	SAMSUNG E630	5,000	7,899	8,100
NOKIA3120	2,500	3,799	4,100	SAMSUNG E310	3,500		
NOKIA6030	3,500	4,350	4,650	SAMSUNG E330	4,000		
NOKIA6020	4,000	6,299	6,600	SAMSUNG E700	4,000		
NOKIA6670	7,000	11,199	11,500	SAMSUNG N460	3,000		
NOKIA6630	10,000	11,590	11,890	SAMSUNG N640	4,000	5,999	6,200
NOKIA6600	6,500	8,699	9,000	SAMSUNG N630	2,300		
NOKIA6610	3,500	5,250	5,550	SAMSUNG D500	9,000	12,999	13,200
NOKIA6230	10,000	11,699	12,000	SAMSUNG D600		17,599	17,200
NOKIA6060	4,000	4,999	5,300	SAMSUNG N660		7,199	7,400

ก่อนจะสอบถามราคา
โทรหาที่ร้าน Mobile Easy

ร้านกับร้าน TK Telecom Easy Fix

Photo Hut Coffee Mola

Mobile Easy

บ้านโตเกียว DATA IT

ชั้น3F โซนเซ็นทรัล

แผนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

หลักการ

กำหนดเนื้อเรื่องหรือปัญหาจริยธรรม ซึ่งตัวประกอบเอกประสพปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมในเรื่องความตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อและให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินใจเลือกเหตุผลในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรมที่คิดว่าเหมาะสม และได้ประโยชน์มากที่สุด จากนั้นนำคำตอบไปประเมินและจัดระดับจริยธรรมตามหลักเกณฑ์ของทฤษฎีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

กิจกรรมที่ 16

วันที่ทำกิจกรรม..... เวลา 60 นาที

- จุดประสงค์
1. บอกเหตุผลจากการตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลจากสถานการณ์ที่กำหนดให้จากข่าว

หนังสือพิมพ์

3. ให้นักเรียนตระหนักในปัญหาค่านิยมพึงเพื่อของวัยรุ่น

เนื้อหา ค่านิยมและการบริโภคนิยมของเด็กวัยรุ่น

ขั้นตอนการทำกิจกรรม มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ชี้นำเพื่อเตรียมตัวนักเรียน (ถ้ามีนักเรียนที่มีรายจ่ายสูงหรือซื้อของที่ไม่จำเป็นให้เอารายจ่ายของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายก่อน)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้นและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะทำกิจกรรมโดยการตอบปากเปล่า

- นักเรียนคิดว่าการมีโทรศัพท์มือถือใช้ดีหรือไม่

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยจะแบ่งกลุ่มให้ละกันโดยครูเป็นผู้จัดให้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม (50 นาที)

1. เสนอปัญหาจริยธรรม (5 นาที)

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่เตรียมไว้ พาดหัวข่าว “เด็กไทยสายพัทธ์ใหม่ มั่วเซ็กซ์ ดิตเน็ต เสพยา บ้าแบรนด์ เหลือไร ยกพวกตี”

ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างในเนื้อเรื่องให้ดีขึ้น โดยการตอบปากเปล่า

- โทรศัพท์มือถือของเด็กวัยรุ่นสมัยนี้ส่วนใหญ่มีลักษณะอย่างไร

2. แสดงเหตุผลในการแก้ปัญหา (20 นาที)

แจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มใบงานประกอบด้วย คำถาม โดยให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

- นักเรียนคิดว่าการมีโทรศัพท์มือถือที่สามารถถ่ายรูป ถ่ายวิดีโอ ฟังวิทยุได้จำเป็นหรือไม่หรือไม่ เพราะเหตุใด

- นักเรียนคิดว่าพฤติกรรมวันรุ่นดังเช่นในข่าวเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
อภิปรายกันภายในกลุ่มและให้ทุกคนตอบคำถามทุกข้อ และให้เลือกคำตอบที่คิดว่าเหมาะสม

และได้ประโยชน์มากที่สุดภายในกลุ่มมา 3 คำตอบ ในแต่ละคำถาม

3. กระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด (10 นาที)

นำคำตอบของแต่ละกลุ่มมารวมกันและเลือกคำตอบในแต่ละกลุ่มที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้น
ที่ต่ำที่สุดมาอภิปราย

4. ชี้นำให้เกิดความกระจ่างในเหตุผลใหม่ (10 นาที)

ค่อย ๆ เลือกคำตอบในขั้นที่สูงกว่า และให้เหตุผลเพื่อต้องการให้ยกระดับเหตุผลเชิง
จริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่สูงกว่า แต่ถ้าคำตอบอยู่ในขั้นที่สูงแล้วก็พูดสนับสนุนคำตอบ

5. สรุปและตัดสินใจ (5 นาที)

ให้นักเรียนสรุปและตัดสินใจเลือกเหตุผลที่อยู่ในขั้นที่สูงกว่า

ขั้นประเมินผลการทำกิจกรรม (5 นาที)

หลังจากที่ดำเนินกิจกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแล้วผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบ
สัมภาษณ์ โดยจะสัมภาษณ์หลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5 คน และแบบบันทึกรายจ่ายประจำวันโดยให้
นักเรียนบันทึกรายจ่ายในแต่ละวันของตัวเองแล้ว ดูการใช้จ่ายของนักเรียนในขณะที่ทำการทดลองจน
สิ้นสุดการทดลอง ว่าเมื่อนักเรียนได้รับกิจกรรมกระบวนการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบสื่อ
สิ่งพิมพ์แล้วค่าใช้จ่ายมีแนวโน้มลดลงหรือเลือกซื้อของที่จำเป็นหรือไม่ ถ้านักเรียนมีการใช้จ่ายสูง
หรือเลือกซื้อของที่ไม่น่าจำเป็นก็เลือกรายการของนักเรียนคนนั้นมาเป็นกรณีในการอภิปรายในชั้น
เตรียมก่อนเข้ากิจกรรมนำมาอภิปรายในครั้งต่อไป

โดม : นิตยสารหลากหลาย หลายมุมมอง Vol.003

... เด็กไทยสายพันธุ์ใหม่ มั่วเซ็กซ์ ติดเน็ต เสพยา บ้าแบรนด์ เหลือไว้ ยกพวกตีกัน ...

เด็กไทยในยุคปัจจุบัน กำลังถูกสังคมไทย “ตราหน้า” เอาไว้และมีแนวโน้มค่อนข้างสูงว่า เด็กไทยยุคใหม่ไม่มีอะไรดีเสียเลย เด็กไทยจำนวนมากมีพฤติกรรมที่สวนทางกับความต้องการของสังคมไทย จนก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว เมื่อพ่อแม่ ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกว่ารับไม่ได้ จนท้ายที่สุดกลายมาเป็นปัญหาสังคมที่ยากจะแก้ไขเยียวยาได้

ความงดงาม คุณค่าของสังคมไทยและตัวเด็กไทยในปัจจุบันจำนวนมากเริ่มผุกร่อน หมดความหมาย สังคมไทยถูกสังคมแบบใหม่และโลกาภิวัตน์ หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมและจิตวิญญาณใหม่กับเด็กไทยมายาวนานและยังรุนแรงหนักขึ้น

เหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นว่าภาวะภูมิคุ้มกันทางสังคมของไทยบกพร่อง สังคมไทยประสบกับวิกฤตอย่างหนัก

ดังจะเห็นได้ว่า ในรอบปีที่ผ่านมามีข่าวที่ปรากฏตามสื่อสารมวลชน รวมไปถึงผลสำรวจและงานวิจัยที่ศึกษาถึงพฤติกรรมของเยาวชนไทยมากมายหลายชิ้น ล้วนแล้วแต่สะท้อนภาพความอ่อนแอขาดวุฒิภาวะของเด็ก รวมไปถึง

นอกจากนี้ ยังมีปัญหาของอบายมุข อาชญากรรม ความรุนแรง เด็กนักเรียนตีกัน ติดเกมส์ ติดเน็ต มีสังคม Online หนีเรียน หนีเที่ยว ลักเล็กขโมยน้อย โกหกพ่อแม่ ผู้ปกครอง ขอบขี้อินค้าและแต่งกายของแบรนด์ดังๆ ฟังเพลง กินอาหารประเภทด่วน ดื่มเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ดัดจริต ขอบวัดดวง บ้าดารา หลงนักร่อน เลียนแบบคนดัง มีพฤติกรรมเสี่ยงตาย มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ให้คุณค่าของรูปลักษณ์ภายนอกมากกว่าจิตใจ และปัญหาอื่นๆ อีกมากมาย

ข้อมูลสภาพปัญหาและพฤติกรรมของเด็กไทยจากการศึกษาดังกล่าว สามารถนำมาจำแนกแยกแยะ จัดประเภทของปัญหาได้เป็นกลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้ คือ

1. ปัญหาเรื่องค่านิยมและการบริโภคนิยม เด็กวัยรุ่นสมัยนี้ส่วนใหญ่ มีโทรศัพท์มือถือถือประจำตัวทุกคน ใฝ่ฝันอยากได้โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ล่าสุด ใฝ่ฝันอยากได้เสื้อผ้าแฟชั่นใหม่ ๆ ใฝ่ฝันอยากได้รองเท้าและกระเป๋าแฟชั่นหรู เทียบเชคทุกสัปดาห์ ดูหนังฟังเพลง กินยาลดความอ้วน เพื่อให้หุ่นเพรียวบางเหมือนกับนางแบบบน Catwalk ใช้เครื่องสำอางที่ทำให้ผิวขาวของแบรนด์ดังระดับโลก หากใครไม่มีหรือไม่เหมือนกับเพื่อนก็อาจจะมีการบูลลี่กันจนเกิดความอึดอัด และอาจจะลุกลามไปจนถึงการขายบริการทางเพศเพื่อแลกกับสิ่งของเครื่องใช้ดังกล่าวก้าวและเงินทองสำหรับเที่ยวเตร่ได้
2. ปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ เด็กไทยมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้น เด็กมัธยมต้นมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียนเป็นประจำ เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ไม่เลือกสถานที่ และนิยมมีเพศสัมพันธ์เพื่อความสนุก แบบไม่ต้องรับผิดชอบมากกว่า การมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งมีเพศสัมพันธ์แบบเสรี สับเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะนำไปสู่ระดับของความรุนแรงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการทำแท้ง ปัญหาการหยุดเรียนกลางคัน ปัญหาการมีครอบครัวก่อนวัยอันควร ปัญหาเรื่องโรคเอดส์ หรือโรคต่างๆ จากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม รวมไปถึงปัญหาการหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ต่อไปในอนาคต
3. ปัญหาเรื่องความก้าวร้าวรุนแรง เด็กถูกทำร้ายโดยผู้ใหญ่ และกับเด็กด้วยกันเอง มีการยกพวกตีกันตามถนน บนรถประจำทาง ใช้อาวุธทำร้ายถึงชีวิตกัน เด็กและเยาวชนมีความคิดและค่านิยมผิดๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเลียนแบบมาจากสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น โฆษณา ละคร ภาพยนตร์ รวมไปถึงเกมประเภทต่อสู้ทั้งจากเครื่องเล่นเกม Play Station และจากเกมคอมพิวเตอร์ หรือ Online
4. ปัญหาเรื่องยาเสพติด โรงเรียนแทบทุกแห่ง ชุมชนแทบทุกชุมชนมีการค้าขายยาเสพติดกันแอ็กเกริก รู้ตัวทั้งคนผลิต คนขาย คนเสพ แต่ทำอะไรใครไม่ได้ เยาวชนจัดงานปาร์ตี้เสพยา กัน ซึ่งปัญหาเหล่านี้นำไปสู่การชะงักงันของการเจริญ

ดร.อมรวิทย์ นาคทรัพย์ ได้กล่าวถึงเหตุแห่งปัญหาวัยรุ่นเป็น 3 ประเด็นใหญ่ๆ ต่อไปนี้

ประการแรก วัยรุ่นไทยในปัจจุบันจะถูกห้อมล้อมมอมเมาด้วยกระแสปัจเจกนิยม วัตถุนิยม และประโยชน์นิยม ค่อนข้างมาก ซึ่งจะโทษคนใดคนหนึ่งไม่ได้ เพราะจากสภาพความเจริญทางเทคโนโลยีและการแข่งขันทางเศรษฐกิจทำให้ผู้คนสมัยใหม่มีแต่การแสวงหา "ความเป็นส่วนตัว" "ความมีระดับ" "ความเป็นหนึ่ง" จนกระทั่งวัยรุ่นจำนวนมากคิดอยู่แต่เรื่องของการบำรุงบำเรอความสุขด้วยวัตถุและของฟุ่มเฟือยต่างๆ นานาสื่อต่างๆ ก็มอมเมาด้วยโฆษณาโทรศัพท์มือถือ เครดิตการ์ด รถยนต์ ปัจจุบันยังมีนางแบบนายแบบวัย Teen มาเป็น Presenter กันเต็มไปหมด ล้วนแต่ยั่วเด็กที่ไม่มีสตางค์ให้มีกิเลสกันมากๆ ลงท้ายไม่ขายยากก็ขายตัว เพื่อให้ได้ในสิ่งเหล่านั้น

กระแสความเจริญทางวัตถุที่ห้อมล้อมสังคมไทยอยู่นี้ เป็นรากเหง้าของปัญหาวัยรุ่นจริงๆ และก็ไม่ได้กระทบแต่ตัวเด็กโดยตรงอย่างเดียว แต่กระทบทางอ้อมผ่านคำนิยมพ่อแม่ที่บางทีก็อาจจะวัตถุนิยมหนักกว่าลูกด้วยซ้ำ นอกจากนั้นยังกระทบผ่านอิทธิพลกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากกระแสโฆษณา วารสารแฟชั่นบันเทิงมากมาย ตลอดจนนิยมคลั่งไคล้ในดารานักร้องทั้งไทยและเทศที่ล้วนแต่เน้นความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมกันแทบทั้งสิ้น

<http://66.102.7.104/search?q=cache:UcCAHdMvovCJ:www.cie.th.edu/web2/CIE%40DOME/C...> 8/12/2548

ภาคผนวก ง

แบบประเมินผลการทำกิจกรรม

1. แบบสัมภาษณ์
2. แบบบันทึกรายจ่าย

ตัวอย่างข้อคำถามแบบสัมภาษณ์

ชื่อนักเรียน (ด.ช / ด.ญ) นามสกุล ชั้น เลขที่.....
 วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้อความ	คำตอบ
1. <u>การแต่งกาย</u> 1.1 ชื่อของใช้เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย(เสื้อผ้า ร้องเท้า นาฬิกา สร้อย ฯลฯ)บ่อยครั้งแค่ไหน 1.2 จ่ายเงินในการซื้อสินค้าเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายครั้งละประมาณเท่าไร 1.3 ชื่อของใช้เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่ซื้อที่ไหน 1.4 จะซื้อของเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายใหม่เมื่อใด 2. <u>การเลือกซื้ออาหาร</u> 2.1 ไปทานข้าวนอกบ้านกับเพื่อน (ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า ร้านอาหาร ฯ) บ่อยครั้งแค่ไหน 2.2 จ่ายค่ารับประทานอาหารนอกบ้านครั้งละประมาณเท่าไร 2.3 ชอบรับประทานอาหารในห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า ร้านอาหาร หจก ฯ หรือร้านอาหารธรรมดา เพราะเหตุใด 3. <u>การใช้โทรศัพท์มือถือ</u> - มีโทรศัพท์มือถือใช้หรือไม่ 3.1 ตอบมี 3.1.1 ใช้โทรศัพท์มือถือโทรในแต่ละครั้งนานเท่าไร 3.1.2 ค่าใช้โทรศัพท์มือถือในแต่ละเดือนกี่บาท 3.1.3 จะซื้อโทรศัพท์มือถือเครื่องใหม่เมื่อใด 3.2 ตอบไม่มี 3.2.1 อยากมีโทรศัพท์มือถือใช้หรือไม่ 3.2.2 ถ้าให้เลือกใช้โทรศัพท์มือถือจะเลือก	

ข้อความ	คำตอบ
ซื้อโทรศัพท์มือถือที่มีลักษณะอย่างไร 3.2.3 ถ้าให้ซื้อโทรศัพท์มือถือจะคำนึงถึงสิ่งใดเป็นอันดับแรก เพราะเหตุใด 4. <u>การใช้อุปกรณ์การเรียน</u> 4.1 ชื่อของเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน(ปากกา ดินสอ สมุด กระเป๋ ฯลฯ)บ่อยครั้งแค่ไหน 4.2 ใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนครั้งละประมาณเท่าไร 4.3 จะซื้อของเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนใหม่เมื่อใด 5. <u>ความบันเทิง</u> 5.1 ใช้จ่ายเกี่ยวกับความบันเทิง(ดูหนัง ไปเที่ยว ซื้อ CD เพลง ฯลฯ)บ่อยครั้งแค่ไหน 5.2 เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับความบันเทิงครั้งละประมาณเท่าไร 5.3 จะทำกิจกรรมเกี่ยวกับความบันเทิงเมื่อใด เพราะเหตุใด	

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวศศิธร บัวทอง
วันเดือนปีเกิด	20 กันยายน 2523
สถานที่เกิด	เขตดุสิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	9/422 หมู่ 4 ถนนรามอินทรา แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูอัตราจ้าง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2541 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย พ.ศ. 2545 วท.บ (คณิตศาสตร์ประยุกต์) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. 2549 กศ.ม (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ